

Országgyűlési Napló

***Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Gelencsér Attila,
Szilágyi György, dr. Varga László***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	11819
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd)	11819
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	11820
<i>Varju László</i> (DK).....	11822
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	11823
<i>Ungár Péter</i> (LMP)	11825
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	11827
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP)	11829
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	11830
<i>Dr. Brenner Koloman</i> (Jobbik).....	11832
<i>Menczer Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	11834
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	11836
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	11838
<i>Halász János</i> (Fidesz).....	11840
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	11842
A Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a Magyarországon és a Szerb Köztársaságban kiállított, államilag elismert bizonyítványok és oklevelek, továbbá a tudományos fokozatot tanúsító okiratok kölcsönös elismeréséről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	11843
A Magyarország Kormánya és Georgia Kormánya között a katasztrófák esetén történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	11843
A Genfben, 1949. év szeptember hó 19. napján kelt közúti közlekedési Egyezmény, a Genfben, 1949. év szeptember hó 19-én kelt közúti jelzésekre vonatkozó Jegyzőkönyv, a Genfben, 1950. év szeptember hó 16-án kelt, az 1949. szeptember hó 19-én Genfben aláírt közúti közlekedésre vonatkozó Egyezményt és a közúti jelzésekre vonatkozó Jegyzőkönyvet kiegészítő európai Megállapodás, a Genfben, 1955. év december hó 16-án kelt, az 1949. évi közúti közlekedésre vonatkozó Egyezményt és az 1949. évi közúti jelzésekre vonatkozó Jegyzőkönyvet kiegészítő, az 1950. szeptember 16-án kötött európai Megállapodás módosítása tárgyában létrejött, a közúti munkálatok jelzéséről szóló megállapodás, valamint a Genfben, 1957. év december hó 13. napján kelt, az útjelzésekre vonatkozó európai Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	11844
Döntések előterjesztések tárgysorozatba vételéről	11844
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló személyi javaslatról történő határozathozatal	11845
<i>Gelencsér Attila</i> jegyző	11845
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozatról történő határozathozatal	11846
<i>Dr. Varga László</i> jegyző	11846
A törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	11846
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	11846
Felszólalók:	
<i>Dr. Vitányi István</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11851
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	11853
<i>Dr. Vejkey Imre</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	11857
<i>Dr. Varga László</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	11859
<i>Dr. Gurmai Zita</i> (MSZP)	11862
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	11862

A magyar-szlovén államhatár új, 2018. évi határokmányainak kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	11863
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	11863
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11864
Dr. Steinmetz Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11864
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11866
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11867
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	11868
Az öntözéses gazdálkodásról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	11869
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	11869
Felszólalók:	
Gyórfy Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	11873
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	11877
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11879
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	11881
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	11883
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	11888
Nacsa Lőrinc (KDNP)	11892
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	11892
Schmuck Erzsébet (LMP)	11893
Font Sándor (Fidesz).....	11894
Nunkovics Tibor (Jobbik)	11898
Hajdu László (DK).....	11899
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	11900
Balczó Zoltán (Jobbik).....	11901
Schmuck Erzsébet (LMP)	11902
Font Sándor (Fidesz).....	11903
Magyar Zoltán (Jobbik).....	11903
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	11905
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	11906
A pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	11912
Gion Gábor pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	11912
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11915
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11917
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11919
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	11921
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	11923
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	11926
Gion Gábor pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	11927
Egyes egészségügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	11929
Dr. Horváth Ildikó , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	11929
Felszólalók:	
Dr. Zombor Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	11934
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11936
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11938
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11940
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	11942
Dr. Horváth Ildikó , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának előterjesztői válasza	11943
Egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	11948

Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	11948
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11952
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	11954
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11956
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11959
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	11961
Balczó Zoltán (Jobbik).....	11963
Dr. Aradszki András (KDNP).....	11964
Arató Gergely (DK).....	11964
Molnár Gyula (MSZP)	11965
Hohn Krisztina (LMP).....	11965
Dr. Aradszki András (KDNP)	11966
Balczó Zoltán (Jobbik).....	11966
Hajdu László (DK).....	11967
Dr. Kaderják Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	11968
A szakképzésről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	11974
Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	11974
Felszólalók:	
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	11977
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	11981
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	11985
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről	11989
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	11993
Hohn Krisztina , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	11997
Szabó Szabolcs (független).....	12000
Paulik Antal szószóló	12004
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12008
Nunkovics Tibor (Jobbik)	12011
Arató Gergely (DK).....	12012
Szabó Szabolcs (független).....	12012
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	12013
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	12014
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	12015
Dr. Kállai Mária (Fidesz).....	12015
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	12020
Gelencsér Attila (Fidesz).....	12021
Arató Gergely (DK).....	12024
Szabó Szabolcs (független).....	12024
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	12025
Ander Balázs (Jobbik).....	12026
Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	12029
Napirend utáni felszólalások:	
Nunkovics Tibor (Jobbik)	12032
Az ülésnap bezárása	12034

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. HORVÁTH ILDIKÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
6. ülésnapja
2019. november 5-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 6. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Varga László jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai ülésünket.

Szokásainknak megfelelően **napirend előtti felszólalásokkal** kezdünk. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd csoportjából Mellár Tamás képviselő úr: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Néhány héttel ezelőtt Páva Zsolt volt pécsi fideszes polgármester bejelentette, hogy a városi költségvetésben 7 milliárd forint megtakarítás van. Ez elég valószínűtlennek tűnt, hiszen két évvel ezelőtt, '17 őszén, amikor Orbán Viktor látogatást tett Pécsen, akkor kiderült, hogy a költségvetésben több mint 12 milliárd hiány van, és akkor még az önkormányzati vállalkozásokról nem is esett szó, hogy ott mennyi adósságállomány van. Ezek után történt meg az, hogy kincstári biztosokat neveztek ki, hogy felügyeljék a pécsi városgazdálkodást.

Az átadás-átvétel után Péterffy Attila, az újonnan megválasztott független polgármester viszont a város pénzügyi főosztályának kimutatására alapozva megállapította, hogy 18,2 milliárd forint adósságállománya van a városnak és 4,8 milliárd működési hiánya. Tehát az a kérdés, hogy vajon miként jutott Pécs városba ebbe a helyzetbe, hiszen 2014-ben az állam az összes adósságot átvállalta, tehát tiszta helyzetet állított elő.

Természetesen erre a problémára kíváncsi volt a korábbi fideszes városvezetés is, és egy szakértői bizottságot hívott elő, mégpedig Hoppál Péter országgyűlési képviselő vezetésével, hogy megállapítsa azt, hogy vajon ez az adósságállomány hogyan, miként állt össze, ki ezért a felelős. Nos, persze nem lettünk okosabbak, mert nem tudjuk azt egyébként, hogy ez az adósság hogy jött létre, ugyanis az az anyag, ami elkészült, több mint ötvenoldalas szakértői anyag, azonnal titkosításra került, és a pécsi polgároknak nem áll módjukban, és ma sem áll módjukban, hogy megnézzék ezt. Én mint országgyűlési képviselő kértem a korábbi fideszes polgármestert, hogy ugyan adja már nekem, hogy hadd nézzem meg én is, hogy mit is tartalmaz ez az anyag, de nem adta ki, mondván, hogy ez egy titkos anyag.

Persze, a pécsi polgárok pontosan tudták, hogy mi történt, és október 13-án ki is fejezték a véleményüket. Hiszen ha megnézzük, 2014-ben mi történt? 2014-ben, amikor tiszta lappal indult a város, akkor a 19 önkormányzati egyéni képviselői helyből mind a 19-et megnyerte a Fidesz. Mi történt most október 13-án? A 18 egyéni képviselői helyből - mert most már eggyel kevesebb hely van, mert átalakították a választói körzeteket - a Fidesz egyetlenegyét sem nyert meg, egyetlenegyét sem. A Mindenki Pécsért Egyesület, amely összefogta az ellenzéki együttműködést, a 18 helyből 16-ot nyert meg, és kettőt pedig egy civil szervezet, amely a Fidesszel kötött választási szövetséget. Tehát így állunk most.

Mi nagyon örülünk ennek a sikernek, de természetesen nem vagyunk elbizakodottak. Nem gondoljuk azt, hogy erre a sikerre, erre az eredményre ráülhetünk. Sokat kell dolgoznunk, ezt a bizalmat meg kell tudni tartani a későbbiekben is, mert azt gondolom, hogy a városi polgárok ezért szavaztak ránk.

Éppen ezért kezdeményeztem Péterffy polgármester úrnál azt, hogy ne forduljon elő még egyszer, hogy önkormányzati vállalatok ilyen mértékben eladósodjanak, hogy minden egyes városi önkormányzati vállalat felügyelőbizottságába egy helyet biztosítson a Mindenki Pécsért Egyesület számára azért, hogy a civil ellenőrzés, a civil kontroll megvalósulhasson. Jelentem, határozottan azt kértem, hogy természetesen mindenféle térítési díj, tiszteletdíj nélkül, tehát mi ezt úgy vállaljuk, hogy lemondunk erről a díjról, és a város polgárai számára lehetőséget biztosítunk, akinek a szakmai képesítése megvan, hogy jöjjön, és ezt a munkát végezze. Tehát mi azt szeretnénk, hogy a város gazdálkodása civil ellenőrzés alatt legyen.

Mélyen meg vagyok róla győződve, hogy Pécsen elkezdődött a jövő, az a jövő, amely egy demokratikus ellenőrzésen, egy demokratikus városi vezetésen és egy hatékony városgazdálkodáson alapul. Bízom benne, hogy a többi ellenzéki város is követni fogja ezt a példát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Figyeltem a felszólalását. Körülbelül 4 percet kellett várni, míg kibújt a szög a zsákból, amikor a felügyelőbizottsági tagságokra terelődött a szó. Ez a felszólalás ugyanis tulajdonképpen arról szólt, hogy egy belső ellenzéki egyeztetésen vehettünk részt, egy belső ellenzéki hatalmi harc az, aminek a részesei lehettünk, és ön nyilvánvalóan az Országgyűlést mintegy színpadot használja, hogy a saját pozícióját a belső ellenzéki marakodásban erősíteni tudja. Természetesen én nem tudok mit csinálni, csak rögzítem a tényt, nem is szeretném minősíteni,

azt azonban elmondanám, hogy szerintem az Országgyűlés meg a napirend előtti felszólalások műfaja nem erről kellene hogy szóljon.

Egyébként, amit elmondott addig a pillanatig, amikortól kezdve kibújt a szög a zsákból, az pedig semmi másnak nem tekinthető, mint egyfajta szelektív történetmeselésnek, ugyanis egypár részletet azért képviselő úr kihagyott, ami erősen árnyalja a képet. Ugyanis a történet valahol 2002-2010 között kezdődik, amikor is kialakult egy olyan rendszer... Sajnos, a dolgok egymásból következnek, ezért néha muszáj korábbi ügyeket is felhozni, és korábbi ügyekből érthetjük meg a jelen problémáit. Tehát 2002-2010 között egy olyan rendszer alakult ki, amelyben az állam nem biztosított finanszírozást az önkormányzatoknak, viszont a felelősséget meg a feladatokat odaterhelte. Ebből aztán az következett, hogy az önkormányzatok eladósodtak, egyébként a jobboldali önkormányzatok is meg a baloldali önkormányzatok is, a baloldali önkormányzatok jobban, de mindenkire kiterjedt ez a dolog.

Amikor 2010-ben a Fidesz-KDNP által támogatott kormány került hatalomra, akkor az történt, hogy áttekintettük ezt a rendszert, és újrászabtuk ezt a rendszert. Feladatfinanszírozást vezetünk be, amikor azt mondtuk, hogy amilyen feladatokat a törvény kétharmadban az önkormányzatoknak meghatároz, az ahhoz szükséges finanszírozást vagy az államtól, vagy átengedett bevételek révén az önkormányzat közvetlenül megkapja, és egyébként pedig az adósságállománytól megszabadítjuk a települési önkormányzatokat.

(9.10)

Így majdnem 1400 milliárd forintnyi adósságállománytól szabadítottuk meg az önkormányzatokat. Ezt követően pedig, amiről ön szintén nem beszélt, és azért ez mégiscsak az elmúlt kilenc év eredményeinek tekinthető, egy korábban soha nem látott fejlesztési programot indítottunk. Ez a megyei jogú városok esetében, tehát Pécs esetében is így történt, „Modern városok” programnak nevezzük, amiben az az egyedi, hogy a miniszterelnök és a település vezetői közvetlenül leültek és közvetlenül megállapodtak, és amit a településvezetők akkor elének tártak, azokat a fejlesztéseket mi a kormány részéről támogatjuk.

Én azért vagyok kénytelen, képviselő úr, országos dolgokról beszélni, mert ez egy országos fórum. Tehát én csak azt szeretném, hogy a kormány pozíciója ebben kicsoda? A kormány pozíciója az, hogy megszabadította az önkormányzatot az adósságállománytól, hogy fejlesztési forrásokat biztosított nagyjából 100 milliárd forint nagyságrendben Pécs városa számára is, és azokat, amiket a kormány ezekben a megállapodásokban megígért, tartotta is. Mi, ugye, azt mondjuk, hogy ahogy a pécsiek, budapestiek, szombathelyiek, tatabányaiak, tataiak, ahogy a magyarok döntöttek az önkormányzati választáson, az ezt a megállapodást nem befolyásolja; az a megállapodás ugyanúgy a most megválasztott településvezetők számára is áll. Képessé kell őket tenni arra, hogy a város

érdekében és a városfejlesztésért tudjanak tevékenykedni.

Nekem az a bajom, hogy ebből az egész történetből az látszik, mintha itt az lenne a politikai trükk, hogy önök ígérgettek a választási kampányban, de már akkor is tudták - és most pedig megpróbálják eltitkolni azt, hogy ezt akkor tudták -, hogy nem fogják tudni teljesíteni az ígéreteiket.

A felügyelőbizottsági tagságokról szólt az ön felszólalása, illetve arról, hogy hogyan lehet kihátrálni a magyar választópolgároknak megtett ígéretekből - és ez mindenhol így van. És mi azt gondoljuk, hogy ez elfogadhatatlan, és a kormány a településeken lakó választópolgárok, a magyarok mellé fog mindig állni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! „Meddig falaz még a minisztérium a Felcsúti Fociakadémiának?” címmel a DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úr kért szót. Parancsoljon, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hiszem, előbb-utóbb rá kell térnünk arra a gyakorlatra, hogy ilyenkor nem hagyjuk azt, hogy egy államtitkár ilyen módon oktasson ki bennünket, de addig is, amíg ebben mi közös nevezőre jutunk, én egy újabb témát fogok önnek most fölvetni... *(Dr. Rétvári Bence: Erőszakkal fenyeget! - Dr. Orbán Balázs közbeszól. - Németh Szilárd István: Mi ez az agresszivitás?... - Az elnök csenget.)* Persze, de majd előbb-utóbb a képviselők is előkerülnek, most egyelőre örülök annak, hogy kormányülésen tudunk részt venni.

Szeretném önöket emlékeztetni arra, és tegnap felhívtam a figyelmet arra, hogy a Fidesz pártként gyakorlatilag nem funkcionál, és annak parlamenti frakciója sem képes megállítani azokat a törvénytelenségeket, amelyekre tegnap felhívtam a figyelmet. Önök, akik egyébként most itt hiányoznak a padsorokból, közvetlen kiszolgálók, lásd ezeket az államtitkárokat is, akik védik ilyen módon a mundér becsületét, ők azok, akik felelősek azért, hogy gyakorlatilag ma Magyarországon mindent büntetlenül meg lehet tenni. És ez akkor is nagy baj, ha önök abban a hitben élnek, hogy egyébként nagyon jól csinálnak mindent, és ez Magyarország érdekében van, de a helyzet az, hogy ez egyáltalán nem így van. Nézzünk egy konkrét példát!

2017. október 25-e óta a Kúria által meghozott jogerős döntés van arról, hogy a taopénzeknek, illetve a közpénzeknek átláthatónak kell lenni, és azokat be kell tudni mutatni. A Transparency Internationalnek a kezdeményezése nyomán az MLSZ annyit megtett, hogy egyébként a felajánlások, az adományok hozzáférhetővé váltak. Ezért most egyébként, mondjuk úgy, nyugodtan hívjuk fel a figyelmet arra, hogy a „tao” keresőcím alatt megláthatják, hogy kinek mennyi adományt ajánlanak fel a különböző cégek. De önök egy dolgról megfeledkeznek: akkor, amikor ez a közpénzfelajánlási verseny zajlik, ennek egyik fő nyertese

a felcsúti alapítvány, ahol nem titkolható módon, kifejezetten a miniszterelnök kedvére érkezik ez a támogatás. Nyugodtan felvethetünk korrupciós szálakat is, hiszen gyakorlatilag azon közbeszerzési eljárások után, amelyek lezajlottak, megjelennek itt ezek a felajánlások.

És ami az igazi kihívás és az igazi probléma ebben a körben, az az, hogy önök ennek a pénznek a felhasználásáról konkrétan ennél az alapítványnál és a többinél is kifejezetten akadályozzák a hozzáférést. Így történik ebben a konkrét ügyben is, amiben én szólok, hogy a Demokratikus Koalíció perelte több mint két éve ezeket az adatokat, önöknek, illetve egész pontosan az alapítványnak minden egyes szerződésről, minden egyes számláról másolatot kellett volna kiállítani, majd egyébként az önök képviselői támogatásával működő minisztérium embere azt mondja, hogy ők újabb vizsgálatokat folytatnak le, álvizsgálatot csinálnak, és egyébként nem hajlandók bírósági végrehajtó számára sem kiadni ezeket a dokumentumokat. Önök a kormány vezetésével és támogatásával eltüntetnek azokat a papírokat, amelyek egyébként a közpénzek átláthatóságát ilyen módon megeremtenék, illetve eltitkolják ezeket a papírokat.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma az, amely egyébként ezt a munkát itt konkrétan végzi. Kétszer 180 napos olyan vizsgálatról fog majd itt talán beszélni az államtitkár úr, amikor újabb és újabb ötletekkel állnak elő, hogy miért nem adják ki, de egyébként, államtitkár úr, legyen őszinte legalább egy percig: akkor, amikor pontosan megtudták, hogy 2017. október 25-e előtt ez a bírósági döntés megszületik, előtte egy nappal bekérték az összes dokumentumot, és ma az alapítvány azt állítja, hogy neki semmilyen másolata nincs, ma mindent önök rejtegetnek. Ezt a rejtegetést, gondolom, hogy be kell fejezni. Személyesen is voltam a minisztériumban, és az önök odarendelt sajtótitkára volt az, aki azt mondta arra, hogy miért nem adják ki ezeket a papírokat, hogy „csak”. Ilyen egyszerű választ adott.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt országgyűlési Képviselők! Ne rejtegezzék tovább és ne dugják el ezeket a papírokat! Nemcsak Felcsútnak, hanem az összes egyesületnek be kell számolni arról, hogy hogyan használták fel ezt a pénzt, és akiknek kevés jutott, azoknak is ezt meg kell tenni, de a felcsútiaknak mindenképpen. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt szeretném visszautasítani azt a fenyegetését, tisztelt képviselő úr, amit itt a felszólalása elején tett.

Önt pontosan az erőszakoskodása miatt a tegnapi napon adta ki az Országgyűlés egy mentelmi

ügyben, másnap bejön a parlamentbe, és elkezd fenyegetőzni. Amikor ön államtitkár volt, ugyanezen parlamenti szabályokhoz hasonló parlamenti szabályok szerint válaszolt az akkori ellenzéki képviselőknek, önt mégsem fenyegette senki itt, a parlamenti üléssteremben, mégse mondta azt senki, hogy majd ha többen lesznek, akkor majd elégtételt próbálnak venni a kormány itt lévő államtitkárain. Ez akár erőszakkal fenyegetéssel is felér, tisztelt képviselő úr. Alighogy az egyik ügyben itt a parlament döntést hozott *(Varju László közbeszól.)*, rögtön másnap bejön, és fenyegetéssel folytatja.

Tisztelt Képviselő Úr! Az október 13-ai választás eredménye sem és semmi más sem jogosítja fel önt arra, hogy itt a parlamentben így fenyegeessen.

(9.20)

Azt pedig visszautasítanám, hogy az egész bírósági rendszert lefideszesezte. Azt mondta, hogy minden bíróság, minden bíró a Fidesz hatalmi érdekeit szolgálja ki. Tisztelt képviselő úr, egyrészt nem gondolhatja komolyan, hogy ez így van, másrészt pedig mind a sok ezer, sok tízezer dolgozó szerintem kikéri magának, hogy ön bármilyen - még akkor is, ha politikai szimpátiájuk van ide és oda - ilyennel őket megvádolja.

Ön azt mondta, hogy Magyarországon mindent büntetlenül meg lehet tenni. Tisztelt képviselő úr, ebben az országban folynak büntetőeljárások, amelyek egy részében, szerencsére egy nagyon kis részében, amikor adott esetben akár fideszes képviselő, volt képviselő, politikus érintett, ugyanúgy lefolytatják a bírósági eljárásokat, és elsőfokon, másodfokon ugyanúgy ítéletek születnek, tisztelt képviselő úr. Ezt ön is láthatja, beszámol róla a sajtó. Miért mondja azt, hogy Magyarországon a fideszesekkel szemben a büntetőjognak nem lenne következménye? Konkrét bírósági ítéletek, jogerős bírósági ítéletek cáfolják azt, amit ön mondott. Az nekem is fájó, hogy bizonyos dolgoknak, mondjuk, egy őszi beszédnek, amelyben a miniszterelnök beismeri, hogy hazudik a népének, vagy egy lovas rohamnak, amit békés megemlékezőkre vezényelnek, nem volt olyan következménye, amit az igazságérzetünk indokoltnak tartott volna 2006 után, de ezt önöknek egy belső frakcióülésen kell megbeszélniük.

Ami az átláthatóságot illeti, tisztelt képviselő úr: ön itt, a parlament ülésén arról beszél, hogy átláthatóbbnak kell lenni minden taoforrásnak; minden adománynak, így fogalmazott, az adományoknak átláthatónak kell lenni. Ez az átláthatóság iránti igénye egészen addig a határmezsgyéig tart, amíg a külföldről érkező adományokról nem esik szó. Amikor, mondjuk, a Stop Soros törvényjavaslatban csak arra tett a parlament javaslatot és azt a törvényt fogadta el, hogy aki külföldről finanszírozást kap, a külföldről finanszírozás ténye az átláthatóság érdekében legyen egy mindenki számára hozzáférhető adat, ezt önök kezel-lábbal ellenzik. Amikor külföldi finanszírozásról van szó, legyen átláthatatlan, amikor sportfinanszírozásról van szó, legyen minden egyes fillér átlátható,

internetre kitett, mindenki által hozzáférhető, különösen mindenféle honlapokon kereshető. Ön tehát most akkor támogatja a Stop Sorost, vagy sem? Ha az átláthatóságot fontosnak tartja, akkor itt is és Brüsszelben az ön pártelnökének a felesége, Dobrev Klára szintén kellene hogy támogassa a Stop Sorost. Ehhez képest az ellen szólalnak föl. Tisztelt képviselő úr, ez a kétszínűség esete, ez a kettős politizálás esete. Amikor a Soros-szervezetek érdekéről van szó, akkor átláthatatlanság, amikor sportfinanszírozásról van szó, akkor átláthatóság. Ez az önök politikája.

Ami pedig a falazást illeti, képviselő úr, ami a felszólalása címében is volt. Falazás talán az, amikor Gajda Péter, az önök koalíciós partnere két hétig nem ismeri föl Lackner Csabát, a saját képviselőtársát, vagy amikor Gréczy Zsolt, az önök frakciójának a szóvivője úgy falaz a közben fehér port tartalmazó zacskót lóbáló városvezetőknek, hogy Gajda Péter azt mondta, cáfolja a videóban elhangzottakat, ennek a hitelességét is megkérdőjelezi, mi ezt elhisszük Gajda Péternek, így eszerint járunk el. Na, ez falazás. Vagy amikor Czeglédy Csabát felteszik az EP-listájuk utolsó helyére, hogy a mentelmi joggal meneküljön ki, na, ez például, tisztelt képviselő úr, falazás. De amikor a kormányzat betartja a 107/2011-es kormányrendeletet, és aszerint ellenőrzést rendel el azért, hogy a látványcsapatsport-támogatás és a közvetlen költségvetési támogatás elkülönülten számítódik-e ennek az alapítványnak a működésében a kormányrendelet 15/C. § (7) bekezdése szerint, vagy amikor ugyanezen paragrafus (6) bekezdése szerint azt vizsgálja, hogy a létesítmények közösségi célú használata megvalósításának minden törvényi feltétele, jogszabályi feltétele fennáll, ez a hatályos jogszabályoknak a betartása, tisztelt képviselő úr.

Úgyhogy azt kérem, legyen következetes, vagy mindenhol követeljen átláthatóságot, vagy pedig ne csak a sportszervezetekkel szemben lépjen föl. Másrészről pedig azt kérem öntől is és mindenki mástól is, hogy ezeket a jogszabályokat, amelyek az ellenőrzésre vonatkoznak, mindenkinek be kell tartani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Gondoskodási válság” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Ungár Péter képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy Magyarországon azok az emberek, akik gondoskodó munkát végeznek, nincsenek kellően megfigyelve... - megfizetve, elnézést. *(Derültség.)* Utána majd rátérek, hogy ezt miért mondtam. *(Taps a kormánypárti oldalon.)* Oké, köszönöm. Tehát nincsenek kellően megfizetve. Az a helyzet, hogy jelenleg is a szociális ágazatban nem tudnak a sztrájkban részt venni azok az emberek, akiket a munkahelyükön megfigyelnek, hogy mikor szeretnének sztrájkban részt venni, mikor folytatnak ellenzéki tevékenységet,

illetve azok, akik esetleg a szakszervezethez csatlakoznának, vagy a szakszervezet vezetését valamilyen más belátásra bírják, azokat a munkahelyükön sérelem éri. Ez egy súlyos probléma. Remélem, majd ezzel államtitkár úr foglalkozni fog, azon túlmenően, hogy az én elszólásomra reagál valamit.

Az a helyzet, hogy jelenleg a szociális sztrájk egy olyan dolog, ami nem tud megvalósulni a sztrájk törvény különböző rossz részletei miatt. Amúgy korábban a Fidesz is azon az állásponton volt, hogy a megfelelő ellátás biztosítása mellett mindenkinek joga van sztrájkolni. Pontosan tudja ön is, hogy miért akarnak a szociális szektorban dolgozók sztrájkolni, hiszen jelenleg Magyarországon körülbelül 130 ezer forintot keres egy gyógypedagógus nettó, illetve 120 ezer forintot keres valaki, aki egy idősek otthonában segédápolói tevékenységet végez. Pontosan tudjuk, hogy ezek nem versenyképes bérek még akár a gondoskodó szektoron belül sem. Pontosan ezért van az, és ez leginkább Nyugat-Magyarországon van így, ahol 20-30 kilométer ingázásával ennek a nyolc-kilencszerecsét lehet keresni, hogy rengeteg, rettenetesen nagy azon álláshelyek száma, ami betöltetlen, ezért már azt a törvényi minimumot sem tudják biztosítani a szociális szektorban sok helyen, amit elvárnak.

Én itt arra kérném államtitkár urat, hogy tájékoztassa az Országgyűlést arról, hogy az amúgy, ha jól tudom, folyamatban lévő tárgyalás a szakszervezetekkel hogy áll, és a bértárgyalásnak milyen eredménye lesz, hiszen gondolom, abban egyetértünk mindannyian, hogy valamilyen konkrét eredménye kell legyen ennek a bértárgyalásnak.

Az a helyzet továbbá, hogy most nem térnék ki az ápolási díj kapcsán arra, hogy 2004-ben önök benyújtottak egy amúgy helyes javaslatot, ami arra irányult, hogy az ápolási díjat mindenki számára egységesen megemeljék. Ezt önök leszavazták Nacsa képviselőtársam azon kifejezésével élve, hogy nekem a lelki életemmel kell foglalkoznom. Ezzel a cinikus kifejezéssel és ezzel az indoklással leszavaztak egy olyan javaslatot, ami több mint 40 ezer magyar családnak a jelenlegi 58 ezer forint helyett 100 ezer forintot, majd utána a minimálbért jelentette volna, ami amúgy az önök álláspontja volt 2004-ben. Most azzal foglalkoznék, ami a gyermekek otthongondozási díjával kapcsolatban történt.

Amikor a legelején bevezették ezt az intézményt, akkor ezzel kapcsolatban megjelent egy pontrendszer, amit akkor nagyon sokan kifogásoltak, főleg az autizmus spektrumzavarral érintett gyermekek szülei, illetve azok a családok, akik egyéb fogyatékossgal vagy súlyos betegséggel élő gyermeket nevelnek. Ekkor Fülöp államtitkár úr - akit valahogy sose látok itt a padsorokban, ami nekem személyesen nagyon nagy szomorúságot okoz - ehelyett bement az Echo Televízióba és elmondta, hogy minden rendben van, nincs itt semmi látnivaló, mindenki, aki ez ellen a pontrendszer ellen érvel, az személyesen politikai hisztériakeltést végez. Fél évre rá módosítaniuk kellett a pontrendszert, hiszen önök is tudták, hogy tarthatatlanná vált ez a helyzet.

Az a helyzet ugyanakkor, hogy ez még mindig nagyon sok problémával rendelkezik. Hármat szeretnék konkrét állampolgároktól jövő levelekből elmondani. Az egyik, hogy a legtöbb szociális támogatást a gyám is igénybe tudja venni, nem csak az, aki konkrét szülői joggal rendelkezik egy gyermek fölött. Miért van az, hogy a gyermekek otthongondozási díját a gyám adott esetben nem tudja igénybe venni? Ez több állampolgár esetében fölmerült mint probléma. Szeretném, ha erre konkrét választ adna. Én el tudom fogadni, ha ennek valami oka, csak ezek az állampolgárok is szeretnék tudni, hogy ennek mi az oka.

A másik két ilyen dolog közül az egyik az, hogy továbbra is vannak olyan súlyos betegséggel élő gyermekek, akik a pontrendszer miatt kiesnek ebből, hiszen nem kapják meg azt a hat pontot, ami kell ahhoz, hogy az ápolási díj emelt részébe essenek. Azt kérdezem még államtitkár úrtól, hogy lesz-e konkrét módosítása még ennek a pontrendszernek, illetve tervezi-e azt, hogy a diagnózisalapú megítélésre áttérnek.

A harmadik: válaszolnának-e bárkinek arra a kérdésére - mert ez több helyről is érkezett -, hogy a gyod felülvizsgálata során hányan kapnak most gyodot, hányan estek ki abból, akik korábban ilyen jellegű emelt ápolási díjat kaptak, illetve hogy fog-e bővülni azok száma, akik gyodot kapnak ma Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Idén év elején is önök azzal riogattak, hogy az új rendszer, amit a parlament elfogadott, majd kevesebbre terjed ki. Azzal magyarázták a saját bizonyítványukat, hogy ugyan a kormány 30 százalékkal megemelte az ápolási díjat, ugyan bevezette a gyermekek 100 ezer forint értékű otthongondozási díját és ennek az értékét jövőre növeljük is, s már nem 100, hanem 124 ezer forint lesz, és 2022-ig folyamatosan emeljük, de önök azt mondták, hogy igaz, itt van ez a nagy emelés, igaz, hogy önök nem szavazták meg itt a parlamentben ezt az emelést, de majd biztos kevesebbekre vonatkozik. Aztán kiderült, hogy több ezer emberrel bővült azok köre, akik ápolási díjra, a gyermekek otthongondozási díjára jogosultak, és nyilván a gyodos rész emelkedett a legnagyobb mértékben.

(9.30)

De engedje meg, hogy pontról pontra haladjak abban, amit ön említett. Először is, tárgyalásban vagyunk a szociális szakszervezetekkel az ügyben, hogy valóban hogyan és miként tudjuk az eddigi béremelési politikát folytatni. Hiszen ön is nagyon jól tudja, tisztelt képviselő úr, hogy több béremelési ütemre már sor került az elmúlt években. Kezdődött 2014-ben,

amikor 12 milliárd forint többletet biztosítottunk erre, 2015-ben az év második felében 7,6 milliárdot, majd a következő teljes évre, 2016-ra 16 milliárd forint többletet biztosítottunk, 2017-ben 9 milliárd forint többletet biztosítottunk, és ezt követte még egy szociális ágazati összevont pótlékemelés is, amely a legtapasztaltabb 14 700 kollégát érintette, ők bruttó 35 ezer forintos emelést kaptak.

Tehát ha megnézi ön, hogy 2012 és napjaink között mekkora emelés volt, akkor azt láthatja, hogy körülbelül 72 százalékkal emelkedett a bér. És azt láthatja, hogy átlagosan 97 ezer forinttal keres valaki most többet, mint keresett 2012-ben. Ha mondhatok önnek esetleg konkrét példát is egy-egy konkrét béremelkedésre: akinek, mondjuk, középfokú, szakközépiskolai végzettsége volt, és C14 besorolása volt, tehát hosszabb ideje volt a pályán, az ő bére 116 671 forinttal emelkedett. Akinek főiskolai végzettsége volt, de pályakezdőként F1 besorolásban családgondozóként dolgozott, az ő bére 118 500 forinttal emelkedett. Tehát ezek már érezhető béremelések.

De nagyon jól tudjuk, szükséges az, hogy további béremelés legyen. A jövő évi költségvetési törvény mintegy 142 milliárd forintnyi béremelési keretet tartalmaz, és nyilván arról is folynak a tárgyalások minden ágazat képviselőivel, hiszen ebben nem csak a szociális ágazat képviselői érintettek, hogy ebből a jövő évi béremelési költségvetési keretből, amelyet önök nem támogattak a jövő évi költségvetésben, hogyan és miként lehet béremeléseket megvalósítani. Tehát ez a tárgyalásunk folyamatos. És ahogy az előző években is évente akár tízmilliárdos nagyságrendben is voltak a bérkeretben emelkedések, így fog ez a későbbiekben is történni.

Ami az ápolási díjat illeti, tisztelt képviselő úr, ön is már sokszor szembesülhetett itt a parlamentben is azzal, hogy amikor pólókat kell fölvenni, akkor önök nagyon hangosak. Amikor ki kell menni az utcára, és tényleg nehéz sorsú gyermekek szüleivel együtt lehet pózolgatni, akkor önök előveszik a telefonjukat, szelfizgetnek, kihívják a médiát, együtt érző mondatokat mondanak. Amikor matricát kell ragasztani a zakójukra vagy matricát kell ragasztani a laptopjukra, akkor azon versengenek, hogy kinek van harsányabb színű matricája a zakóján vagy a laptopján.

De amikor eljön az igazság pillanata, és szavazni kell arról, hogy fontos kérdés önöknek az ápolási díj emelése vagy nem fontos kérdés önöknek az ápolási díj emelése, akkor önök szívesebben választják a politikai botrányt. Szívesebben választják a parlament ülésének felforgatását, mintsem azt, hogy megtegyenek körülbelül 12 lépést, a padsorok mögül odamenjenek a helyükre, nem is kell leülni, csak odanyúljanak és megnyomják az igen gombot, és megszavazzák a gyermekek otthongondozási díjának az emelését. Ezt önök december 12-én nem tették meg, önöknek minden más, aznap minden más fontosabb volt annál, semmint hogy az ápolási díjat megemeljük. És ezt tették önök közösen, az összes ellenzéki párt képviselői.

Pedig igencsak radikális emelésről döntöttünk, hiszen korábban 27 milliárd forintot fordítottunk az

ápolási díjakra, ezt megemeltük idén a 100 ezer forintos emeléssel 45 milliárd forintra, majd jövőre 55 milliárd forintra emeljük az ápolási díj keretét. Tehát így három év alatt 27 milliárról 55 milliárd forintra nő az, amit ápolási díjra fordíthatunk. Ebből van fedezete a 2022-ig tartó 30 százalékos emelésnek, az ápolási díj tekintetében általánosan, és ebből van fedezete a gyermekek otthongondozási díja emelésének is, amely '22-re az akkori minimálbér szintjét éri el.

Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, még egyszer elmondom önnek, nem csökkent a jogosultak száma, hanem több ezer fővel növekedett az elmúlt egy esztendőben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Így nyereszkedik a Fidesz, több mint kétmillió emberen” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem jó ma Magyarországon nyugdíjasnak lenni, és ezt nem csak én mondom. Egy kormányzati intézet, a Központi Statisztikai Hivatal számai is ezt bizonyítják, hogy a Fidesz kilenc év alatt elszegényítette a nyugdíjasokat. És ha emiatt most zúgolódnának, felhívom a figyelmüket, hogy az önök intézete, a KSH állítja, hogy a nyugdíjas jövedelmi szegénység 2010 óta több mint a duplájára emelkedett, 4,6 százalékról 10 százalékra. a nyugdíjas nők körében pedig a jövedelmi szegénység 5 százalékról 11,3 százalékra, több mint a kétszeresére.

Érdemes azt is kiemelni, hogy míg az egy főre jutó átlagos öregségi nyugdíj januárban 129 637 forint volt, a nők öregségi nyugdíja több mint 17 ezer forinttal maradt el a férfiakétól. Az elmúlt hónap az idősök hónapja volt, az önök kormánya nyilvánvalóan a választások miatt próbálja eljátszani, hogy a nyugdíjasoknak itt minden jó. De vegyük sorra, miért álszent és hazug ez a színjáték! A valódi nyugdíjmelés helyett adott rezsiutalványokból mintegy 50 ezret meg sem kaptak a jogosultak. Ez az 50 ezer utalvány visszakerült az Államkincstárhoz, ahol az érintettek csak nagyon nehezen tudnak hozzájutni. Így aztán ezt a pénzt bármikor kiutalhatják valamelyik dráguló stadionra.

A kiegészítő nyugdíjmelés kommunikációja szintén hazug színjáték. Ez ugyanis nem a Fidesz jósága, hanem törvényi kötelezettség, ha a kormány által tervezett inflációról kiderül, hogy alacsonyabb a ténylegesnél. Márpedig önök tudatosan spórolnak a nyugdíjasokon, hiszen egy évvel ezelőtt pontosan tudták, hogy alultervezik az inflációt. Vagyis önök 10 hónapon át visszatartották és használták a nyugdíjasok pénzét, azt a pénzt, amit a nyugdíjasoknak kellett volna megkapniuk. Önök szándékosan nyereszkedtek a nyugdíjasokon, amikor visszatartották a nekik járó emelést.

Ráadásul a mostani, mindössze 0,7 százalékos kiegészítő emelés egyáltalán nem fedezi az élelmiszerek átlagosan 5,1 százalékos drágulását. Nézzünk néhány

példát az áremelésre! A sertéshús 13,3 százalékkal, a kenyér 8,5, a liszt 2,2 százalékkal lett magasabb. Látható tehát, hogy önök sokkal kisebb emelést adnak, mint amilyen mértékben az élelmiszerek drágulnak. Ráadásul önök jövőre is ugyanúgy trükköznek a kétmillió nyugdíjas pénzével, ismét alultervezik az inflációt, hogy nyereszkedjenek az idős embereken.

A harmadik kormányzati porhintés pedig a nyugdíjprémium, amivel szintén úgy büszkélkedik a Fidesz, mintha maga találta volna ki. Holott a valóság, hogy a nyugdíjprémiumot még a Bajnai-kormány vezette be. Ráadásul mi már többször javasoltuk a nyugdíjprémium rendszerét igazságosabbá tenni, hogy a kisebb nyugdíjat kapók is legalább ugyanannyit kapjanak, mint az, aki átlag feletti nyugdíjat vehet át. A kormány korrigálhatta volna ezt is, de nem tette meg.

Ami pedig a legnagyobb hazugsága a kormánynak, amikor úgy tesz, mintha az éves nyugdíjmelés rendszere rendben lenne. Önök 2012-től törvényben rögzítették, hogy bármilyen gazdasági növekedés van, csak a tervezett infláció mértékével emelik évente a nyugdíjakat. Ez a Bajnai-kormány alatt még úgy volt, hogy minél nagyobb a GDP-növekedés *(Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Nem is volt.)*, annál inkább a bérek növekedését is figyelembe vettük a nyugdíjak emelésekor. Mondjuk ki, az önök igazságtalan nyugdíjszámítása megkárosítja a nyugdíjasokat. Ezért mi szükségesnek tartjuk a korábbi vegyes indexálás bevezetését. De ezt önök nem engedik.

A Fidesz hagyja, hogy a nyugdíjasok tömegei nyomorogjanak, kilenc év kormányzás után pedig röhejes módon még mindig visszafele mutogatnak, mint ahogy most is ezt fogják tenni. Kérem, ne hazudjanak megint, azt, hogy az MSZP semmit nem tett a nyugdíjasokért, mert 2005-től induló nyugdíjkorrekcióval igenis nagyon sok régi igazságtalanságot számoltunk fel. És főként vegyük már észre, hogy kilenc éve önök kormányoznak, vagyis önök a felelősek a nélkülöző nyugdíjasok helyzetéért. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP, a Párbeszéd, a DK, az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ilyenkor érzi azt az ember, hogy kevés öt perc arra, hogy azt a sok valótlanágot, amit ön állít, helyreigazítsuk. De kísérletet teszek erre; először is, ami a különböző Eurostat- és más statisztikai adatokat illeti az időskorúak, nyugdíjasok szegénységével kapcsolatban.

(9.40)

Tisztelt Képviselő Asszony! Az EU-ban a szegénység kockázatának kitett nyugdíjasok aránya 14,2 százalék. Magyarországon ennél, hála istennek, jóval alacsonyabb, ennek körülbelül a kétharmada, tehát

Magyarországon, hála istennek, az uniós szint alatt van a szegénységnek kitettek aránya, és hála istennek, a tendencia is pozitív, hiszen az ő arányuk évről évre csökken. Ha megnézi ön is ezeket a kimutatásokat, láthatja, hogy folyamatosan egy uniós szinthez hasonló szintről - hiszen volt ez 14,1 százalék 2010-ben - ez most már 10 százalék környékére ment vissza, és csökkent ez a szint, miközben az Unióban ez 14,2 százalék. Tehát, képviselő asszony, nem igaz az önállítása, semmilyen statisztikai adat nem tudja ezt alátámasztani. Hála istennek, ha megnézi az Eurostat- és más adatokat, csökkent a szegénységnek kitett idős emberek száma.

S ez annak köszönhető, tisztelt képviselő asszony, hogy míg önök elvették egyhavi nyugdíjat a magyar nyugdíjasoktól, ahhoz képest a mi kormányunk azt vállalta, hogy megőrzi a nyugdíjak értékét, és nemcsak megőrizni sikerült, hanem növelni is sikerült a nyugdíjak értékét. Ön itt olyan számításokról beszél, amelyeknek a révén a magyar nyugdíjasok zsebéből az elmúlt években éveken keresztül havi 5 ezer forintot húzna ki. Ha azokat a számítási módokat alkalmaznánk, amit ön itt a parlamentben most jelzett, akkor itt, Magyarországon éveken keresztül havi 5 ezer forinttal kisebb nyugdíjat kaptak volna a magyar nyugdíjasok a számlájukra.

S önök nem csak elvették egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól. Ön azt mondja, hogy küzd az ellen, hogy szegény nyugdíjasok legyenek. Önnek elvileg az a célja, hogy jobban éljenek a nyugdíjasok, majd az önök pártja elvesz egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól. Ezt hogy tudja összeegyeztetni? Hogy tud felállni utána itt a parlamentben, és azt mondani, hogy több nyugdíjat a nyugdíjasoknak, miközben önök elvették egyhavi nyugdíjat minden magyar idős embertől, tisztelt képviselő asszony, és mellette persze emelték nekik tizenötször a rezsit, mellette bevezették volna - és be is vezették, csak ugye, eltörölte a népszavazás - a kórházi napidíjat meg a vizitdíjat. Tehát önök csökkentik a nyugdíjat, fizetni kell az orvosnál, és egyre magasabbak a rezsiszámlák. Az önök számára ez jelenti azt a programot, amivel az időskorúak, a nyugdíjasok szegénysége ellen küzdenek, hogy kevesebb bevétele és több kiadása legyen minden magyar idős embernek?

Ön beszélt bérkülönbségekről, tisztelt képviselő asszony, férfiak és nők között, ami a nyugdíjakban is megjelenik. Az önök kormányzásához képest sikerült ezt a különbséget egyötödével csökkenteni. Ha szocialista kormányzás lenne, 20 százalékkal magasabb lenne a férfiak és nők közötti bérkülönbség, azaz magasabb lenne utána a nyugdíjak esetében is a különbség.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha önök ennyire szeretnének segíteni az idős embereknek, miért nem szavazták meg a „Nők 40”-et itt a parlamentben? Ha sikerült megszavazniuk, név szerinti szavazással, egyenként felállva minden képviselőnek azt, hogy elvesznek egyhavi nyugdíjat az összes magyar nyugdíjastól, akkor miért nem sikerült azt megszavazni esetleg gombnyomással, hogy 40 év munkával és gyermekneveléssel eltöltött idő után a magyar nők, a magyar anyák 40 év után nyugdíjba tudjanak menni? Ezt

miért nem szavazták meg itt a parlamentben? Nem lett volna nehéz. Ugyanolyan egyszerű lett volna, mint a gyermekek otthongondozási díjának a bevezetése. Ugyanúgy csak egy gombnyomás lett volna mind a kettő, de önök egyiket se tették meg, tisztelt képviselő asszony.

Azt viszont önök is beismerték, hogy a nyugdíj-kasszát több száz milliárdos lyukkal adták át, hiánnyal adták át, önök 200 milliárdot ismertek el, de valójában közel 400 milliárd forint volt, ami a nyugdíj-kasszából hiányzott. Ha ön összeadja az elmúlt évek nyugdíjemeléseit, akkor egy 33,3 százalékos összeget fog kapni, ugyanakkor, ha levonja ebből az inflációt, akkor egy 10 százalék körüli vásárlóérték-emelkedést fog kapni, tisztelt képviselő asszony. Tehát míg önök elvették egyhavi nyugdíjat, a mi esetünkben 33,3 százalékkal nőtt a nyugdíjak összegszerű értéke, és 10 százalékkal nőtt a vásárlóértéke, amivel a boltokban többet ér.

Ön valótlanosságot állított akkor, amikor bármilyen inflációtervezés kapcsán trükközésről beszélt volna, hiszen, lehet, hogy fölé megy az infláció, lehet, hogy alá megy az infláció a tervezettnél. Amikor kisebb lesz az infláció a tervezettnél, akkor a nyugdíjasok megkapják, megnyerik a különbözetet, beépül a nyugdíjukba; mint ahogy a nyugdíj-kiegészítés mértéke is beépül a nyugdíjukba. Tehát az az ő eredményük. Amikor pedig magasabb lesz az infláció, akkor visszamenőlegesen egy összegben, mint idén is, kifizetjük a különbözetet.

Olyan rendszer van, tisztelt képviselő asszony, ahol a nyugdíjasok nem járhatnak rosszul. Ha jobban alakul az infláció, megnyerik a különbséget, ha magasabban alakul az infláció, akkor pedig visszamenőlegesen, egy összegben megkapják a teljes összeget. Önöknek soha az életben nem sikerült nyugdíjprémiumot kifizetni, mert soha nem tudtak olyan gazdaságpolitikát folytatni. Ez a múltban így volt, a jövőben is így lesz. Csak a Fidesz-KDNP volt képes nyugdíjprémiumot, rezsitalványt és Erzsébet-utalványt adni a nyugdíjasoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Meddig él vissza a Kormány az emberek türelmével?” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Brenner Koloman képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jobbikos képviselőtársainkkal hasonló címmel azért teszünk fel itt, a tisztelt Ház nyilvánossága és a szélesebb közvélemény előtt ilyen jellegű kérdéseket, hogy megmutassuk pontosan azt a hiteltelen politikát, amelyet a Fidesz folytat. Jelen esetben a tegnapi nap történései nyomán szeretném néhány nagyon plasztikus példával azt érzékeltetni, hogy hihetetlenül kétarcú a Fidesz Európai Unióban és Európai Néppártban folytatott politikája, hogy ne mondjam, olyan Kállai kettőst jár Orbán Viktor miniszter úr *(Közbeszólás a Fidesz*

soraiból: *Miniszterelnök!*), a Fidesz vezetőjeként az Európai Unióban, ami nehogy aztán a Kállay-féle hirtapolitikában csúcsosodjon ki, mondom így a történelemszakosoknak is. (*Dr. Rétvári Bence: Inkább a Jobbik-frakciónak mondd!*)

Hiszen lássuk be, hogy az micsoda, hogy azoknak a megtévesztett magyar honpolgároknak, akik az M1, Kossuth rádió, TV2 Tények című fake news produceri műsora Bermuda-háromszögében még bolyongnak, azt mondják el, hogy csúnya Brüsszel ellen nekünk küzdenünk kell, miközben Orbán Viktor maga Brüsszel, mint az közismert, hiszen ő ül ott, az Európai Tanácsban a 28, lassan majd 27 miniszterelnök között, és dönt minden olyan kérdésben, amely érinti hazánkat is.

Nézzük meg tehát, hogy mi történt tegnap a Külügyi bizottságban, ahol Varga Judit miniszter asszony és a finn nagykövet tájékoztatta a Külügyi bizottság tagjait arról, hogy milyen prioritásokat fog a finn elnökség az Európai Unióban követni! Nem nagy kunszt megjósolni, hogy nyilvánvalóan ebből is kiváló propagandaműsorokat gyártanak majd az előbb említett Bermuda-háromszögben, hogy a Fidesz rettenetes módon küzd Brüsszel ellen, akik rettenetes módon (*Hangját elváltoztatva:*) migráncs miatt minket meg akarnak nagyon büntetni, és mi ellene nagyon küzdünk, ne szakmaizzál te, Tállai elvtárs. (*Moraj a kormánypártok soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Ezt is a törizsakosoknak mondtad?*) Tehát gyakorlatilag itt igazándiból folyik majd ez a fajta hisztériakeltés, miközben itt a Külügyi bizottságban Németh Zsolt elnök úr és miniszter asszony is kiválóan kifejti, hogy tulajdonképpen a jogállamisági vizsgálat céljával tökéletesen egyetértenek, kizárólag az eszközökről folytatunk jogi nüánsznyi vitákat.

Akkor most melyik Fidesz az igazi: aki az Európai Parlamentben megszavazza a szíriai török beavatkozást elítélő határozatot, vagy az a Fidesz az igazi, ahol a miniszterelnök úr itt, ezen a szószéken elmondja, hogy nagyon támogatjuk Törökországot? Döntsék már el, hogy melyik álláspontot képviselik, tisztelt fideszes képviselőtársaim!

Menjünk tehát tovább! Délután, a délelőtti kifelé szolgáló műsor után aztán sikerült megválasztani Pólt Pétert, a hazai korrupció aranyfokozatú támogatóját - akinek egy kupát is átadtunk tegnap a jobbikos képviselőtársaim nevében a megválasztása után -, illetve Handó Tündét is sikerült megválasztani alkotmánybírónak, hiszen Stumpf elvtárs is már veszélyes elhajlóvá vált, az egykori kollégiumi nevelőtanára a fideszes vezérkarnak, idejutottunk, ugye. Én, az a baj, erre emlékszem, mert én még '90-ben Szájer Jóskával, aki az alkotmányt írta, és akkor most a feleségét kinevezzük alkotmánybírónak, mindezt egy európai országban by the way, na, mindegy. (*Németh Szilárd István: Teljesen tökkelütött! - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Képviselő úr, a felszólalásának nincs értelme! - Dr. Rétvári Bence: Kicsit széttartó a beszéde! - Németh Szilárd István: A történelemszakos!*) Szóval, hihetetlen módon mocskolják a jogállamiságot, miközben délelőtt kifelé mutatják, hogy itt minden rendben van, persze lehet a jogállamiságot

vizsgálni, nincs ezzel baj, csak éppen majd még itt az eszközöket egy kicsit majd úgy kell kicsit finomítani. (*Dr. Rétvári Bence: Sas-kabaré! Mikroszkóp Színpad!*)

Tehát egyszerűen hihetetlen módon folytatják azt a kettős beszédet, amit, én értem, hogy a Bermuda-háromszögükben bolyongó fideszes szavazók még megvesznek egy ideig, aztán remélem, hogy majd ez megváltozik, de értsék már meg, hogy ezt a politikát nem folytathatják örökké. El kell döntenet, hogy melyik a Fidesz valódi arca. Az, amit idehaza mutatnak a borkaizással, merthogy idehaza borkaiznak, úgy értem, bort isznak, és kívülre, Európába meg vizet prédikálnak. Tehát el kell ezt döntenet végre, hogy melyik a Fidesz valódi arca (*Bana Tibor: Bort isztok és vizet prédikáltok!*), hiszen teljesen hiteltelenné váltak az önfelfüggesztett Néppárton belül is, ugye, nyilvánvalóan, amely most éppen meghosszabbította az önfelfüggesztésüket; tehát, amit a Fidesz kért, de most ők hosszabbították meg (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ezt még egyszer!*) - értjük, elvtársak, ugye? Tehát önkritikát is lehet majd gyakorolni, ugye, lassan.

(9.50)

Végezetül: hic Rhodus, hic salta, a Médiatanács-csal kapcsolatban mutassák meg, engedjenek be ellenzéki képviselőket, és majd akkor meglátjuk, hogy komolyan gondolják-e a jogállamiságot. (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: Így van!*) Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Orbán Balázs: Ez nem sikerült jól! - Dr. Rétvári Bence: Még több ilyen! Brennert frakcióvezetőnek!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ne haragudjon, jól érzi magát? (*Derűltség a kormánypártok soraiban. - Bana Tibor: És ti?*) Nem tudok másra gondolni. Végighallgatva ezt az öt percet, itt tanakodtunk egymás között, hogy kinek kellene önnek válaszolni (*Dr. Brenner Koloman: Tállai elvtársnak!*), de minekutána öt perc után sem volt világos a téma, így végül rám mint a Külügyminisztérium képviselőjére esett a sor, amit én több-kevesebb örömmel természetesen elvállaltam, és próbálok valamit erre a borzasztó zagyvaságra... (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: Ilyen az államtitkárok sorsa! - Szilágyi György: Ezért kapod a pénzt!*) Nyugalom, nyugalom! (*Közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*) Mi is végighallgattuk ezt a borzalmat. Kis türelmet! (*Szilágyi György: Mit minősítgetsz? Egyetemi tanárról beszélsz! - Az elnök csenget.*) Nyugalom, nyugalom, nyugalom, nyugalom! Nyugalom, barátaim, nyugalom! Megértem, és képviselő úr felszólalásában is a zagyvaság okát csak

oda tudom visszavezetni, hogy a Jobbik tulajdonképpen megszűnőben és teljes összeomlásban van, annak a szélén vagy már tulajdonképpen azon túl. *(Dr. Rétvári Bence: Már azt se tudja, mit mondhat, mit nem.)*

Ahhoz képest, hogy ön arról beszél, hogy a kormány és a kormánypártok elvesztették az emberek támogatását, szeretném önt nagy tisztelettel arra emlékeztetni, hogy az elmúlt tíz választást nyerte meg a Fidesz és a KDNP, a legutóbbi három országgyűlési választást kétharmados többséggel, és egyébként a legutóbbi önkormányzati választást is megnyertük. *(Dr. Brenner Koloman közbeszól.)* Önök lehet, hogy most - ahogyan Völner kolléga mondta - nem kiütéses vereséget szenvedtek, hanem - idézőjelben - csak pontozásosot, de ez nem ok arra, hogy ilyen bátorsággal beszéljenek. *(Dr. Lukács László György: Nézz rá Boldog Istvánra! - Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Lehet, hogy képviselő úr ebben a hidegben a Hősök terén éjszakázott, de szeretném a figyelmét felhívni arra, hogy önök továbbra is folyamatos vereségben vannak, dacára annak, hogy föladva minden korábbi elképzelésüket és politikai világnézetüket - ha ezt egyáltalán lehet annak nevezni - mindenkiel összefogtak, a baloldallal, Gyurcsánnyal, az MSZP-vel, az LMP-vel és mindenkiel - *(Szilágyi György: Ez sportkommentátori túlzás!)* erre is kitérhetünk, pillanat türelmet kérek -, ennek ellenére tulajdonképpen önök folyamatos lefelé tartó spirálban vannak. Én megértem az ezzel kapcsolatos frusztrációt, azt is látom, már elnököt sem nagyon tudnak választani. *(Dr. Rétvári Bence: Válasszák meg Gyurcsányt a Jobbik élére! Vagy Dobrev Klárát!)* Eddig azt hittük, hogy az MSZP szenved káderhiányban, de most már látjuk, hogy gyakorlatilag a Jobbik is tulajdonképpen még nagyobb problémákkal küzd.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném önt a leghatározottabban arra kérni, hogy a magyar emberek lenézését fejezze be *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)*, és ezt a circuszt, ezt a színjátékot, ezt a borzalmas maníros ripacskodást, amit itt végrehajtott és most is végrehajt, ezt fejezze be. Biztos vagyok benne, hogy ezek a falak láttak már sok mindent, de hogy egy ilyen szürke kedd reggelen föláll egy képviselő, és itt valamifajta egészen elképesztő circuszt és színvonalatlan ripacskodást ad elő *(Farkas Gergely: Magadról beszélés?)*, azért az mégiscsak fölháborító. Ez mindannyiukra jellemző! *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Mindannyiukra jellemző, de most képviselő úrra esett a sor. Kérem, hogy ezt fejezze be, mert ez méltatlan egyébként még önökhöz is! *(Dr. Brenner Koloman: Hát még hozzád!)*

A magyar emberek lenézését pedig pláne fejezze be, és ne minősítse azokat, akik ezt vagy azt a híradót nézik. A magyar embereknek elég bölcsességük van ahhoz, hogy eldöntsék, hogy kit választanak *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Hogy elküldjenek titeket!)*; önöket egyébként éppen ezért nem is választják, tisztelt képviselő úr. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Eger, Dunaújváros!)*

Ami a külpolitikai kérdéseket illeti, illetve a magyar érdeket illeti *(Dr. Brenner Koloman: Na, most*

aztán vágjunk bele!), szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a magyar kormányt és a magyar Külügyminisztériumot egy dolog vezérel: a magyar érdek képviselése. Ami a bevándorlást illeti, én látom, hogy önök migránsbaráttá váltak, tisztelt képviselő úr. *(Derültség és szórványos taps a Jobbik soraiban.)* Ön jött itt ezzel! Ön jött itt ezzel, drága képviselő úr, ami, mondjuk, megmagyarázza, hogy ezekkel a pártokkal, amelyek itt mögöttünk foglalnak helyet, fogtak össze. *(Dr. Gyüre Csaba: A legnagyobb migránsbarátok ti vagytok! - Dr. Brenner Koloman: Ül le, egyes! - Bana Tibor: Erdoğan! - Az elnök csenget.)* Önök már rég nem akarják megvédeni ezt az országot, önök már rég nem akarják megvédeni az ország határait és a magyar embereket, önök gyakorlatilag kizárólag hatalmat szeretnének, és minekutána látják, hogy ez nem megy, egészen kétségbeesett próbálkozásokat hajtanak végre.

Ami pedig a külföldi bírálatokat illeti: önök egykor ezek ellen határozottan felléptek. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* Most meg beállnak a Magyarországot bírálók mellé? Külföldi bírálók mellé? *(Dr. Rétvári Bence: Sargentini!)* Belföldi bírálók mellé!? Én értem a teljes meghasonlást, én látom ezt, de azért lássa be, hogy ez mégiscsak nonszensz.

A magyar kormány és a magyar Külügyminisztérium minden külföldi bírálat ellen fellép. Legutóbb a külügyminiszter úr Hollandiában mondta el azt, hogy semmilyen kettős mércét és igazságtalan bírálatot nem fogadunk el. Mi semelyik országnak nem vagyunk a kitelepített tagozata, semelyik országnak nem vagyunk a tagállama. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Mi hivatalos látogatást és korrekt beszédet elfogadunk, mindenkiel tárgyalunk *(Dr. Brenner Koloman: Audi, BMW, Mercedes!)*, de semmilyen olyan kettős mércét, bírálatot és igazságtalan vádaskodást nem fogadunk el, amely méltatlan egy ezeréves államisággal rendelkező ország esetében. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

Önök a szakadékban vannak, az ország pedig megy tovább előre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Hosszan tartó taps és közbeszólások a Jobbik soraiban, köztük: Úgy van! - Éljen a párt!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tudom, észrevették-e, hogy államtitkár úr már befejezte, tehát ilyen értelemben ez a tapsvihár ma alkalmatlan arra, hogy befejtsék a szót. *(Balczó Zoltán: Tapso-lunk. - Közbeszólás a Jobbik soraiban: A magas színvonal...)* Tisztelettel arra kérem önöket, hogy ezt a fajta dolgot lehetőleg mellőzni szíveskedjenek.

„Aktuális ügyekről” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)* Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Mindig öröm, ha így örülnek az embernek. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Menj haza, ott lehet, hogy...)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi folyik itt Budapesten? - tehetnénk fel

a kérdést (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: A Duna.*), hiszen az október 13-a óta eltelt három és fél hétben sok riasztó jelet láthatunk az ellenzéki szivárványkoalíció háza táján.

Vegyük végig, mi is történt három hét alatt Budapesten! Egy biztos: nem az, amit ígérték. Helyette a 2010 előtti világ, a Gyurcsány-Demszky-korszak bontakozik ki újra a szemünk előtt; az, amiről azt hittük, hogy magunk mögött hagytuk. Pontosan látjuk, hogy a kisnyilasoktól a szélsőbalosokig tartó koalíció értékrendjét - már ha volt ilyen -, elveit és határait, különbségeit teljesen feladta a pénzért és a hatalomért. Első döntésként több helyen megemelték saját fizetésüket, felduzzasztották a stábtagnak számát, az alpolgármesterek, főpolgármester-helyettesek számát. Erdemi elvárás vagy munka nincs, sima kifizetőhelyként tekintenek az önkormányzatokra. Ez az önök csapata a Jobbiktól Gyurcsányéig.

Karácsony Gergely gyámjai éppen az általa korábban kritizált személyek lesznek, most épp főpolgármester-helyettesi pozícióban, öten. (*Szilágyi György: Ti nyertetek mindenhol, állítólag. Most mondta el a külügyi államtitkár.*) Mivel ezeket az embereket nem tartja nagyra - ahogy a hangfelvételen is hallhattuk -, így nem nehéz arra gondolni, hogy már most zsarolják, fogják Karácsony Gergelyt. A Gyurcsány-Demszky-korszak figuráit és módszereit akarják visszahozni. (*Szilágyi György: Ti nyertetek mindenhol.*) Persze, most díszpolgári címet akar adni...

ELNÖK: Szilágyi képviselő úr, ugyan legyen szíves, hagyja már abba! Maga az Országgyűlés jegyzője, ön arra tett esküt, hogy a rendet fogja biztosítani a parlamentben. Miért kell, hogy bármilyen formában megvonjam öntől a szót?! Folytassa, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Persze most díszpolgári címet akar adni Demszky Gábornak az új főpolgármester, de azok után, hogy a szemkilövetőket is kitüntették, miért lepődünk meg? Igazi ballib tempó, ez az önök csapata Gyurcsánytól a Jobbikig. (*Arató Gergely közbeszól.*)

Zuglóban az átláthatóság jegyében Horváth Csaba szinte minden jogkört magához akart vonni, brutálisan megemelve az általa eladható ingatlanok értékét, pedig testületi többsége is van. Elgondolkodtató, vajon mit akar titkolni sajátjai elől, vagy mit akar tenni, amit a sajátjai nem szavaznának meg. Persze, egy interjúban azt hazudta, hogy egy darab ingatlant nem akarnak értékesíteni, csak sajnos az öles hirdetések a Népszavában elárulták őt.

Óbudán is önkényesen növelni akarta a szocialista polgármester a saját jogköreit, kihagyva a döntésekből a testületét. Hazugság, átverés, átláthatatlanság ismét. Ez az önök csapata a Jobbiktól Gyurcsányéig.

A sajtószabadságért rendszeresen aggódó ellenzék és a valóságtól független médiájuk nem érezte szükségét annak, hogy felszólaljon egy napilap budapesti ellehetetlenítése ellen, amit Karácsony Gergely ígért meg, vagy épp akkor sem tolazkodtak, amikor kiderült, hogy az új ferencvárosi polgármester személyesen akarja ellenőrizni a kerületi lap minden

karakterét - tipikus ballib kettős mérce. Ez az önök csapata a Jobbiktól Gyurcsányéig.

Folyamatosan jönnek elő a Gyurcsány-Demszky-korszakban tanult reflexek, sorra ugranak elő a múltban hagyott személyek és szereplők. A Gyurcsány-párt XI. kerületi polgármestere leállítaná a szuperkórház építését, miközben az egészségügy állapotáért aggódik. (*Arató Gergely: A kerületi lakosoknak szeretne, nem nektek...*) Sportolók fognak össze, hogy nagy sportesemények, világszínvonalú versenyek ne essenek áldozatául az önök piti politikai bosszúszomjának. (*Arató Gergely: Nem figyeltél, amikor a miniszterelnök azt mondta, hogy együttműködést akar a fővárossal!*)

(10.00)

Az ellenzék demokraciáfelfogását jól tükrözi, hogy előre megmondják, ki az, aki biztos nem nyerhet egy nyílt színházigazgatói pályázaton; átláthatatlanság, tisztességtelenség a köbön. Ez az önök csapata Jobbiktól Gyurcsányéig.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra az egyre válaszólanak, hogyan gondolhatja ma egy megválasztott politikus kerületi, fővárosi vagy parlamenti szinten, hogy Szent Istvánnak nincs helye a róla elnevezett közterületen?! Államalapító királyunk szobra - aki a nyugati világhoz és a kereszténységhez kötötte hazáját, és aki olyan intelmeket hagyott hátra, amelyek alapján nyugodtan ma is el lehet vezetni egy országot - miért sérti az önök szemét? Önök innentől kezdve milyen beszédek fognak elmondani augusztus 20-án? Lukács Györgyöt fognak idézni inkább? Nem ezeket ígérték. (*Folyamatos közbeszólások az ellenzéki oldalról.*)

Önök mindenki képviselőjét ígérték, nagyívű terveket ígérték, elszámoltathatóságot és átláthatóságot. Ehelyett most bebizonyosodni látszik, hogy hazudtak reggel, éjjel meg este. Visszajött a múlt, és csak korrupció, átláthatatlanság, átverés, egy szűk kör felemelése (*Közbeszólások az ellenzéki oldalról.*) és rombolás látszik most Budapesten az új vezetésnél. Mi folyik itt Budapesten?! (*Szilágyi György: A Duna.*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szilágyi képviselő úr, ha nem hagyja abba, kénytelen leszek az ügyrendnek megfelelően eljárni. (*Szilágyi György: Miért?*) Azért, mert ne kiabáljon be! Mondtam már önnek, ön az Országgyűlés jegyzője, vagy arról a tisztességéről mondjon le, vagy próbálja a jegyzőnek megfelelő hivatást betölteni itt az ülésteremben! (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

A kormány nevében az elhangzott napirend előtti felszólalásra Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Csak keményen!*) Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mi a kormány

nevében úgy gondolkodunk, hogy változatlanul érvényben vannak azok a megállapodások, amelyeket az elmúlt időszakban Tarlós István leköszönő főpolgármesterrel kötött a kormány. Nekünk az a kiindulópontunk, hogy korrekt viszonyt alakítsunk ki minden, október 13-án megválasztott településvezetővel. Mi azt gondoljuk, hogy Budapest és Budapest fejlesztése nem politikai kérdés, hanem egy olyan közös ügy, amivel tartozunk a budapesti választópolgároknak, teljesen mindegy, hogy baloldali vagy jobboldali jelöltet támogatunk.

Egyébként ez a Tarlós Istvánnal kialakított együttműködésben is jól látszódott. Ha összehasonlítjuk, akkor az előző Demszky-korszakhoz képest azt látjuk, hogy 2010-ben a főváros egy eladósodott, egy lepusztult, egy fejlődési pályáról kisiklott főváros volt, amelyet aztán Tarlós István rendbe tett, és a kormány segítségével sikerült az adósságsapdából is megszabadulni, és sikerült egy stabil fejlődési pályára állítani a várost. Többször elmondtuk már, hogy 200 milliárd forint összegű adósságot vettünk át, és nagyjából 2000 milliárd forintnyi fejlesztési forrást adott a kormány Budapest fejlesztésére, kifejezetten magyar költségvetési forrásokról beszélünk, a végső szám természetesen ennél nagyobb is lehet.

Ennek köszönhető az, hogy Budapesten sikerült látható eredményeket elérni. Ma sokkal jobb élni Budapesten, mint 2010-et megelőzően volt. A főváros biztonsága jelentősen javult (*Arató Gergely: A választók ezt másképp látják.*), 46 százalékkal csökkentek a bűncselekmények. A 4-es metrót - amely minden idők legnagyobb korrupciós botránya, és a baloldali szabad demokrata városvezetéshez kötődik - sikerült befejezni, megépíteni végre a 4-es metrót, felújítani a 3-as metrót. Új villamosokat, új buszokat adtunk át, fásítási program is történt Tarlós István főpolgármester vezetésével az elmúlt kilenc évben. Azt tudom mondani és azt gondolom, hogy politikai oldalakon átívelő módon is igaz, hogy a főváros fejlődött. Így aztán stabil költségvetéssel, stabil anyagi bázissal, stabil jövőképpel és koncepcióval tudta a főpolgármester úr átadni Karácsony Gergelynek és az ő csapatának az irányítást a fővárosban.

Ebből viszont az következik, ugye, a kormány azt mondta ezzel párhuzamosan, hogy azokhoz a megállapodásokhoz, amelyeket korábban megkötöttünk, tartjuk magunkat. Azokat a fejlesztési forrásokat, amelyeket korábban megígért a kormány a városnak, továbbra is biztosítja. Egy dolgot kér, azt kéri, hogy a Fővárosi Közgyűlés mondjon igent vagy nemet, válasszon fekete és fehér között, mondja meg, hogy melyik fejlesztéseket támogatja és melyik fejlesztéseket nem támogatja. Mi azt gondoljuk, hogy a megválasztott településvezetők ellenében, még akkor is, ha mi azt gondoljuk, hogy ezek a fejlesztések hasznosak és a budapestiek érdekeit szolgálják, nem lehet egy települést egyről a kettőre juttatni. Ilyen módon azt kérjük, hogy november 15-éig a Fővárosi Közgyűlés döntsön arról, hogy mit szeretne tenni.

És hogy még egyszer mutassam azt, hogy azok a feltételek, amelyek Tarlós Istvánnak megadattak, megadatnak Karácsony Gergelynek is, a kormány holnap

ülésén a Budapesttel foglalkozó napirendi pontok tekintetében ő is a meghívott vendégek között lesz. Tehát személyesen tudja elmondani az ő programját és azt, hogy milyen fejlesztéseket támogat és milyen fejlesztéseket nem támogat. Mi viszont azt szeretnénk kérni ezért cserébe, hogy egy olyan városvezetés jöjjön létre, amely valóban a budapestiek érdekében és nem a posztkommunista baloldal és szabad demokrata oldal politikai potentátjainak továbbélése tekintetében működik; hogy azt a felhatalmazást, amit a budapestiektől, a magyar emberektől kaptak, ne arra használják, ahogy egyébként ez 2010 előtt történt, hogy önök gazdagodnak, hogy a saját érdeküket szolgálják kizárólag, hanem azt arra használják, hogy fejlesszék a várost azért, mert ez a nemzet fővárosa, és ez a budapestiek otthona, ezért közös felelősségünk az, hogy azon a fejlődési pályán, amelyre az elmúlt kilenc évben a város rá tudott állni, továbbra is rajta tudjon maradni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Aktuális ügyek” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Halász János képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdaságpolitika nagy utat járt be az elmúlt évtizedben. A 2010 óta eltelt kilenc évben először megteremtettük függetlenségünket, majd meg is védjük azt. Az előttünk álló évek legfontosabb feladata is ennek a nemzeti szuverenitásnak a megerősítése lesz. Ehhez egy erős és sikeres gazdaság kell, amihez egy önálló és határozott gazdaságpolitika vezet, amit az elmúlt években is folytattunk. Amióta hátat fordítottunk a balliberálisok rossz gazdaságpolitikájának, Magyarország egyre jobban teljesít.

Szomorú itt, a tisztelt Házban hallgatni az ellenzék gazdasági ígéreteit, annak az ellenzéknek, akik a Gyurcsány és a szocialisták kormányzása idején tönkretették az országot, tönkretették a gazdaságot, és egymillió embert tettek munkanélkülivé. A sorozatos adóemelésekkel és megszorításokkal tönkretették a vállalkozásokat és a családokat, és megalázóan alacsony bérért dolgoztatták az embereket. Az alkalmatlanságukkal és felelőtlen pénzügyi politikájukkal veszélybe sodorták az ország pénzügyi stabilitását. Folyamatosan túlköltekettek, megduplázták az államadósságot, és elveszítették a befektetők bizalmát. Felháborító, hogy most is azok ígéretnek, akik alkalmatlanságukkal tönkretették az országot.

2010 óta vissza kellett fizetni az IMF-től és a Gyurcsány-Bajnai-kormány által az Európai Uniótól felvett hitelt. Ezután a nemzeti függetlenségünket több támadás érte; a rezsicsökkentés idején pénzügyi jellegű, majd 2015 és '19 között többször próbálták kikényszeríteni, hogy megnyissuk a magyar határokat a bevándorlók előtt. Ezekkel a támadásokkal szemben mi minden alkalommal sikeresen védjük meg az országot.

Az elmúlt években a magyar gazdaság növekedése nemcsak kiemelkedően magas, hanem az Európai

Unión belül az egyik legmagasabb, és a közép-európai térségben is élen járt. A Fidesz-KDNP kormányzása óta csökkennek az adók, emelkednek a bérek, 800 ezerrel többen dolgoznak, harmadára csökkent a munkanélküliség, és a magyar gazdaság teljesítménye több mint 25 százalékkal nőtt.

Azt a különbséget, ami a közép-kelet-európai országok növekedése és a magyar gazdaság mostani teljesítménye között van, a magyar gazdaságpolitika, a gazdaságvédelmi akcióterv biztosítja. A következő években minden forrást arra koncentrálnak, hogy erős magyar gazdaságot teremtsünk. Ez a feltétele annak, hogy továbbra is támogatni tudjuk a családokat, és megvédjük a nyugdíjak értékállóságát. A költségvetés stabil, a kiemelkedő gazdasági növekedés biztosítja a kellő fedezetet az év közben meghozott családtámogatási döntésekre is. A családvédelmi akciótervbe már több mint 65 ezren kapcsolódtak be.

(10.10)

Az akcióterv lépései együtt 650 milliárd forint értékű támogatást tesznek ki, amely már megérkezett a családokhoz. A családi otthonteremtési kedvezmény pedig már mintegy félmillió ember otthonteremtését segítette. Idén augusztus végéig 114 ezer család igényelte a támogatást. Az összeg eléri a 340 milliárd forintot, vagyis ennyivel kevesebbet kellett költeniük ezeknek a családoknak az otthonteremtésre. Tavaly mintegy 290 milliárd forintot hagytak az adócsökkentések a gyermekes családoknál, a lakosságnál és a vállalkozásoknál. A magyar gazdaság jobban teljesít, cél, hogy a növekedés legalább 2 százalékponttal az uniós átlag fölött maradjon. Ennek érdekében elindítottuk a gazdaságvédelmi akciótervet, amely olyan területekre terjed ki, amelyek a magyar gazdasági növekedés szempontjából különösen fontosak. Ilyen a munkahelyteremtés, a kisvállalkozások, a turizmus, az építőipar, a mezőgazdaság. 2010 óta 800 ezerrel többen dolgoznak, és 12 százalékról 3,5 százalékra csökkent a munkanélküliség. Megbecsüljük a munkavállalókat, ezért a bérek növekedése idén is két számjegyű. A nettó átlagkereset 2010-hez képest 135 ezer forintról 239 ezer forintra emelkedett, ami 80 százalékos növekedést jelent. A nyugdíjasoknak is részesülniük kell a gazdasági eredményekből, ezért ismét van nyugdíjprémium, Magyarország történetében immár harmadjára. Idén minden eddiginél magasabb lesz ennek összege, és mintegy két és fél millióan részesülnek belőle. A magyar gazdaság továbbra is stabil, tovább csökkent a hiány és az államadósság.

A jövőben is meg kell védenünk a magyar gazdaság elért eredményeit, és a lassuló európai és világgazdasági környezetben is meg kell tartani az Unió átlagát 2 százalékkal meghaladó növekedést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy felszólalásában ön is kiemelte, a magyar gazdaságban 2013-ban *(Zaj. - Az elnök csenget.)* megindult az elmozdulás egy egészségesebb és kiegyensúlyozottabb növekedési szerkezet irányába.

A GDP-adatok is stabil szerkezetről tanúskodtak, mert a bővülés több lábon áll. Szinte minden szektor támogatta azt. Így Magyarország jó úton jár, hiszen a gazdasági növekedés szerkezete hosszú távon is fenntarthatóvá vált. Jóllehet a külső környezet kevésbé volt támogató, 2018 mégis kiemelkedően jó éve volt a magyar gazdaságnak, köszönhetően a belső növekedési motorok felpörgésének, amely az elmúlt időszakban megvalósított gazdaságpolitika, főképp a 2016 novemberében a kormány kezdeményezésére megkötött bér- és adómegállapodás eredménye.

Mindezeknek köszönhetően az egész évre vonatkozóan *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget)* 5,1 százalékkal nőtt a GDP. A bővülés fenntarthatóságát a belső és külső egyensúlyi mutatók is megerősítik. A költségvetés GDP-arányos hiánya stabilan 3 százalék alatti, a háztartások megtakarítási rátája magas, az ország finanszírozóképesége egyaránt pozitív. A 2017-es, 4,3 százalékos emelkedést követően tavaly, 2018-ban is jelentősen tovább gyorsult a magyar gazdaság.

Az idei év első két negyedében ez az adat tovább emelkedett. A növekedés üteme tovább lendült, bővült. A továbbra is kiugró ütemű növekedés többek között a következő tényezőkhöz köthető. Az első a kormányzati intézkedések, az adó- és bérmegállapodás, a „Versenyképesebb Magyarorszáért” program, a lakhatási támogatások és az állami beruházások. Ez összességében 1,6 százalékponttal járult hozzá a növekedéshez.

A másik ilyen tényező a kedvezőbb foglalkoztatás és a bérfelzárkózás által támogatott lakossági fogyasztás bővülése. A harmadik az újonnan kiépült exportkapacitások. A negyedik ilyen tényező az uniós források hatékony felhasználása.

A felsorolt tényezők tükröződnek vissza a termelési oldal kedvező teljesítményén is. Az elmúlt időszak fejlesztéseinek köszönhetően a megnövekedett kapacitásokkal rendelkező ipar, az év első felében tapasztalható alacsony külső kereslet és a gyengélkedő német ipari kibocsátás ellenére a második negyedévben is 4 százalékkal bővült.

2019 első féléve során 19 százalékos bővülés eredményeként összességében 4088 milliárd forint értékű fejlesztés valósult meg Magyarországon, amely alapján a kiugró gazdasági növekedést is számottevő mértékben támogatták a beruházások. Ehhez a teljesítményhez a második negyedév 2400 milliárd forint összértékű összberuházással járult hozzá, ami 18,8 százalékos bővülést jelent. A beruházások lendületét mutatja, hogy az első negyedévhez képest 4,1 százalékos növekedést regisztráltak az idei második negyedévben is.

A beruházási aktivitás megugrásában a vállalkozások kapacitásbővítései mellett az új uniós forrásokhoz

kapcsolódó fejlesztések felfutása is szerepet játszott. A legnagyobb, közel egyharmad súllyal rendelkező feldolgozóipar beruházási aktivitása 2019 második negyedévében 30 százalékkal bővült. Kedvező, hogy részben a felfutó ingatlanfejlesztéseknek köszönhetően az ingatlanügyletek ágazati beruházásai 14,6 százalékkal, valamint a lendületet vett infrastrukturális fejlesztések eredményeként a szállítás, raktározás ágazat teljesítménye 19,7 százalékkal emelkedett a tárgynegyedében. Stabíl az államháztartás helyzete is. A költségvetési folyamatok bevételi oldalról továbbra is a dinamikus gazdasági növekedéshez kötődő adó- és járuléktöbblet támogatta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előző évek kimagasló gazdasági teljesítményére tekintve a növekedés folytatása is megalapozott, amely három pilléren nyugszik: a munkaerő-tartalékok kihasználása, a termelőkapacitású bővítési beruházások, valamint a hatékonyságot javító technológiai fejlesztések. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ez biztosítja, hogy a jövőben is kiemelkedő, kimagasló gazdasági növekedés lesz Magyarországon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. 10 óra 17 perc van. Most a napirend szerinti határozathozatokkal folytatjuk munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. Ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelő elhelyezték-e a szavazógépekben.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a Magyarországon és a Szerb Köztársaságban kiállított, államilag elismert bizonyítványok és oklevelek, továbbá a tudományos fokozatot tanúsító okiratok kölcsönös elismeréséről szóló Egyezmény kihirdetéséről** szóló T/7687. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7687. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 160 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és Georgia Kormánya között a katasztrófák esetén történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/7689. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7689. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.20)

Soron következik a **Genfben, 1949. év szeptember hó 19. napján kelt közúti közlekedési Egyezmény, a Genfben, 1949. év szeptember hó 19-én kelt közúti jelzésekre vonatkozó Jegyzőkönyv, a Genfben, 1950. év szeptember hó 16-án kelt, az 1949. szeptember hó 19-én Genfben aláírt közúti közlekedésre vonatkozó Egyezményt és a közúti jelzésekre vonatkozó Jegyzőkönyvet kiegészítő európai Megállapodás, a Genfben, 1955. év december hó 16-án kelt, az 1949. évi közúti közlekedésre vonatkozó Egyezményt és az 1949. évi közúti jelzésekre vonatkozó Jegyzőkönyvet kiegészítő, az 1950. szeptember 16-án kötött európai Megállapodás módosítása tárgyában létrejött, a közúti munkálatok jelzéséről szóló megállapodás, valamint a Genfben, 1957. év december hó 13. napján kelt, az útjelzésekre vonatkozó európai Egyezmény kihirdetéséről** szóló T/7691. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/7691/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton valamennyiünk számára elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7691. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Keresztes László Lóránt LMP-s képviselőtársunk, frakcióvezető és képviselőtársai által a „Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád-vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásának leállításáról” címmel, H/7018. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 43 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Keresztes László Lóránt LMP-s frakcióvezető és képviselőtársai által „Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció kormánya közötti nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló Egyezményre való hivatkozással a Kormány által Magyarország nemzeti érdekeit sértő módon, a Paksi Erőmű új 5-6. blokkjának létesítésével összefüggésben megkötött szerződések felmondásának szükségességéről” címmel, H/7068. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 25 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Gyurcsány Ferenc DK-s frakcióvezető és képviselőtársai által az emberi és kisebbségi jogokról és az ezeket fenyegető szervezetekről címmel, H/6417. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 25 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Bencsik János és Szilágyi György jobbkios képviselőtársaink által a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény módosításáról címmel, T/7523. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 47 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Potocsáné Kőrösi Anita és Stummer János jobbkios képviselőtársaink által az állatkínzókkal szembeni hatékony fellépés megteremtése érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról címmel, T/7082. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 49 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról** szóló személyi javaslatról történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/7894. számú javaslat a Ház honlapján mindenki számára megismerhető. Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse a személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr!

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Az Országgyűlés a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjait jelölő eseti bizottság létrehozásáról szóló országgyűlési határozat 4-6. pontja alapján az eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak a következőket választja meg. Elnök: Halász János, Fidesz. Alelnök: dr. Brenner Koloman, Jobbik. Tagok: Szászfalvi László, KDNP; dr. Gurmai Zita, MSZP; Gréczy Zsolt, DK; dr. Keresztes László Lóránt, LMP; Kocsis-Cake Olivio, Párbeszéd. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba. Budapest, 2019. november 5., Kövér László.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/7894. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 158 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik az **Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozatról** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/7895. számú javaslatot a honlapon valamennyien megismerhettük. Felkérem Varga László jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018., V. hó 8-i országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul. Az Országgyűlés a Nemzetbiztonsági bizottságba Mirkóczki Ádám, Jobbik, korábban megüresedett elnöki helyére dr. Lukács László Györgyöt, Jobbik, a bizottság elnökévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba. Budapest, 2019. november 5., Kövér László.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/7895. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 158 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünet következik. *(Rövid szünet.)*

(10.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglalják el helyüket, illetve azon képviselőtársaink, akik halaszthatatlan hivatalos ügyükkel kapcsolatban elhagyni szándékozzák az üléstermet, azt minél hamarabb tegyék meg, hogy az ülést folytatni tudjuk. Kormánypartii képviselőtársaimat is arra kérem, foglalják el helyüket, ne akadályozzák a miniszter és államtitkár urakat abban, hogy elfoglalják helyüket vagy elhagyják az üléstermet.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7844. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyű-

lés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a bíróság szervezetrendszerében elhelyezkedő törvényszéki végrehajtók feladatkörébe tartozó végrehajtási ügyeknek az állami adó- és vámhatósághoz történő átkerülésével érintett törvényi rendelkezések módosítását tartalmazza.

Az igazságügyi követelések, valamint az államot megillető követelések behajtása - legyen szó polgári vagy büntetőjogi jellegű költségről, illetve bírságról - a törvényjavaslat elfogadása esetén a jövőben már az állami adó- és vámhatóság feladatkörébe tartozik. A feladatok végleges átkerülésével a törvényszéki végrehajtók jogállása is megszűnik, mindazonáltal a magánjogi követelések végrehajtása továbbra is az önálló bírósági végrehajtó hatásköre marad.

A törvényjavaslat kiemelt célja, hogy az adótartozások, az adók módjára behajtandó köztartozások, valamint a hatályos szabályok alapján a törvényszéki végrehajtók feladatkörébe tartozó kötelezettségek végrehajtási eljárásban történő kezelésére egységes szabályrendszer keretében azonos elvek mentén kerüljön sor.

Az állami adó- és vámhatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezéseivel összhangban 2018. január 1-jétől általános közigazgatási végrehajtási szervként működik. Ez azt jelenti, hogy az állami adó- és vámhatóság főszabály szerint az adótartozások, az adók módjára végrehajtandó köztartozások és egyéb köztartozások, így a közjogi követelések végrehajtását fogatosítja, szintén a 2018. január 1-jétől hatályos, az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény alapján. Jelenleg a bíróság szervezetrendszerében elhelyezkedő törvényszéki végrehajtók feladatkörébe tartozó végrehajtási ügyeket pedig a bírósági végrehajtásról szóló törvényben, azaz a Vht.-ben foglalt rendelkezések alapján fogatosítja a törvényszéki végrehajtó.

Fontos kiemelni, hogy a kormány az állami adó- és vámhatóság végrehajtási feladatainak ellátásához szükséges egyes intézkedésekről szóló határozatában 2017-ben egyetértett azzal, hogy a törvényszéki végrehajtási feladatokat már 2019. január 1-jétől részben az állami adó- és vámhatóság lássa el. Ennek megfelelően az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény, valamint a Vht. 2019. január 1-jétől már rendelkezik az új feladatok végrehajtását érintő hatásköri szabályozásról, amelynek értelmében a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó, 2019. január 1-jét követően elrendelt végrehajtási eljárásokat már az állami adó- és vámhatóság fogatosítja.

Az új feladatok átadás-átvétele több lépcsőben zajlik jelenleg is a törvényszéki végrehajtó és az állami adó- és vámhatóság között, ezért az adóvégrehajtásra, illetve a bírósági végrehajtásra vonatkozó kódex is átmeneti rendelkezéseket határoz meg az átadás-átvétel eredményesebb lebonyolítása érdekében. A hatályos átmeneti szabályok alapján a 2018. december 31. napját követően kiállításra kerülő végrehajtható okiratok, az úgynevezett új ügyek tekintetében már az állami

adó- és vámhatóság jár el, azonban a korábbi ügyeket továbbra is a törvényszéki végrehajtó fogatosítja.

Az átadásra kerülő ügyek ütemezése a következők szerint került korábban meghatározásra. A végrehajtást lefolytató törvényszék a 2019. december 31. napján még folyamatban levő ügyeket 2020. január 31-ig, az ügyviteli befejezéssel érintett ügyeket pedig 2020. december 31-ig adja át az állami adó- és vámhatóság részére.

Az állami adó- és vámhatóság elektronikus eljárásaira tekintettel az érintett ügyek kizárólag elektronikus úton adhatók át, amely számos adminisztrációs feladatot és terhet ró a felekre.

Mindenképp említést érdemel, hogy külön rendelkezést tartalmaz a törvényjavaslat a törvényszéki végrehajtók által az állami adó- és vámhatóság részére átadásra nem kerülő, államot megillető követelésekről való lemondás szabályozásával összefüggésben.

A törvényjavaslat elfogadása esetén az állam lemond a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó, 2019. január 1-jét megelőzően kiállított azon végrehajtható okirattal érintett, 2019. december 31-én még fennálló, az államot megillető követelésekről, amelyek elévültek vagy amelyeket behajthatatlanná nyilvánítottak. Az állam lemond továbbá a 2019. január 1-jét megelőzően kiállított, 200 ezer forintot el nem érő, valamint lemond a 2010. január 1. napja előtt indult ügyekben a 2019. december 31. napján fennálló, az államot közvetlenül megillető követelésekről. Ezen kategóriák alól kivételt képeznek a büntügyi követelések, illetve a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétellel, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedéssel érintett ügyek.

Hangsúlyozandó, hogy a törvényjavaslat az államháztartásról szóló törvénnyel összhangban teremti meg az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény alapján a folyamatban lévő, illetve az ügyviteli befejezéssel érintett végrehajtási ügyekben a még fennálló, államot megillető követelésekről való lemondás törvényi alapját.

(10.40)

A jogalkalmazás elősegítése érdekében a követelésekről való lemondással kapcsolatban rendelkezést a Vht.-ben elhelyezett átmeneti rendelkezés segíti annak okán, hogy ezen törvény szabályozza és szabályozta korábban is az érintett ügyekkel kapcsolatos eljárási rendelkezéseket.

Az eddig elhangzottak folytatásaként jelen törvényjavaslat a kormány 2017. évi határozatának és döntésének megfelelően azokat a végrehajtási ügyeket is átadni rendeli az állami adó- és vámhatóság részére, amelyek jelenleg még a törvényszéki végrehajtó hatáskörében vannak. A törvényjavaslat értelmében tehát 2020. január 1-jét követően már a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja fogatosítani a 2019. január 1-jét követően elrendelt végrehajtási ügyek mellett. Lényeges, hogy a folyamatban lévő végrehajtási ügyek át-

adására egy hónapos időtartam került meghatározásra, tehát a folyamatban lévő ügyek 2020. január 1. és január 31. között kerülnek át az állami adó- és vámhatóságokhoz. Az átkerülő ügyek nagyságrendjére is tekintettel a törvényjavaslat alapján az ügyek az állami adó- és vámhatóságokhoz történő beérkezésüktől számított 30 napig szünetelnek.

Ez a rendelkezés az átkerülő ügyek folyamatos ellátásának biztosítása érdekében született. Bár az ügyvitelileg befejezett, szünetelő végrehajtási eljárások átadására, a folyamatban lévő ügyek átadását követően, 2020. december 31-ig kerül sor, hangsúlyozandó, hogy a törvényjavaslat elfogadása esetén eljárási szabályokat a törvényszéki végrehajtással érintett minden ügyben 2020. január 1-jétől kizárólag az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény tartalmaz az állami adó- és vámhatóság, valamint az eljáró szerv vonatkozásában.

Tisztelt Ház! Mindezekre tekintettel 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből, és a folyamatban lévő ügyek átadására meghatározott végső határidővel, 2020. január 31-ével a törvényszéki végrehajtó mint jogállás is megszűnik.

A végrehajtási ügyek átadásával összefüggésben érdemes megemlíteni továbbá, hogy mivel mind az átadással érintett időszakban, mind pedig azt követően esetlegesen felmerülhet olyan intézkedési kötelezettség, amelyet a törvényszéki végrehajtó a jogállás megszűnése okán már nem tud ellátni, ezért a törvényjavaslat a szükséges intézkedések fogantatosítására más igazságügyi alkalmazottat, a bírósági titkárt jelöli ki.

A feladatok átkerülésével összefüggésben a törvényjavaslat a Vht., illetve az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény megfelelő módosítása mellett egyéb törvények pontosítását is tartalmazza. Így többek között az illetékekről szóló törvény, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény, továbbá a jogi személylyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvény, az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény, valamint a büntetőeljárásról szóló törvény vonatkozásában is elvégzi a törvényjavaslat a jogrendszer koherenciájának biztosításához szükséges módosításokat.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a törvényszéki végrehajtók feladatkörébe tartozó végrehajtási ügyeknek az állami adó- és vámhatóságokhoz történő átkerülésének kérdéskörén túl is, a teljesség igénye nélkül szóljak néhány szót az önök előtt fekvő törvényjavaslat egyes további rendelkezéseiről. A törvényjavaslat ugyanis az egyes igazságügyi tárgyú jogszabályok mellett a büntetőjogi, illetve a pénzügyi tárgyú jogszabályok tekintetében is átlátható és egyértelmű jogalkalmazást elősegítő módosításokat tartalmaz.

Említést érdemel, hogy a jogrendszerben való egységes megjelölés érdekében a Vht.-ben szereplő bűnügyi zárlat fogalma kicserélésre kerül valamennyi vonatkozó törvényhelyen a büntetőeljárásban elren-

delt zár alá vétel fogalomra. Erre tekintettel pontosításra kerül a Vht. mellett többek között a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény, illetve a polgári perrendtartásról szóló törvény érintett rendelkezése is.

A törvényjavaslat a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról szóló uniós irányelvnek való teljes megfelelés érdekében, az Európai Bizottság javaslatának megfelelően, technikai pontosítást végez a büntető törvénykönyv tiltott piacbefolyásolást szabályozó tényállásán. A módosítás célja, hogy a tényállás rugalmasabbá váljon, és így a büntetőeljárás a piacot befolyásoló, jelenleg még nem ismert vagy legalábbis nem elterjedt új, ugyanakkor célját tekintve jogellenes kereskedési formákra és visszaélészerű új stratégiákra is megfelelően reagálni tudjon.

Indokolt néhány szót szólni arról, hogy az Alkotmánybíróság 2019 júniusában marasztalta a jogalkotót a megismételt büntetőbíróági eljárásban felmerülő bűnügyi költségek szabályozásával kapcsolatban. A testület szerint a megismételt eljárás alapvetően az eljáró hatóság, illetve a bíróság hibáira vezethető vissza, így az ezzel kapcsolatos mulasztás hátrányos következményei nem róhatók a terhelt terhére.

A jogállamiság elvéből fakadó alapvető követelmény, hogy az emiatt keletkezett bűnügyi költségek viselése alól a terheltet mentesíteni kell. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a büntetőeljárás törvény rendelkezései e körben nem elég egyértelműek, nem nyújtanak konkrét garanciát arra nézve, hogy a terhelt a megismételt eljárással összefüggő költségek alól mentesítve lesz. A törvényjavaslat e követelménynek megfelelően pontosítja a büntetőeljárás törvényt, és egyúttal rögzíti, hogy a terhelt mentesítése nem vonatkozhat azon bűnügyi költségekre, amelyek az ő mulasztásával összefüggésben merültek fel.

Említést érdemel továbbá, hogy a törvényjavaslat az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény vonatkozásában a törvényszéki végrehajtók feladatkörébe tartozó végrehajtási ügyeknek az állami adó- és vámhatóságokhoz történő átkerülésével kapcsolatos szabályok rendezésén túlmenően további módosításokat is tartalmaz a joggyakorlat egységesítése érdekében.

A törvényjavaslat többek között rendezi a közfoglalkoztatónak minősülő adós ellen vezetett végrehajtás során a közfoglalkoztató vagyonát képező és éppen folyamatban lévő közfoglalkoztatási programban használt ingó, illetve ingatlan vagyontárgyak végrehajtásának eltérő szabályait. Lehetővé teszi továbbá az elektronikus ingóárverések során az adós által át nem vett, illetve az árverési vevő által megvásárolt, azonban át nem vett ingóságok esetében ezen ingóságok tekintetében a megsemmisítés helyett a karitatív célú felhasználását.

A végrehajtási eljárás megszüntetésének szabályai körében a szabályozás módosul annak előírásával, hogy az adós halála esetén miként kell eljárni az adóhatóságnak, valamint a törvényjavaslat elfogadása esetén - a bírósági végrehajtási törvényhez hasonlóan - az állami adó- és vámhatóság eljárása során

a termőföldek folyamatos árverezése iránti hirdetmény közzététele is lehetővé válik.

Szükséges megemlíteni, hogy a törvényjavaslat az adózás rendjéről szóló törvény, illetve az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény olyan irányú módosítását is tartalmazza, amely egyfelől a végrehajtási eljárást megelőzően alkalmazható hatósági átvezetés mint új jogintézmény bevezetését célozza, továbbá a behajthatatlan követelések átláthatóbb adóhatósági nyilvántartását segíti.

A törvényjavaslat módosítja továbbá a közreműködő szervezetek igénybevételét a végrehajtási eljárásban, amely elősegíti a jogbiztonságot, csökkenti az eljárások elhúzódását. A törvényjavaslat elfogadása esetén követhetőbbé válnak az adóhatóság végrehajtási intézkedései, valamint egyszerűsödnek a fizetési könnyítési eljárások.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül felhívnom a figyelmüket arra, hogy a törvényjavaslat elfogadása esetén szükséges lesz a törvényjavaslat tárgyával közvetlenül összefüggő alacsonyabb szintű jogszabályok módosítása. Ezekre a változtatásokra természetesen az idei év folyamán még sor fog kerülni.

Zárásként engedjék meg, hogy kiemeljen a következőket. A törvényjavaslat egy körültekintően előkészített joganyag, amelynek célja egy koherens szabályrendszer kialakítása a kormány említett határozatának végrehajtása érdekében. A bemutatott módosításokra - a jogrendszer komplexitására és az egyes jogszabályok közötti logikai kapcsolatra tekintettel - az egységes jogalkalmazás elősegítése érdekében van szükség. Kérem a tisztelt Házat, támogató szavazatával járuljon hozzá a törvényjavaslat elfogadásához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Vitányi István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(10.50)

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében kívánja biztosítani a végrehajtási eljárásokra vonatkozó normaanyag egységes voltát. A 2018. január 1-jén hatályba lépett általános közgazgatási rendtartás 134. §-a rögzíti, hogy a különböző végrehajtási cselekményeket az állami adó- és vámhatóság fogantatosítja, ha a törvény eltérően nem rendelkezik. Az említett szabályozás értelmében tehát a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2018. január 1-jétől általános közgazgatási végrehajtási szervként működik, azaz feladatkörébe tartozik az adótartozások, az adók módjára behajthatandó köztartozások, egyéb köztartozások, valamint az eljárás során meghatározott cselekmények végrehajtásának a fogantatosítása.

Mindezek szabályozását pedig az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvény - mint önálló eljárási törvény - biztosítja.

Tisztelt Ház! A kormányhatározat rendelkezik arról, hogy a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől szintén a NAV látja el. Ebből levonható az a konzekvencia, hogy kizárólag a NAV feladata lett az állami és igazságügyi követelések végrehajtása, valamint az eljárási cselekmények kikényszeríthetőségét szolgáló vagy az eljárás során megállapított vagyoni jellegű joghátrányok végrehajtása is. A benyújtott javaslat rendezzi a végrehajtási ügyeknek az adóhatósághoz több lépcsőben történő átkerülését is. Mivel 2020. január 1-jétől a folyamatban lévő végrehajtási feladatok fogantatosítása is a NAV kötelezettségévé válik, így ennek következtében a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bírósági szervezet rendszeréből, ezzel együtt pedig a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik. Ebből adódóan a hazai jogrendszer koherenciája szempontjából nélkülözhetelenné válik a Vht., az Ávt., valamint az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló és egyéb kapcsolódó törvények módosítása. Hangsúlyozandónak tartom, hogy az Ávt.-be a törvényszéki végrehajtói hatáskör megszűnésével különösen fontos részletszabályok és fogalmi pontosítások bevezetése vált indokolttá, többek között a vagyonekbevitelt, a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vételt, továbbá egyes pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtását illetően.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott javaslat igen előrelátóan tartalmaz az Ávt.-re nézve olyan irányú módosítást is, amely lehetővé teszi, hogy a NAV számára megfelelő idő álljon rendelkezésre az átadott ügyek feldolgozására. Ily módon a 2019. december 31. napján folyamatban lévő ügyekben szünetel a végrehajtási eljárás, mégpedig a végrehajtásra irányuló megkeresés adóhatósághoz való beérkezésétől számított 30 napig.

Szeretnék kiemelni néhány, az Ávt.-t érintő egyéb módosítást, melyek a végrehajtási eljárás eredményes lefolytatását kívánják biztosítani. A javaslat rendelkezik arról az esetről, amikor közfoglalkoztatottnak minősülő adós ellen vezetett végrehajtásra kerül sor. Ez esetben a közfoglalkoztatási programok sikeréhez fűződő jelentős közérdek végett az adóstól lefoglalt és a közfoglalkoztatási programban érintett vagyontárgy értékesítésére kizárólag a program lezárulta után kerülhet sor.

A benyújtott javaslat rögzíti azt is, hogy ha a végrehajtás kizárólag adótartozás behajtására irányul és az adós meghal, abban az esetben az eljárás az adós halálával ipso jure megszűnik. Az elektronikus árverések során pedig az adós által át nem vett, illetve az árverési vevő által megvásárolt ingóságok esetében a javaslat lehetővé teszi a megsemmisítés helyett azok karitatív célra történő felhasználását.

Tisztelt Országgyűlés! A Ház asztalán fekvő törvényjavaslat a jogrend koherenciájának biztosítása mellett egyrészt bevezetni szándékozik új jogintézményként a végrehajtási eljárást megelőzően alkal-

mazható hatósági átvezetést, másrészt pedig a behajthatatlan követelések átláthatóbb adóhatósági nyilvántartását kívánja elősegíteni.

A fentiekre tekintettel a benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy tegyék önök is így. Köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga-Damm Andrea képviselő asszony, aki felszólalását innen az emelvényről mondja el. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/7844. számú törvényjavaslat alapvetően a törvényszéki végrehajtás és egyéb jogszabályok módosítását tűzte ki célul. Az általános indoklás szerint az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény 134. §-a a végrehajtásra vonatkozó szabályozás tekintetében akként rendelkezett, hogy a végrehajtást az állami adó- és vámhatóság fogatosítja. Erre figyelemmel az állami adó- és vámhatóság 2018. január 1-jétől általános közigazgatási végrehajtási szervként működik. Szintén 2018. január 1-jén lépett hatályba az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény, valamint az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi LXIII. törvény is, így az állami adó- és vámhatóság által fogatosítandó minden végrehajtási eljárásra önálló eljárási törvény született.

A törvényszéki végrehajtásokat a törvényszéki végrehajtók fogatosítják ma még a bírósági szervezeti rendszeren belül, azonban az állami adó- és vámhatóság végrehajtási feladatainak ellátásához szükséges egyes intézkedésekről szóló kormányhatározat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. Erre tekintettel a jogalkotó úgy döntött, hogy a törvényszéki végrehajtók megszűnnek, és az ő feladataikat az adó- és vámhatóság fogja átvenni. Ennek végrehajtását szolgálja alapvetően ez a beterjesztett javaslat.

Ebben a javaslatban a bűnügyi zárlat fogalmát az egész jogrendszerünkben kicseréli a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel fogalmára, tekintettel arra, hogy egyik jogszabályban ekként, a másik jogszabályban akként határozták meg ezt a terminológiát, és így természetesen a jogrendszerben indokolt volt egységesíteni ennek az intézménynek a megnevezését. Ennek érdekében számtalan jogszabályt kellett módosítani azért, hogy harmonizáljanak azokkal a jogszabályokkal, amelyek az intézmény rendszeréről bármilyen módon is rendelkeznek.

Annak érdekében, hogy az adó- és vámhatóság az új feladatrendszerében kezelni tudja ezeket a hozzá kerülő ügyeket, két kivételtől eltekintve a 2019. december 31-ig még fennálló, az államot megillető azon követelések megtérüléséről lemond az állam, amelyek

elévültek, vagy amelyeket behajthatatlanná nyilvánítottak, továbbá a 2019. január 1-jét megelőzően kiállított 200 ezer forintot el nem érő követelések lehajtásáról is lemond a 2010. január 1. napja előtt indult ügyekben, amelyek még ez év december 31-én fennállnak.

Itt egy kicsit időznék, ha megengedik képviselőtársaim. Völner Pál államtitkár úr vélhetően érezte, hogy ehhez azért én még mást is fogok hozzáfűzni az általános jogi indoklás mellett. Ez pedig az, hogy ha valóban arról van szó, hogy az egyszerű cipész vagy szabász rég be nem hajtható követeléséről mond le az állam, akkor azt mondom, hogy az ő élethelyzetükre talán ez még indokolt is. Nagyon aggódom viszont, hogy a 2010-ig megindult azon végrehajtási eljárások is ebbe a körbe fognak tartozni, ahol bizony komoly bevétellel bír, komoly forgalommal bíró vállalkozók adótartozásairól is szó lehet. Úgyhogy már most jelzem, hogy ezen jogszabály hatálybalépése után egy hatvan napot megvárva, amíg ezt mind végrehajtja a hatóság, magam fogok megkereséssel élni a tekintetben, hogy az adózók milyen struktúrája lett az a csoport, akiknek elengedtek adótartozásokat és milyen mértékűeket, mert nagyon aggódom attól, hogy ennek a célja alapvetően az, hogy akik óriási adótartozásokat halmoztak fel, nem lehet tőlük behajtani, addig nem mertek semmilyen olyan, Magyarországon nyilvántartott vagyontárgyat szerezni, ami aztán a végrehajtás körébe bevonható. Nagyon remélem, hogy nem a gazdag, adót nem fizetők fognak ezzel a rendelkezéssel jól járni.

Ezen alapvetésekből kiindulva módosította a törvény számtalan jogszabályunkat. Egyenként nem olvastam fel, hiszen államtitkár úr ezeket ismertette. Viszont tény, hogy ez a jogszabály nemcsak a törvényszéki végrehajtás és a terminológiák egységesítésére irányul, hanem némileg salátatörvény is, ugyanis teljesen más jogintézmények részletszabályait is megváltoztatja. A 24. § rendelkezik szükséges büntető törvénykönyvi módosításról, amely az Európai Bizottsággal folytatott szakmai konzultáció eredményeként a 2014. április 16-ai 2014/57-es EU parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikk (2) bekezdésének teljes körű átültetését szolgálja.

(11.00)

Miről is van itt szó? A büntető törvénykönyvünk 411. § (1) bekezdésének a) pontját kellett módosítani, mert a tiltott piacbefolyásolás büntetőjogi tényállását úgy ítélte meg az Európai Bizottság, hogy a magyar joganyag nem teljeskörűen tartalmazza, annak érdekében, hogy a jövőre nézve felmerülhet olyan tényállások is bevonhatók legyenek a pönalizálás körébe, amelyek esetleg a meglévő szabályozásba nem tartoznak bele.

A büntetőeljárásban a bűnügyi költség kérdése a következő ilyen, salátatörvénynek tekinthető javaslat, módosítás, amelyről az előbb államtitkár úr is beszélt. Nagyon gyakran fordul elő, hogy büntetőeljárásokban megismételt eljárást kell lefolytatni, a megismételt el-

járásban szinte ugyanazok a bűnügyi költségek felmerülnek, mint az alapeljárásban, és olyan módon, hogy az érintettet nem terhelnék ezek a költségek, hiszen nem ő adott okot a megismételt eljárásra, mégis a bíróságok rájuk terheltek ezeket a kötelezettségeket. Az Alkotmánybíróság e vonatkozásban megállapította, hogy mulasztásos törvénysértésben van az Országgyűlés, és ezzel a javaslattal ezt a törvénysértést kívánja a jogalkotó kiküszöbölni.

Ebben a jogszabályban rendelkezik egy nagyon fontos, régen nem megfelelően szabályozott intézményrendszerrel. Ez pedig az, amikor egy vagyontárgyra nézve polgári jogi végrehajtási igény is felmerül, és büntetőjogi igény is; tehát a büntetőeljárásból vagy bűncselekményből eredő károk megtérítésére vonatkozóan bűnügyi zárlatot is elrendeltek. Nagyon gyakran ütközés volt e két intézmény között, most ez a jogszabály ezt módosítja, és kvázi rendet tesz igen széles szabályozási anyaggal. Ennek legfőbb eleme az, hogy ha egy vagyontárgyra vezetett polgári jogi végrehajtási igény és a büntetőjogi végrehajtási igény egyszerre jelentkezik, akkor abban az esetben, ha a polgári jogi végrehajtási jog előbb került a vagyontárgyra bejegyzésre, mint ahogy keletkezett a bűnügyi igény, úgy a polgári jogi igény megelőzi a büntetőjogit. És abban az esetben, ha a vagyontárgyból még több kielégítési alap van, akkor természetesen a polgári jogi igény kielégítése után a büntetőjogi igényre is mód lesz, hogy megtérüljön.

Nagyon régi igényt pótolnak a 39. §-ban leírtak. Ez pedig az, hogy számtalanszor előfordult, hogy úgy indult egy adózó ellen adóvégrehajtás, hogy valamely más adónemet illetően túlfizetésben volt. Rengeteg kellemetlenséget okozott az adózóknak ez. Ma sem értem egyébként, hogy miért kellett ehhez 32 évet várni, hogy a hatósági átvezetés intézményét bevezesse a jogalkotó, ami nagyon egyszerűen arról szól, hogy ha valamelyik adózónak valamelyik adónemben van hátraléka, már adóvégrehajtásra kerül, és valamely más adónemben vagy esetleg megfizetett, de vissza nem térített vámösszegre vonatkozóan van túlfizetése, akkor egyszerűen a hatóság a nyilvántartási adatok alapján látja, a túlfizetést átveteti a nem térült adónemre, és ilyen vonatkozásban vagy teljesen el lehet tekinteni az adóvégrehajtástól, vagy csak egy részösszegre marad fenn.

Azt gondolom, hogy ez most egy tisztességes munka volt a kormánytól, hangsúlyozom, tényleg nem értem, hogy miért kellett erre 32 évet várni. Az első, adóeljárásról szóló törvénybe 1987-ben ezt már be lehetett volna vezetni.

A javaslat 53. §-a egy rendkívül speciális szabályozást vezet be, ez pedig az, hogy amikor közfoglalkoztatottakat foglalkoztat egy vállalkozó, és a vállalkozó ellen végrehajtást folytatnak bármely tartozása miatt, rendkívül kellemetlen helyzetekben kerültek ilyen esetben elsősorban a közfoglalkoztatottak, mert abban az esetben, ha a közfoglalkoztatási programjában szereplő ingóságokat végrehajtják, úgy a közfoglalkoztatotti program nem kerülhet végrehajtásra. Ezt küszöböli ki ez a jogszabály-módosító javaslat, hiszen ez egy jelentős közérdek, hogy a közfoglalkoztatotti

program befejeződhessen. Így ez a javaslat azt tartalmazza, hogy abban az esetben, ha az adóstól lefoglalt vagyontárgy a közfoglalkoztatotti programban részt vesz, azon valósul meg, akkor e vagyontárgy értékesítését csak akkor lehet megkezdeni, amikor ez a közfoglalkoztatotti program már lezárult.

De ha már a végrehajtás rendszerében fontos jogszabály-módosító javaslat került ide, a Ház elé, akkor azt feltételezzük, hogy az Igazságügyi Minisztérium alaposan foglalkozott a végrehajtás intézményével, és e vonatkozásban előterjesztenék egy pár igényt a minisztérium felé, úgyhogy reményeim szerint államtitkár úr is figyel rám. Ez pedig a következő.

Elvárnám végre a jogalkotótól azt, hogy a végrehajtás körében a végrehajtható vagyontárgyak vonatkozásában kimondaná végre, hogy a létfenntartás minimumát jelentő pénzösszeg nem vonható végrehajtás alá. Miért is mondom azt, hogy ez indokolt lenne? Ha bárki is találkozott ilyen végrehajtási ügyekkel, láthatja, hogy 50-60 ezer forintos szociális járandóságokból, közfoglalkoztatotti bérekből még levonnak 33 százalékot úgy, hogy 90 ezer forint alatt ma Magyarországon lehetetlen, hogy valaki egyik hónapról a másikra túlélje a létet. Aki ezt meg tudja csinálni, az maga a csoda.

Egyre többször látjuk, hogy bankszámlákról elvisszik magánemberektől az utolsó fillérjüket is, ami azt jelenti, hogy nincs miből a létfenntartásukat finanszírozni. Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata több cikkben foglalkozik azokkal a kérdésekkel, amik miatt ez a követeléselem a minisztériummal szemben megalapozott. Egyrészt az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 3. cikke előírja, hogy minden személynek joga van az élethez, a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz. Az 5. cikk előírja, hogy senkit nem lehet embertelen bánásmódnak alávetni, amelyet egyébként az Alaptörvényünk III. cikkének (1) bekezdése is kimond. A 23. cikk előírja, hogy garantálja az emberi méltóságnak megfelelő létet minden állam. A 25. cikk pedig azt mondja, hogy mindenkinek joga van jólétének biztosítására alkalmas élelemhez, ruházathoz és lakáshoz. Ezt egyébként az Alaptörvényünk XXII. cikke is tartalmazza.

Ily módon tehát elvárom az igazságügyi kormányzattól, hogy terjesszen az Országgyűlés elé egy olyan végrehajtásitörvény-módosító javaslatot, hogy sem bankszámláról, sem jövedelemből nem lehet elvonni bizonyos összeg alatti összegeket, tehát mindig a létfenntartáshoz szükséges pénzösszegnek rendelkezésre kell állni. Azt gondolom, egy társadalmi vitával ki lehet találni, hogy mennyi ez az összeg. Azt gondolom, a 90 ezer forint tisztességes lenne, de nem lehet tovább azt tartani, hogy emberek azért nem tudnak enni, azért halnak éhen, azért fagnak meg az otthonaikban, mert nem tudnak fűteni azért, mert a végrehajtó az utolsó fillérjüket is elviszi.

A következő, amit elvárnék, az pedig az adós és családtagjaik lakhatására szolgáló ingatlanra végrehajtás foganatosítása úgy, hogy más, megfelelő elhelyezés nélkül a kilakoltatás nem hajtható végre. Látjuk, mi zajlik évek óta országunkban. A felelőtlen hitelezés olyan helyzetbe hozott tízezreket hazánkban,

hogy elhelyezés nélkül az otthonaikból kirakják őket. Az előbb említettem az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát, az Alaptörvényünk rendelkezéseit. Ezek a szabályok ezt is szolgálják.

Elvárom az igazságügyi kormányzattól, hogy legyen szíves a végrehajtási törvény akkénti módosítását a Ház elé terjeszteni, hogy adós és családtagjai lakhatását biztosító otthonból, még ha végrehajtás tárgya is az ingatlan, kilakoltatás addig nem következhet be, míg megfelelő elhelyezést számukra nem biztosítanak.

A harmadik, amit még elvárnék az igazságügyi kormányzattól, remélem, ezt mihamarabb megteszik, hiszen nagyon egyszerű: bizonyára találkoztak már olyan helyzettel, én nagyon gyakran, amikor a végrehajtók mindenféle járandóságból éveken át vonják az adósok jövedelméből az adósságukat úgy, hogy egyetlen alkalommal nem kötelesek arra, hogy elszámoljanak. Képzelmek el, találkoztam olyan családdal, ahol tíz éve vonják a házaspár mindkét tagjának a fizetéséből a követelést, és tíz év alatt egyetlen elszámolást nem kaptak. Majd, amikor óriási cirkusszal megkérték, kiderült, hogy már négy éve nem szabadott volna egy fillért sem levonni.

Ezért azt várom el az igazságügyi kormányzattól, hogy a végrehajtási törvényt akként módosítsa, hogy a végrehajtónak minden egyes befolyt összeg után részletes és tételes elszámolást kelljen készítenie, és mindig mutassa ki, hogy azon a napon, amikor a megtérülés volt, még az adósnak mennyi a további, fennmaradó hátraléka. Amíg ezt nem teszik meg, a végrehajtók szabad rablásnak tekintik tevékenységüket, és emberek tömege olyan összegeket kell fizessen, ami nem jár. Ráadásul ezeket az összegeket a végrehajtást kérőknek nem is utalják ki. Tehát az a döbbenet, hogy az adósé már nem, a végrehajtást kérőé még nem, viszont a végrehajtók nagyon jól gazdagodnak ezekből az összegekből.

Úgyhogy azt kérem, azt gondolom, ez a legkomolyabb és legerősebb kérésem az igazságügyi kormányzat felé, hogy ha igazságos Magyarországot akar teremteni, akkor ezeket az áldatlan helyzeteket jogszabály-módosításokkal oldja meg. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Isten éltesse a neve napján, képviselő úr! Öné a szó. *(Taps.)*

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a köszöntést, képviselőtársaim.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, kereszténydemokraták fontosnak tartjuk, hogy az elmúlt években el tudtuk fogadtatni az Országgyűléssel a bírósági végrehajtók vizsgálati rendszerének megújítását, továbbá a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség kiterjesztését a bírósági végrehajtókra, a szabálytalan inkasszók megszüntetését, a

végrehajtás során lefoglalt gépjármű használatára jogosultak körének kibővítését, a végrehajtók behajtási jutalékának és az általuk felszámítható költségátalánynak a csökkentését.

Mindezek ellenére a bírósági végrehajtások témakörében olyan támadásokat kaptunk, hogy az elmúlt években mégsem tettünk semmit az adósok javára a végrehajtások ügyében. Ezekre a szírénhangokra a bevezetőmben elmondottakon túl azt szándékoztam még mondani, hogy a Fidesz-KDNP az elmúlt években fokozatosan szigorította a végrehajtói munkavégzés személyi és tárgyi feltételeit, az ellátott feladatokhoz igazítva a személyi állománnyal szemben támasztott magasabb követelményeket. 2017 tavaszán pedig én magam kezdeményeztem T/14298. szám alatt a Vht. módosítását Harrach Péter frakcióvezető úrral és Soltész Miklós képviselőtársammal együtt, amelyet az Országgyűlés 2017. március 7-én 165 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében fogadott el.

A törvénymódosítás 2017. március 16-án került kihirdetésre a 2017. évi XIV. törvény formájában. Ezen új, módosított törvény, a Vht.-módosítás új szabályként megállapította, hogy a végrehajtási eljárás során az értékesítésnek biztosítania kell, hogy a lefoglalt vagyontárgy minél magasabb áron kerüljön értékesítésre. Ezzel elértük, hogy a lakóingatlanok legalább becsértéken kerüljenek értékesítésre, elkerülve ezzel a túl alacsony áron történő értékesítést. A Vht.-módosítás szintén új szabályként biztosította, hogy a fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelések behajtása iránt indult végrehajtási eljárás során a lakóingatlan árverése esetén legalább a kikiáltási áron, a korábbi 70 százalék helyett, legyen tehető érvényes vételi ajánlat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A T/7844. számú törvényjavaslat fő célja, hogy az igazságügyi követelések, valamint az államot megillető követelések behajtása, legyen szó polgári vagy büntetőjogi jellegű költségről, illetve bírságról, a jövőben már ne a végrehajtók, hanem a NAV feladatkörébe tartozzék. Az igazságügyi követelések behajtásának átkerülésével a törvényszéki végrehajtók jogállása is megszűnne, azonban egyelőre a magánjogi követelések végrehajtása vonatkozásában az önálló bírósági végrehajtók köre továbbra is megmaradna. Mindez azt jelenti, hogy a végrehajtási ügyek NAV-hoz történő átkerülésével 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat végleg kikerül a bíróság szervezetrendszeréből, és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik. A folyamatban lévő végrehajtási ügyek átadásának végső határideje pedig 2020. január 31. lenne.

A feladatok végleges átkerülésével összefüggésben több törvény módosítása válik szükségessé, így az illetékről szóló törvény módosítása, a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítása, az illetékekről szóló törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló törvény módosítása, az ingatlan-nyilvántartási törvény módosítása, a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvény módosítása, a regisztrációs adó részleges visszatérítéséről

szóló törvény módosítása, az alapvető jogok biztosáról szóló törvény módosítása, valamint az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény vonatkozásában a törvényszéki végrehajtókra vonatkozó speciális rendelkezések módosítása, illetve hatályon kívül helyezése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem kívánva megismételni az előttem már Völner Pál államtitkár úr által az expozejában elmondottakat, továbbá Vitányi István képviselőtársam által a vezérszónoki felszólalásában elmondottakat, így a fentiek részletezésére most nem térek ki.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontosnak tartom azonban azt hangsúlyozni, hogy jogrendszerünk koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a Vht.-ban megjelent „bűnügyi zárlat” fogalmának kicserélése a „büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel” fogalmával. Erre tekintettel pedig nemcsak a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosulna, hanem a befektetési vállalkozásokról, továbbá a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény és a polgári perrendtartásról szóló törvény is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fontosnak tartom azt is hangsúlyozni, hogy a magyar állam lemond a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó, 2019. január 1-jét megelőzően kiállított azon végrehajtói okiratokkal érintett, 2019. december 31-én még fennálló, az államot megillető azon követelésekről, amelyek elévültek, vagy amelyeket behajthatatlanná nyilvánítottak. A magyar állam lemond továbbá a 2019. január 1-jét megelőzően kiállított, 200 ezer forintot el nem érő, valamint lemond a 2010. január 1. napja előtt indult ügyekben a 2019. december 31. napján fennálló, az államot közvetlenül megillető követelésekről.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végül, de nem utolsósorban szükségesnek tartom önöket tájékoztatni arról, hogy a piaci visszaélések büntetőjogi szankcionálásáról szóló uniós irányelveknek való teljes megfelelés érdekében, az Európai Bizottság javaslatának megfelelően technikai pontosítást is tartalmaz a törvényjavaslat a Btk. tiltott piachelyezés szabályozó törvényi tényállása vonatkozásában. Továbbá az Alkotmánybíróság 2019 júniusában hozott határozata alapján a törvényjavaslat pontosítja a megismételt bírósági eljárásban felmerülő bűnügyi költségek szabályozását a terheltet terhelő mentesítés tekintetében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák a törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/7844. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az a

helyzet, hogy a végrehajtásról beszélhetünk egy jogszabály kapcsán az Országgyűlés előtt, azért lehetőséget ad arra, hogy néhány alapvető társadalmi problémáról is beszéljünk előljáróban, és ezt részben Varga-Damm Andrea képviselőtársam is érintette. Hadd utaljak én is néhány olyan élethelyzetre, ami azért ennek kapcsán el kell hogy hangozzék!

Szerintem két irányba mindenképpen fontos a társadalmi problémáknak, amelyeket ki kell emelni. Egyrészt a végrehajtás érinti nyilván egy-egy magyar állampolgár, egy-egy magyar család likviditását és havi bevételeit. Ennek kapcsán nagyon fontos az, ami elhangzott, és ezzel maradéktalanul egyet tudok érteni, hogy a létfenntartás minimumát biztosítani kell minden magyar ember számára, minden magyar család számára.

(11.20)

Az elmúlt évtizedben is számtalan olyan sorsról hallottunk, ami döbbenetes, és ilyen sorsokat tapasztalhattunk különböző végrehajtási eljárások során, sokszor jogtalanul, a sokadik bört is lenyűzták magyar emberekről. Ez nem mehet így tovább, azt gondolom, az alapvető feltételeket mindenkinek biztosítani kell.

Másrészt a lakhatás az, amely valóban egy olyan alapjog kellene hogy legyen, megfelelő körülmények mindenki számára, amelynek a végrehajtásokat is érintenie kellene. Én egyet tudok azzal érteni, hogy tulajdonképpen csak megfelelő elhelyezés esetén lehessen ilyen típusú végrehajtásokat foganatosítani. És egy másik nagyon fontos dolog, többször elhangzott, hogy a devizahiteles problémát a kormány kezelte. Ez nincs így, egyébként egy Igazságügyi bizottsági ülésen az egyik ott ülő tagjuk el is ismerte, hogy végül is olyan típusú problémák halmozódtak fel, amelyek átfogóan nem kerültek kezelésre, különösen a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportok, a legnehezebb sorban élők azok, akiket a leginkább sújtott ez a probléma, ők nem kaptak válaszokat a kormánytól az elmúlt lassan egy évtizedben.

Azt gondolom, hogy addig a végrehajtásokat nemcsak a téli időszakra, hanem általános jelleggel fel kellene függeszteni, amíg ezt a komplex választ meg nem tudja adni a kormány javaslatára az Országgyűlés. Azt hiszem, hogy ebben mindannyian partnerek lehetünk, nézek körbe ellenzéki képviselőtársaimra. Elképesztő sok indítványra emlékszem, ami a kilakoltatások felfüggesztéséről szól, határozati javaslatokra, amik hosszú pontokban sorolták a megoldási javaslatokat, akár az adóskamarával egyeztetve, akár egyéb szakmai és érintett szervezetekkel egyeztetve, és a világon is számtalan megoldás van az asztalon.

Én elképesztőnek tartom azt, hogy a követelések sokszorosát egy-egy ingatlan után behajtsák, vagy akár azt, hogy még jóval azután is kelljen magyar családoknak iszonyatos terheket vállalni, hogy tulajdonképpen a fedezetül szolgáló ingatlan már rég nem a tulajdona egy-egy családnak. Ez is elfogadhatatlan. Azt hiszem, ha a végrehajtásról beszélünk az Országgyűlésben, akkor érdemes ezeket is az asztalra tenni, különösen - és itt az érem másik oldala -,

ha itt a felhalmozódó korábbi adótartozások elengedéséről van szó egy dátum kapcsán, vagy adott esetben az ember látja hosszasan sorolva cikkekben évről évre, amikor megjelenik az adósok feketelistája, a magánszemélyek ilyen típusú feketelistája, akkor azt kell mondjam, hogy a rászorulóknak kell kedvezni, és nem arra állandóan technikákat kitalálni, hogy hogy lehet tulajdonképpen nagy tartozásokat elengedni.

De természetesen vannak pozitív elemek, a túlfizetés kapcsán is elhangzott vagy akár a közfoglalkoztatást érintő elemek, amik természetesen rendben vannak, merthogy itt már tulajdonképpen a részlet-szabályok bevezetése történik meg, egyfajta jogharmonizáció. Valljuk meg, hogy a lényegi átalakításról már döntés született, ez már korábban megtörtént. Annak kapcsán is volt sokféle álláspont, sokféle vélemény, nyilván a többség ezt egyfajta praktikus döntésként közelítette meg, de ha rendszerszerűen nézzük ezt is, akkor természetesen beleillik ez is tulajdonképpen a szisztematikusan kiüresítésébe a bíróságoknak, ami az elmúlt évben zajlott. Utalok itt arra, hogy emellett a polgári peres eljárások indítása rendkívül megnehezedett, a tárgyalások elfogytak, mind a polgári, mind a büntető ügyekben jelentősen csökkent az ügyszáma a bírásoknak, és tulajdonképpen ezzel a korábbi változtatással a törvényszéki végrehajtás is kikerül a bírósági rendszerből, a NAV-hoz kerül.

Meglátjuk, hogy mennyire fog ez működni. A bíróságok tehát tovább ürülnek ki, és a NAV-nak egyfajta gigaszervezeté emelése zajlik. Kérdés, mennyire fog ez működni. Nyilván a rajongásuk az ilyen gigaszervezetekhez, ez tetten érhető. Kísértetiesen emlékeztek az az önkormányzati szervezetrendszer, az önkormányzati rendszer kiüresítésére. Minden ilyen lépés azért megborítja a hatalmi ágak egyensúlyát. Egy kormányhatározatban vezették be, az 1499/2017-esben, hogy a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. Itt egy megjegyzés, hogy nyilván ezt célszerűbb és megfelelőbb lett volna törvényi szabályozás útján bevezetni.

A részlet-szabályokkal nyilván már a kialakult helyzetben mélyebb gond nincsen, itt néhány rendelkezés lóg ki a sorból, erre utaltak már az előttem szólók, ebbe nem mennék bele részletesen. Itt a Btk. módosítására, a Be. módosítására is sor kerül, amit természetesen Ab-határozat, európai uniós irányelv is indokol, de a jogalkotási törvény értelmében célszerűbb lenne ilyen eltérő életviszonyokat, mondjuk, egy másik jogszabályban szavazni, vagy adott esetben lehetőséget adni arra a képviselőknak, hogy eltérő szavazási magatartásokat alkalmazzanak az egyes kérdésekben.

Rövidre zárva, több észrevétel elhangzott az elmúlt egy óra során itt a vitában, ezért én arra kérem önöket, hogy az általam elmondottakat, de a képviselőtársaim által elmondottakat is vegyék figyelembe a jogszabály szövegének végleges meghatározásánál. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszony kért szót. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): *(Hangosítás nélkül:)* Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház!

ELNÖK: Várjon, képviselő asszony, most van hangja.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): *(Hangosítás nélkül:)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nyilván a törvényjavaslat végrehajtása során a kormány az öntözéses gazdálkodás... *(Arató Gerely: Ez nem az a törvényjavaslat!)*

ELNÖK: Bocsánat, képviselő asszony, fönny van a mikrofonja? *(Dr. Gurmai Zita: Igen.)* Akkor kérem szépen... *(Dr. Gurmai Zita elé hordozható mikrofont helyeznek.)* A kártya bent van. Már volt ma a képviselő asszonynak felszólalása, vélhetően bent van a kártyája. *(Dr. Gurmai Zita: Nem, köszönöm.)* Nyugodtan! Csak nem lehetett hallani. *(Dr. Gurmai Zita: Nem is baj! - Derűtség, taps a kormánypártok soraiban.)* Köszönöm szépen.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom. Völner Pál államtitkár úr jelzi, hogy mint előterjesztő kíván öszszegző, záró beszédet tartani. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr, csak néhány kérdés és téma felmerült a hozzászólásoknál, ezért szeretnék reagálni. Először is köszönöm azoknak a felszólalóknak, akik támogatták a törvénytervezetet, és kérem, hogy maradjon is ez így, tehát ez egy technikai jellegű módosítás, hogy a rendszeren belül egységes legyen az állami tartozásoknak, az állammal szemben fennálló tartozásoknak a rendezése.

Elhangzott az, hogy az adótartozások elengedésre kerülnének. Ennek kapcsán ez egy téves értelmezése a dolognak, tehát az adótartozásokat eddig is a NAV kezelte, és a jövőben is ő fogja, tehát ez a törvényjavaslat nem tér ki az adótartozások, sem a 2010 előtti, sem a 2010 utáni adótartozások sorsára.

Ami a felszámolását illeti a végrehajtóknak, elhangzott, hogy ez nem lehetséges. Bármikor lehet kérni a mostani eljárások szerint, hogy ki, hol tart a tartozásainak a törlesztésénél, tehát ez egy törvényben biztosított lehetőség. A felvetést ilyen szempontból nem értettem.

A levonás szabályai, hogy kinek a tartozásánál milyen mértékben és mennyit lehet levonni, ez ma is tisztázott, Varga-Damm Andrea képviselőtársam is mondta, hogy 33 százalék tiltható le a jövedelmekből, tehát gyakorlatilag ez a kérdéskör ma is jogi szabályozásnak a tárgya.

A lakhatás tekintetében többször elmondtuk a felmerülő vitákban itt a parlamentben, hogy a szabályozás szerint az illetékes jegyző feladata a lakhatásról

való gondoskodás, illetve minden esetben értesítést kap a végrehajtási eljárásokról ilyen esetben.

A különböző devizahitelekkel kapcsolatos témák is érintésre kerültek. Bár ez nem a törvényjavaslat tárgya, azért felvetném, hogy különböző könnyítéseket, amelyeket a Ház elfogadott - a bankok elszámoltatását, a végtörlesztést, hogy csak ezekre utaljak -, az ellenzéki pártok éppenséggel nem szavazták meg, tehát ez egy kicsit furcsa magatartás.

S a másik pedig, hogy a bírósági rendszer kiüresítéséről beszélt Varga László képviselőtársam. Országosan 40 főt érint, ennyi törvényszéki végrehajtó van körülbelül az országban. Ha ez a 11 ezer fős bíróságok kiüresítését jelentené, hogy az ő feladatuk átkeült a NAV-hoz, akkor szerintem ez egy matematikai tévedés az MSZP részéről.

Ennyivel szerettem volna kiegészíteni az elhangzottakat. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a magyar-szlovén államhatár új, 2018. évi határokmányainak kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7841. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a magyar-szlovén államhatár új határokmányainak kihirdetése az államhatárról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően.

Az új határokmányokat a 2009. évi XII. törvénnyel kihirdetett, jugoszláv határszerződés alapján létrehozott magyar-szlovén vegyes bizottság dolgozta ki az államhatár 2017. évben befejeződött felmérése alapján. A vegyes bizottság a 2018. évi új határokmányokban dokumentálta az 1981. évi eredeti határokmányokban megállapított adatok helyesbítését, valamint a határvonalban és annak megjelölésében az 1981-2017. évek között bekövetkezett kiegészítéseket és módosításokat, amelyeket a magyar és szlovén jogszabályoknak megfelelően jóvá kell hagyni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017-ben befejeződött felmérés alapján modern technológiával teljesen új határokmányok készültek a régié helyett. A határokmányok nem eredményezik a határvonal változását, és nem minősülnek nemzetközi szerződésnek sem, azonban az államhatárról szóló törvény értelmében nemzetközi szerződésként törvényben kell azokat kihirdetni.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot tárgyalja meg és fogadja el.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jugoszlávia felbomlását követően Magyarország 1992. január 15-én ismerte el a Szlovén Köztársaságot, és létesített vele diplomáciai kapcsolatot. Jelen törvényjavaslat előzményei azonban egy évtizeddel korábban kezdődtek.

Az egykori Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság és a Magyar Népköztársaság 1983. október 20-án hívta életre azt az egyezményt, amely kihirdette, hogy a szerződő felek a határvonalat öt évenként közösen ellenőrzik, és elvégzik a határjelek felújítását, karbantartását, valamint szükség szerint a határvonal kiegészítő megjelölését. Az egyezményt a Szlovén Köztársaság jogutódlással átvette. A legutóbbi közös, 2017-ben befejeződött, modern technológiával elvégzett hetedik időszakos határfelmérés eredményeként készítették el a 2018-as határokmányokat, így a határleírást, a koordinátajegyzéket, valamint a határtérképet. A dokumentumok elkészítéséért az a szlovén-magyar vegyes bizottság felel, amelyet még a jugoszláv határszerződés 11. cikke alapján hoztak létre.

Az eredeti határokmányokat még 1981-ben készítették, így időszerű volt, hogy dokumentálják az 1981 és 2017 között a határvonalban és annak megjelölésében bekövetkezett kiegészítéseket és módosításokat, valamint rögzítsék a mintegy 36 évvel ezelőtti hibák helyesbítését is. Az új határokmányok tartalmazzák a 2016. évi XXVIII. törvénnyel kihirdetett, a Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződésben jóváhagyott új határvonal megjelölésével kapcsolatos valamennyi változást és kiegészítést.

Ugyan a szóban forgó határokmányok nem minősülnek nemzetközi szerződésnek, az államhatárról szóló törvény szerint nemzetközi szerződésként törvényben kell azokat kihirdetni. Tisztelettel kérem a tisztelt Házat, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Steinmetz Ádám képviselő úr, aki a felszólalását innen, az emelvényről mondja el. Megvárom, míg képviselő úr felérkezik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előtünk fekvő T/7841. számú törvényjavaslat a magyar-

szlovén államhatár új, 2018. évi határokmányainak kihirdetéséről szól. Az Országgyűlés e törvény elfogadásával felhatalmazást ad az új határokmányok kötelező hatályának elismerésére. Azon képviselőtársaim kedvéért, akiknek nem volt lehetőségük tanulmányozni ezt a törvényjavaslatot, szeretném elmondani, hogy ez mindösszesen öt paragrafusból áll, ám mellékleteivel együtt 415 oldal terjedelemmel bír. A mellékletek tartalmazzák a határleírást határpontokkal és határjelekkel, tartalmazzák a koordinátajegyzéket és a magyar-szlovén államhatár határtérképét.

Ehhez kapcsolódóan egy kérdés felmerül, tisztelt államtitkár úr. Az áttekinthető térképen nem látható a vegyes bizottság pecsétje. Mi ennek az oka, miért nem hitelesítették, szemben a többi dokumentummal, amin rajta van a pecsét, és látható, hogy hiteles. Ezt azért is fontos tudni, mert a határokmányok ugyan nem minősülnek nemzetközi szerződésnek - ezt az előttem szólók is elmondták -, azonban nemzetközi szerződésnek kell kihirdetni őket, a hatálybalépést követően pedig az új határokmányokat kell alkalmazni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar-szlovén vegyes bizottság az 1981-ben megállapított határvonalban 2017-ig bekövetkezett módosításokat végezte el. A modern technológiával készült határokmányok - és most tessék figyelni! - a természeti környezet megváltozása miatt bekövetkezett módosulásokat mutatják be. Tisztelt államtitkár úr, ezzel kapcsolatban felmerülnek kérdések. Milyen természeti környezet változott meg? Esetleg a Mura medre változott vagy a Lendva-patak medre változott, vagy esetleg más dolgok történhettek, amik befolyásolják az államhatár fekvését is?

Még szintén meg kívánom említeni, hogy ebben a törvényjavaslatban nem látjuk, hol volt a régi határvonal, csak az új határvonalat, és nem tudhatjuk, hogy a természeti környezet megváltozása miatt bekövetkezett új határvonallal Magyarország területe nőtt vagy adott esetben csökkent. Ezt fontos lenne tudni.

Azt is fontos lenne tudni, hogy ezek a változások vajon érintik-e a Magyarország-Szlovénia és Horvátország hármasszoros határvonalát. Ezért szeretnék erre határozott választ kapni, mert mint az tudható, Horvátország és Szlovénia között évek óta folyamatban van egy igen komoly határvita (*Kontrát Károly: De nem itt!*), és nem szeretném, nem szeretné a Jobbik-frakció sem, de szerintem önök sem a jószomszédi kapcsolatok fenntartása végett, hogy ebbe a határvitába esetleg Magyarország is belekeveredjen.

Ezért aztán, hogy nyugodt szívvel tudjam javasolni az előttem fekvő törvényjavaslat támogatását a Jobbik-frakciónak, kérem tisztelt államtitkár urat, hogy válaszoljon a felmerült kérdéseimre.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttem szólók részletesen kifejtették a bár öt paragrafusból, de 415 oldalból álló törvényjavaslat lényegét. Szólnék arról, hogy milyen a két ország kapcsolata, azért is, mert a szlovén miniszterelnök nem olyan régen itt járt hazánkban, meglátogatta magyar partnerét, Orbán Viktor miniszterelnököt, és beszéltek az együttműködés jelentőségéről és további folytatásáról.

Úgy tekintünk Szlovéniára, mint egy sikeres, stabil országra, amely példaként szolgálhat a többi nyugat-balkáni országnak az euroatlanti integrációval kapcsolatban. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy a pontosan kijelölt, biztos határok két szomszédos, stabil, szuverén ország között elengedhetetlen alapfeltételnek számítanak, éppen ezért pont a szlovénokkal soha ilyen jellegű vitánk az elmúlt évtizedekben nem volt, és azt is szeretnénk elkerülni, ahogy ezt képviselőtársam is elmondta, hogy a jövőben előforduljon ilyesmi, mint akár például az említett horvát-szlovén szakaszon előfordulnak.

(11.40)

A két ország között az elmúlt években egy nagyon modern technológiával újra megtörtént a magyar-szlovén határ felmérése, amihez 2018-ban új határdokumentumok készültek. Egy új, a határokat rögzítő dokumentum azért is szükséges Szlovéniával, hogy biztos pontként szerepeljen a két ország közötti kapcsolatokban, és felváltsuk vele az 1981. évi határdokumentumokat, melyeket még Jugoszlávia és a Magyar Népköztársaság kötöttek.

A két ország kapcsolata az elmúlt években kifejezetten jó volt. Mi üdvözljük azt, hogy még ebben az évben befejeződik az M70-es autópálya a magyar-szlovén határig, valamint megkezdődött a Zalaegerszeg-Rédcics-Lendva vasútvonal tervezési szakasza. A határ tehát nem elválaszt minket Szlovéniától, hanem összeköt. Ugyanakkor ennek egy pontos, törvényben rögzített dokumentuma csak erősíti a két ország szuverenitását, együttműködését.

Számunkra rendkívül fontos, hogy a Szlovéniában élő magyar közösség és a Magyarországon élő szlovén közösség otthon érezze magát a két országban, nemzetiségi jogaik garantálva legyenek, őrizzék meg hagyományaikat, kultúrájukat. Számunkra a határon túl élő magyarok és a nálunk élő államalkotó nemzetiségek erőforrásként jelennek meg, nem pedig valami kellemetlen kérdésként.

Örülünk annak, hogy a magyar kormány 900 millió forinttal támogatja a magyarországi szlovénok által nagy számban lakott Rábadéket, ottani gazdaságfejlesztési programot. Emellett pedig 2 milliárd forinttal támogatta a kormány a Szlovéniában lévő, magyarok által nagy számban lakott Muravidék gazdaságfejlesztési programját.

Nagyon fontos, hogy közös projektet is indítunk Szlovéniával: Afrikába gyógyászati segédeszközök, gyógyszerek és kórházi eszközök kerülnek majd szállításra a két ország közös projektjeként, hiszen mind

a két ország megtapasztalta a migrációt, az ellenőrzetlen határátlépéseket, az illegális határátlépéseket, ezért fontos, hogy ne a bajt hozzuk ide, hanem a segítséget vigyük oda.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a magyar kormány 2010 óta négy és félszeresére növelte a Magyarországon élő szlovén kisebbség támogatását; kulturális intézményekben, oktatási intézményekben, folyóiratokban vagy akár különböző programokban és hitéleti, egyházi támogatásokban nyilvánult ez meg. És támogatjuk annak a magyar kormány által már kezdeményezett fejlesztési alapnak a létrehozását, amely egy magyar-szlovén, határokon átnyúló regionális fejlesztési alap lenne.

A mostani törvényjavaslat is a két ország jó viszonyához járul hozzá, fontos tudni a pontos határokat. A KDNP-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! „A Magyar Népköztársaság kormánya és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság Képviselőházának Végrehajtó Tanácsa között a magyar-jugoszláv államhatáron a határvonal és a határjelek felújítására, megjelölésére és karbantartására Belgrádban, 1983. október 20. napján létrejött egyezmény” - úgynevezett jugoszláv határszerződés – „amelyet a Szlovén Köztársaság jogutódlással átvett” szerint a szerződő felek a határvonalat minden szakaszon ötévenként közösen ellenőrzik, és elvégzik a határjelek felújítását, karbantartását, szükség szerint a határvonal kiegészítő megjelölését, amelyről egyébként államtitkár úr is beszélt.

A jugoszláv határszerződés által létrehozott magyar-szlovén vegyes bizottság az államhatár 2017. évben befejeződött új felmérése alapján az alábbi új határokra dolgozta ki: határleírás 2018., koordinátajegyzék 2018. és határtérkép szintén ugyanebből az évből.

A magyar-szlovén vegyes bizottság ezen új, 2018. évi határokban dokumentálta az 1981. évi eredeti határokban megállapított hibák helyesbítését, valamint a határvonalban és annak megjelölésében az 1981-2017. évek között bekövetkezett kiegészítéseket és módosításokat, amelyeket a szerződő felek jogszabályainak megfelelően jóvá kell hagyni, amiről természetesen tájékoztatták egymást.

Az új határok tartalmazzák a 2016. évi törvénnyel meghirdetett, Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződésben jóváhagyott új határvonal megjelölésével kapcsolatos valamennyi változást és kiegészítést. A határok nem minősülnek nemzetközi szerződésnek, azonban az államhatárról szóló megfelelő törvény bekezdése értelmében nemzetközi szerződésként törvényben kell azokat kihirdetni.

A „Magyar-szlovén államhatár határleírás 2018” című dokumentum bevezetője szerint a felek a jóváhagyásról diplomáciai jegyzékváltás útján értesítik egymást, és az új határok a későbbi jegyzék kézhezvételét követő 30. napon lépnek hatályba.

Mindezeknek megfelelően a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja az új határok kihirdetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még a vitában felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, hogy a zárót elmondja. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is szeretnék köszönetet mondani mindazon frakcióknak, illetőleg képviselőtársaknak, akik a benyújtott és most tárgyalt törvényjavaslat támogatásáról biztosították hozzászólásukban az előterjesztőt, illetőleg a parlamentet, és bízom abban, hogy ez a támogatás majd a szavazásnál is megnyilvánul, és szavazatukkal is támogatják a javaslatot.

Steinmetz Ádám képviselő úr kérdéseire szeretnék válaszolni ezt követően. Az első kérdése: az áttekinthető térképek a térképszelvények összesítői, amelyek csak kisegítő dokumentumok - mondják a szakértők -, ezért ezt nem kell aláírni. A térképszelvények pedig alá vannak írva. Ez a válaszom az első kérdésre. A régi határvonalak ábrázolása azért nincs feltüntetve, mert a határvonalak nem változtak, csak koordináták kerültek pontosításra, az eddigi akár félméteres eltérések ma már csak maximum centis eltérések lehetnek.

A következő: nőtt vagy csökkent Magyarország területe? Nem változott, nem nőtt, nem csökkent. Kivéve a Lendva-patak esetében, de arról már külön törvényt fogadtunk el, ez a törvény csak azt a törvényt, amit korábban elfogadtunk, átvezeti.

A következő kérdés: a horvát-szlovén-magyar határszakasz nem változott, tehát nekünk ezzel kapcsolatban nincs vitánk, és jelen törvényjavaslat a magyar-szlovén államhatárról szól, a 2018. évi határok kihirdetéséről. Úgyhogy erről tájékoztatjuk a tisztelt Házat, erről szól a benyújtott törvényjavaslat, és kérem önöket, hogy támogassák. Remélem, a képviselő úr megfelelő válaszokat kapott a kérdéseire. Köszönöm szépen a türelmet és a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most meg kell állnunk egy pillanatra, mert előterjesztő hiányában nem tudom a napirendi pontot elkezdni.

Ennek megfelelően kénytelen vagyok szünetet elrendelni, mert napirendi pontot nem cserélhetünk meg. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem lehetne az államtitkár úr? Úgyis hozzájuk tartozik a vízügy. És elkezdene. A belügyhöz tartozik a vízgazdálkodás, a vízügy.)* Már üzentünk. *(Rövid szünet. - Farkas Sándor megérkezik az ülésterembe.)* Szeretettel köszöntöm, államtitkár úr. Kevesen várták annyira az elmúlt időszakban, mint amennyien most várjuk. *(Farkas Sándor elfoglalja államtitkári helyét.)*

(11.50)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **öntözéses gazdálkodásról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7845. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előadójának, 30 perces az időkerete. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Elnézést kérek a pár perces csúszásért, egy másik nagyon fontos egyeztetésen voltam, és későn szóltak, hogy hamarabb vége lett az előző napirendi pontoknak.

Ugyanakkor nagyon nagy megtiszteltetés és úgy gondolom, szakmailag is elismerés az, hogy ennek a törvényjavaslatnak az exozéját én adhatom elő önöknek, már csak azért is, mert hosszú évtizedeken keresztül öntözéses gazdálkodásban jártasnak tartom magam, szakmai végzettségem és gyakorlati történetek alapján. Éppen ezért úgy gondolom, hogy a magyar mezőgazdaság számára és a magyar agrárium számára is az egyik legfontosabb olyan törvény, ami a gazdálkodás feltételeit fogja még jobban biztosítani a gazdálkodók számára.

Az agrárpolitika egyik alapvető célja az öntözéses gazdálkodás minél szélesebb körben történő alkalmazásának elterjesztése annak érdekében, hogy a magyar gazdálkodók rugalmasan tudjanak alkalmazkodni az elégtelen csapadékmennyiség okozta kihívásokhoz, és javítani tudják a mezőgazdasági termelésük hatékonyságát.

A jelenlegi számítások alapján a XXI. század végére a Kárpát-medencében az átlaghőmérséklet akár 3,5 fokkal is emelkedhet Magyarországon. A nyári hónapok még intenzívebb felmelegedése, valamint a csapadékos és csapadék nélküli időszakok szélsőséges változása várható. Komoly gazdasági és társadalmi érdek fűződik e folyamatok káros hatásainak mérsékléséhez, valamint az öntözés mint mezőgazdasági technológia alkalmazásának terjedéséhez.

Az öntözésfejlesztés tehát egyrészt gazdasági kérdés, másrészt élelmiszer-önrendelkezésünk okán nemzetstratégiai kérdés is. Az öntözéses gazdálkodás nélkül nem képzelhető el Magyarországon fenntart-

ható kertészet, vetőmagtermesztés, hibrid- és csemegekukorica-, valamint szántóföldi zöldségtermesztés sem, de még talán ebbe a sorba sorolom a szójatermesztést mint az egyik legmagasabb fehérjetartalmú takarmánynövénynek a termesztését is. Most csak két tényt idéznék fel a fentiek alátámasztására.

Az öntözési lehetőségektől mind jobban függő zöldség- és gyümölcstermesztésünk éves kibocsátása 2018-ban 310 milliárd forintot ért el, több tízezer gazdálkodó megélhetése függ ennek az ágazatnak az eredményességétől. Magyarország ugyan az EU harmadik kukoricatermelője, de az öntözés hiánya miatt 270 és 370 milliárd forint között ingadozik az éves termelési eredménye. Éppen ezért állami oldalról is részt kell vennünk és elő kell segítenünk a hatékony mezőgazdasági öntözés feltételeinek megteremtését, az öntözhető terület arányának növelését.

Ma kevesebb mint százezer hektáron öntözünk Magyarországon, körülbelül 200 ezer hektárnyi terület rendelkezik öntözésre vonatkozó vízjogi engedéllyel, és azt is tudjuk, hogy mintegy 400, közel 500 ezer hektár közé tehető az az igény a magyar gazdátársadalomban, ahol öntözni szeretnének. A mezőgazdaság stratégiai érdeke, hogy ezt az igényt kielégítsük; ha versenyképes magyar mezőgazdaságot akarunk, az öntözés nélkülözhetetlen alapfeltétele annak, hogy sikeres legyen ez a tevékenység.

A törvénytervezet alapvető célja, hogy a felszíni vízből való öntözést támogassa. A legtöbb problémát ma a légköri aszály, a légköri szárazság okozza. A megfelelő felszíni vizek odavezetésével máris csökkenteni tudjuk a klímának a káros hatásait, és az ozmózisnyomás segítségével olyan lehetőséget tudunk adni a kapillaritás elvével, ami segíti a növényeink vízhez jutását.

Alapvető fontosságúnak tartjuk, hogy együttműködések alakuljanak ki a gazdák között, hiszen a vízzel elérhető területek esetében a legközelebbi és legtávolabbi részen lévő gazdának is ugyanúgy hozzá kell tudni férni ehhez a vízmennyiséghez. Nagyon fontos az, hogy ezeknek az együttműködéseknek a létrejöttét és működését ösztönözni tudjuk, e törvény ennek fekteti le a legfontosabb kereteit. Ha ezek az együttműködések, közös öntözési tevékenységekre vonatkozó egyezségek nem köttetnek meg a gazdák között, akkor nehezebb lesz érdemi eredményjavulást is elérni.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamarának és a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetségének támogatásával ma már kijelenthetjük, hogy az öntözéses gazdálkodást az állam közérdekű tevékenységnek tekintti, hiszen nem pusztán egyéni haszon keletkezik ennek révén, hanem környezetünk jó állapotát is javítani tudjuk a kiegyensúlyozott, tudatos és magasabb fokú vízgazdálkodási tevékenységgel.

Az öntözés közérdeknek tekintése azért fontos, mivel a beruházások során a legfőbb akadály általában az jelenti, hogy az öntözővizet valamilyen vízi létesítményen - felszín alatti vagy feletti vezetett módon - keresztül kell eljuttatni a beruházó termőföldjére, méghozzá gyakran mások földjén keresztül. Ennek megfelelően a vízátervezés problémáját is egyéni

szinten kell megoldaniuk az öntözni kívánó gazdáknak. Ezért a törvénytervezet öntözési szolgalmi jogot biztosít a mezőgazdasági termelőknek, mások földjeinek használatát lehetővé téve a vízátervezetés megvalósítása érdekében.

A törvényjavaslat ennek megvalósítása érdekében rendelkezik az érintett földrészek tulajdonosainak kártalanításáról, az öntözési szolgalmat tartalmáról, valamint a joggyakorlás egyes kérdéseiről. Figyelemmel arra, hogy minden, a törvényjavaslat szerinti öntözési tevékenységhez vízjogi engedély szükséges, így indokolt, hogy az öntözési szolgalmat jogosultja a vízjogi engedélyes legyen. A szolgalmat alapítása csak abban az esetben lesz lehetséges, ha az az ingatlan rendeltetésszerű használatát nem lehetetleníti el. A hatóság a szolgalmat alapító határozatban rendelkezik az ingatlan tulajdonosát megillető kártalanításról, amelynek metodikáját a törvényjavaslat rögzíti, legyen szó a szolgalmat létrejötté miatt az érintett ingatlan értékében bekövetkezett esetleges csökkenésről vagy az öntözési szolgalmat gyakorlásával összefüggésben felmerülő károk módszertanának megállapításáról. Amennyiben a vízátervezetést szolgáló vízi létesítményhez más is csatlakozni kíván, akkor a vízi létesítmény üzemeltetőjének hozzájárulása szükséges a csatlakozáshoz. Ezzel a beruházást végző engedélyes számára lehetőség nyílik arra, hogy a terheit az új csatlakozókkal megossza, az új csatlakozók a kártalanítás megfizetésében részt vállaljanak.

A törvény elfogadása révén az állam új feladatokat vállal magára az öntözésfejlesztés érdekében. A középszintű állami tervezési egységként öntözési kerületeket jelölünk ki, melyekre öntözésfejlesztési terveket készítünk. E tervek segítségével pontosan meghatározásra kerülne, hogy mely területek alkalmasak az öntözésre és mely területek nem. Az öntözésfejlesztési tervek egy-egy öntözési kerületben a természeti feltételek, a domborzati, vízrajzi és talajtani adottságok alapján meghatározzák, hogy mely területen milyen feltételekkel és technológiával lehetséges az öntözéses gazdálkodás folytatása.

Célunk, hogy a gazdálkodó ennek alapján reális képet kapjon öntözési lehetőségeiről, valamint hogy az öntözésfejlesztési terveknek megfelelő öntözés folytatása esetén ne kelljen környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi hatósági, illetve szakhatósági eljárást folytatni.

(12.00)

A terveket 15 évente kell majd felülvizsgálni. Az öntözési kerületek kijelölése és az öntözésfejlesztési tervek elkészítése 2020-ban kezdődik az öntözési célokat szolgáló állami főművek tízéves fejlesztési programjának a területén. A cél az ország teljes területének öntözésfejlesztési szempontból történő megvizsgálása 2024 végéig.

Tisztában vagyunk vele, hogy az öntözéses gazdálkodás nagy beruházási igénnyel és jelentős üzemeltetési költségekkel jár együtt. Alapvető tapasztalat, hogy az öntözés esetén érvényes méretgazdaságosság elve alapján a nagyobb területen jobban megéri az öntözés,

mert csökkennek a fajlagos költségek. Mindezeket figyelembe véve az öntözésfejlesztés érdekében ösztönözzük az együttműködéseket, amelyek érdekében e törvénnyel megteremtjük az öntözési közösségek kategóriáját.

Mit jelent az öntözési közösség? - feltehetjük ezt a kérdést. Öntözési közösségeket csak mezőgazdasági termelők alapíthatnak. Azt hiszem, ez az egyik legfontosabb kitétel. Az öntözési közösség jogi személyként jogokat szerezhet és kötelezettségeket vállalhat. A törvényjavaslat nem ír elő formakényszert a jogi személy formájának megválasztásában; feltételként csak az öntözött terület nagyságát állapítja meg, szántóföldi növények esetében legalább 100 hektárban, zöldség- és gyümölcsstermesztés esetén pedig 10 hektárban. A különbséget az öntözés intenzitása indokolja. Míg szántóföldi növények esetében az öntözés a hiányzó csapadékmennyiséget pótolja, addig a zöldség-gyümölcs termesztése esetében folyamatos és intenzív vízellátási igénnyel kell számolni.

Amíg az öntözésfejlesztési tervek elkészülnek, addig is az önkéntesen megalakuló öntözési közösségek elismerésében kijelölt működési területekre, az öntözési körzetekre a Nemzeti Földügyi Központ segítségével környezeti körzeti terveket készítettünk. Ezzel e területen egyrészt lehetővé válik a környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi szakhatóságok kiváltása az engedélyezési eljárásban, másrészt tehermentesíti a gazdálkodókat a vízjogi létesítési engedélyezési eljárást megelőző előzetes vizsgálat, valamint a talajvédelmi terv elkészítésétől, ezzel jelentős költségeket megtakarítva számára.

A körzeti környezeti terveket az öntözési igazgatási szerv készíti el. Az öntözési igazgatási szerv az ez év nyarán létrehozott Nemzeti Földügyi Központ, amelynek öntözésfejlesztési részlege látja el ezeket a feladatokat. A körzeti környezeti terveket a környezetvédelmi hatóság engedélyezi a talajvédelmi hatóság szakhatósági részvételével folytatott speciális környezeti vizsgálatban.

Az öntözési közösségek az elismerés iránti kérelmüket az öntözési igazgatási szervhez nyújthatják majd be, és annak szakmai vizsgálatát követően hatósági határozatban, miniszteri szinten ismerjük majd el az öntözési közösségeket. Amennyiben szükségessé válik az öntözési közösség által folytatott hatósági eljárásokban, akkor a Nemzeti Földügyi Központ koordinálóként, közvetítőként segíti majd a közösségeket.

Öntözési közösségi tagként a mezőgazdasági termelő számára megszűnne az engedélyezés. Az öntözéshez szükséges engedélyek megszerzését öntözési közösségek végezhetik, amelyek ügyfélként folytathatják le az eljárást. Az öntözési közösségekre vonatkozó szabályozás megalkotása mellett megteremtjük a lehetőségét, hogy a közösségek a vidékfejlesztési program keretében működésükhöz támogatást igényeljenek. Az engedélyhez szükséges tervek, dokumentációk elkészítéséhez 90 százalékos intenzitású támogatás jár majd.

Az öntözési közösségek jogosultak lesznek az öntözési körzeten belül található harmadlagos művek üzemeltetésére, amely lényegében a tipikusan

önkormányzati tulajdonban lévő állami főművek és a gazdálkodói tulajdonban lévő vízi létesítmények közötti összekötő infrastruktúrát jelenti. Szeretnénk a vízfolyások, csatornák tulajdonosi joggyakorlását fokozatosan átvenni. Ennek érdekében a törvényjavaslat megnyitja annak a lehetőségét, hogy a települési önkormányzatok a tulajdonukban lévő kis vízfolyások, csatornák üzemeltetését és fenntartását az államnak felajánlhassák, amennyiben a vízfolyás, csatorna öntözési közösség számára továbbít vizet.

Ezt követően az öntözési igazgatási szerv a felajánlásokat szakmailag ellenőrzi annak érdekében, hogy csak az öntözővíz továbbításában érdemben szerepet betöltő vízfolyás és csatorna átvételére kerüljön sor. Az átvételről szóló üzemeltetési szerződés, illetve a kijelölő határozat alapján az öntözési igazgatási szervnek három hónap áll rendelkezésére az adott kis vízfolyás és csatorna gyakorlati átvételére.

Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat és a hozzá kapcsolódó intézkedések lefedik mindazokat a lépéseket és eszközöket, amelyeket ma kormányzati oldalról meg lehet tenni a termelői öntözési beruházások szakmai, jogi és finanszírozási feltételeinek fejlesztése, valamint az öntözés jelenleg még fennálló akadályozó tényezőinek megszüntetése terén.

A magyar mezőgazdaság fejlődése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal és szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Meggyőződésem, hogy az agrárium számára, ahogy a bevezető gondolatok között is említettem, az egyik legfontosabb olyan törvény, amely most az önök asztalán, a mi asztalunkon van, ami hosszú távon biztosítja az agrárágazatnak nemcsak a termelékenységét, hanem jövedelemtermelő képességét és eltartóképességét annak érdekében, hogy minél biztonságosabb, minél nagyobb mennyiségű, biztonságos, jó minőségű élelmiszer kerüljön a magyar emberek asztalára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Üdvözölöm önöket. Vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk a munkánkat. Elsőként megadom a szót Győrffy Balázs képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

GYŐRFFY BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is tegyünk egy számvetést, nézzük meg, hogy a '80-as években hol tartottunk. Az öntözött területek nagysága mintegy 300 ezer hektár volt. A 2000-es évek végére *(sic!)* sajnos ez a szám alig 100 ezer hektárra csökkent, ami egyébként a hazai termőterületnek mintegy 2 százalékát teszi ki, ez európai összehasonlításban is drámaian alacsony, és bizony azt kell látni, hogy az elmúlt 20 esztendőben ezen a számon érdemben változtatni nem tudtunk.

Nézzük, hogy ez a vízhiány-víz többlet okozta kár az agrárium oldaláról számszerűsítve mit is jelent! Az utóbbi években tapasztalt szélsőségek a termelőket a termésbiztonság megteremtésére sarkallták. Erre a legjobb példa, hogy miért is gondokodnak így a gazdák, ha összehasonlítjuk a 2015-ös esztendőt, amikor aszály miatt kukoricából mintegy 6,5 millió tonna került betakarításra, szemben az egy évvel korábbi, 2014. évi 9 millió tonnához képest. Ennek következtében csak ebből az egy növénykultúrából egy év alatt az agrárium vesztesége meghaladta a 100 milliárd forintot, úgy, hogy egyébként felszíni vizek vonatkozásában mi egy víztermelő ország vagyunk.

Az ágazat átlagos vízkárvesztesége, ha éves átlagban tekintjük ezt, akkor 55 milliárd forintra tehető. Ebből az aszály 40 milliárd forintért, a belvíz pedig 15 milliárd forintért tehető felelőssé. Nem csekély összegről beszélünk.

A hazai agrárium 2010 óta egy jelentős fejlődést tudott felmutatni, azonban a további növekedéshez a vízgazdálkodás fejlesztése nélkül nem tudunk nekikezdeni. A termésbiztonság javítása létfontosságú feladat, a kormány ezt felismerte, és kiemelt figyelmet fordít az öntözésfejlesztésre.

Itt szeretném kihangsúlyozni azt, hogy a termésbiztonságon túl az öntözés nemcsak azt eredményezheti, hogy egy-egy terményből stabilan tudjuk hozni azokat az átlagokat, amelyeket öntözés nélkül nem tudnánk produkálni, hanem arról is szó van, hogy olyan növényi kultúrákat is szélesebb körben tudunk termesztetni, amik egyébként az öntözés nélkül nem termelhetők rentábilisan. Itt akár a vetőmagra, akár az ipari zöldségekre is gondolhatunk.

Az öntözési idény vonatkozásában volt egy nagyon fontos döntés az elmúlt időszakban, hisz a díjmentes aszálymonitoring-hálózat bevezetésén túl egy-egy hónappal, március 1-jétől október 31-ig meghosszabbításra került az öntözési igény, így a gazdálkodók most már két hónappal tovább jutnak kedvezményesen öntözővízhez.

(12.10)

Emellett fontos megemlíteni a bürokráciacsökkentés jegyében, hogy a gazdálkodók az eddigi öt év helyett immár húsz évre is kaphatnak vízjogi üzemeltetési engedélyt, és bizony az engedélyezés is könnyebbé vált, noha még mindig lehetne ebben is előrelépni. Ugyanakkor lehetővé tettük, hogy a tartósan vízhiányos időszakban a bejelentéshez kötötten lehessen az öntözést megkezdeni, tehát az engedély nem szükséges hozzá.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara egy vízigényfelmérést végzett - ahogy arra államtitkár úr is tett egy utalást -, hisz az öntözésfejlesztési stratégia megalkotásáról szóló kormányhatározat kapcsán feladatul kapta ezt a kamara, és '17-18 fordulóján ez a munka elvégzésre került. Ennek során a kamarai felügyelők összesen 40 ezer termelő adatát rögzítették, illetve mintegy 1,2 millió hektár területet mértek fel. Ezáltal országszerte parcella szintjén láthatóvá

vált a valódi öntözésfejlesztési szándék, és ami legalább ennyire fontos, az is, hogy mi akadályozza azt, hogy ez az öntözésfejlesztés elkezdődjön.

Az ilyen okok között fellelhető az, hogy nem áll rendelkezésre a felszíni víz, sok gazdálkodó tart a bürokratikus terhektől. Az öntözéses gazdálkodást hátráltatja bizony az elaprózódott birtokszerkezet, illetve a termelői együttműködések hiánya is - ennek a múltból mai napig ható következményét a gazdák a börtönben most is érzik -, a tulajdonosi hozzájárulások megszerzésének a bonyolultsága, egyes területeken a vízátvezetési anomáliák. Illetve azt is figyelembe kell venni, hogy bizony öntözésfejlesztés vonatkozásában a beruházás hosszabb távon térül meg, és bizony ezekhez komoly önerő is szükséges.

A felmérés eredménye alapján a jelenleg öntözött területek mintegy 87 százaléka négy megyére esik. A legnagyobb területarányal Jász-Nagykun-Szolnok megye képviselteti magát, 30 százalékkal, majd ezt követi sorban Békés 23, Hajdú-Bihar 19, Csongrád megye pedig 15 százalékkal. A jövőbeni öntözni kívánt területek vonatkozásában - tehát a tervekről beszélünk - a már most is öntözésre berendezett 140 ezer hektárral együtt mintegy 400 ezer hektár jött ki. A jelenlegi öntözött területekhez képest a jövőbeni öntözési igények is ugyanabban a négy megyében összpontosulnak.

Nyilvánvalóan a kultúra, az öntözési technológia ismerete, illetve az a jó példa, amit a most is öntöző gazdálkodók mutatnak, azért itt tetten érhető. Itt a területarányok azonban már eltérnek az öntözni kívánt területek tekintetében. A legnagyobb területarányal Hajdú-Bihar megye rendelkezik, 39 százalékkal, ezt követi a sorban Békés megye 18, Jász-Nagykun-Szolnok megye 17, végül Csongrád megye 10 százalékkal.

A következő évekre előirányzott feladatok egyaránt vonatkoznak egyébként a vízkínálati és a vízkeresleti fejlesztésekre és az ezeket támogató intézkedésekre. A vízkínálat fejlesztése kapcsán említést érdemel az állami művek rekonstrukciója, illetve a nem állami művek esetén a kataszter elkészítése, a beékelődő művek állami vagyonkezelésének a lehetősége, valamint az önkormányzati művek rendeltetésszerű üzemeltetésének a megoldása.

A vízkeresleti fejlesztés vonatkozásában pedig meg kell említeni a termelői együttműködések támogatását. Itt államtitkár úr utalt az öntözési közösségre mint egy újonnan létrehozandó együttműködési formára, ami azt gondolom, hogy egy jó megközelítése az egyébként a vízigényfelmérés alkalmával feltárt problémáknak is.

A közösséget legalább két mezőgazdasági termelő részvételével lehet megalakítani, és jogi személyiségként kell működtetni. A speciális közérdekűséggel egyenértékű vízátvezetési szolgálat megteremtését, a további jogszabályi egyszerűsítések végrehajtását is említeni kell, ezen túl az öntözött területek előhasználati jogának kialakítását. Ez egyébként az öntözéssel foglalkozó gazdálkodóknak régi vágya, igénye, s azt gondolom, hogy egy jogos elvárás is az ő részükről.

Szeretném még megemlíteni a jogszabályi egyszerűsítések végrehajtását, az engedélyezési eljárás gyorsítását, illetve azt, hogy a szakhatósági eljárások egyszerűsödnek, hisz most már az NFK által egy ablakon keresztül lesznek ezek intézhetőek. Említést érdemel még, hogy támogató intézkedésként megjelenik a mezővízes középfokú oktatás, a szaktanácsadás és a felnőttképzés megerősítése, illetve, hogy az öntözési ismeretek elterjesztése érdekében bemutatóközpont is kialakításra fog kerülni.

A tervek szépek, azt gondolom, hogy ebben eddig sem szenvedtünk hiányt, ugyanakkor fontos, hogy forrásokról is be tudunk számolni ezen koncepció vonatkozásában. Az öntözésfejlesztési feladatokhoz állami forrás is kerül. A következő tíz esztendőben mintegy 17 milliárd forint áll rendelkezésre a vízkínálat és a vízkereslet fejlesztésére. A 17 milliárdos éves keret elsősorban a vízkínálat fejlesztését támogatja annak érdekében, hogy a csatornák víz szállítására alkalmas állapotba kerüljenek ott, ahol egyébként valóban van öntözési igény.

Vannak folyamatban lévő vízkínálat-fejlesztési beruházások, ezeket vegyük sorba, hisz már ebben az évben elkezdődtek a munkálatok. A kamarai vízigényfelmérés eredményeivel összhangban hét kiemelt beruházásnak már az előkészítése is folyik. Ezek sorban a homokhátság, valamint a Szarvas-holtág vízpótlása, a Keleti-főcsatorna és övcsatornáinak rekonstrukciója, kapacitásbővítése; Jánossomorja és térségének vízpótlása, Tiszakécske öntözőcsatornái, a taktaközi öntözőcsatorna, és végül, de nem utolsósorban a kettős működésű csatornák rekonstrukciói, kiemelten a Hajdúságban.

A hazai forrásokon túl a vidékfejlesztési program is rendelkezésre áll. Az itt meghirdetett öntözéstámogató felhívást folyamatosan harmonizáljuk az igényekhez, kiemelve a legfontosabbakat, miszerint jogerős elvi vízjogi engedély a kérelemhez csak a legszükségesebb esetekben csatolandó. Az osztatlan közös tulajdon esetén egyszerűbb lesz a tulajdonosi hozzájárulás. A támogatható tevékenységek elszámolható kiadásai 20 százalékkal megemelkedtek. Továbbá lehetővé vált az egyszeri elszámolás választása, illetve kollektív beruházás esetén további 10 százalékkal emelkedik a támogatásintenzitás. Így akár már 70 százalékos támogatásintenzitást is el lehet érni, illetve az új szabályozás szerint létrejövő öntözési közösség is pályázhat majd ezekre a forrásokra. Felhívásra jogosultak a mezőgazdasági termelők, azok csoportjai, külön kiemelve egyébként a fiatal mezőgazdasági termelőket, akik a vidékfejlesztési program más kiírásaihoz hasonlóan 10 százalékos intenzitásemelést tapasztalnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Reális cél, hogy 2022-ig mintegy 100 ezer hektárral bővüljön, azaz megkettőződjön az öntözött területek nagysága Magyarországon. Sem agrárszakmai, sem más szempontból nem lehet megkérdőjelezni a klímaváltozást, amely egyre inkább kihát a hazai termésbiztonságra, ezáltal a lakosság élelmiszerekkel történő biztonságos ellátására. Az öntözés ezért több mint gazdasági érdek.

A megfelelő vízbiztonság megteremtése, valamint a jelenlegi kihívásokkal küzdő mezőgazdasági

vízgazdálkodás problémáinak feloldása ma már közérdek. Ezt szem előtt tartva kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az asztalon fekvő javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Köszönöm államtitkár úrnak is a felvezetőt. Előrebocsátom, hogy a Jobbik-frakció valószínűleg fogja tudni támogatni ezt az előterjesztést, azért vannak aggályaink és kérdéseink, amelyeket szeretnénk most szóban, mind módosító indítványokon keresztül majd megosztani önökkel.

Egy nagyon régi adóssága ez a mindenkori kormányzatoknak. Én 2010-ig próbáltam meg összeszedni azt, hogy hányszor hangzott el az aktuális miniszterek és államtitkárok szájából az, hogy nagy nemzeti öntözési program és törvénymódosítások érkeznek a Ház elé. Belefáradtam egy idő után itt a jegyzetelésbe meg a keresgetésbe. Gyakorlatilag 2010 óta minden ülészakában több alkalommal elhangzott akár a szaktanács elöl, akár itt, a Ház elöl, hogy ez mekkora probléma, hány gazdálkodót érint, és hogy szükséges lenne ez ügyben lépni valamit. Úgyhogy örülök, hogy végre eljutottunk ide. Ennek a milyenségéről kell majd most a Házban megegyeznünk, és megpróbálni konszenzusra jutni.

Azok a számok, amelyeket akár Gyórfy Balázs, akár államtitkár úr elmondott a jelenlegi helyzetről, helytállóak, és mi, jobbkosok is úgy gondoljuk, hogy a hazai agráriumból és egyáltalán a vidékből sokkal többet ki lehetne hozni egy olyan állapotban, amikor a termelőknek lehetőségük van könnyen, lehetőleg bürokráciamentesen vagy legalábbis nagyságrendekkel csökkentett bürokrácia és költségek mellett hozzájutni öntözővízhez.

Mégiscsak egy abszurd helyzet, amit mondjuk, 2013-ban megélhettünk, hogy az évszázad árvízét nézve, mondjuk, a tetőzést követő harmadik héten aszály sújtotta a magyar mezőgazdaságot. Ez egy elképesztő helyzet, és nem hiszem, hogy egy modern, XXI. századi országban ez az állapot fenntartható, vagy bárkinek az érdekét szolgálhatja.

(12.20)

Ha a törvény szó szerinti betűjét nézzük, és nem élek a gyanúval, amivel kellett volna élnem annak idején a Nemzeti Földalapról szóló törvény elfogadása vagy a halászati törvény elfogadása kapcsán, akkor azt mondhatom, hogy biztosan jó kimenete lesz ennek a jogszabálynak; csak hát ismerjük önöket. Most azért ezt a két törvényt hoztam példaképpen, mert a Nemzeti Földalapról szóló törvénynél a törvényben foglalt gyönyörű szavak és mondatok után például erre hivatkozva privatizálták aztán az állami földeket. Vagy mondhatom példaképpen a halászati törvényt, ahol

konkrétan miniszteri ígéret hangzott el ezekből a széksorokból, hogy persze, persze betiltjuk a halászatot, hiszen a horgászat felé kell áthelyezni a hangsúlyt, de majd kárpótoljuk azt a kétszáz családot. Ez a mai napig sem történt meg. Egy olyan országban élünk, ahol egy hivatalosan elhangzott miniszteri szót meg ígéretet nem lehet komolyan venni. Ezért mondom, hogy ezzel kapcsolatban is van bennünk félsz minden olyan esetben, amikor egy-egy ilyen komoly előterjesztést a Jobbik-frakció támogat, hogy majd az apró betűs rész, a végrehajtási rendeletek és a gyakorlat úgy fog visszaköszönni, hogy talán megbánjuk majd a támogatást. De tényleg, amit leírtak, az összességében szerintünk végrehajtható és elfogadható.

A leggyengébb pontja szerintem a szakemberhiány lesz, hiszen az elmúlt évek hathatós munkájának köszönhetően nem sok szakember maradt a rendszerben. Itt a vízügyekre is elég komoly feladatokat hárítanak, illetve az EKÁER kezébe kerül feltételezhetően jó néhány olyan tevékenység, amit a jelenlegi szakemberhiány mellett nem hisszük, hogy határidőben pontosan, szakszerűen el fognak tudni végezni. Gondolok itt például a hosszabb ideig tartó ügyintézés esetében arra, hogy a naptáriév-váltást nem tudják ezek figyelembe venni, és ilyen esetben az őszi kalászosoknál bekövetkezett taposási kár is nehezen lesz értelmezhető. S még sok ilyen aprósággal kapcsolatos kérdésünk van, amit persze majd módosító indítványokon keresztül igyekszünk orvosolni, de mindegyiknek igazából az a végkicsengése, hogy jelenleg nehezen tudjuk elképzelni, hogy ez a szakhatóság, ez az államigazgatás képes lesz ezt végig menedzselni, pláne, ha komolyan vesszük azokat a határidőket, azokat az öntözhetőségi hektárszámbeli növekedéseket, amelyeket önkölkövelítenek az indokolásban. Szorítunk, de ehhez bizony komolyan kell venni a megmaradt szakemberek megbecsültségét, komolyan kell venni a képzésüket, illetve az új generációk képzését és orientációját ezek felé a szakmák felé, hiszen ebben is jócskán van elmaradásunk.

Szintén komoly bizonytalanság bennem az, hogy a kistermelők hogyan fogják tudni megérteni azt, vagy hogy fogják azt elhinni, hogy ez számukra is egy reálisan megtérülő, igénybe vehető új hozzáállás lesz. Érttem én ezt az öntözési közösséget, s megfelelő tájékoztatás és tisztességes hozzáállás mellett ebben van is fantázia, és szintén szurkolunk, hogy akár az agrárkamara, akár a szaktárca képes legyen ezt elmagyarázni az érintetteknek, s legfőképpen részrehajlás nélkül végre is tudja hajtani ezeket a feladatokat.

Én megértem, hogy a probléma nem egyszerű és több évet kellett rajta dolgozni, bár azért ez a tíz év mégiscsak egy kicsit túlzás, de ha belegondolunk, a vízi létesítmények, csatornák, a tulajdonjogi problémák, a karbantartási kötelezettségi kérdések valóban rengeteg szereplőt érintenek, és régi keletű probléma. Már az 1222-es Aranybulla is komolyan foglalkozott ezzel a kérdéskörrel, tehát már a királyság idején sem voltak ezek megfelelően tisztázott ügyek. S ahogy változik aztán a jog és a történelmi időszakok, úgy kell ezeket mindig aktualizálni és formálni. Ettől függetlenül mondom, higgyék el, hogy az a fajta bizalomvesztés, ami

megjelent a vidék lakosságának egy jelentős részében azzal kapcsolatban, hogy mindig a legtehetősebbek, mindig az adott település földterületeit legnagyobb százalékban uraló családok a nyertesei egy-egy ilyen jelentős változásnak, ez a félelem most is bennük van.

Itt a történelmi lehetőség arra vonatkozóan, hogy bebizonyítsa a kormány, hogy ebben a kivételes esetben a tőke oldalának támogatása helyett végre valóban a kistermelők oldalára áll, s az öntözhető területek arányának növekedése végül nem azt fogja eredményezni, hogy itt ülünk a Házban, mondjuk, négy-öt év múlva, vagy ülnek, akik ülnek majd akkor, és arról fognak beszélgetni, hogy hasonlóan a támogatási rendszer torzulásához és a földbirtok-koncentráció növekedéséhez, itt is majd azt fogják tapasztalni, hogy a törvény nem hozta el azt az ígért jövőt, amit betű szerint jelenleg tartalmaz és felvázol. Tudom, hogy erre vonatkozó garanciákat nehéz egy törvény szövegében foganatosítani, de kérem, hogy próbáljuk meg, tegyük meg. Mi ezt módosító indítványokkal megpróbáljuk majd elérni, mert higgye el, államtitkár úr, hogy komoly félelem van ezzel kapcsolatban a vidék lakosságában, és hangsúlyozom, hogy az előzmények kapcsán ezek a félelmek jogosak is, s a vidék pártjaként ezt nekünk el is kell tudnunk mondani.

A szakmai részletekbe most nem belemenne, hiszen ezeket - ahogy említettem - majd módosító indítványokban fogjuk megfogalmazni, ezeket szerettem volna legfőképpen aláhúzni, tehát hogy jelen állapotában a szakigazgatási rendszert, az államigazgatási rendszert nem tartjuk képesnek arra, hogy ezt végigvigye. Ebben várnánk valami biztató mondatot államtitkár úrtól, valamint azzal kapcsolatban, hogy milyen garanciákat tudunk beépíteni arra vonatkozóan, hogy valóban a még megmaradt kistermelők is érezzék, érezhessék azt, hogy ez róluk is szól. Ezenkívül pedig különböző környezetvédelmi aggályaink vannak, de azt majd a kollégám fogja részletesebben elmondani.

Előljáróban tehát: valószínűleg fogjuk tudni támogatni ezt a törvénytervezetet, de szeretnénk, ha ez valóban őszintén konszenzusos javaslat lehetne, és mindenki tudná támogatni, aki jó szívvvel abban érdekelt, hogy a magyar agrárium egy versenyképesebb, fenntarthatóbb úton járjon. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük szépen a szakmailag igen magas fokú expozét, hiszen ön öntözési szakemberként, mérnökként nyilvánvalóan kiválóan átlátja a helyzetet. Egyet tudunk érteni azokkal, amiket elmondott, hiszen az egy nagy kihívás, hogy a környezeti hatások, a klímaváltozás a természeti környezetre és a mezőgazdasági termelésre gyakorolt negatív hatásait valahogy csökkenteni tudjuk, valahogy ki tudjuk védeni, és eközben

a magyar mezőgazdaság versenyképességét folyamatosan tudjuk növelni. Hiszen az agráriumára és az agrárium történetére büszke országgként azt gondolom, hogy az mindannyiunk közös feladata, akár az agrárium területéről érkeztünk, akár nem, hogy a magyar mezőgazdaság régi nagy hírnevéhez hozzájáruljunk, azt öregbítsük, és a XXI. századi versenyben is olyan döntéseket tudjunk hozni, ahol meg tudja állni a magyar mezőgazdaság a helyét. Ezért fontos a versenyképesség növelése, a hozzáadott érték és a jövedelemtermelő képesség növelése. Erről is szól a mostani törvényjavaslat egy része. Egyébként a napokban az egész országban elindult fásítási program, amit Nagy István miniszter úr indított el, szintén erről szól. Nagyon jó, hogy szinkronban indul el ez a két dolog.

Az előbb elmondott célok érdekében az öntözött területeket százezer hektárral növelni szeretnénk. Az öntözést akadályozó tényezőket a gazdálkodók számára is érzékelhető módon csökkenteni, valamint az öntözéshez szükséges szakmai, jogi és finanszírozási feltételeket megteremteni kívánjuk ezzel a törvényjavaslattal is.

Azért nyújtotta be a kormány ezt a törvényjavaslatot, hogy a gazdák rugalmasan tudjanak alkalmazkodni az öntözéses gazdálkodás elterjesztése érdekében. Az elégtelen csapadékmennyiség okozta kihívásokhoz tudjanak alkalmazkodni, ezáltal a mezőgazdasági termelés hatékonyságát is javítsák. Középszintű állami tervezési egységként öntözési kerületek kerülnek kijelölésre, amelyek segítségével pontosan meghatározásra kerülnek, hogy mely területek alkalmasak az öntözésre, és mely területek nem. Az öntözésfejlesztési tervhez egy-egy öntözési kerületben megvizsgálják a természeti feltételeket - domborzat, vízrajz, talajtani adottságok -, és ez alapján meghatározzák, hogy mely területen milyen technológiával lehetséges az öntözéses gazdálkodás folytatása.

(12.30)

A cél az, hogy az öntözésfejlesztési terveknek megfelelő öntözés folytatása esetén ne kelljen környezetvédelmi, természetvédelmi és talajvédelmi hatósági, illetve szakhatósági eljárást elfolytatni, azokat tartalmukban teljes egészében kiváltja majd az öntözésfejlesztési terv. Itt jegyezném meg, hogy eddig is sok bürokráciacsökkentő lépést sikerült akár a közigazgatás, akár szűkebben az agrárium területén elérni. Én minden alkalommal üdvözlök olyan döntéseket, amelyek tovább egyszerűsítik a termelők, a gazdák, a vállalkozók életét. Azt gondolom, itt a parlamentben mindannyiunk feladata az, hogy az emberek életét a bürokráciától minél inkább megkíméljük, minél inkább megóvjuk őket a hivatali kuszaságoktól, és lehetőleg a legegyszerűbb, legátláthatóbb, legkönnyebben hozzáférhető rendszert hozzuk létre. Ezért ezt a részét különösen is üdvözljük.

Az öntözési közösségekről szó volt már. Itt azt emelném ki, amiről már korábban is beszéltünk, hogy nagyon fontosnak tartom az öntözési közösségbe a fiatal gazdák bevonását. Azt gondolom, hogy a Fidesz-

KDNP-kormány nagyon sok mindent tett a generációváltás érdekében az agrárium területén. Ezt tovább kell folytatni, nem állhatunk meg, és nem nevezhetjük ezt egy befejezett folyamatnak. A fiatal gazdák támogatása, a fiatal gazdák segítése és ezekbe a közösségekbe való bevonása olyan stratégiai cél, amely mellett nem mehetünk el szó nélkül. Ezért külön föl hívnám a figyelmet a fiatal gazdák erősebb bevonására és az öntözési közösségekben való megjelenésükre. Azt gondolom, ez az ő érdekeiket is szolgálja. Így talán ez rögtön egy közös nevező is lehet az ellenzéki és a kormánypárti oldalon.

A javaslat szabályozza az önkormányzati tulajdonban lévő vízfolyások, csatornák átvételi rendjét is. Eszerint a települési önkormányzatok a tulajdonukban lévő kis vízfolyásokat, csatornákat üzemeltetésre és fenntartásra az államnak átadhatják, amennyiben a vízfolyás, csatorna öntözési közösség számára továbbít vizet. Ezt követően az öntözési igazgatási szerv a felajánlásokat szakmailag ellenőrzi annak érdekében, hogy az öntözővíz-továbbításban szerepet betöltő vízfolyás és csatorna átvételére kerüljön sor. Az átvételről szóló üzemeltetési szerződés, illetve a kijelölő határozat alapján az öntözési igazgatási szervnek három hónap áll rendelkezésre az adott kis vízfolyás és csatorna gyakorlati átvételére.

Képviselőtársaim is elmondták, illetve államtitkár úr is elmondta, nagyon támogatható céloknak tartjuk a törvényjavaslatban megfogalmazottakat. Azt gondolom, igenis szükség van erre a törvényjavaslatra, szükség van a benne szereplő intézkedések végrehajtására. Ezért azt kérjük a Háztól, hogy mindenki támogassa ezt a törvényjavaslatot. A KDNP-frakció támogatja azt. Nagyon fontos, hogy a törvény elfogadása után mihamarabb elkezdődjön ennek végrehajtása a minisztérium által kidolgozott végrehajtási rendeletekkel, illetve nyilvánvalóan az agrárkamara segítségével és a gazdálkodók bevonásával. Úgyhogy mi csak támogatni tudjuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka, parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is hadd üdvözlöjsem, hogy ezt a témát itt most megvitathatjuk az Országgyűlés előtt. Egyébként vitatkoztunk már róla érintőlegesen államtitkár úrral és többekkel, akik most itt vannak. Szóba került ez az ügy többször a parlament előtt korábban. Legutóbb, úgy emlékszem, a fűrt kutak kapcsán, amikor egy előterjesztést tárgyaltunk, akkor került szó erre a vitában. Nyilván ott is elhangzott, ami most is és tényszerű, hogy nem éri el a 100 ezer hektárt az öntözött területek nagysága Magyarországon, miközben a gazdálkodói igények jóval nagyobbak ennél, ennek a négy-ötzöröse.

Akkor ez nem látszott, hogy mikor fognak ebben végre valamit az asztalra tenni kilenc év kormányzás után. Most pedig meglep engem néhány szó, amit használnak aközben, hogy erről beszélünk. Én ennek

örülök egyébként, például annak, hogy a klímaváltozás szó is elhangzik akkor, amikor az öntözésről beszélünk. Itt ezt Győrffy Balázs képviselőtársam említette. Ez engem bizakodással tölt el. *(Nacsá Lőrinc: Én is mondtam.)* Igen, Nacsá képviselőtársam is mondta. Korábban nem hallottuk azért gyakran ezt a kifejezést kormánypárti padsorokból. Örülök neki, hogy valószínűleg Kósa képviselőtársukat akkor legyőzték ebben egy frakcióülésen, vagy nem tudom, hogy történt. Mindenesetre itt a klímaváltozással kapcsolatos szkeptikus hangok ezek szerint alábbhagynak a Fideszben is, és akkor valóban tudunk beszélni egy olyan aspektusáról ennek a kérdésnek, ami szerintem alapvetően meghatározza gyermekeink, unokáink életét, a következő évtizedeket.

Ez az ügy nemzetgazdasági kérdés, nemzetstratégiai érdek, az öntözés közérdek. Minden ilyen kifejezéssel egyetértek, ami eddig elhangzott. Azt gondolom, hogy az a földrajzi hely, ahol élünk, a hazánk, az otthonunk, Magyarország nagyon sok szempontból nehéz földrajzi helyen van. A történelme során is nagyon sokszor érte olyan vihar, ami majdnem elsodorta. De egyébként például ebből a szempontból, a vízellátottság szempontjából vagy a mezőgazdaság potenciális lehetőségei szempontjából nagyon jó és biztató helyen van.

Sokszor hangzott el itt a mezőgazdaságról szóló vitákban, hogy ez az ország képes a lakosságánál legalább kétszer annyi élelmiszert termelni, akár többet is egyébként, itt megoszlanak erről a vélemények, és hogy az a fajta klímaváltozás, az a klímakatasztrófa, ami előtt állunk a következő évtizedekben - akkor ebben egyre kevésbé van vita -, a mi utódainknak, a majdan itt élőknek milyen lehetőségeket teremt az alapvető létfenntartásra, bizony nem mindegy. Ennek kapcsán, ha arra a kérdésre kell önmagában válaszolni, hogy fejleszteni kell-e az öntözéses gazdálkodást Magyarországon, növelni kell-e az öntözés alatt lévő területek nagyságát, akkor erre a válasz egyértelmű igen. Határozott igen. Ezt képviseljük mi is, ilyen típusú javaslatokkal éltünk az elmúlt években is az Országgyűlésben.

Természetesen nem mindegy, hogy milyen áron - azért ezt is az asztalra szeretném tenni. Ellenzéki képviselőtársam itt már utalt rá, de egyébként várható, hogy a vitában alapvetően két irányba lesz a módosításoknak, illetve az aggályoknak. Az egyik nyilván a környezetvédelmi típusú aggályok. Ennek kapcsán üdvözlöm azt, ha kevesebb adminisztratív terhet éri a gazdákat, és könnyebb, mondjuk, egy-egy területet öntözés alá vonni. De az, hogy vajon a szakigazgatási szerv képes-e ellátni ezeket a feladatokat, a megnövekedett terheknek meg tud-e felelni itt az új környezetvédelmi terv kapcsán, ez egy kicsi kérdés bennem. Nagyon remélem, hogy a módosító indítványok jelentős részét meg fogják fontolni, befogadni, és eloszlatják a környezetvédelmi aggályokat, amelyek a módosítással kapcsolatban felmerülhetnek.

A másik az, hogy milyen áron. Itt a kártalanítás kérdése merülhet még föl, amely egy szűk keresztmetszet ebben a tekintetben. Itt azt mondta államtitkár úr, hogy részletesen szabályozza a javaslat a kártalanítás

feltételeit, kereteit. Hát, lehet, hogy megnyugtatóbb lenne sokak számára, ha ezt még részletesebben szabályoznánk. Nagyon fontos az, hogy ne lehetetlenítsen el egy-egy terület öntözhetővé tétele más gazdákat, más területek tulajdonosait. Tehát a két szűk keresztmetszet ez ebben a tekintetben.

Ugyanazt a hasonlatot tudnám mondani, amit a kutak esetében tudtam mondani, nagyon fontosnak tartottam a fűrt kutaknál azt a kérdést, amit még mindig nem rendezett itt az Országgyűlés megnyugtatóan és teljesen, hogy a vidéken élő, adott esetben zömmel kistelepülésen élő kisegyszociálisoknak legyen lehetőségük elsősorban ivóvízhez jutni, ez nyilván egy másik téma; kettő, legalább olyan alapvető vízmennyiséghez jutni, és erről szól egy módosító indítványom, ami az ő kiskertjüket, az alapvető létfenntartásukat szolgáló vagy a bevételeiket kiegészítő terület öntözéséhez segíti őket.

Ez az érdek, a kisegyszociálisok érdeke szinkronban kell legyen a hosszú távú környezetvédelmi, vízbázisvédelmi szempontokkal és egyéb ilyen szempontokkal. Utóbbi abban volt vitánk, hogy ez kinek a feladata. Én azt mondtam, hogy szerintem ennek szinkronba helyezése az Országgyűlés feladata, ne mondjunk le erről a jogunkról, lehetőségünkéről, és ne adjunk biankó csekket folyamatosan adott esetben a kormánynak ennek a két szempontnak az összehangolására. Részben itt is ezt gondolom, ezért gondolom azt, hogy szükség van még a javaslat finomítására.

Azt gondolom és határozottan mondom, hogy kell segíteni azt a folyamatot, ami arról szól, hogy több öntözött terület legyen Magyarországon, mert ez egy hatalmas stratégiai előny lehet számunkra és az utódaink számára a Kárpát-medencében. De mindezt úgy kell tenni, hogy megfelelően bizonyos vízbázisvédelmi, környezetvédelmi szempontoknak is, és egyébként a kártalanítás kérdései is egyértelműen tisztázottak legyenek.

(12.40)

Rövidre zárva tehát a felszólalásom végét, azt tudom mondani önöknek, hogy ha ezeken a szempontokon tudunk finomítani, akkor a frakciónévben azt tudom mondani, hogy látunk rá komoly esélyt, hogy támogatni tudjuk az előterjesztést. Köszönöm, államtitkár úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vadai Ágnes képviselő asszony, a Demokratikus Koalíció vezérszónoka, parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Két dolgot szeretnék előzetesen előrebocsátani. Ha esetleg elmenne a hangom - aminek lehet, hogy itt sokan örülnének -, akkor majd normál felszólalásban próbálom folytatni a felszólalásomat; sajnos még nem vagyok teljesen jól, de nagyon fontosnak tartottam, hogy ennél a törvényjavaslatnál fölshózzaljak a Demokratikus Koalíció nevében.

A másik megjegyzés pedig: ellentétben itt mindenki mással, én nem vagyok öntözési szakértő, nem vagyok mezőgazdasági szakértő; laikus vagyok, lehet, hogy jobban értek a hibrid hadviseléshez vagy a kibertérben folytatott hadviseléshez, de azt hiszem, hogy néha egy-egy törvényjavaslatnál nem árt a laikus kívülálló szeme sem.

Én őszintén nagyon örültem ennek a törvényjavaslatnak, mikor megláttam a javaslat címét, hiszen én azt gondolom - és itt ez már talán elhangzott -, hogy az az adat, amit a KSH-tól tudunk, nevezetesen, hogy a 4,5 millió hektárnyi mezőgazdasági területből mintegy 80-100 ezer hektár az, ami öntözés alatt áll, ez 2,22 százalék, az valóban nagyon kevés; ezt talán több képviselőtársam is említette. S ahogy elhangzott most már a kormánypárti képviselők részéről is, bizony a klímaváltozás hatással van Magyarország éghajlatára és nyilván ennek következtében a magyar mezőgazdaságra is. Pontosan tudjuk, hogy az Alföldön már most is néhány területen csak ott lehet termelni bizonyos növényfajtákat, ahol megfelelő öntözés van. Tehát maga a törvényjavaslat célja és egyáltalán, hogy van ez a törvényjavaslat, nagyon pozitív.

Magában a törvényjavaslatban még csak közérdekűként szerepel, de itt már nemzetstratégiai, nemzetgazdasági szempontból kiemelt fontosságúnak neveztek az öntözéses gazdálkodásról szóló törvényt, éppen ezért nem bántam volna, ha Semjén úr helyett a miniszterelnök nyújtja be ezt a törvényjavaslatot, hiszen ez mégiscsak kifejezte volna, hogy a miniszterelnök úr személyesen is fontosnak tartja ezt a kérdést. Ráadásul azt is érdemes lett volna megfontolni, hogy az agrártárca mellett - amelynek természetesen nagyon fontos feladata van - azért a Belügyminisztérium is jelen van, hiszen ugyan öntözéses gazdálkodásról van szó, de mégiscsak a víz kérdéséről. Felületesen érintették eddig a képviselőtársaim a víz dolgát és a környezetvédelmi szempontokat, de a víz, na, az valóban nemzetstratégiai kérdés Magyarországon, az nem lehet egyetlenegy tárca, egyetlenegy társadalmi csoport vagy egyetlenegy terület kizárólagos érdeke. Örültem volna persze, ha a környezetvédelmi szempontok jobban előkerülnek, de miután az agrártárca látja el - ha jól tudom - a környezetvédelmi feladatokat is, hiszen nincsen immár 2010 óta önálló környezetvédelmi tárca, így elég nehéz egyszerre két szempontot érvényesíteni.

Nagyon fontos, hogy az ügyben nyilván akkor volt valamiféle, a kormányon belüli egyeztetés. Azt kevésbé tartom pozitívnak - nincs itt Gyórfy Balázs, neki szeretném mondani -, hogy a nagy egyeztetés mindössze a Magosszal és a NAK-kal történt, ez konkrétan két fideszes szervezet, tehát nyilván a Fidesz-frakción belül, a fideszes agrárminisztériumi vezetéssel együtt történt az egyeztetés. Szerintem ennél szélesebb körben is érdemes lett volna erről a kérdéstről beszélni.

Na de amikor megnéztem magát a törvényjavaslatot, mert én úgy képzeltem el - és lehet, hogy ebben tévedek -, hogy ha az öntözéses gazdálkodásról beszélünk, akkor van egy keret, egy stratégiai keret, ami arról beszél, hogy miért fontos ez a XXI. században, mi

indokolja azt, hogy az öntözéses gazdálkodással sokkal erőteljesebben foglalkozzon az Országgyűlés, ehhez képest azt láttam, hogy rögtön belecsaptak a lecsóba - ha szabad ezt mondanom -, és mindenféle definíciókat öntözési szolgálatról, öntözési közösségről, öntözési kerületekről írnak a törvényjavaslatban, ami persze nagyon fontos, de azt már képviselőtársaim is elmondták, hogy azért ezeknek a részletszabályait, különös tekintettel például az öntözési szolgálatokkal kapcsolatos kártérítésre meg kártalanításra, kormányrendeletekben kívánják meghatározni, ami azért mégsem egy törvényi garancia.

Éppen ezért egyfelől hiányzik a törvénynek az általános keretjellege, hogy miért is kell és milyen feltételek között kell akár stratégiai szempontból megvalósítani Magyarországon a sokkal erőteljesebb öntözéses gazdálkodást, ugyanakkor azok a részletszabályozások, amelyek a gazdálkodóknak igazán fontosak lennének, csak később kerülnek meghatározásra, így nem pontosan tudjuk, hogy bizonyos definíciókat hogyan értelmeznek és hogyan kívánják a kormányrendeletben meghatározni. Így összességében azt tudom mondani, hogy akkor van egy olyan törvényjavaslat, amelyiknek bizonyos elemeit ismerjük, de a legfontosabb elemeit nyilván majd valamikor 2020. január 1-je előtt - feltételezem - kormányrendeletek formájában el fogják fogadni.

Ha megengedik, néhány részt külön szeretnék kiemelni, hogy mégiscsak valamiféle szakmai vitát is lefolytassunk, bár én a politikai vitának sem vagyok az ellenzője. Az első és legfontosabb, amit meg szeretnék említeni, és amiről már szó esett itt, ez az öntözésfejlesztési terv. Az öntözésfejlesztési terv kapcsán több képviselőtársam is kiemelte, hogy az egyik legnagyobb probléma - ez nyilván egy komplex terv - a vízügyi, illetve egyéb, az ezzel a területtel foglalkozó szakemberek hiánya, tehát nem lehet tudni, hogy Magyarországon mégis ki fogja ezeket a terveket elkészíteni, miután látható, hogy az a fajta apparátus enyhén szólva is hiányzik a rendszerből.

Nyilván majd segít nekem államtitkár úr feloldani egy ellentmondást is. Az első probléma - és az ellentmondás majd utána következik -, hogy egy ilyen kiadott öntözésfejlesztési terv a kiadástól 15 évig hatályos. Ezt jól olvastam ki a törvényjavaslatból? Azt szeretném megkérdezni, hogy egy olyan világban, ahol percenként változik a helyzet, ahol egészen biztosan öt év múlva máshogy fog kinézni már Magyarországnak akár az átlaghőmérséklete, de akár az egész éghajlata, miből gondoljuk azt, hogy ez a 15 éves időtartam tartható, miközben a törvényjavaslatban az van, hogy egyébként - nagyon helyesen a 6. § előírja - ezeket rendszeresen felül kell vizsgálni. Tehát ezt az öntözésfejlesztési tervet rendszeresen felül kell vizsgálni, viszont az indoklásban már az szerepel, hogy csak 15 évente kell felülvizsgálni. Na most, ha a rendszeresség 15 év, akkor szerintem elég nagy bajban leszünk ezekkel a tervekkel, merthogy ez alapvetően fogja meghatározni Magyarországon az öntözéses gazdálkodást. Tehát én azt szeretném, hogy az államtitkár úr segítsen nekem ezt értelmezni és pontosítani, mert ebben itt ellentmondás van, mert ha

rendszeres a felülvizsgálat, szerintem az rendben van, és az életszerű, de 15 évre egy nagyon gyorsan változó környezeti világban terveket készíteni felülvizsgálat nélkül nem lehet, a 15 éves felülvizsgálatnak pedig én nem nagyon látnám az értelmét.

Engedjék meg, hogy fölhívjam a figyelmet egy olyan problémára, amin azért lepődtem meg a törvényjavaslat kapcsán, mert a mostani miniszter elődjével ellentétben, azt gondolom, hogy a mostani miniszter több szakmaiságot mutatott fel, mint az elődje, aki leginkább csak megtekintőként szerepelt a hírműsorokban. Azt gondolom, hogy a jelenlegi miniszter nyilván szakértője az ő területének. Politikai és egyéb vitáink vannak, nyilván szakmai vitáink is vannak, de alapvetően, összehasonlítva az előző agrárminiszterrel - hogy mondjam? -, hatalmas nagy ugrás a szakmaiság terén.

Ezért lepődtem meg azon, amikor az öntözési közösségek elismerése és visszavonása kapcsán azt láttam, hogy a törvényjavaslat azt mondja ki - ez a 8. § -, hogy az öntözési igazgatási szervhez kell benyújtani az öntözési közösségek elismerését, és a kérelmeket a szakmai véleményvel együtt felterjesztik az agrárpolitikáért felelős miniszternek, aki aztán jóváhagyja ezt az elismerést, vagy visszavonja. Nem nagyon értem, hogy ha van egy, egyébként az öntözéssel foglalkozó igazgatási szerv, ha most már van, ha jól tudom, öntözési ügynökség is (*Nacsa Lőrinc: Központ.*), akkor miért van arra szükség, hogy az öntözési közösséggel kapcsolatos döntést politikai, miniszteri szintre tolják föl. Egyszerűnek érthetetlennek találom, hogy az a minisztérium, amelynek a vezetése szerintem sokkal inkább szakmai, mint az előző, tehát az előző minisztertől sokkal inkább elvárható lett volna, hogy ő maga akarjon minden ügyben dönteni, hogy a mostani miniszter és a minisztérium miért nem hagyja az ilyen közösségek elismerését azon a szakmai szinten, amelyik erről hivatott dönteni.

Én tudom, hogy a miniszter úr nagyon sok mindenhez ért, államtitkár úr is, hiszen igen sokat leveleztünk írásbeli kérdések formájában agrárszakmai kérdésekben, de azért azt feltételezem, hogy minden öntözési közösség ügyében sem ön, sem a minisztérium, sem a miniszter nem látja át ezeket a dolgokat, sokkal inkább szükséges lenne, hogy ezt egy olyan szakmai szinten oldják meg, ahol - hogy mondjam? - kisebb a lehetősége a politikai befolyásnak.

(12.50)

Ez már csak azért is szükséges, mert amit az elmúlt időszakban tapasztaltunk az agráriummal kapcsolatosan, amit láttunk, az nem volt túlságosan szívdertítő. Ugyan Gyórfy Balázs képviselőtársam arról beszélt, hogy valóban olyan sok fejlesztési pénzt határozott el a kormány az 1426/2018. kormányhatározattal, amely meghatározta az öntözésfejlesztés irányait, hogy milyen öntözést szolgáló célokat kell fejleszteni - ott előkészítési, tervezési fázis van -, és valóban 2020 és 2030 között évente nagyjából 17 milliárd forintot biztosítottak. Sőt, van egy másik kormányhatározat is, amely a különböző, működtetést

akadályozó infrastrukturális eszközök és humán erőforrás-hiányok elhárításához szükséges pénzügyi forrásokat biztosítja, nagyjából éves szinten 3,7 milliárd forint összegben, tehát van erre pénz. Ugyan kevesebb, mint a sportra, azt azért szeretném mondani, mert az éves szinten 20 milliárd forint, és ha még csak a Duna Arénára gondolok, az azért 46 milliárd forint volt, az egyszeri kiadás volt, miközben nemzetstratégiai kérdésről és közérdekről beszélünk. Ezt csak azért szeretném mondani... *(Nacsá Lőrinc: Abban is víz van.)* Lehet, hogy abban is víz van, valóban, csak nem olyan víz, amit az öntözésre föl lehet használni. Tehát én értem a viccet, vagyis mindent föl lehet használni nyilván. Ezzel csak szerettem volna kifejezni, hogy a prioritások, amikor nemzetstratégiáról beszélünk, azért sokszor eltérnek. Mondjuk, az új Puskás Ferenc Stadionban, ami 190 milliárd, azért olyan nagyon sok víz nincsen.

Lényeg a lényeg, hogy ezzel kapcsolatosan azt szeretném mondani, hogy bár valóban van forrás rá, és Győrffy képviselőtársam hivatkozott is arra, hogy rendelkezésre állnak a mezőgazdasági vízgazdálkodási ágazat fejlesztését támogató felhívás keretében pénzeszegek, de biztosan képviselőtársam is tudja, hogy lényegében ez a nagyjából 50 milliárdos keretösszeg, amit 2016. augusztus 1-jén nyitottak meg, nem merült ki. Ez azt jelenti, hogy azért nagyon nehéz volt ezt az összeget fölhasználni.

Csak annyit szeretnék mondani, hogy szerintem minden olyan stratégiai törvény, amely arra irányul, hogy egyébként a napjainkat sújtó, vízzel, klímaváltozással, mezőgazdasági termeléssel kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik, szerintem nagyon fontos. De azért előzetesen néhány dolgot biztosan rendezni kell, mielőtt ezekkel a kérdésekkel foglalkozunk. Ilyen a már említett megfelelő számú szakember hiánya. Ha ezt a kérdést nem rendezik, akkor lehet nagyon szép terveket, törvényjavaslatokat előírni, ember nem lesz, aki ezeket a terveket meg tudja csinálni, nemhogy 15 évente, hanem soha. Mert itt azért nem csak vízügyi szakemberről van szó, talajvédelemmel, környezetvédelemmel nagyon sok olyan kérdéssel kell foglalkozni, komplex tervről van szó.

Nyilván nagyon fontos az, hogy összehangolt fejlesztések valósuljanak meg, ahol a települési és az állami érdeket, a rekreációs és például az árvízvédelmet össze lehessen hangolni. Éppen azért mondom, hogy öntözéses gazdálkodásról beszélünk, nyilván ez az agrártárcához tartozik, de itt azért sokkal többről van szó, sokkal komplexebb kérdésről van szó. Nyilvánvalóan fontos stratégiai kérdés az, hogy a következő programozási időszakban a kormány, és ezt nem lehet ebben a törvényben rögzíteni, de mindent tegyen meg azért, hogy Magyarország számára más feltételek legyenek az öntözés tekintetében. Tudjuk, hogy milyen nehéz most az uniós pályázatokon öntözési programokban elindulni a magyar gazdák számára. Szerintem, ha van nemzetstratégiai kérdés, az az, hogy az uniós forrásokat, amelyek erre rendelkezésre állnak, a saját kereteink és a saját lehetőségeink között ki tudjuk használni. Ezt pedig nem lehet törvénnyel megoldani, ezt csak úgy lehet, ha a magyar kormány akkor, amikor egyébként

lobbizni kell az agrárköltésvetésért és az agrárköltésvetésen belüli feltételekért, akkor az én írásbeli kérdéseimre nem azt írja, hogy migráns, hanem azt mondja, hogy mindent megtett annak érdekében, hogy a magyar gazdák az öntözési pályázatokon olyan feltételekkel tudjanak elindulni, amivel valóban föl tudják ezeket az összegeket használni.

És végül engedjék meg, bár több képviselőtársam elmondta, hogy akár tudják támogatni ezt a törvényjavaslatot, de a fenntartásaikat fejezték ki, amin nem csodálkozom, hiszen az elmúlt években akár a „Földet a gazdáknak!” program keretében, akár különböző agrártámogatások esetében mindig azt tapasztaltuk, hogy a kormánykommunikáció a gazdák érdekeiről beszélt, de valójában bármilyen program valódi célja az volt, például, a „Földet a gazdáknak!” program esetében, hogy a haveroknak adják oda a földet, hogy kiépítsenek egy vidéki klientúrahálózatot és kialakítják a fideszes hűbéri rendszert. Egyesek azt szokták mondani, hogy ez feudalizmus, szerintem inkább „nerudalizmus”, ha szabad ezt a kifejezést használnom.

Ráadásul, engedjék meg képviselőtársaim, hogy fölhívjam a figyelmüket arra, hogy a New York Times nemrégiben írt a magyar agrárbarókról. A kérdéssel foglalkozott az Európai Bizottság is. Ha a cikket nem is kedvelik, érdemes megnézni azt a videót. *(Farkas Sándor: Nem igaz.)* De igaz, államtitkár úr, hiába mondja azt, hogy nem igaz, igaz. Érdemes megnézni azt a videót, ahol az Európai Bizottság szóvivői ezekben a kérdésekben válaszolnak. Azt gondolom, hogy olyan törvényjavaslatokra van szükség, amelyek reálisak, és ellentétben a többi ellenzéki képviselőtársammal én nem hiszek az önök ígéreteinek. Én annak hiszek, ha törvényben garantálva vannak azok a feltételek, amelyek nemcsak az agrárbaróknak, nemcsak az önkökhöz kötődő személyeknek, hanem valamilyeni, egyébként a magyar agráriumban részt vevő számára pozitív előnnyel járnak. Köszönöm szépen. *(Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvény kész tényként kezeli az öntözéses gazdálkodás elkerülhetetlenségét, más alternatívát nem is vizsgál, ezzel kapcsolatosan hatásvizsgálati tanulmány nem is készült a törvényhez, pedig kellene. A törvény szemérmesen elhallgatja, hogy az öntözésre kényszerítő elégtelen csapadékmennyiség igencsak kapcsolatban áll az éghajlatváltozással, annak következményeként értelmezhető. Viszont, ha az öntözéses gazdálkodás és az éghajlatváltozás kapcsolatát vizsgáljuk, érthetővé válik a szemérmes hallgatás. A tervezett intézkedés ugyanis, miközben adaptációs célokat szolgál, szembemegy a mitigációs, üvegházhatásúgáz-csökkentési célokkal, mivel az öntözéses infrastruktúra kiépítésének, fenntartásának és működtetésének energiafelhasználása hozzájárul az éghajlatváltozás okaihoz.

Mint ahogy államtitkár úr is a bevezetőjében említette, itt nagyberuházásról van szó. Egy hatásvizsgálat talán feltárhatta volna ezt a mindenki által tudható tény, és számszerűen is rámutathatott volna erre az ellentmondásra. De gondolom, az öntözés közérdeke mellett az éghajlatváltozás közérdeke eltölpül a kormány számára, annak ellenére, hogy az öntözés kényszere éppen abból származik. Igaz viszont, hogy a kedvező éghajlat megőrzését még nem nyilvánította a kormány közérdeknek. Az LMP ezt várja.

Az nyilvánvaló, hogy az embereknek élelemre van szüksége, de ennek szűkössége az éghajlatváltozás mellett nem javítható öntözéssel, hiszen a szűkösség nemcsak a talajnedvességgel, de számos más ökológiai tényezővel is összefügg. Az öntözéses gazdálkodással szembeni kétségek azonban nemcsak az éghajlatváltozás okaihoz való hozzájáruláson keresztül fogalmazódnak meg, hanem a termőtalajjal kapcsolatos aggályok nyomán is. Az öntözés hatására a talaj termékenységében romlás következhet be, amelynek mértéke sok esetben felülmúlja a kedvező hatásokat. Az öntözéses gazdálkodás egyik jellemzője, hogy az öntözés eredménye az első természeti évben jelentkezik, míg a káros hatások esetleg csak több év alatt fejlődhetnek ki. A kedvezőtlen folyamatok több évig vagy végleg meggátolhatják az eredményes növénytermesztés lehetőségét, a talaj javítása pedig igen nagy költséget jelenthet.

A jellemző problémák: a szikesedés, a tápanyagok kilúgozódása, a talaj tömörödése, a felszín kerge-sedése, cserepesedése és az erózió. A kedvezőtlen hatások közül a legelterjedtebb a talaj szerkezetének leromlása, a szerkezeti elemek, talajmorzsák szétiszapolódása. A szétiszapolódott felszín akadályozza, lassítja a víz talajba szívargását, ami már viszonylag kis csapadék- vagy öntözésintenzitáskor is túlnedvesedést, tócsásodást, felszíni lefolyást, sőt talajlehorást eredményez, súlyosítja a talajeróziót. A törvény általános keretek, tervek és körzetek kialakításán keresztül kívánja majd biztosítani a megfelelő, a talajt nem károsító öntözést, ám a termőhelyek ökológiai változatosságának sokszínűsége aligha enged meg általánosításokat, receptre felírt használatot.

Amennyiben alternatív megoldást keresnénk az öntözéssel szemben, akkor meg kellene vizsgálnunk, túl azon, hogy a gazdák rugalmasan tudjanak alkalmazkodni az elégtelen csapadékmennyiség okozta kihívásokhoz, miért is kell öntöznünk termőföldjeinket.

(13.00)

Ez a kérdés azonban fel sem merül, hiszen akkor szembe kellene nézni a kellemetlen ténnyel, hogy az eddig folytatott talajforgatásos technológia következtében kialakult talajállapot vérszenes lecsökkentette legtöbb mezőgazdasági talajunk víztározó képességét. Ilyen körülmények között persze az öntözés hatékonysága és hatásának tartalma is igen csekély, majd hogyanem az öntözés időtartamára korlátozódik.

A termőhelyi tényezők közül a talaj határozza meg a tábla vízgazdálkodását, melyet a helytelen

művelés leront. A sekély, elművelt, szerkezetében megváltoztatott, élővilágtól szinte teljesen megfosztott talaj nem képes vizet tárolni. A probléma eredete a talajforgatásos technológia, amely nem hagy szerves takarót a talajfelszínen, így a talaj - vegetáció hiányában - borítás nélkül marad, és ki van téve a víz és a szél koptató hatásának, a napi hőingásoknak, a fokozott kiszáradásnak és a tápelemek intenzívebb kimosódásának.

A talajforgatás az eredeti rétegrend felborítása miatt megváltoztatja a talajélet dinamikáját, a talaj szerves szénkészletének feléléséhez, végső soron a növény természetes táplálkozását biztosító baktériumok és gombák tömeges pusztulásához, a talajban működő tápláléklánc megcsonkításához vezet.

A talajélet művelt talajainkban a természetes töredékére csökken, 50 év alatt a tizedére, mint ahogyan ezt Nagy István miniszter úr a legutóbbi miniszteri meghallgatásán is kiemelte, holott a növények tápanyag-utánpótlását éppen a talajban lévő elhalt biotermészeti anyag lebomlása biztosítaná. A műtrágyázás tovább rontja a helyzetet mindamelllett, hogy gyártása és felhasználása jelentősen hozzájárul a mezőgazdasági üh-g kibocsátáshoz, a denitrifikáció által eltávolított dinitrogén-oxid miatt. Ezen kibocsátásokhoz járul még hozzá a talaj szerves szénkészletéből felszabadított szén-dioxid, amelyek miatt mezőgazdasági talajaink szénraktározása folyamatosan csökken.

Nem mellesleg a talaj vízháztartásában ugyancsak a talajélet játszana döntő szerepet, ha azt nem tennénk tönkre. A talajszemcséket nagy víztározó kapacitással rendelkező stabil morzsákká egy glomalin nevű óriásmolekula ragasztja össze, amelyet gombák fonalai termelnek. Ez a glomalin nemcsak a víz megkötésében, a növények táplálkozásában, hanem a szénkötésben is jelentős szerepet játszik, a talaj szerves szénkészletének 15-20 százalékát tárolja. Azonban ezekért a jótékony hatásokért felelős gombafonalak képtelenek egy állandóan bolygatott talajban fennmaradni, mint ahogy azon más szervezetek is, amelyek nélkülözhetetlenek a televény termőtalaj fenntartásában.

Tisztelt Országgyűlés! A teremtés gondoskodott az emberről: bőséggel látta el termőfölddel. A Teremtő csupán a felelős gondoskodást bízta az emberre, de ehelyett az ember ezeket az ingyen kapott áldásokat teszi tönkre, és próbálja helyettesíteni művi módon. Teszi ezt azért, hogy az elkövetett hibák jó táptalajai legyenek a további gazdasági növekedésnek, hogy mesterségesen, ipari módon kelljen pótolni a talaj tápanyagait, a benne lévő baktériumokat, mikroelemeket, és ahogy most látjuk, a vizet is.

Az Európai Unió immár 70 éves agrárpolitikája milliárdokat költött és költ egy olyan agrárgazdaság támogatására, amely hozzájárul az éghajlatváltozáshoz, talajpusztuláshoz, sivatagosodáshoz, az élőlények sokféleségének és az ökoszisztémák nyújtotta szolgáltatások csökkenéséhez, amely egyre csökkenő mértékben támogatja egészségünket, és amely elveszi a lehetőséget a jövő generációktól. És itt most szeretnék utalni az IPCC legutóbbi jelentésére, ami specifikus jelentés volt, amely jelentés megállapította, hogy

ez a szántásos mezőgazdálkodás nagyon komolyan hozzájárul az éghajlatváltozás felgyorsulásához.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy a talajmegújító gazdálkodásnak ma már számos formája ismert, a mulcs-hagyó direktvetéstől kezdve az agroökológiai rendszereken át az élő mulcsig, amelyek a teremtés erejére támaszkodva a teremtett világ tönkretétele nélkül nyújtanak kenyeret mindenkinek. Éppen ideje lenne tehát a közös mezőgazdasági politika gyökeres reformjának, hogy a gazdáknak szánt támogatások ténylegesen a közjót szolgáló technológiákra történő átállást szolgálják.

A tárgyalat konkrét törvény kapcsán javasoljuk, hogy további, a helyzetet súlyosbító döntések helyett inkább a termőfölddel való felelős gazdálkodásról benyújtandó törvény keretében rendezzük a vízhiánnyal kapcsolatos problémákat, a felelős, a teremtett világra támaszkodó, de azt megtartó, fenntartó gazdálkodás megköveteli, hogy az idejétmúlt, a fenntarthatatlanságát már bizonyított talajforgatásos, kemizált gazdálkodást fokozatosan kivezessük a gyakorlatból. Ennek ütemtervét, a helyettesítő technológiák széles körű megismertetésének és bevezetésének módját egy merőben új törvényben szükséges rendezni.

A benyújtott törvénytervezettel kapcsolatosan arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy alapvetően hiányzik a vízkészletek rendelkezésre állását a klíma-modellek alapján tisztázó elemzés. Újra készíteni kellene egy országos vízgazdálkodási kerettervet, a környezeti, ökológiai szempontokat, korlátokat figyelembe véve, a klímaváltozás miatt szigorú vízkészlet-gazdálkodási megközelítéssel. Minden kormányzati intézkedést, beleértve a jogszabályalkotást, a vízár- és támogatáspolitikát ehhez igazítva kellene újragondolni; mert a kormány nagyon is tudatában van annak, hogy a víz a XXI. század aránya, stratégiai jelentőségű készlet. Felszín alatti vízkészleteink csak feltételesen és emberöltők távlatában pótlódnak, felszíni vízkészleteink 96 százaléka határon túlról érkezik, ha érkezik. Éppen ezért először a vízkészleteinket, a talajok vízmegtartó képességét kellene növelni, a térségi vízháztartás feltételeit javítani.

Tisztelt Országgyűlés! Muszáj észrevenni, hogy az egyre inkább szorító ökológiai válságért mi, emberek vagyunk a felelősek, és ebben a felelősségben a döntéshozó jobban részesül. Az nem lehetséges a végtelenségig, hogy talajaink termőképességének biztosítása érdekében mindent, ami a növénytermesztéshez szükséges, mi vigyünk oda mesterségesen.

Hozzászólásom a józan észre, a bölcs belátásra támaszkodik. Arra hívja fel a figyelmet, hogy a világot nem lehet szektorok, partikuláris érdekek mentén szemlélni és irányítani. Egyszer el kell kezdeni az egymást kioltó döntések, cselekvések felszámolását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Ezen lehetőséggel élni is kíván Nacsa képviselő úr, a KDNP képviselője. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egész jó vita kezdett itt kialakulni, csak aztán Schmuck Erzsébet följött az autópályára, szemben mindannyiunkkal. Azt gondolom, hogy felelős gazdálkodásról beszél itt többször a felszólalásában, többször elmondja a felelős gazdálkodást, a teremtett világ iránti felelősségünkre biztat, ugyanakkor 2010 óta az LMP-től kizárólag hisztériakeltést hallottunk az agrárium területén és a mezőgazdaság mindenféle területén. Úgyhogy azt gondolom, hogy nem egészen hiteles ez a felelős aggódás, és nem hallgatta képviselőtársai főlészólalását, akik, azt gondolom, azt mondták, hogy pont ez a törvényjavaslat egy felelős gazdálkodó vagy felelős kormányzat műve, egy ilyen törvényjavaslat, és pont ezért biztosított széles körű támogatásáról viszonylag sok frakció.

Itt szeretném elmondani, mert Vadai képviselő asszony kérdezte a 15 éves történetet, ami benne van a 6. cikkben, ami az azon a területen élő gazdák és gazdálkodók kiszámíthatósága, biztonsága miatt anynyi; és a rendszeres felülvizsgálat pedig azt jelenti, hogy útközben egyébként felül lehet vizsgálni, és ha szükség van változásra, akkor majd változtatás lesz. Nem lehet egy-két évre meghatározni egy ilyen tervet, hogy aztán senki nem tudja, hogy hogyan fog változni a következő évben, és lesz-e jövője, bizonytalanságba kell taszítani, hanem itt van egy olyan idő, ami kiszámíthatóságot biztosít, és a rendszeres felülvizsgálat pedig biztosítja azt, hogy ha szükség van változásra, akkor változás lesz.

Még az intézetekre kérdezett rá. A Nemzeti Öntözési Központ az, ami szerepel - csak azért mondom, hogy központ, mert más szót használt -, tehát a Nemzeti Agrárkutatói és -Innovációs Központ és a Nemzeti Öntözési Központ azok az intézmények, amelyek ezt a szerepet ellátják. Úgyhogy csak ezt a pontatlanságot akartam kijavítani, és megköszönni azoknak a képviselőeknek a támogatását, akik támogatták a törvényjavaslatot. Köszönöm.

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vadai Ágnes képviselő asszony következik, DK, két percben.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én a törvényjavaslat szövegéből olvastam ki, hogy az öntözésfejlesztési terv a kiadástól számított 15 évig hatályos, amit valóban rendszeresen felül kell vizsgálni és módosítani kell. Ugyanakkor az indoklásban - amit szintén a törvény szerves részének tekintünk - az van, hogy a terveket 15 évente kell felülvizsgálni.

Ezt én úgy értelmeztem, hogy a rendszeres felülvizsgálat akkor 15 éves felülvizsgálat. Ha ezek szerint más, akkor az, hogy 15 évente kell felülvizsgálni, arra vonatkozik, hogy egy terv 15 évig tart, és akkor kell felülvizsgálni, és ezen felül van egy rendszeres felülvizsgálat, akkor ezt tessenek beleírni a törvénybe, és tessenek úgy átírni magát az indoklást.

Egyébként alapvetően - ahogy jeleztem - nem ez a legnagyobb problémája a törvényjavaslatnak, hanem

az, hogy ahogy itt mindenki elmondta, és szerintem ebben nincs közöttünk vita, az öntözés mint olyan, az öntözéses gazdálkodás egy sokkal komplexebb törvényjavaslatot igényel, hiszen ahogy elhangzott az LMP képviselője részéről, vannak másfajta megfontolások is, amelyeket szerintem érvényesíteni kell. Éppen ezért gondolom azt, hogy várható lett volna, hogy amikor az öntözéses gazdálkodásról beszélünk, akkor egy ilyen komplexebb, keretesebb törvényjavaslat készül, és aztán azok a részletszabályozások, amelyek valójában meghatározzák az öntözéses gazdálkodást, azok pedig kifejtésre kerülnek, mert jelen pillanatban a törvényjavaslat csak annyit ír elő, hogy majd ezeket kormányrendelet rendezi, mint például az öntözési közösség vagy éppen az öntözési szolgálat kérdése.

Szerintem az nem lehet, hogy egyik oldalon egyébként nagyvonalúan beszélünk az öntözésről, közben pedig alapvetően a részletszabályokra, amelyek valójában meghatározzák, és amelyek valójában irányt fognak mutatni a magyar gazdák számára az öntözés tekintetében, azokra meg azt mondjuk, hogy majd egyszer valaki megírja ezeket a kormányrendeleteket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Szeretnék Nacsa képviselőtársamra reagálni. Azt az idő hamarosan el fogja dönteni, hogy ki megy kivel szemben, viszont szeretném a figyelmébe ajánlani - és minden képviselőtársamnak - az IPCC, az ENSZ Éghajlatváltozási Kormányközi Testületének legutóbbi jelentését. Ez a jelentés, ezek a jelentések egyértelműen azt mondják, hogy az emberiségnek nincs sok hátra. Tíz-tizenkét évet említ arra, hogy nagyon radikális változások legyenek a gazdaságban és a mindennapi, hétköznapi életünkben is. A gazdaság a mezőgazdaságra is vonatkozik. Az biztos, hogy az a mezőgazdasági gyakorlat, ami itt az elmúlt évtizedekben folyt, nem folytatható, tehát lehet még próbálkozni. Ebben a megközelítésben ez az öntözéses törvénytervezet semmi másról nem szól, mint hogy ugyanabban a szellemben, ugyanabban a szemléletben folytatjuk, hogy akkor most megint valamit javítunk, megpróbáljuk ezt így kezelni.

A kérdés persze az, hogy ha a szántásos talajra, tehát arra a talajra, amin nincsen talajtakarás, le fog esni az eső, az leverődik, tovább fog tömörödni, komoly további problémák lesznek. Meg kellene állni egy pillanatra, és végig kellene gondolni, hogy hogyan tudjuk megállítani ezt a folyamatot, és hogyan tudunk egy valami újat elkezdeni felépíteni. Ehhez biztos, hogy először foglalkoznunk kellene a talajjal. A talajjal, ami nagyon-nagyon tönkrement, ami már nem termel olyan élelmiszert, ami az ember egészségéhez szükséges. Tehát nem folytatni kell, hanem meg kell állni, gondolkodni kell, és újra kell kezdeni. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Na, tisztelt képviselők, más kétperces hozzászólásra nem jelentkezett, viszont normál szót

kérő képviselők ketten is vannak, akik felszólalni kívánnak. Először Font Sándor képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az egyszerű és jó szándékú törvénytervezet egész érdekes útra viszi el a gondolatokat. Én magam is a vezérszónokok általi felszólalás következtében gondoltam úgy, hogy egy-két kitékintésre, amire többen terelték a szót, hadd reflektáljak, annak igaz vagy igaztalan, általam vélt tartalmát hadd kommentáljam.

Az eredeti előterjesztéssel, azt hiszem, mindannyian, vagy legalábbis, ha jól érzékelem, döntő többségében egyetértünk. Magyarország nem használja ki azt az adottságát, amit egy vízfogadó ország kihasználhatna, ez az öntözésben rejlő adottság, és természetesen ennek megfelelően bánni a vízkészleteinkkel. Igenis, a magyar mezőgazdaság további növekedési potenciálját elősegítheti, hogy semmi más nem teszünk, csak azt a rendelkezésünkre álló 200 ezer hektár területet, amelyet elméletileg tudnánk öntözni, de manapság csak 100 ezer hektárt öntözünk, visszahódítanánk, és a 200 ezer hektár kiépített öntözési technológiával rendelkező területet újra ilyen technológiával használnánk és öntözhetnénk. Netán nagyobb léptékű, merész gondolat, de akkor ezt a területet még úgy is megduplázhathatnánk, közel 400 ezer hektárra mehetnénk, hogy ezzel nem veszélyeztetünk semmilyen, a jövő generációra nézve káros vízbázis-mérséklést, netán vízfogyást. Ez egyszerűen a Kárpát-medencei adottságainkból következik. Persze pontosan tudjuk, hogy már Európa egyes déli országaiban is vízkorlátozásokat vezetnek be, mert nem tudják ellátni az adott nagyvárosok fogyasztóit, és persze ez elvezet egy másik gondolhoz, hogy miért koncentrálnak manapság az emberek a nagyvárosokba, és miért egyre nehezebb fenntartani a megélhetésüket - akár csak a víz, szennyvíz, közlekedés és egyéb mindennapi problémák láttán -, ezt a vitát most nem nyitnám ki, de Magyarországon is érezhető egy ilyen tendencia. Tény, hogy a dél-európai országok egyes tartományaiban - Görögországra, Olaszországra és Spanyolországra, különösen Spanyolországra gondolok - most már nyaranta óriási probléma a lakosok ivóvízzel való ellátása. Ennek a szellemisége ma már áthatja az Európai Parlament egész testületi körét, előkészítői körét is, és egyre szigorúbb, a víz felhasználása elleni indítványok sorával bombázza azokat, akik még netán most is a vízzel való gazdálkodásba beleértik az öntözést is. Ilyenek vagyunk mi itt, Magyarországon is. Különösen a 2019-ben újonnan alakult Európai Parlamentben látom a zöldek megerősödését, akik most már az ivóvíz ivásán kívül minden más vízfogyasztást pazarlásnak minősítenek, és ezt iszonyú erővel viszik át az egyes testületeken.

Nagyon szeretném kérni az itt lévő, parlamenti képviselőkkel rendelkező MSZP-, DK- és jobbkios frakciókat, hogy az ezzel kapcsolatos nézetüket, amelyet most itt szerintem pozitívan és érthetően fejtettek ki, ugyanilyen szellemiségben legyenek szívesek az európai uniós parlamenti képviselőik is majd esetleg

kifejteni, és ne dőljenek be annak az új szemléletnek, hogy minden csepp vízárt kár, ami nem a víz emberi fogyasztására alkalmas területen kerül felhasználásra. Azért merem ezt mondani, mert ismerjék meg Magyarország adottságait. Persze értem én Schmuck Erzsébetet, és majd külön reagálni szeretnék azokra az aggályokra, amelyek a víz eloszlását, annak szélsőséges mivoltát illetik, hogy egyszer túl sok a víz, egyszer meg túl kevés, tehát az eloszlással egyre nagyobb a problémánk. A vízmennyiséggel egyelőre még nincs nagy problémánk; az más dolog, hogy nem vagyunk képesek megtartani a nagyvizet, ami aztán kellene három-négy hónappal később. Erre majd külön, úgy érzem, oda kell figyelni. De kérem, a most parlamenti képvisellel nem rendelkező, de látom, az új szövetségben a Momentum képviselőivel elég szoros kapcsolatot ápolnak a jelenlegi ellenzéki képviselők, legyenek majd szívesek figyelmeztetni a Momentum EU-képviselőit is, akik nagyon hajlamosak ezen zöldterületet túlértékelve eljutni arra a következtetésre, hogy az emberek által való vízfogyasztáson kívül minden más vízfogyasztás gyakorlatilag pazarlás - és ezt a szellemiséget kezdik, mondom, az Európai Unió Parlamentjében elővenni -, hogy ezt ne tegyék, inkább ismerjék meg a valóságot.

Schmuck Erzsébet - aki messze túlmutatott a gondolatában a mai törvény által jelzett kereteken - némelyik aggodalmával hadd értek egyet, de vitatkozzak az ebből levont következtetéssel!

(13.20)

Látjuk, a világ merrefelé tart az aggodás tekintetében, és hogy a vízkészletekért lehet, hogy öldöklő küzdelem fog elindulni, ez könnyen lehet, hogy már Afrikában valahol meg is indult. Aki figyeli Kína Afrikában történt beruházásainak stratégiai irányvonalát, az esetleg érzékelheti, hogy milyen gondokkal küzd egy többmilliárdos ország az ő nemzetéhez tartozó emberiség fenntartásának problémájával, és ezért más területeken keres élelmiszerbázisokat és vízbázisokat. Ezt ő most Afrikában látja. Jó lesz majd megvédenünk nekünk azt a vízbázisunkat másoktól, itt a migrációt is említem, akik majd esetleg veszélyeztetik a magyarországi életünket.

De tisztázzunk néhány szakmai kérdést! Schmuck Erzsébet azt mondja, hogy lassan fejezzük be és vezessük ki a talajforgatással való mezőgazdasági művelést. Ez egy izgalmas kérdés, mondhatnám: újvilági kérdés. Mi láttunk ilyet Farkas Sándor képviselőtársammal 2009-ben Amerikában, amikor meghívott bennünket a Magyarországra akkreditált amerikai nagykövet asszony és az ottani mezőgazdasági államtitkárság, az akkori kormány államtitkársága, és bemutatták a talajforgatás nélküli növénytermesztést. Ezt egyetlen ok miatt tették, magyarul: ekét már régóta nem használták. Ezt azért tehették meg, mert GMO-s növényeknél elérték azt, hogy például a kukorica vetését úgy tették - szóját és kukoricát, csak ezt a kettő növényt termesztették, Iowáról, a legnagyobb mezőgazdasági termelést bemutató államról beszélek -, hogy egy egyszerű hántással elvetették a

kukoricát, és amikor nőtt fel a gaz, a gaz gyorsabban nőtt fel, már kijött a kis kukorica is, de az ikszedik generációs GMO-növényben glifozáttűróvé alakították át a kukoricát GMO-s megoldással, és totális gyomirtóval permetezik le repülőről az egész területet. Ezzel minden zöld növényt kiirtottak, kivéve azt a rafinált kis kukoricát, amit a negyedikgenerációs eljárással már glifozáttűróvé tettek. És ennek következtében bemutatták, hogy itt már nem kell talajforgatásos technológiát alkalmazni. Ez igaz, de ilyen áron ezt mi nem kérnénk, hogy esetleg így meglegyen, oldva a talajforgatás nélküli művelést.

Én még emlékszem a történelmi tanulmányaimra, hogy a faeke feltalálása elég komoly előrelépés volt a mezőgazdasági termelésben, és utána a fém- és a mai nagyon modern és rafinált ekék, boronák alkalmazása. Tartok tőle, hogy lehet fenntartható módon növénytermesztést végezni, és lehetséges esetleg talajforgatás-mentesen is ezt végezni, de hogy ekkor nem tudjuk ellátni az emberiséget élelmiszerrel, ebben egészen biztos vagyok.

Tehát ezt el kell gondolni, hogy akkor mivel lássuk el az emberiséget, milyen élelmiszerpótlással, vagy pedig milyen áron lássuk el az emberiséget, magyarul, mennyibe fognak kerülni az alapvető élelmiszereink, amiket szántóföldi növények útján termelünk. A kalászosok, a kukorica- és a szójafélék mennyibe fognak kerülni, ha a mai 6-8 tonnás magyarországi hektáronkénti kukorica-átlagtermés majd 1-2 tonnás lesz, de nem nálunk, hanem netán az egész világon ilyen lenne. A szántásnál nincs mese, ott a gyomnövények elleni küzdelmet végezzük el a szántással, és egy talajlazítást is végzünk, és ennek a kétőnek a hiánya egész komoly problémát okoz az egy hektáron való esetleges termés elérésében.

És meglepő módon, most a hét végén Czerván Györggyel Finnországban voltunk a mezőgazdasági bizottságok elnökeinek ülésén, Finnország a jelenlegi elnök az EU-ban, és a KAP-támogatási rendszer jövőbeniségéről és a klímaváltozásról volt a második nagy területi beszélgetés: bizony ott az OECD egyik szakembere meg az ENSZ-nek a FAO élelmiszerügyi szakembere gyakorlatilag most már bűnözőként állította be a mezőgazdaságot, mert állítják, hogy a legnagyobb üvegházhatásért és hőmérséklet-növekedésért a mezőgazdaság a felelős. Ezt ők már tényként kezelik.

Ezen mi természetesen megdöbentünk, mert én ugyanakkor megnéztem egy érdekes szembesítő adatot, hogy tényleg mi vagyunk, akik a legnagyobb zöldfelületen gazdálkodunk, a szén-dioxid-bevonás és oxigénkibocsátás területén, mert a mezőgazdasági növények közben ezt végzik. Én persze tudom, hogy van emellett traktorok által kibocsátott mindenféle, meg a szállítás. A szállítás? Olyan globális méretekben kötünk most Kanadával, Dél-Amerikával, az ASEAN-országokkal európai uniós szerződést, hogy a világ minden pontjáról összevissza szállítjuk az árukat, mindenféle vám nélkül, errefelé megy a világ. Tehát az egyik oldalon egy félelmetes, nagy globalista erő uralja azt a területet, amelyik a mezőgazdasági alaptermelés, hogy ezt eljuttatom ebbe és ebbe a pontba, és elhiszem, hogy van egy olyan töredéke,

amelyik üvegházhatású gázok termeléséhez is kötődik, és ott mikrohelyen a mezőgazdaság sajnálatos módon hozzájárul a klímaváltozáshoz, de utána ötször annyi nemkívánatos kibocsátást teszünk, amikor ezeket tengerjáró hajókon vagy repülőkön elszállítjuk a világ egyik pontjából a másikba.

Es akkor megnéztem egy kereskedelmi adatot, 2018., ez egy lezárt év, repülés. Megdöntötte a világ, szóval, mi emberek itt a Földön, az egy napon belüli repülések számát, tehát hogy hány repülő repült egy napon belül - nagyon nehezen tudom ezt kifejezni, és elnézést kérek. A lényeg, hogy ez 2018 júniusában következett be, tessenek megnézni, több mint 202 ezer repülő repült 2018 júniusában egy napon. Ez világcúcs, azóta se repült ennyi, de akkor ennyi repült, egyetlen egy napon 202 ezer repülő. Ezen belül volt egy óra hossza, egy délutáni óra hossza, amikor 19 ezer repülő volt fent a levegőben egyszerre. És ebben az évben, 2018-ban, több mint 4 milliárd repülőútasa volt ezeknek a repülőeknek. Akkor tényleg a mezőgazdaság a legnagyobb bűnöző itt a Földünk hőmérséklet-emelkedésének a problémájában? Tehát nézzük már meg, hogy tényleg a helyes lábon állunk-e, amikor elkezdjük ezt a problémát feszegetni, és ebből most éppen a mezőgazdaságnak kellene visszavonulni a talajforgatásos mezőgazdasági művelés esetleges befejeztével?

Én ebben nem nagyon hiszek, és egyelőre nem találok magyarázatot arra, hogy ki volt az, és miért érdeke, hogy a mezőgazdaságot kvázi bűnözőként kell beállítani ebben a problémakörben. És netán aki még öntözésre használja a vizet, na, az meg a fő bűnöző - most egy ilyen irányultságot látok a világ zöldjei körében, és nagyon kérem, hogy ezt kellő óvatossággal és inkább valódi szakismeretek tudásával így kezeljük le, vagy netán utasítsuk el.

És még egy apróság, ha még van időm. Vadai Ágnes, New York Times. Elolvastam azt a cikket - ezt vissza kell utasítani. Tehát a cikk azt sugallja, azt állítja, hogy Magyarországon rafinált bűnbandák gengszter módon csapolják meg az Európai Unió földalapú támogatásának a rendszerét. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Így van.)* Ezt sugallja a cikk.

Tisztázzuk: aki egy percet is eltöltött a mezőgazdaságban, az pontosan tudja, hogy egy kemény, GPS-alapú, négyzetméterre lebontott hálóval nézik meg, hogy melyik földterület után lehet egyáltalán igényelni földet, és aki túligényli, azt már nyesik is le, büntetés, visszafizetés és a többi. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Önöknek természetesen lehet azzal gondjuk, hogy akihez eljut ez a támogatás, az miért szerzett annyi földet, miért volt neki, vagy most miért szerveződött részvénytársaságba, kft.-be, és miért van neki most is 6-8 ezer vagy 10 ezer hektárja művelés alatt, ezt önök vitathatják.

Persze, én szeretem megnézni, hogy mi volt 2010 előtt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, a tsz-alapú tőkés nagybirtokrendszerek kiépítése, amit önök tettek, akkor is volt ilyen, de tény, hogy ma az Európai Uniótól jogtalanul nem tudnak lehívni pénzt, csak a megművelt földterületek után és az állatállományuk után. Tehát bűnözőként

beállítani ezeket a termelőket nem lehet *(Az elnök csenget.)*, mert ha igaz lenne, akkor már rég eljárás indult volna ellenük, ezért ezt visszautasítom. Köszönöm a türelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nunkovics Tibor képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Font Sándornak ez a kis kitekintése körülbelül úgy sikerült, mintha kocsival kimentünk volna a Körútról a Hungaroringre, és szegény még mindig ott körözne. *(Nacsa Lőrinc: Na!)*

(13.30)

Mi is támogatni fogjuk egyébként nagy valószínűséggel ezt a törvényjavaslatot, annál is inkább, mert 30 évet kell ezen a területen bepótolnunk, és ebben a 30 évben igazából nem történt más, mint az öntözési rendszer és a víztározási rendszer teljes lebontása és magára hagyása, úgyhogy ebben óriási hátrányunk van más országokkal szemben, amit éppen ideje lesz behozni.

Magyar képviselőtársam elmondta, hogy vannak aggályai a szakemberhiányt illetően, és ez valóban jogos. Azért mi is kaptunk arról információkat a vízügyi igazgatóságoktól és további hatóságoktól is, hogy nagyon sok ember hagyta el a pályát, pontosan azért, mert nem fizették meg őket, nem becsülték meg a munkájukat rendesen, úgyhogy nagyon szeretnénk, hogy a jövőben a kormány majd tekintettel lenne az ő munkájukra is, és így próbálná honorálni az ő szolgálataikat.

Szóba került az, hogy a talajra milyen hatással lesz ez, és miniszter úr a bizottsági meghallgatásán elmondta, hogy olyan technológiákat fognak szolgálatba állítani, amelyek majd egészen pontosan meg tudják mondani rétegvizsgálatokkal, hogy egy adott helyen a talajnak milyen ásványi anyagokra van szüksége. Úgyhogy én nem tartok igazából attól, hogy itt a talajkimerülésről kellene beszélni, sőt Magyarország esetében pont arról lesz szó, hogy ezeknek a talajoknak szükségük van erre az öntözési rendszerre. És egyébként a magyar lakosságnak is szüksége van erre az öntözési rendszerre, ugyanis, ha két hét múlva azzal állunk szemben, hogy nem lesz majd kenyér az asztalon, akkor, azt hiszem, abból jóval nagyobb felháborodás lesz.

Annak nagyon örülök, hogy itt az elmúlt egy órában több fideszes, illetve KDNP-s képviselőtársam is elmondta, hogy igenis létezik a klímavészhelyzet, és hogy erre reagálnia kell Magyarországnak. Azt hiszem, az elmúlt években nem volt annyi fideszes, KDNP-s képviselő, aki ezt elismerte volna, mint akik most itt az elmúlt egy órában. Örülök, hogy önök is végre felébredtek ezen a téren.

A 15 évet egyébként én is sokallom. Szerintem 15 év alatt nagyon sok minden történhet magával a talajjal is, amikor majd nekünk is reagálnunk kell arra,

hogyan változtatunk ezen. Szerintem ez még lehet egy vita tárgya.

De kettő dolgot mindenféleképpen szeretnék kiemelni. Az egyik az, hogy a gazdák nem ismerik a fel-tételrendszert, nem tudják, hogy mekkora támogatás áll majd a rendelkezésükre, milyen arányban tudnak támogatásokat lehívni, és hogy maga a rendszer kialakítása, nyilván üzemmérettől függően, mennyibe fog nekik kerülni. Tehát ezért is jó lett volna az állami föl-deket, mondjuk, nem elherdálni, hanem ilyen mintagazdaságokat is létrehozni, ahol be lehet mutatni a magyar gazdáknak, hogy kérlek szépen, Józsi, így lehet megcsinálni az öntözéses rendszert, ennyibe fog kerülni, így néz ki egy pályázat, és akkor mi ebben tudunk neked segíteni. *(Font Sándor: Mezőhegyes! Ezért van!)* Egy darab, jó, gratulálok! *(Font Sándor: Hány kell?)* Legyen száz, mondjuk, jó? *(Font Sándor: És mindegyiken ugyanazt bemutatjuk?)* Persze. De ez nem egy párbeszéd, tehát majd nyomjon gombot képviselőtársam, ha vitázni szeretne.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársam! Bármilyen furcsa önöknek, Nunkovics névre ebben az Országgyűlésben csak egy képviselő hallgat. Következésképpen most ő birtokolja a jogot, hogy beszéljen, ő viszont beszéljen. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm. Tehát még egyszer mondom, az út jó, támogatni tudjuk ezt a javaslatot, de vannak hiányosságai, amiket szeretnénk, ha pótolnának, és reméljük, hogy a bizottsági viták során ezeket a javatokat figyelembe fogják venni.

Az egyik ilyen legfontosabb javaslat az lenne, hogy én nem látom ebben a törvényben az ivóvízbázis és a felszín alatti vizek védelmét, ami viszont tényleg nagyon fontos lenne. Tehát Magyarország egy vízben gazdag ország, és nem tehetjük meg azt, van egy ilyen felelősségünk a társadalom felé, hogy ezeket a készleteket akár az öntözésre is úgy használjuk fel, hogy elherdáljuk őket. Tehát erről gondoskodni kell. *(Gyórfy Balázs közbeszól.)* Még mindig nem egy párbeszédéről beszélünk. Köszönöm. *(Gyórfy Balázs: Csak próbálok segíteni.)* Jó, majd a bizottsági...

Jó, köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Hajdu László képviselő úr, DK!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! A Fenntartható fejlődés bizottsága tagjaként úgy gondolom, hogy pár szóval szeretnék hozzájárulni a vitához. Talán hozzájárulok.

Az államtitkár úr már jelezte korábban, hogy fog jönni ez a törvény, tehát tudtunk az érkezéséről, és elolvasásra is volt lehetőség. Tehát én egy egészen más részéhez, de ugyanennek egy más szegmenséhez szeretnék szólni.

Előéletemben 30 évet az ár- és belvízvédelemben töltöttem el, én is szakmabeli vagyok, de nem a mezőgazdaság oldaláról, és látom azt, hogy ennek a megvalósítása, csak önmagában a hálózat, tehát a meglévő

árvédelmi nyílt árkok és patakok vagy bármik mint vízellátórendszer vagy a Horvátországhoz és Ausztriához hasonlóan a föld alatti ipari vezetéseken való szállítás, mindegyik hatalmas beruházásokat igényel. Ha ezt az előbb említett horvátországi tapasztalatot veszem, akkor ők azt csinálták, hogy nem engedik el a Dunába a vizet, visszatartják. A Dráva folyó a visszatartás, és a Dráva két vonalán végig, ameddig síkság van, és az alföldi rész működik, fantasztikus termelési eredményeket érnek el, nem ilyen birtokviszonyok között természetesen, mint amilyen nekünk van. A rendszerváltás ajándékozta számunkra a kárpótlási és részaránytulajdoni formákat, ahol osztatlan közös tulajdonokkal háborúzunk a mezőgazdaságban is és a belterületen is egyformán.

Azt gondolom, hogy annak az állapotnak a fölmérése, hogy a belvízvédelmi nyílt árkok, amelyek árvíz esetén jelentős vízmennyiséggel vannak és belvizet okoznak, és millió négyzetmétereket önt el a belvíz, majd azt követően pedig kiszáradnak, és nő a gaz és nő minden bokor rajtuk, tehát ezeknek az állapota és üzemképessége tétele, mert gondolom, hogy a víz szállítását valamilyen módon meg kell oldani, ennek nem ismerhető a terve pillanatnyilag, csak maga a törvény, a gondolat, de már előre lehet látni, hogy ez óriási beruházásokat, ilyen nagy Wesselényi-terveket jelenthet szinte. Még akkor is, ha 400 ezer hektárra vetítjük ki, akkor is ez hatalmas beruházás, de még 100 ezer hektárra is, úgy gondolom. Ez az egyik, amit szerettem volna megemlíteni.

A másik. A vízvisszatartásnak van az osztrák változata, amit van szerencsém ismerni, de ez egyébként Szlovéniában is így működik, amikor magában, duzzasztással tartják vissza a vizet, és gravitációsan töltik ki a különböző tározókba, és nem kell hozzá hatalmas energiát fölhasználni ahhoz, hogy a tározókat feltöltésük, és a nyári öntözésre a mezőgazdaságot ellássák. De nálunk ezt a szót, hogy tározás, nem lehet kiejteni, ez ugyanolyan szitokszó, mint bármi más.

Tehát nagyon veszélyben látom a vízkivétel, a vízvisszatartás lehetőségét, miközben a vízgyűjtő terület központja Magyarország, hatalmas, mondhatni azt, hogy szinte minden ország csapadékvize, hó- és egyéb víz átfolyik Magyarországon, de csak átszalad, és ezzel odavan a víz. Tehát vízben gazdagok lennénk, talán még jó minőségű vízben is, de ugyanakkor a vízvisszatartásban nem látom a törvényben - persze kormányrendeletben lehet, hogy lesz -, hogy a vízvisszatartásra, ennek az értéknek a megőrzésére milyen elképzelések vannak. Ebben forrásokat is nyilván meg kellene majd jelölni, de leginkább a tervet nem látom a jogszabályban, és a szóbeli kiegészítésben sem tett erre említést az államtitkár úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Elsőként Vadai Ágnes képviselő asszony, DK.

(13.40)

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nacsa

képviselő úrnak szeretném mondani - mert az előbb mondta, hogy rosszul mondtam -, hogy nem mondtam rosszul. A Nemzeti Földügyi Központ mint öntözési ügynökség működik, és ezt nem máshonnan tudom, mint az agrártárcától, hiszen az agrártárcát kérdeztem meg ebben az ügyben. Tehát ezt azért fontos tisztázni, hogy ebben nincs tévedés, és szerintem valószínűleg összhang is van közöttünk.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Font képviselő úrnak szeretném mondani, hogy szerintem egyetlen képviselő sem mondta azt, hogy a mezőgazdaság a főbűnös. Aggályokat fogalmaztunk meg, és éppen az ön felszólalása mutatja azt, hogy az öntözéses gazdálkodás sokkal több mint agrárkérdés, sokkal több mint mezőgazdaság, ez egy komplexebb kérdés. És valóban, szerintem helyes azt a kérdést feltenni, hogy az életmódunkat a mostani változás milyen módon befolyásolja. Éppen ezért lenne arra szükség, hogy ezekben a kérdésekben stratégiai viták legyenek, és hosszú távú tervek készüljenek, amelyek eddig sajnos nem készültek az Országgyűlésben.

Most éppen az öntözéses gazdálkodási törvényjavaslat kapcsán derült ki, hogy kellene ezekkel a kérdésekkel foglalkozni, mert lehet, hogy ami tíz-húsz évvel ezelőtt rendben volt, és önök nagy szakértői a tíz-húsz évvel ezelőtti technológiáknak és dolgoknak, az ma már nem biztos, hogy úgy működik, húsz év múlva meg egészen biztosan nem úgy fog működni. Feltételezem, azt szeretnék, hogy a gyerekek, unokák és a következő generáció is élvezni tudja, mondjuk, Magyarország vizeit, a magyar mezőgazdasági termékeket, ehhez viszont alapvetően változni kell, és újra kell gondolni azt, hogy milyen lehetőségek állnak rendelkezésre. Énszerintem az ilyen vitákat kellene inkább firszírozni a magyar Országgyűlésben.

Ami pedig a különböző alternatív gazdálkodási lehetőségeket illeti, Font képviselő úrnak csak annyit szeretnék mondani: Kishantos. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Balczó Zoltán képviselő úr, Jobbik!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Az a vita, ami most itt az öntözéses gazdálkodással kapcsolatban és annak környékében kibontakozott, van annyira fontos, hogy én nem szakemberként is, azt hiszem, talán hozzászólhatok.

Annyit hadd tegyek hozzá, hogy nyolc év parlamenti képviselőség alatt igyekeztem úgy ülni bent, hogy valami rám is ragadjon, vagy hadd említsem kicsit azt a légkört, ami 1998 és 2002 között volt, amikor a MIÉP-pel nagyon erősen szemben álló SZDSZ mezőgazdasági szakpolitikusa, Kis Zoltán, aki előttem ült, megtette azt, hogy vezérszónokként megkértem, hogy az elején tegye már helyre nekem ezt a témát, majd kimentünk, és öt perc alatt elmagyarázta, hogy az alapokat tudjam.

No, áttérve ebben a viszonylag jó légkörű vitában arra, amit mondani akarok: én sok mindennel egyetértettem abból, amit Font Sándor mondott, főleg amikor a globális gazdaság elrettentő példáit mondta a klímavédelem kapcsán, és világos, hogy ennek elejét kell vennünk. De én azt szeretném, ha a Fidesz-kormányzat a lokális gazdaság ilyen előtérbe helyezését ebben az országban is képviselné, és amikor arról van szó - nem olvastam végig a New York Times cikkét, de itt nemcsak azt lehet nehezményezni, hogy csálnak, a GPS-szel nem lehet, hanem hogy hatalmas földterületeket olyan Fideszhez közel álló emberek kapnak, akiknek nincsen közüik gyakorlatilag a földműveléshez. És hogy a helyi gazdákhöz képest mi módon jutnak ők földhöz, ott elég, ha a Farkas Sándor úr székében előtte valamikor itt ülő fideszes államtitkár, Ángyán Józsefre hivatkozom, aki pontosan dokumentálta ezeket az eseteket, hogy a helyben lakó gazdákat hogyan fosztják meg a termelés lehetőségétől.

Tehát azt kérem, hogy ennek a lokális gazdaságnak az előtérbe helyezését itt, Magyarországon is legyenek szívesek képviselni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Font Sándor képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni. Én egyáltalán nem gondolom azt, hogy a mezőgazdaság a főbűnös, és a mezőgazdaság a fő oka a változásoknak. A parlamentben soha nem folytattuk le azt az érdemi vitát, hogy miért van bajban az ember, az emberiség és a magyar társadalom is, tehát itt nagyon nagy bajok vannak. 1,75 bolygót használunk, és ez a globális kitekintésre is vonatkozik, és nemcsak az éghajlatváltozás iszonyú nagy probléma, hanem a biológiai sokféleség pusztulása is: egymillió fajt fenyeget a közvetlen kihalás, és sok más vonatkozása van a mélyülő ökológiai válságnak.

Nyilván a mezőgazdaság és a mezőgazdasági eddigi gyakorlat is elősegítette vagy részese volt ennek a nem jó irányú folyamatnak. Akár akarjuk, akár nem, biztos, hogy a kényszer, tehát a körülöttünk lévő problémák rá fognak kényszeríteni bennünket arra, hogy alapvetően változzunk. Egy példát hozok: egy évvel ezelőtt még az én saját szűkebb köreimben sem hitték el, amikor a klímaváltozás felgyorsulásáról beszéltem; egy év nem telt el, és berobbant, érezhetőek a problémák. Biztos vagyok abban, hogy ez a mezőgazdasági kérdés és a talajjal foglalkozás szintén be fog robbanni, nem fog éveket igénybe venni.

Azt látom, hogy most ki akarunk építeni egy hatalmas infrastruktúrát úgy, hogy közben a talaj vízmegtartó képességével és a talajélettel nagyon-nagyon nagy gondok vannak. Ez a módszer, ha így fogunk öntözni, tovább fogja rontani a talaj szerkezetét és egyáltalán a talaj minőségét. Tehát itt lenne az ideje, amint mondtam, hogy megálljunk egy pillanatra, és végig kellene gondolni azt, hogy hogyan tovább, és ha öntözni is akarunk, akkor hol, mert nyilván

ván a talajtakarásos módszer előbb-utóbb nagyon komoly teret fog kapni. Egy ilyen esetben egészen más lesz, mondjuk, a lehullott csapadék nem fog pillanatok alatt elpárologni például a nyári időszakban, és folytathatnám a sort. Az ilyen szakmai vitákra (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), érdemi beszélgetésekre szükség van, és néha meg kell állnunk egy pillanatra. (*Taps az ellenzéki sorokban.*)

ELNÖK: Így van, néha meg kell állni egy pillanatra, a kétpercesnél meg a második perc végén. Tisztelettel kérem ennek a betartását. Font Sándor képviselő úr következik, két percben.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Megpróbálom nem gerjeszteni tovább a vitát, mert eltérünk már az eredeti nagyon jó törvénytervezettől, de azért tisztázzunk valamit. Valóban, egy ilyen vita nem folyt még le, hogy „merre tovább, emberiség?”, és lehet, hogy ezt nem ennek a törvénynek a keretében kellene megtenni, de egy alapvető helyzetet jó, ha mindenki tud: a mezőgazdaság élelmiszert állít elő, tehát nincs olyan ember a világon, aki ne lenne ennek a hatása alatt, mert az emberek meg élelmiszert fogyasztanak, és kész.

Na már most, a kérdés az, hogy mindezt mennyiért tesszük. A kereskedelem és minden egyéb erő arra ösztönöz bennünket, termelőket, hogy ezt minél olcsóbban tegyék meg, és olcsó, de minőségi élelmiszert lássuk el Földünk nyolcmilliárdnyi emberét. Ez nem fog menni, hogy egyik oldalon a hatékonyságot a végtelenségig sajtolják, és ösztönzik a mezőgazdasági termelőket erre a relatíve egy egységnyi, hektárnyi területen való minél nagyobb hatékonysággal előállított élelmiszer-termelésre, de még a minőséget is tartjuk, a másik oldalon pedig védjük meg a környezetünket, a természetet, és ne zsigereljük ki a Földünket, a mikrobiológiára figyeljünk oda, a fajfenntartásra és minden egyébbre.

Ez a vita már olyan messzire vezet, hogy valóban nem ennek a törvénynek a keretei között van, úgy látom, erről elég magas szinten más világszervezetek kezdtek el érdemben vitatkozni. Köszönöm.

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólaláshoz, és aki kétperces felszólalásra jelentkezett, az utána kaphat szót. Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Én ott folytatnám, ahol Font Sándor képviselőtársam abbahagyta: de mire ezek a világszervezetek ezen viták végére érnek, féltő, hogy késő lesz. Ahogy már előrevetítettem, a Jobbik fogja tudni támogatni ezt a javaslatot, főleg, ha még egy-két módosító indítvány, amely valóban szakmai és megfontolandó, elfogadásra kerül, de azért ne vonjuk el más ellenzéki képviselőtársaimnak az igazát se, hiszen tényleg óriási a probléma. Például amikor azt mondjuk, hogy csak 1980 óta csak az Európai Unió területén a madarak 55 százaléka tűnt el, akkor a legfrissebb kutatási tényekről beszélünk, és például ezen eltűnés egyik fő oka valóban a mezőgazdasági agrokultúra átalakulása, és

ezért a modern agrárium a felelős, tehát igenis van felelősségünk, és igenis lehet ezért mit tenni.

Tudom, hogy ez nem ezen törvény tárgya, és nem is akartam idehozni, ha nem alakult volna ki ez a vita, de jó lenne, ha jönnének ide ilyen törvények is akár a talajvédelemmel kapcsolatban is, ez is egy óriási elmaradás. Nagyon sokszor beszéltünk már róla, hogy amikor, mondjuk, 20-25 évvel ezelőtt azt mondták egy gyereknek, hogy ha fedezni szeretné a napi C-vitamin-szükségletét, akkor egyen meg egy paprikát vagy két almát, ma már ebből kilószámra kellene megenni, hogy ez a tézis igaz legyen, és ezt valóban őszintén mondhasuk a gyermekeknek, mert sajnos ez nem igaz.

(13.50)

Ma már a beltartalmi értéke ezeknek a zöldségeknek, gyümölcsöknek messze nem elegendő ahhoz, hogy ezeket a régi igazságokat el tudjuk puffogatni, mégpedig legfőképpen pont a talajaink élőanyag-tartalmának drasztikus zuhanása miatt, hiszen ezek szimbiózisban képesek voltak olyan mikro-, makroelemek felvételét elősegíteni a növényben, ami aztán a beltartalmi érték növekedéséhez hozzájárult. Ezekről is érdemes itt beszélni, és jó lenne ilyen törvényeket is itt a Ház előtt látni, és nem várni bizonyos világszervezetek vitáinak a lezárására, hanem akár az ilyen dolgokban járjon élen hazánk, már csak azért is, mert nálunk sok európai országhoz képest nagyobb hangsúllyal szerepel még a mezőgazdaság, s maradjon is ez így, és tegyünk is ezért.

Még egy gondolat: szóba került itt Mezőhegyes ügye is. Mi támogattuk azt a törvényt. Most ne menjünk abba bele, hogy milyen visszás körülmények között sikerült megmenteni Mezőhegyest, a saját földprivatizációjukat utólag felülírva, busásan kifizetve azokat a fideszeseket, akik korábban megnyerték, ezeket a földeket visszaállamosították. De igen, minden kezdeti nehézségével együtt egy mintaszerű dolog jött létre, amit támogattunk és támogatunk a jövőben is. Csakhogy nem egy példát kellene idehozni, hanem jó lenne megyénként vagy régióként legalább egy hasonló terület a saját maga részfeladatával, ahol valóban a hazai gazdatársadalom gyakorlati oktatása napi szinten működhetne. Például, hogy visszakanyarodjak a törvényhez, miért ne lehetne akár csak pilotprojekt-jellegűen, mondjuk, a Kisalföldön - mert tegyük zárójelbe, tényszerűen a felvezetésben is elhangzott, hogy ez a törvény legfőképpen az Alföldre koncentrált, ott fejtje ki a hatását. Négy megyében fog az öntözhető területek száma radikálisan növekedni reményeink szerint ezen törvény elfogadása esetén, de az ország nagyobb részére ilyen szempontból nem lesz hatással. Ez legfőképpen adottság kérdése.

De miért ne lehetne akár a korábbi államtitkár úr, a ma már emlegetett Ángyán József régi álmát véghez vinni, a fokgazdálkodást egy-egy állami területen újra bevezetni, és a talaj természetes vízháztartását biztosítani a növények és az állatok számára a legoptimálisabb módon, mégpedig úgy, hogy a tavaszi nagyvizek esetén egy megfelelően karbantartott csatornarendszerbe juttatnánk a felesleges vizet, ahol aztán a talaj

vízkezelését alulról feltöltve, egyfajta víztározóként a talajt használva lennének képesek ezt a mezőgazdaság és ezáltal saját magunk számára is hasznosítani.

Egy ilyen projekt elindult 2011-12 tájékán, de aztán Ángyán József államtitkár úr kirúgásával ez a projekt megakadt. Még nem önről van szó, államtitkár úr, csak arra biztatom, hogy ezeket az egyébként szakmailag alaposan előkészített anyagokat - volt módomban ezt megismerni - jó lenne leporolni, és kisebb területeken is kicsit más módon megközelíteni a vízgazdálkodást, mint ahogy ez a törvény teszi, kipróbálni, bemutatni. Nem hiszem, hogy az őseink tudását érdemes lenne továbbra is a feledés homályában tartani, hanem vegyük elő, poroljuk le. Biztos vagyok benne, hogy vannak olyan növénykultúrák, ahol a XXI. századi technológiák mellett is ez egy működőképes dolog lehetne, és akkor mindenki megelégedésére szolgálna, hiszen ennél zöldebb megoldást elképzelni sem tudok, s úgy tudnánk mégis fenntartható módon élelmeszert termelni magunknak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(A jegyzői székben dr. Varga Lászlót Szilágyi György váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kért lehetőséget Vadai Ágnes képviselő asszony, DK. Tessék!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem a vita már valóban nem az öntözéses gazdálkodásról szól közvetlenül, de mégis nagyon jó apropó volt a törvény arra, hogy lássuk, hogy a mezőgazdaság, a fenntartható fejlődés, a klímaváltozás és egyáltalán az a világmód, ahogy élünk, vagy az a mód, ahogy élünk, azzal kell foglalkozni. Egészen biztosan kell. Volt kezdeményezése korábban az ellenzéknek, hogy egy vitanapon vitassuk meg ezeket a kérdéseket. Énszerintem érdemes lenne leülni normális körülmények között - tényleg nem politikai alapon -, és elkezdni beszélgetni arról, hogy amit Font Sándor mond, hogy olcsó élelmiszer, jó minőségű élelmiszer, azt milyen áron, milyen feltételekkel, a jövőt milyen módon ki-számányolva fogunk tudni termelni Magyarországon.

Én nem gondolom, hogy nekünk várni kell arra, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete vagy bármelyik más ország milyen álláspontot képvisel ebben az ügyben. A magyar földről van szó, a magyar vízről van szó. Én ugyan nem a migránsoktól félttem a magyar vizet, sokkal inkább olyanoktól, akik majd valószínűleg ezt is megpróbálják ellopni, mint láttuk az elmúlt kilenc évben. De én alapvetően azt gondolom, hogy az öntözéses gazdálkodási törvény az alap, de látható, hogy hiányzik az a fajta stratégiai vita, amire évek óta szükség lenne az Országgyűlésben, és amely nemcsak a mezőgazdaság kérdésével foglalkozna, hanem mint amit Font Sándor képviselő úr fölvetett, hogy mondjuk, a repülőjáratok milyen módon járulnak hozzá a klímaváltozáshoz, és ennek érdekében mit kellene tenni.

Tehát alapvetően az látszik, hogy most az öntözéses gazdálkodásnál került elő, de egy sokkal komplexebb problémáról van szó. Éppen ezért én azt javaslom, találjuk meg annak a módját, hogy hogyan lehet erről a kérdéstről vitatkozni, és akkor lehet érdemien törvényjavaslatokat elfogadni, mert addig ez csak leírt betűk halmaza lesz, és valójában nem fog belőle megvalósulni semmi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Farkas Sándor jelzésére:)* Öné a szó, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni a vitában részt vevőknek a rendkívüli aktivitását, habár a vita második felére egy kicsit már eltértünk a szaktárgytól, és azokról a globális kérdésekről beszélgettünk, beszélgettek, mondták el a véleményüket, ami lehet, hogy valami módon, nem vonom kétségbe, természetesen az agráriumhoz kapcsolódik, de azért inkább egy más témakört kellett hogy jelöljön meg.

Néhány szóban szeretnék kitérni a rendes és a kétperces felszólalásokra. Elsőként Győrffy Balázs hivatkozott a hetvenes és a nyolcvanas évek öntözésfejlesztésére. Amikor ennek a törvénynek a gerince vagy az alapja formálódott bennünk, egyértelműen azokra az alapokra helyeztük a súlyt, illetve azokra a területekre, amikor a hetvenes évek közepén, második felében és a nyolcvanas években kialakultak azok az öntözőrendszerek Magyarországon, ami főleg Szolnok, Hajdú, Békés és Csongrád megyékre vonatkoztak, ahol ezek a rendszerek, a régi úgynevezett AC-telepek - ez azt jelenti, hogy azbesztcement csővel megépített föld alatti öntözőrendszerek - a hetvenes évek elejétől kezdve gyakorlatilag a nyolcvanas évek közepéig alakultak ki, kerültek megépítésre, és az ezekhez a telepekhez eljuttatandó víz csatornahálózata is akkor alakult ki. Ez természetesen mind abból következett, legelőször még a Tiszalök anno, másodszorban a hetvenes években pedig Kisköre volt az úgynevezett szállóige, ami megteremtette az Alföldnek azt a lehetőségét, hogy ilyen irányú öntözésfejlesztés induljon el. S Kiskörén keresztül a Berettyó és a Körösök is bevonásra kerültek. Tehát az a nagy öntözőrendszer, amely az Alföldön az előbb említett négy megyét felöleli, gyakorlatilag ezeken alakult ki.

Amikor képviselőtársam beszél erről a 350-400 ezer hektár öntözött területről, ez semmi újat nem tartalmaz sajnos. Ez a terület akkor megvolt öntözésre berendezve. Mi, idősebbek - elnézést, hogy erre hivatkozom - emlékszünk ezekre az időszakokra. Akkor, a hetvenes években a magyar mezőgazdaságnak volt egy fellendülése, amikor az amerikai technológiák, legelőször az intenzív gabonatermesztési program bejött Magyarországra, az első John Deere-ek és

azok munkagépei, vagy a bábolnai gazdaság, az állami vonal fejlesztése szintén megjelent a magyar mezőgazdaságban, ez akkor kiegészült ezzel az öntözésfejlesztési lehetőséggel. Ezzel akkor gyakorlatilag a régi - elnézést, nem sírom vissza ezt az időszakot, ne hogy valaki félreértse -, a KGST-időszaknak egyik meghatározó agrártermelői voltunk az egész világon. 1980-ban a magyar kertészeknek a legideálisabb időszaka volt a moszkvai olimpia, mindent el lehetett adni. Akkor nem voltak termelési problémák. De hát ezen már túl vagyunk, nem akarok én most a régmúltba visszamenni. De egyértelmű, hogy azok a területek, amelyeken kialakításra kerültek műtárgyak, infrastruktúrák, csatornahálózat, átereszt, tiltó, bukó, hadd ne mondjam ezeket a történeteket, ezeknek a területeknek sokkal könnyebb a visszaállítása, ezeknek a csatornaszakaszoknak a felújítása, a rekonstrukciója, mint ha egy teljesen új rendszert alakítanánk ki.

(14.00)

Éppen ezért itt sokan fölvetették azt a szakmai kérdést, hogy megvannak-e ehhez a tervek, hogyan állunk. Igen, jelentős részben ezek a tervek elkészültek, szeretném tájékoztatni önöket. Ezek a nagy rendszerek, ezek a tervek akár a homokhátság, a szarvasi, a taktaközi és a többi részről gyakorlatilag készen vannak, és ezekhez fog illeszkedni az a rendszer, amiről az előbb már és a törvényben is sokat beszéltünk; és nemcsak beszéltünk, hanem tenni is fogunk.

Köszönöm szépen Magyar Zoltán jobbikos képviselőtársam szokásos támogató nyilatkozatát. Azért mondom, hogy szokásos, mert mindig el szokta mondani, hogy az agrártörvényeket támogatja, és valóban, ez azért be szokott általában következni. Az, hogy régi adósságot pótlunk, valóban így van. Úgy gondolom, most jött el az a pillanat, amikor megfelelő források biztosítása révén és a gazdatársadalom összefogása révén ez a törvény megalkotásra került, és el is fogja érni szerintem a sikerét.

Felvetette képviselőtársam a szakemberhiányt. Valóban, meg kell jegyezni, hogy az öntözési szakemberek képzése az elmúlt évtizedekben, nyugodtan merem mondani, hogy némi kivetnivalót. Éppen ezért nagyon fontos az, hogy a mai nap során a szakképzési törvényről is fognak képviselőtársaink remélhetőleg nemcsak vitatkozni, hanem építő hozzászólást is tenni. Most én is eltérek egy kicsit az öntözési törvénytől, éppen ezért rendkívül fontos számunkra az, hogy az agrárszakképzésről szóló törvényben az „agrár” mint kifejezés, mint fogalom, mint minisztérium külön megjelenik, ezen belül pedig azok a szakmák oktatásra kerülnek, amelyek elengedhetetlen forrásai, elengedhetetlen részei annak, hogy valaki megismerje az öntözés lényegét, fogalmát és megfelelő tudással bírjon.

Úgy gondolom, ez a két dolog egy kicsit időben távolabb van egymástól, de mégis összekapcsolódik. És nagyon örülök annak, hogy a szakképzésről szóló törvényben megfelelő módon az agrárszakmák képviselve vannak, az Agrárminisztérium és azok az intézmények, amelyeket az Agrárminisztérium fenntart,

működtet, és várhatóan az elkövetkező időszakban ezek a fontos alapszakmák képzésre fognak kerülni. Ez az egyik része, mert ez inkább az üzemeltetés, már az a szak, amikor szakképzésről beszélünk, az üzemeltetőkről van szó.

Természetesen a tervezés a Műszaki Egyetemen végzett hallgatók, mérnökök feladata, vagy esetleg más felsőfokú képzőhelyeken. De azért még nem vetném el ennyire a súlyt, vannak még szakembereink, akik akár az előbb említett terveket, illetve a mai terveket el tudják készíteni. Van erre megfelelő apparátus, amely ismeri ennek a szakmának a rejtelmeit, és most, amikor voltak az öntözési beruházások fejlesztési lehetőségei, akkor ezek a szakemberek is rendelkezésre álltak, és segítettek abban a gazdáknak, termelőknek, hogy igen, ezek a pályázatok el tudjanak készülni, megfelelő szakmai terveket tudtak ehhez biztosítani, ami, úgy gondolom, szakmailag is elfogadható.

Volt egy felvetés, ami megragadta a figyelmemet; természetesen több is, de inkább ezt emelem ki a 2013-as árvízzel kapcsolatban. Sok árvíz megéltünk már, sok belvizes, sok csapadékos évet, sok aszályos évet. De ez érdekes összefüggés, inkább érdekességként mondom el. Amikor árvizes időszakban egy árvíz levonul, az általában a csapadék lehullását követő 3-4. hét után következik be a mi Kárpát-medencénkben. A Tisza vízgyűjtőjéhez képest mintegy 14-18 nap alatt ér le a Tiszán az árhullám. Tehát itt utána jön az az időszak, amikor nem esik általában csapadék, és könnyen lehet akár 40-50 nap, amikor még valóban a gátakon védekezünk, ugyanakkor aszály sújtotta területekről is beszélünk.

Sajnos gyakorlati tapasztalatom, nemegyszer fordult elő, hogy a területünk, a gazdálkodó területünk egyik sarkában még belvizet szivattyúztunk, amit bemeltünk abba a csatornahálózatba, ami a szomszédos táblába öntözővízként szolgált. És az volt a csúcs, hogy levezettük a belvizet, és fizettem a vízszolgáltatónak a saját vízemért, hogy öntözhetek a terület másik részén. Úgy gondolom, hogy ezeknek az anomáliáknak a megszüntetése elengedhetetlen, és ez a törvény is, úgy gondolom, sokat fog ebben nekünk segíteni.

Fontos a termelői összefogás. Mi erről nagyon sokat beszéltünk és beszélünk. Azt is tudom, megélttem én is a gyakorlatban, hogy a szöveteztesítés szó a magyar gazdatársadalom számára eléggé nehezen kezelhető, és még finoman fogalmazok. De meg kell értenem ezek a gazdák, meg kell értenem a gazdatársadalom, hogy ilyen feladatokban egyértelműen csak az összefogás lehet a cél, hogy eredményt tudjon elérni - nincs más. Most nem akarok mérethatárokról, méretkorlátokról beszélni, mert nem akarom ezt a vitát kinyitni. Éppen elég bajt szenvedünk mi emiatt, bizonyos mértékben pont a kárpótlási törvény okozta sebek miatt, amiket nagyon nehéz még akár 30 év után is elvarrni vagy összeforrasztani.

De mégis azt kell mondanom, ha már ezt örököltük, ebből kell kihozni azt a lehetőséget, hogy hogyan tudunk a mai feltételek mellett a mai technológiához, a legmodernebb technikához hozzáférni úgy, hogy ezt az egyéni gazda vagy akár kisebb területen

gazdálkodó is nyertese legyen ennek a történetnek. Sehogy másképp nem tudjuk elérni ezt, csak úgy, ha ezek a termelők összefognak. Ez a törvény komoly lehetőséget, komoly előnyt ad azok számára, akik közösségben gondolkodnak egy adott táblarészben vagy akár egy nagyobb területben is.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nem utolsósorban nagyon fontos, ez fogja elhárítani az öntözésfejlesztésnek azt az akadályát, hogy a szolgalmi jog, ami óriási fék volt, hogy nem mehettem át a másik területén még egy kerekesszerű berendezéssel sem, mert nem lehetett; most ez a szolgalmi jog meg fogja oldani ezt a problémát, és úgy gondolom, ezzel nagymértékben hozzá tudunk járulni ahhoz, hogy valóban ez a törvény ne csak törvényként, hanem a gyakorlatban is komoly eredményt tudjon elérni.

Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak köszönöm támogató gondolatait, amiket elmondott.

Varga László képviselőtársam szelőséges időjárásra, környezeti aggályokra hívta fel a figyelmet és a kutak kérdéskörére, ami nem ennek a törvénynek a része, szeretném tisztázni. Tehát ezt a kérdést ne nyissuk ki, erről már folynak a Mezőgazdasági bizottságban is egyeztetések, minisztériumok között is. Úgy gondolom, ez a törvény a felszíni vizekből való öntözésről szól. Nagyon határozottan szeretném ezt mondani, nem is a különböző fűrt kutakról szól, ebben a törvényben erről nincs szó, csak a felszíni vizekről, és az előbb említett fő források tartoznak ide.

Vadai képviselőtársam nagy levelezőnk az Agrárminisztériumban. Köszönöm, hogy fenntartja bennünk a naprakészséget. Számomra mindig megtiszteltetés, hogy megnézhetem, olvasom az ön érdeklődését és írhatom alá az arra adott válaszainkat. Nem hagy bennünket nyugodni magyarul, de semmi baj nincs, örülünk ennek, mert úgy gondolom, fontos dolog. *(Dr. Vadai Ágnes: Én is köszönöm a válaszokat.)* Amikor öntözésfejlesztési tervről és szakemberhiányról beszélt, azt hiszem, ezekre az előbb már részben válaszoltam.

Az öntözésfejlesztési terv 15 éves felülvizsgálata. Amikor beruház valaki, egy mezőgazdasági termelő, egy gazdálkodó, ezt szeretném nagyon határozottan mondani, az nem 3 évre ruház be, az legalább 15 évre. Ha most megnézzük ennek a jövedelemtermelő képességét, hatékonyságát, megtérülését, banki kamatokat, nem akarok a közgazdasági tényezőkben elveszni, ez legalább 15 év, inkább 20, de maradjunk a 15-ben. És volt egy másik kérdés, amikor szintén felvetették ezt, csak szerintem kicsit kavardott a történet. Ez pedig nem volt más, mint a talajvédelmi terv. Ezt viszont 5 évente kell felülvizsgálni. Azért szeretném mondani, hogy ez óriási különbség, lehet, hogy elkerülte az önök figyelmét.

A talajvédelem, amiről itt most nagyon sokat beszéltünk, hogy mennyire tesszük tönkre talajainkat: itt azért megjegyezném azt, hogy valóban az öntözés olyan technológia, olyan beavatkozás a természetbe,

aminek vannak veszélyei; ezt mondjuk meg őszintén, vannak veszélyei.

(14.10)

De egy tudatosan gazdálkodó, szakmailag felkészült gazda tudja, hogy mit mennyiért és hogyan szabad elvégezni. Amikor öntözésről beszélünk - ezt már a törvényjavaslat expozéjában is elmondtam -, jelentős részben ketté kell választani: van egy csapadékpótló öntözés, és van egy folyamatos, az intenzív kertészeti kultúrák öntözővízzel való ellátása. Akkor, amikor kimondottan csak csapadékpótlásra gondolunk, számtalan olyan eset előfordult, amikor már tart 30 napja az aszály, a gazda beöntözi a területét, és jön 40 milliméter eső, és az egyik pillanatról a másikra az aszályból a belvízbe esett át. Erre felkészülni nem lehet, szeretném mondani, de ugyanakkor azt a vitát sem szeretném kinyitni, mert azért szakmailag ez sokkal fontosabb és sokkal nagyobb, nem lebecsülve képviselőtársaimat, de sokkal komolyabb szakmai felkészültség szükséges ahhoz, hogy a szántás nélküli talajművelésről vagy az egyszerű szántásos talajművelésről beszélünk, mert ez a két fogalom ma is a világ - nyugodtan mondhatom - szakmai berkeiben komoly dilemma. Nemcsak dilemma, hanem az adott termőhelyre, adott talajra, talajszerkezetre, aranykorona-értékre, Arany-féle kötöttségi számra, és hadd ne magyarázzam még, hogy mennyi más mindentől függ, hogy adott terület, vagy netalántán domborzati viszony s a többi miatt milyen talajművelési módot, milyen lazítást kell választani. Ez komoly szakmai kérdés.

Erről itt önök elég sokan elmondták a gondolataikat, ebben én nem szeretnék elmélyedni, és még egyszer mondom, a szakma sem egyértelműen tud se igent, se nemet mondani. Ezt mindenütt jelentős részben az adott gazdálkodó tudja eldönteni, hogy az adott területén melyik technológia válik be milyen növény előtt, tehát azért mondom, hogy ez bonyolult, illetve hogy az öntözés milyen károkat - előbb arról is szóltam - okozhat. Természetesen egy kolloidkimosódás, egy szervesanyagtartalom-vesztés, egy talajtömörödöttség, ami felléphet. Éppen ezért van a szakma, hogy ezt kivédje. Hogy lehet kivédeni? Először is, ma még nem hangzott el ez a szó, hogy szervesstrágyázás. Alapvető kérdés, ezt szeretik ma már elhallgatni, nekem ez a vesszőparipám.

Ha a talajéletet fenn akarjuk tartani, akkor legalább 3-4 évente az adott területek szervesstrágyázását el kell végezni, és az öntözés vonatkozásában háromévente kell elvégezni. Éppen ezért fontosnak tartom, és akkor még az állattenyésztésről nem szóltunk. Tehát annyi minden összekapcsolódik az agrárágazatban, hogy nem lehet valahogy mindig csak egy nagyon rövid pályát vagy egy rövid szeletet kivenni, mert ilyen alapon egyből bejön, hogy az állattenyésztés fontossága hogy játszik össze a növénytermesztésen belül az öntözés hatékonyságával, mert e kettő nélkül, valóban, ha csak simán öntözünk, a talajmaradványokat lehordjuk a területéről, meghal az élet és elveszítjük a lehetőségeinket. Na de azért ez nem így van, mert

azok a gazdálkodók, akik ma Magyarországon öntöznek, azok nagyon jól tudják, hogy a fenntarthatóság érdekében milyen technológiát kell nekik betartani, és milyen technológiával tudják szinten tartani az ő termelésüket.

Schmuck Erzsébet képviselőtársunkra reagálva most inkább próbáltam a termőtalaj védelméről, a szántásos és szántás nélküli talajművelésről beszélni, ezek kimondottan szakmai kérdések. Utána hozzászólásként Font képviselő úr megerősítette számomra is azt a gondolatot, ahol együtt is voltunk, és láttuk, hogyan működik az az intenzív amerikai gabonatermelés, ami szerintem Magyarországon egyértelműen nem, olyan teljes adaptációval nem átvethető, de azért látjuk, hogy milyen lehetőségeink vannak.

Az, hogy lebutítottuk - Nunkovics Tibor mondta, hogy lebutítottuk - az öntözéses gazdálkodást, erre is utaltam, hogy a '70-es években volt egy fellendülés, és utána a kárpótlás volt az, ami gyakorlatilag ezt az öntözéses gazdálkodást jelentős részben háttérbe szorította.

A talajvédelmi tervről szóltam, és a felszín alatti vizekről ez a törvény nem rendelkezik.

Hajdu képviselő úr beszélt a belvízvédelmi rendszerekről, a visszatartás változatairól. Valóban, de ezekben a rendszerekben nagyon fontos, hogy az ár- és belvízvédelem nagyon szorosan egybekapcsolódó történet, és ha itt belejön az öntözés, az pedig egyértelműen azoknak a kettős rendeltetésű csatornáknak a hasznosítása - ezt így hívjuk a szakmában -, ami egyben belvizet is elvezet és öntözővizet is tud szolgáltatni. Ezeknek a karbantartása, felújítása fogja számunkra azt a lehetőséget biztosítani, hogy megfelelő vízmennyiség is lehessen ezekben a csatornáknak. Erre különben a Tiszának és mellékfolyóinak, akár a Körösnek, akár a Marosnak a vízhozama jelentős részben az év bármely szakában megfelel még a mi terveink szerint. Természetesen én úgy gondolom, hogy hosszú távon a tározás elkerülhetetlen, és azokban a száraz időszakokban a megfelelő vízmennyiség pótlása szükségessé válhat.

Utána jöttek a kétpercesek, itt mindenki inkább próbált a másik gondolatára reagálni, amit én megköszönök, és megköszönöm azt a gondolkodásmódot vagy azt a hozzáállásukat, amivel a törvényt, én úgy gondolom, többé-kevésbé nem megelőlegezve és nem más szájába adva a szót, de talán úgy érzem, hogy egy olyan hangulat alakult ki itt ma a parlamentben, ami egyértelműen ennek a törvénynek, még ha módosítókkal is, de a támogatását fogja szolgálni.

Én ezt köszönöm szépen. *(Dr. Vadai Ágnesnek:)* Aki nem, azt meg sajnáljuk, majd levelezünk tovább, tisztelt képviselő asszony. Önök húek önmagukhoz, mi azért dolgozunk, és szeretnénk, ha az agrárszakma, az agrárvilág megfelelő módon továbbra is fejlődőképes legyen, és megfelelő hatékonysággal, megfelelő biztonságú élelmiszert tudjunk minden magyar ember asztalára tenni. Ennek egyik alapvető feltétele ennek a törvénynek az elfogadása. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7842. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gion Gábor államtitkár úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Igyekszem nem kihasználni a 30 percet a hatékonyság érdekében, de igyekszem átfogó bemutatást tartani itt a törvényjavaslatról.

A bemutatni kívánt törvényjavaslat egyrészt a tőkepiaci biztosítási és banki területen működő szereplők szabályozására vonatkozóan, másrészt az államháztartási területet érintően tartalmaz módosításokat. Összességében megállapítható, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer egyes elemeinek módosítására irányuló szakaszok teszik ki a törvényjavaslat túlnyomó részét, ezen belül is jelentős mértékben szerepelnek európai uniós jogharmonizációs kötelezettségünk teljesítésére irányuló javaslatok. A jogharmonizációs jellegű módosítások mellett három területet emelnék ki: a garanciaalapok, a lakás-takarékpénztári termékek és a felügyeleti díj témakörét, majd ezt követően térnek ki az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő módosítások ismertetésére.

Tisztelt Országgyűlés! A tőkepiacról szóló törvény módosítása elsősorban egy európai uniós rendelet jogharmonizációját biztosítja, amely az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzeendő úgynevezett kibocsátási tájékoztatóról szól. Ez - ahogyan a szakzsargonban emlegetik - a prospektus, tájékoztató nem újdonság az értékpapírok világában, a tőkepiaci törvény eddig is tartalmazta ennek a jogintézménynek a szabályozását, az is az uniós alapokon nyugodott.

(14.20)

Mivel azonban a korábbi irányelvi szabályozást rendeleti szintű, azaz az Európai Unió összes tagállamában közvetlenül alkalmazandó szabályrendszer váltotta fel idén júliusban, ezért a hazai szabályozási környezetnek is ehhez kell igazodnia. A rendeleti szintű szabályozás célja az, hogy a nyilvánosan forgalomba kerülő értékpapírokkal kapcsolatban a befektetők egész Európában egységes séma és követelmények szerinti információkhoz jussanak hozzá, egy meghatározott részvény vagy kötvény potenciális vásárlója ugyanazon információk birtokába kerülhessen.

Magára a tájékoztatókészítési kötelezettségre vonatkozó szabályok lényegében nem változtak, de egyes eddig is használt fogalmak mögötti tartalmak a rendeleti meghatározottság folytán némileg módosulnak. Az érintett piaci szereplőkkel, valamint a felügyeletet ellátó MNB-vel számos egyeztetésen tisztáztuk a munkatársaimmal a technikai részleteket, ami biztosítja a módosítás egyszerű gyakorlati alkalmazását.

Szintén a tőkepiaci törvény módosítása a hitelintézeti, valamint a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló törvény módosításával együtt az a szervezeti rendszert érintő változtatás, amely a befektetővédelmi és betétvédelmi céllal létrejött garanciaalapok egységes munkaszervezetét és közös irányítását megszünteti. Az Országos Betétvédelmi Alap, rövidebb nevén az OBA és a Befektető-védelmi Alap, azaz a BEVA munkaszervezetének összevonására 2015-ben került sor. Az azóta eltelt időszak tapasztalatai alapján azonban bebizonyosodott, hogy a pénz- és tőkepiacokon alapok formájában működő garanciaalapok lényeges különbözősége a garanciaalapok elkülönült kezelését és működtetését teszi szükségessé. Az OBA és a BEVA által biztosított alanyi kör, az alapok működésével védeni kívánt érdekek különbözősége, továbbá az alapok működésének eltérő jellege miatt célszerűbb és hatékonyabb az elkülönült működés.

Az üzemgazdasági értelemben vett méretgazdaságosság, a szinergia a befektetővédelmi és betétvédelmi alapok esetében nem volt értelmezhető, sőt a két garanciaalap akkor tudja céljait eredményesen megvalósítani, ha a piaci kihívásokra rugalmasan, gyorsan és átlátható módon képes reagálni, és ezt különálló szervezetként hatékonyabban tudja megtenni. Ezért a garanciaalapok jövőbeni hatékony fellépése, a betétesek és befektetők védelmi szintjének, továbbá az egyes alapok felelős és átlátható működésének növelése érdekében az OBA és a BEVA egységes munkaszervezetét, továbbá a munkaszervezet közös irányítását 2019. december 31. napjával a javaslat megszünteti.

Tisztelt Képviselők! A pénzügyi közvetítőrendszer, azaz a hitelintézeti, tőkepiaci és biztosítási területen működő szolgáltatást nyújtók felügyeletét 2013 óta a Magyar Nemzeti Bank látja el. A feladat ellátása során felmerülő költségeit a szolgáltatást nyújtókra kirótt felügyeleti díjból fedezi. A pénzügyi közvetítőrendszer zavartalan működésének biztosítása, valamint a szolgáltatásokat igénybe vevők érdekeinek védelme és a pénzügyi intézményekkel szembeni bizalom fenntartása, erősítése mindannyiunk számára kiemelt jelentőségű. A felügyeleti feladatellátás szempontjából jelentős költségemelés volt tapasztalható az elmúlt években, többek között a megfelelő személyi állomány biztosításához, képzéséhez, valamint az informatikai fejlesztésekhez kapcsolódóan, ezért szükségessé vált a 2007 óta változatlan díjak emelése, aktualizálása.

Szintén aktualizálásra szorult az a több mint két évtizede változatlan követelmény, amely a pénzügyi intézmények minimális jegyzett tőkéjére mint piacra lépési korlátra vonatkozott. Ezt is megemelni, aktualizálni javasoljuk. Számos viszonzásaként a működő

intézmények is alkalmazzák ezt, tehát egy bizonyos felkészülési időt javasolunk részükre.

A benyújtott törvényjavaslat a lakás-takarékpénztárak esetében új szabályokat tartalmaz az állami támogatás nélküli termékekre. Az állami támogatás nélkül kötött szerződések esetén ugyanis egyes korlátozások szükségtelenek, gátolják a rugalmas feltételek kialakítását. Nem indokolt például az új szerződéses módzatok felügyeleti engedélyezése, amelyre korábban a megtakarításhoz biztosított nagy összegű állami támogatás miatt volt szükség. Indokolatlan a részösszeg kivételének teljes tilalma vagy az egyenlő részletekben történő befizetés előírása. A törvény módosítását szükségessé teszi egyes szabályok korszerűsítése, például a likviditáskezelési eszköztár bővítése.

Tisztelt Országgyűlés! A pénzügyi közvetítőrendszer érintő módosítások tematikájához kapcsolódva, csak röviden szeretnék utalni arra, hogy a javaslat további módosításokat is tartalmaz, többek között a felügyelés, a befektetési alapok, valamint a szanalás egyes aspektusai tekintetében. E rész lezárásaként ismét szeretném hangsúlyozni, amit már a tőkepiaci törvény módosítása kapcsán is jeleztem, az érintett szakmai szervezetekkel, valamint a pénzügyi felügyeletet ellátó MNB-vel is többkörös egyeztetés történt annak érdekében, hogy a jogszabályi megfogalmazások minél szélesebb szempontú mérlegelés eredményét tükrözzék.

Tisztelt Ház! Most szeretnék rátérni a törvényjavaslat címében is szereplő másik kiemelt témára, az államháztartásra. A tervezet az államháztartási működéssel kapcsolatban két törvényi módosításra tesz javaslatot. Az egyik a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény. Hazánkban jelenleg két, a hasonlóságuk ellenére néhány vonatkozásban eltérő államadósság-fogalom van használatban. Az egyik az európai uniós módszertan szerinti, úgynevezett maastrichti adósságmutató, a másik a magyar költségvetési szabályrendszerhez kapcsolódóan kialakított adósságmutató.

Az egységesítést célzó javaslat révén e kettősség megszűnik, a magyar költségvetési szabályrendszerben is a maastrichti mutató válik használatossá, mivel a törvény megalkotása óta eltelt időben egyértelművé vált, hogy ezt a kettősséget nem feltétlenül szükséges fenntartani, zavart, kavargást okozott, és egyébként az általános használatban a maastrichti mutató van. Az Alaptörvényből fakadó azon döntő fontosságú szabály természetesen nem változik, mely szerint az adósságmutató 50 százalékos mértékének eléréséig nem fogadható el az adósság növekedését eredményező költségvetés.

A korábbiaktól eltérően a tervezés során már ismert, a kormányzat által nem befolyásolt, az államadósság-mutató változásához vezető külső tényezőket, például a forint árfolyamváltozásának hatását, a költségvetés-törvény-javaslatban szereplő adósságmutató összeállításakor nem lehet figyelmen kívül hagyni, erre csak a költségvetés végrehajtása során van lehetőség.

Fontos változás az úgynevezett adósságképlet hatályon kívül helyezése. A kormány elkötelezett az

államadósság arányának folyamatos csökkentésében. A csökkentés mértékét illetően azonban a hatályos alaptörvényi és európai uniós előírásokon túl nem feltétlenül szükséges további törvényi rendelkezések előírása. Ezért javasoljuk a korábbi években egyébként sem alkalmazott, úgynevezett adósságképlet törlését.

A másik az államháztartási törvény, melynek módosítása azt a célt szolgálja, hogy az uniós támogatási előirányzatokon év végén törlésre kerüljön az úgynevezett maradvány, elkerülendő azok folyamatos és szükségtelen halmozódását. A szabály az uniós támogatások fizetésének rendszerét, működésének módját semmilyen formában nem érinti, az csupán költségvetés-technikai, adminisztrációs-csökkentő jellegű.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy a benyújtott törvényjavaslat célja a pénzügyi szektor és az államháztartás megbízható működésének további biztosítása. Kérem ezért önöket, hogy szíveskedjenek a betervezett törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gion Gábor államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló T/7842. számú törvényjavaslat több módosítást is eszközöl, többek között tartalmazza az Országos Betétbiztosítási Alap és a Befektető-védelmi Alap szétválasztásával kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket, ahogy erről részletesen államtitkár úr az előbb már beszámolt nekünk.

Ezenkívül magában foglalja a jogszabályi módosítás az úgynevezett prospektusrendeletnek az ezzel kapcsolatos módosításait, valamint további pontosításokat foglal magában az ágazati európai uniós jogszabályoknak, például a jelzáloghitelekéről szóló irányelvnek, valamint a központi értéktárakra vonatkozó rendeletnek történő megfelelés érdekében is.

(14.30)

A javaslat mindezek mellett kitér az államháztartásról szóló törvény, valamint Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítására is, melyek néhány elemét, ha megengedik, szeretném kiemelni. A magyar befektetővédelmi és betétvédelmi szabályozás külön, önálló jogi entitások létén alapul. A pénz- és tőkepiacokon alapok formájában működő garanciarendszerek által biztosított alanyi kör, az alapok működésével védeni kívánt jogi és gazdasági érdekek különbözősége, továbbá működésük eltérő jellege a garanciaalapok elkülönült kezelését és működtetését teszi szükségessé.

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása egyértelműsítő, a gazdaságpolitikában használatos, hazánkban és nemzetközileg egyaránt elfogadott fogalmakhoz való alkalmazkodási célt szolgál anélkül, hogy az adósságcsökkentésre vonatkozó, Alaptörvényből fakadó szabályrendszert alapvetően megváltoztatná. A hatályos szabályok definiálnak egy önálló államadósság-fogalmat és önálló adósságmutatót is, amelyek különbözik a hazai és a nemzetközi szervezetek, szakértők, döntéshozók és széles nyilvánosság által is alkalmazott úgynevezett maastrichti államadósság fogalmától és államadósság-mutatótól. Itt tulajdonképpen egy egyszerűsítés és egyértelműsítés érdekében a jelen módosítás ezt a kettősséget úgy kívánja megszüntetni, hogy a gazdasági stabilitásról szóló törvény részévé is a maastrichti adósságfogalmat és adósságmutatót teszi. Előírja ugyanakkor, hogy ha bizonyos, a kormány hatáskörén kívül eső tényezők miatt mégis nőne a maastrichti mutató, ugyanakkor ezen tényezők nélkül egyébként csökkenés következne be, akkor ezen tényezők hatását ne kelljen figyelembe venni.

Tisztelt Ház! Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása az uniós támogatások előirányzata maradványának törlésére irányul. Ezen előirányzatok költségvetése a tervezéskor még mindig a várható kifizetések alapján kerül meghatározásra, mivel a tervezés időpontjában még nem ismerhető pontosan, hogy a tárgyévi előirányzat milyen mértékben kerül felhasználásra, így az esetlegesen keletkező maradvány következő évi felhasználásával sem lehet kalkulálni. Az elmúlt évek tapasztalatai pedig azt mutatják, hogy az év végi maradványok összege folyamatosan növekvő tendenciát mutat. A fel nem használt források tárgyévet követő évre való átvitele így nem indokolt, hiszen a teljes éves forrásigény támogatás formájában az előirányzaton megtervezésre kerül, továbbá váratlan helyzetek miatt esetlegesen felmerülő többletforrásigény az előirányzatok felülről nyitásával kezelhető. A módosítás ezen okból e feleslegesen képződő maradványok törvény erejénél fogva történő automatikus törlését írja elő, hasonlóan a központi kezelésű előirányzatokhoz.

Az előbb említett úgynevezett prospektusrendelet az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy azoknak a valamely tagállamban lévő vagy működő szabályozott piacon lévő bevezetésekor közzeendő tájékoztatás elkészítésére, tartalmára és formájára, jóváhagyására és közzétételére vonatkozó szabályokat kívánja pontosítani. Ez a témakör egyébként korábban irányelvi szabályozáson alapult, az ezt felváltó rendelet közvetlenül hatályosul az összes EU-s tagállamban, így Magyarországon is. És ahogy arról államtitkár úr az előbb szintén említést tett, a jogharmonizáció során azonban szükségessé vált az ágazati jogszabályok egyes rendelkezéseinek rendelethez történő igazítása és a felesleges rendelkezések hatályon kívül helyezése egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! Mint említettem, a törvényjavaslatban olvashatunk az államháztartásról szóló törvény, valamint a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosításáról is. Ezek

hallasán fontos megjegyeznünk, hogy a magyar kormány 2010 óta egy stabil alapokon nyugvó gazdaságot teremtett, mely számos adattal alátámasztható. Azt gondolom, hogy az összes makrogazdasági mutatót felsorolni felesleges is ebben a vezérszónoki felszólásban, de az jól látható, hogy az ország költségvetési stabilitása és a gazdasági növekedés 2010 óta évről évre kézzelfogható.

A magyar gazdaság 2018-ban egyébként jóval az uniós átlagszint felett tudott bővülni, az államháztartás stabilitása tovább tudott erősödni, és a hiány is kedvezően alakult. A GDP-arányos államadósság is nagyobb ütemben csökkent a vártnál. Tavaly az államadósság mutatója az előző évekhez képest még tovább tudott csökkenni, a GDP 70,2 százalékra mérséklődött, míg a hiány mind az uniós kritérium, mind pedig a kitűzött cél alatt, 2,3 százalékon teljesült.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat számos előremutató rendelkezést tartalmaz mind a pénzügyi közvetítőrendszerrel, mind pedig a gazdasági stabilitás további növelése érdekében, ezért is kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Witzmann képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük a bevezetőt, az exozét. Nem ismételném meg azokat a dolgokat, amelyeket államtitkár úr már elmondott a törvényjavaslattal kapcsolatban, két dolgot emelnék ki. Egyrészt az Európai Bizottság tőkepiaci uniós kezdeményezéséről beszélnék egy kicsit, illetve arról, hogy azért van szükség ilyen javaslatok tárgyalására és elfogadására, hiszen azt látjuk, hogy 2010 óta a magyar gazdaság rendkívül jó eredményeket ért el, s ha összevetjük a 2010-es adatokkal a mostani adatokat, akkor azt látjuk, hogy 800 ezerrel több ember dolgozik, leküzdöttük az államadósságot jelentős részben és a kitétséget is, hiszen most már az államadósság jelentős része nem devizában található, hanem a magyar befektetők és a magyar állampolgárok kezében található. A munkaerőpiaci átalakulások kapcsán azt látjuk, hogy az a 800 ezer ember, akivel több dolgozik és adót fizet és GDP-t termel, ők hihetetlen munkát végeznek, és így a magyar társadalom összességében soha nem dolgozott még ennyi ember. Látjuk azt, hogy az Unió átlaga fölött van a gazdasági növekedésünk, sőt itt az elmúlt időszakban az Unió éllovasai közé tartoztunk a gazdasági növekedésünkkel. Azt látjuk, hogy vannak riasztó jelek, de fontos, hogy például a nyáron elindított gazdaságvédelmi akciótervvel vagy további intézkedésekkel egyszerűbbé, tisztábbá tevő és a magyar gazdaságot és például a magyar kis- és középvállalkozásokat segítő helyzet jöjjön létre. Ezért is fontos, amit államtitkár úr is említett, hogy megszűnnek itt olyan kereszthivatkozások vagy olyan

nem használt részek bizonyos törvényi szakaszokból, amelyekre nem volt szükség, vagy amelyek zavart okozhattak, illetve lehettek átfedések több dolog között. Éppen ezért fontosnak tartom, hogy egy kicsit tisztázódik a helyzet.

A másik a tőkepiaci unió, amely az Európai Bizottság cselekvési terve alapján történik, és ennek a magyarországi megvalósítását vagy a magyarországi nagyobb bevonását is tartalmazza ez a javaslat. Ez egy olyan bizottsági célkitűzés, amely azt szolgálja, hogy új finanszírozási forrásokat tudjanak biztosítani vállalatoknak és különösen kis- és középvállalkozásoknak, amit itt a Fidesz-KDNP frakciónak köszönhetünk, amit itt a Fidesz-KDNP frakciónak köszönhetünk, hiszen a kis- és középvállalkozások rendkívül kiemelt helyet élveznek, és nagyon fontos alkotóelemei a magyar gazdaságnak, ezért kiemelten kell őket támogatni.

Nagyon fontos, hogy csökkenteni akarja a tőkebevonás költségeit, növelni akarja a megtakarítók lehetőségeit Unió-szerte, és meg akarja könnyíteni a határokon átnyúló befektetéseket, és a külföldi beruházások számára vonzóbbá szeretné tenni az Uniót. Ezekkel a célokkal mi egyetértünk, hiszen azt gondoljuk, hogy Magyarország versenyképessége a cél, és szerintünk egy Európai Unió akkor tud jól működni, ha az Unió versenyképes tud maradni. Azt látjuk, hogy vannak most ez ellen mutató jelek, de éppen azért van szükség ilyen és ehhez hasonló javaslatokra, hogy Magyarország az Unióban, de akár az egész Unió meg tudja őrizni a versenyképességét, sőt tovább tudja azt növelni abban a globális versenyben, amit magunk körül láthatunk. A versenyképesség egy kulcsszó lesz az elkövetkezendő időszakban, éppen ezért a technológiai fejlődés, a technológiai váltás, magasabb hozzáadott értékű munkahelyek létrehozása kiemelt cél, azt gondolom, hogy a kormányzat és a parlamenti többség számára is.

Nyilvánvalóan fontos a tőkepiaci unióban, hogy hosszú távú projekteket szeretne támogatni - itt nem máról holnapra tervezünk, hanem egy jóval hosszabb, kiszámíthatóbb időszakban kell hogy megvalósuljanak ezek a fejlesztések -, illetve szilárdabbá, versenyképesebbé, ellenállóbbá akarja tenni az Európai Unió pénzügyi rendszerét. Ezért javasolt még 2015-ben az Európai Bizottság egy cselekvési tervet. Itt az intézkedések többsége a pénzügyi közvetítői tevékenységnek a tőkepiacok felé való terelését célozta meg. Azt gondolom, hogy a határokon átnyúló befektetések előtt lebontandó akadályok vagy gátló tényezők, mindenképpen egy támogatandó cél, hogy ezeket bontsuk le, és többet ne álljanak a határon átnyúló befektetések vagy fejlesztések útjában.

(14.40)

Így a javaslat mostani legnagyobb része is a tőkepiacról szóló törvény módosítását tartalmazza. Nagyon sok hivatkozást találunk az említett EU-s jogszabályokra, irányelvekre, illetve az Európai Bizottság cselekvési tervére. Úgyhogy ahogy a képviselőtársam is elmondta, a Fidesz-KDNP-frakciónak köszönhetjük és a KDNP-frakciónak köszönhetjük a javaslatot, és arra kérem

önöket, hogy tegyenek önök is így. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Nacs Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat az alábbi törvényeket módosítja, néhány pontot engedjenek meg, hogy kiemeljek.

Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárakról szóló 1993. évi törvény módosítása. A pénztárak által fizetendő éves felügyeleti díj mértéke mintegy 50 százalékkal emelkedik, de összességében nem jelentős a változás. Jelentősebb, hogy a pénztár által fizetendő változó díj éves mértéke a pénztári vagyon piaci értékének 0,25 ezrelékéről 0,3 százalékra (sic!) emelkedik.

A lakás-takarékpénztárakról szóló 1996. évi törvény módosítása. Azon lakástakarék-termékek esetén, amelyeknél már nincs állami támogatás - ezt azért mondjuk el, hogy egy nagyon gyors törvényben önök módosították rendkívül botrányos körülmények között, ahol körülbelül évi 70 milliárd forintos támogatást vettek el a magyar családoktól -, sokkal rugalmasabb feltételeket állapítanak meg a pénztáraknak, nem kell minden hónapban részletet befizetni, könnyebben lehet előleghez jutni. Emellett a pénztárak által végezhető tevékenységek köre még tovább fog bővülni.

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi törvény módosítása. A pénztár által fizetendő változó díj éves mértéke a pénztári vagyon piaci értékének 0,25 ezrelékéről 0,3 százalékra (sic!) emelkedik.

A tőkepiacról szóló 2001. évi törvény módosítása. A javaslat a Tpt. módosítására vonatkozó részében egyes definíciókat pontosít, az EU 2017/1129. rendeletével összhangban. Emellett módosul a nyilvános részvénykibocsátás szabályozása. A Befektető-védelmi Alapot korábban összevonták az Országos Betétbiztosítási Alappal. Ezt az összevonást azonban 2019. december 31-én megszüntetik, az ezzel kapcsolatos átmeneti szabályozást rögzíti a javaslat mind a vezetőkre, mind a munkavállalókra nézve.

A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdéi szolgáltatásokról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályozásáról szóló 2007. évi törvény módosítása. A felügyeleti díj a befektetési vállalkozások esetében is emelkedik, több esetben jelentősen.

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi törvénymódosítás az államadósságra vonatkozó szabályok módosítására irányulna. Most a 2018. évi zárszámadásnál is elmondtuk a Magyar Szocialista Párt részéről, hogy itt nagyon komoly szabályozásokra kell tenni javaslatot, mert az államadósságnak a számítása nincs összhangban a megismert számokkal és a tényleges számokkal - erre hívtuk fel a zárszámadás elfogadásánál és a vitában a figyelmet -,

mert ezek a számok több száz milliárd forintos különbséget mutatnak.

Az államadósságot az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról szóló 2009. május 25-ei EK tanácsi rendeletben meghatározott módon kell a jövőben kiszámítani, ami az előterjesztő szerint a gyakorlatban eddig is annak alapján történt.

A javaslat egyértelművé teszi, hogy nem növeli az államadósság összegét az árfolyamok változása. Ha a költségvetési törvény például 309 forint euróárfolyamra számít, akkor hiába erősödött az euró 332 forintra, a devizaadósság számításánál mindezt nem kell figyelembe venni. Ha év közben megváltozik az államadósság-számítás módszertana, akkor az így megnövekedett államadósságot sem kell növekedésnek tekinteni.

Hatályon kívül helyezi a javaslat az úgynevezett adósságképletet. Ez az a Matolcsy minisztersége alatt elfogadott és azóta annak betarthatatlansága miatt már módosított szabály, amely rendkívüli megszorításokat követelne a mindenkori kormánytól, ha a GDP-növekedés és az infláció egyaránt 3 százalék fölé nőne. Ezt a képletet még egy alkalommal sem kellett alkalmazni, mivel az infláció rendszere alacsonyabban alakult, mint 3 százalék. Ez azonban már a közeljövőben változhat, ezért egyre égetőbb a Fidesz számára, hogy ezen öngólt, jelentős gazdaságpolitikai hibát minél hamarabb hatályon kívül helyezték a törvényből.

Az MNB által folytatott eljárásokra vonatkozó részletszabályok változása - ez a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi törvény módosítása - az iratbetekintéssel, az iratokról szóló másolatokkal kapcsolatban; a hitelezésekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi törvény módosítása. A bankok, pénzügyi vállalkozások és a szövetkezeti hitelintézetek induló tőkeösszegeinek megállapítása óta eltelt időszakban a reálértékben bekövetkezett változások miatt az összegek értékállóságának megőrzése érdekében szükséges az induló tőkeösszegeinek javaslatban foglaltak szerinti emelése a kormány szerint. A bankoknál, pénzügyi vállalkozásoknál is emelkedik a felügyeleti díj összege.

Összefoglalva: a törvényjavaslat legnagyobb része ugyan valóban uniós jogharmonizációt szolgál, azonban emellett ki kell emelni két területet. Az MNB mint felügyelet számára fizetendő felügyeleti díj, illetve éves díj emelése minden pénzügyi szereplő esetében, legyen az bank, pénzügyi vállalkozás, tőzsde, biztosító, magánnyugdíjpénztár, biztosítópénztár s a többi, egyértelmű, hogy jelentős pluszbevételt fog eredményezni a jegybank számára még akkor is, ha az indoklás terén a pontos számokkal adós maradt a kormány. Nem látjuk, hogy mekkora bevétel fog származni ebből az MNB-nek, és azt sem látjuk, hogy mire fogja az MNB ezt költeni - erről jó lenne, ha az államtitkár úr adna tájékoztatást a számunkra.

Politikai szempontból a legfontosabb az úgynevezett adósságképlet törlése. Matolcsy György még nemzetgazdasági miniszterként úgy mutatta be ezt a

szabályt, idézném: „Ez egy olyan modern képlet, ez a képlet segít nekünk. Az EU legmodernebb szabálya ez az adósságszabály. Gazdaságtörténetileg is komoly fegyvertény.” Végül olyan komoly fegyverténynek minősült, hogy már a Varga-féle minisztériumnak kellett kezdeményeznie ennek a képletnek a módosítását, mert majdnem 700 milliárdos megszorításba hajszolta volna bele saját magát a Fidesz-kormány, ha ezt a képletet alkalmazták volna.

Az új szabály, mely szigorú megszorítást rendel el, ha 3 százalék fölé emelkedik a GDP-növekedés és az infláció, a mai napig egyszer sem került alkalmazásra, azonban erre lehet, hogy már 2020-ban sor fog kerülni. Azért látjuk, hogy az elmúlt hónapok, elmúlt évek kommunikációja jelzi, hogy Matolcsy György is többször állt ki a nyilvánosság elé, és figyelmeztette a magyar lakosságot, sőt a kormányt is arra, hogy újabb gazdasági összeomlás felé figyelhetünk meg mozgásokat, újabb válság közelíthet. Sőt, most is olvashatjuk, hogy a gazdasági szakemberek a következő két évben jósolják ezt a válságot, és erre figyelmeztetett többször Matolcsy György is és Varga Mihály is. Ezért a szak- és a politikai büszkeség miatt átmentett Matolcsy-féle legmodernebb szabály végleg a kukába kerül, mert ha ezt a szabályt alkalmazná a kormány, és ez a szabály maradna a törvényben, akkor nagyon komoly megszorításokat kellene az Orbán-kormánynak azonnal eszközölnie.

Szintén ki kell emelni az államadósság-számítás módszertanának változását, illetve azt, hogy nem számít bele a jövőben sem az államadósság összegébe az, ha a tervezetthez képest valamilyen árfolyam jelentősen megváltozik. A 2018. évi költségvetést is úgy tárgyaltuk a parlamentben, hogy sokkal jobb árfolyamon volt számolva az euró, mint akkor álltunk, és akkor is figyelmeztettük a kormányt, hogy ez nincs jól, hogy egy költségvetés nem úgy van betervezve, hogy az árfolyammozgást nem veszik figyelembe, és ezt próbálják most korrigálni. Most a 2019. évi költségvetés is úgy lett elfogadva, hogy azóta látjuk, hogy hónapok óta folyamatosan nő a forintnak az árfolyama az euróhoz képest, és ezt a költségvetés már évek óta nem veszi figyelembe.

(14.50)

E miatt a két súlyos hiba miatt mi ezt a törvény-módosító javaslatot nem tudjuk elfogadni. Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm, államtitkár úr. *(Hohn Krisztina tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bangóné Borbély Il-dikó. A vezérszónoki körben még megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, Jobbik.

POTOCSKÁNÉ KÖRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előző percekben részletesen meghallgattuk a törvény módosításokat, és mind ön, államtitkár úr, mind pedig Bangóné képviselőtársam nagyon alaposan összefoglalta a törvény buktatóit.

Egypár dolog még nem hangzott el, amit szeretnék kiemelni, hogy ismét egy salátatörvényről beszélünk: 17 törvényt módosít ez a jogszabály. Ezek nagy része egyébként európai uniós jogharmonizációs célokat szolgál, ezt természetesen végre kell hajtani, hiszen azok a rendeletek és irányelvek az Európai Unióban Magyarországnak is kötelezővé teszik ezek átvezetését, ezeket meg kell tenni. De azért van ebben a jogszabályban pár olyan törvényt módosítás, amelyre kiemelten fel kell hívni a figyelmet.

Hogy egy pozitív dolgot mondjak, amit én üdvöztetőnek tartok ebben a törvényjavaslatban, az az, hogy jelentősen megnövelik a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény változása miatt az induló tőkét; mind a bankoknál, mind a pénzügyi vállalkozásoknál, a harmadik országbeli hitelintézetek fióktelepeinél vagy a pénzügyi holdingtársaságoknál a duplájára emelik az induló tőkét. Ez mindenképpen biztonságot jelent hazánkban, hiszen ezek a pénzügyi vállalkozások a közeljövőben csak egy magasabb induló tőke mellett tudják a tevékenységüket folytatni.

Azonban, ahogy az már elhangzott, az egyik legnagyobb kérdőjel az államadósság és az államadóssági ráta összecszerúságának a módosítása, hiszen jelenleg a gazdasági stabilitásról szóló törvény szerint az államadósságot a központi költségvetési törvényben összecszerútnak kell feltüntetni. Most, a zárszámadási vitában egyébként mi is felhívtuk arra a figyelmet, hogy halljuk, hogy az államadósság csökken, mert a GDP arányában valóban csökkent az államadósság, de ha összecszerútnak megnézzük, akkor ez növekedni fog. Ahogy ennek a törvényjavaslatnak az általános indokolásában is van egy ilyen mondat, amit egyébként államtitkár úr is kiemelt, hogy a törvény megalkotása óta eltelt időben egyértelművé vált, hogy ezt a kettősséget nem feltétlenül szükséges fenntartani, tehát hogy két ilyen számítása legyen az államadósságnak, és erre ön még hozzátette, hiszen ez zavart és kavarodást okozott. Én inkább azt gondolnám, hogy kellemetlenséget okozott a kormánynak, ugyanis látható volt akár a zárszámadás tárgyalása során is, hogy ezermilliárd forintra, tehát ha forintálisan nézzük, akkor bizony ez az államadósság nemhogy csökken, hanem növekszik. Igen, ezzel, hogy most visszamegyünk arra az egy számításra, hogy csak a GDP arányában tüntetnek majd fel államadósságmutatókat mind a központi költségvetésről szóló törvényben, mind pedig a zárszámadásban, és majd ezekről lesz szó, akkor kevésbé lehet majd összehasonlítani a megelőző évek összecszerú államadósságával. Tehát én ezt egy nagyon fontos problémának tartom ebben a törvényjavaslatban.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet, amire Bangóné képviselőtársam szintén már rávilágított, ez pedig a lakás-takarékpénztári jogszabály változása. Igen, ő is kiemelte, hogy ez az elmúlt évben egy röpké 48 óra alatt végrehajtott módosítás volt, amikor a lakás-takarékpénztárak támogatásait kiveztették a rendszerből, és most ehhez kapcsolódóan ugyanis a nem támogatott lakás-takarékpénztári szerződések viszonylatában van szükség most módosításokra, amelyek nyilván könnyítik a rendszer működését, de

azért még mindig ott vannak bennünk azok a kérdőjelek, hogy a lakás-takarékpénztárak kivezetésével a családoknak és a magyar embereknek, a magyar fiataloknak milyen jövőképet vázol az Orbán-kormány.

Úgy gondolom, hogy röviden ennyit szerettem volna elmondani, és Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is megérkezett, és ő még a továbbiakban ki fogja egészíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látszik, hogy az ellenzéki frakciók tagjai, legalábbis a frakciójukon belül összeszokott párost alkotnak, hiszen magam sem tudtam volna a törvényjavaslattal kapcsolatos problémákat jobban összefoglalni, mint az előttem szóló.

Azt látjuk, hogy igyekszik salátatörvények formájában megerősokolni a parlamentarizmust ez a kormányzat, és sokszor ezt a szakmaiság látszata mellett teszi. Én nem vitatom államtitkár úr szakmai szándékait, tehát nehogy személyes támadásnak vegye mindezt. Azt látom, hogy sokszor a jó szándékú szakmai javaslatokat is aláássák a saláta formával, amit persze a fideszes többség megszavazhat, de ettől ez még egy szakmailag alátámasztható javaslattá nem válik. Sokkal inkább szerencsésnek tartanám azt, államtitkár úr, ha az EU-jogharmonizációhoz szükséges egyes fejezeteket idehoznánk elénk egy papíroson, aztán a lakástakarékokat érintő másikat egy másik vitában egy másik papíroson, harmadsorban az államadósság számításának módszertanát taglalót egy harmadik, negyedik, ötödik csomagban, ahol már nem salátatörvényről beszélünk, hanem tematikus csomagokról. Nyilván az összefüggő témákat lehet tárgyalni. Így azért, lássák be, igen lehetetlen helyzetbe hozzák nemcsak az ellenzéki képviselőket, adott esetben a sajtó képviselőit és a saját képviselőtársaikat is, akik így hitük, meggyőződésük szerint szavazhatnak, szakmai megalapozottsággal viszont annál kevésbé.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy az államadósság kérdéskörét talán minden ellenzéki megszólaló felhozta, nem véletlenül. Itt 2010-ben bontakozott ki a vita közöttünk. Akkor azzal nyugtattak bennünket a kormánypárti képviselők, hogy ezt az államadósságot, ami jelen pillanatban fennáll, és fennállt már akkor is, a magyar gazdaság majd a növekedési pályára állva ki tudja nőni. Ugye, ez a „kinövés”, „ki tudja nőni”, ezek voltak azok a kulcsifejezések, amelyek az önök akkori kommunikációs papírjain panelek szintjén szét lettek osztva, és ezt nagyon sokszor előszeretettel mondták, hangoztatták.

Nem is feltétlen vitatkozom ezzel, hogy van olyan gazdasági klíma, amely képes kinőni egy akár hasonló adósságvolument, csak nem a magyar az. Azzal vitatkozom, hogy a magyar képes erre. Egy ilyen kitett gaz-

daság, mint a mienk, állítom, hogy nem, és bár nemzetközileg is a piac jellemzően a GDP-arányos államadósság-mutatót használja, e tekintetben nincsen vita közöttünk, és ez a mutató az egyetlen, ahol szerencsére néminemű javulást ki lehet mutatni.

Hogy mondjak jót, és tovább dicsérjem önöket, az államadósság szerkezete is képes volt néminemű javuláson átmenni az utóbbi években. Tehát még egyszer mondom, fogjuk meg azokat az pontokat, amikben egyetértünk, ezekre lehet építkezni. Ahol vita van közöttünk, az a nominális államadósság-növekmény elképesztő mértéke. Erre azt szokták nekünk mondani, hogy a piac a GDP-arányos államadóssággal foglalkozik, ahol a százalékos mutató kétségkívül, nem azt mondom, hogy hibahatáron belül, de csökken, bár nem rendszerszinten, minimálisan csökken, de mivel a nominális adósságtömeg folyamatosan nő, évente nagyságrendileg ezermilliárd forintnyi összeggel nő ez az adósságtömeg.

Azt azért el kell mondanom, hogy ami engem a legjobban érdekel, az a mindenkori magyar költségvetésben szereplő törlesztési teher. Itt a legrosszabb évben, 2010 óta talán 1250 milliárdot kellett törleszteni Magyarországnak a korábbi kommunista kormányok által felvett adósságok után és az azóta rosszul menedzselte adósságtömeg után, és kilenc év alatt sajnos a Fidesz-KDNP is belépett a rosszul menedzselők táborába, hiszen rendszerszinten nem tudott változást elérni, nincsenek igazából államadósságmenedzsment-elképzeléseiről ismereteink, és ez a nagyjából évenkénti ezermilliárdos adósságtömeg azóta is szorongatja a magyar gazdaságot. Tehát a legnagyobb bajunk ezzel ez, nem az, hogy most módszertanilag és statisztikailag önök hogyan akarják ezt számítani, az összehasonlíthatóságot is talán megoldják majd a saját szakértőink. Éppen ezért nem értem, hogy miért az indoklás végén eldugva szerepelnek a közgazdasági szempontból értékelhető és értelmezhető mutatók egymás mellett.

S itt az Eurostat- és a KSH-számok tekintetében nem csak ezt a tisztázást kellene elvégezni. Mondok még egy példát, államtitkár úr, és kérem, adja tovább, mert eddig nem jutott el a megfelelő kézbe. Amikor inflációt vizsgál Magyarország, hogyan dolgozik a KSH? És tudom, hogy a KSH-t nem lehet innen, a kormányzati székéből dirigálni, nem is ezt mondom, csak a szakmai egyeztetéseken vessék fel, mert minket nem hívnak meg a szakmai egyeztetésekre, önök pedig ott ülnek. Arulják el nekünk, hogy a KSH ilyen esetekben miért a két évvel ezelőtti tipikus fogyasztói jóságkosárral számol, és miért nem a mostanival! Mi ennek a módszertani magyarázata? Hiszen ha a mostanival számolna, kiderülne, hogy az az infláció, ami az alapvető élelmiszerek árát is érinti, brutálisan elszabadult a várakozásokhoz képest, az alapvető élelmiszerek ára pedig pláne.

(15.00)

Tehát ezeket a módszertani kérdéseket lenne érdemes megtárgyalni.

Vagy mondok még egyet, mielőtt rátérnék a további lényeges témákra. Hogy van az, hogy a foglalkoztatottak számára ez a Ház óriási vitákat folytat? És én nagyon szeretném, szerettem volna, ha ez a tíz év alatt egymillió új munkahely létrejöhetett volna. Sajnálatos módon nem fog, mert egy óriási statisztikai ámítás - maradjunk ennél a kifejezésnél - is van a dologban.

Hogy lehet az, államtitkár úr, hogy egy foglalkoztatotti soron szerepel ön mint államtitkár, én mint képviselő, az, aki a gyárban végzi a tisztességes fizikai munkát, az orvos, az ápoló, de ugyanebben a sorban szerepel az, aki havonta adott esetben egy óra munkát végez diákmunkásként? Hogy van ez? Mennyire lehet ebből a statisztikából valós, a való életre vonatkozó folyamatokat kiolvasni?

Nem azt akarom mondani, hogy manipulatív a rendszer, mert biztos vagyok benne, hogy a KSH nem egy manipulatív intézmény. Azt mondom, hogy azt olvassa ki egy politikai oldal belőle, ami számára hasznos, és ezt hozza ide a parlament elé. De ettől ez még nem lesz valóság! Attól, mert az államadósság számítása tekintetében módszertani változásokat eszközölünk, ez nem jelenti azt, hogy a valóság terében bármi is megváltozna ezen rossz államadósság-menedzsmentet illetően.

Lesz itt egy zárszó, azt látom, hogy komolyabb vita nem, de kérem, hogy a zárszóban néhány gondolatot szánjon arra, hogy hogyan kívánják Magyarországot megszabadítani ettől az évenkénti 1000 milliárdos tehertől. Mondok egy példát. A Jobbik „Mi várunk” programja - bérlakásépítés, otthonteremtés, lakhatási támogatás és adómentesség biztosítása annak, aki magyar hallgatónak adja ki a budapesti vagy nagyvárosi ingatlanját - cakkpakk elindítható lenne 100-150 milliárd forintból, tehát az általam vitatott éves óriási tehertétel nagyjából egytizedéből, egynyolcadából, tehát ebből a nagyságrendből. És hány ilyen fejlesztési programot lehetne még elindítani? Kárpát-medencei Marshall-tervet lehetne indítani ennyi pénzből, csak ehhez olyan államadósság-menedzsment kellene, amely meghatározza azt az utat, hogy nem jövőre, nem két év múlva, nem is ebben a kormányzati ciklusban, de tízéves távlatban hogy tudja Magyarország megszabadítani magát ettől az elképesztő tehertől, aminek egy része kommunista örökség.

Tehát én nem tartom indokoltnak azt, hogy mai országgyűlési képviselőként olyan költségvetésre kelljen szavaznom, ahol még annak a korszaknak a nyomai ilyen mélységben jelen vannak, és nemcsak a kommunista luxusnyugdíjak tekintetében, hanem bizony az örökölt adósság tekintetében is. Ennek a menedzsmentje ugyanis nem változott pozitív irányba, és nem indultak el azok a folyamatok, amelyeket önök 2010-ben nekünk is megígérték, és ami még fontosabb, a saját szavazóiknak is megígérték ezeket. Nem

került kinövésre ez az államadósság. A számítási módszertanról vitatkozunk kilenc év elteltével a parlamentben, amit összességében hazánk és nemzetünk sorstragédiái szempontjából megközelítve borzasztó kilátásokkal kecsegtető jelenségnek tartok. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Z. Kárpát Dániel? Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Így jár az egyszeri ellenzéki képviselő, aki vitára számít, és még tartalékol a patronban egy nagyon fontos témát. Talán még egy kétperces is elég lett volna, hogyha nem a sor végén álltam volna.

Amiről szeretném államtitkár úr érdemi véleményét kérni és személyes véleményét is, ez a lakás-takarékpénztárak, nem azt akarom mondani, hogy kicsinálása, igazából az állami támogatási láb megszüntetése, amely, talán sokszor úgy gondolják, hogy csak fiatal embereket hozott nehéz és kellemetlen helyzetbe. Tudtam nagyon sokszor olyan vitákat generálni itt, ahol az életből hozott példával erősítettem meg, hogy nagyon sokan, amikor a CSOK-ot felveszik, az ehhez szükséges önrészt LTP-vel, Fundamentával, más előtakarékosági támogatott módszerrel szedték össze. Ez a lehetőség megszűnt. Tehát nagyon sokan a CSOK-ból kizáratnak azért, mert az önrészre sem tudnak támogatott formában takarékoskodni, vagy csak sokkal később kerülnek közelebb a lakhatási tervekhez, ezáltal mondjuk, a demográfiai szempontból értékelhető céljaikhoz is sokkal később kerülhetnek közelebb. Ez egy óriási gond.

De talán azt is tudja államtitkár úr, hogy a társasházak tekintetében több mint 80 százalékuk a különböző fejlesztéseikre, korszerűsítéseikre, egy tipikus kazáncserére is szintén LTP-formában takarékoskodtak, és a társasháznak azt a gyűlö kis költségvetését így igyekeztek szaporítani és olyan tisztességes célokra fordítani, ami nem vitatható el. Tehát azért ezek a korszerűsítések nehezen tologathatók életveszély vagy balesetveszély nélkül. Bizony a társasházak is elvesztették ezt a lehetőséget. Ezért mondtam azt, hogy messze nem csak fiatal emberekről van szó.

A kérdésem összességében, hogy tervezi-e a kormány akár a társasházakról szóló kodifikációs háttér módosítását, erősítését annak érdekében, hogy számukra valamilyen kedvezményes lehetőséget biztosítsanak a most elvett helyére; és mit üzen Magyarország Kormánya egy magyar fiatal számára, akitől szintén ezt a nettó, életlehetőséget javító eszközt elvették.

(Folytatás a 90/2-ben.)

Országgyűlési Napló

Az a lakáslottó című, pilótajáték-szerű rendszer, amit aztán visszahozott ide ez a kormány a Ház elé, méltatlan még a felvetés szintjén is válasz gyanánt, tehát ezt nem áll módomban elfogadni a későbbiekben sem, főleg azért nem, mert a fogyasztói csoportokat, nagyon helyesen, általam támogatott módon ez a kormány lényegében betiltotta, pontosabban újak létrehozását tiltotta meg. De pontosan ezen fogyasztóicsoport-szervezéssel foglalkozó körök számára nyitotta meg ezt a lakáslottórendszert, amiről akkor még azt mondta, hogy az LTP államilag támogatott eszköz helyett szánják. A helyzet az, hogy aki korábban Fundamentát tudott igénybe venni támogatott módon, még egyszer hangsúlyozom, hogy így tudott előtakarékoskodni, annak nem maradt semmilyen lehetősége. Az említett lakáslottórendszer pedig talán méltatlan lenne válaszként e tekintetben. Biztos vagyok benne, hogy nem ez Magyarország Kormányának a szándéka, mert kilenc év kormányzás után ez igen vérszegény lenne.

Ezen kérdéskörök tekintetében ugyanakkor a konkrét válaszok igénye továbbra is fennáll, ezeket pedig szeretném hallani, legalább a zárszóban. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, és megadom a szót Gion Gábor államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

GION GÁBOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a hozzászólásokat, tisztelt képviselők. Witzmann Mihálynak, Nacsa Lőrincnek köszönöm a kiegészítéseket és a támogatást. Igyekszem a témakörökre szedve válaszolni a felvetett kérdéseikre, észrevételeikre.

Felügyeleti díj, illetve salátatörvény. Én nagy érdeklődéssel hallgattam az előző törvényjavaslat vitáját az agráriumról, a klímáról és a természetéről. Nem állítom, hogy a pénzügyi közvetítőrendszerek olyan bonyolultak, mint a természet vagy a klíma, de majdnem, és igyekeznek közelíteni hozzá.

Nagyon nagy változáson megy keresztül maga a pénzügyi közvetítőrendszer részben a technológia, részben különböző új, kicsi, de egészen nagy szereplők megjelenésével - sorolhatnám, a kriptovalutától kezdve minden egyéb -, a szabályozás pedig igyekszik követni ezeket a változásokat. Nagyon sok új szabály jön ki európai uniós szinten, nagyon sok jelenséget, új jelenséget kell leszabályozni. Tehát ahogyan hatékonyan tudunk utánamenni, azt sajnos gyakran nem tudjuk darabonként megtenni, hanem egy nagy lélegzetvétellel. Ez az egyik.

A másik. Le kell követni az új trendeket az új szabályozásokkal, de szabályozással semmire sem megyünk, ha nincs hatékony felügyelet. Tehát hiába hozunk szabályokat, ha ezt nem tudjuk betartani.

Felügyeleti díj esetében azt kellett tudomásul vennünk, hogy ugyanúgy, ahogy a jogszabályoknak való megfelelés költségei növekedtek, úgy ezeknek az

ellenőrzése is növekedett. Tehát itt jelentős költség-növekedés merül föl a felügyeletet ellátó szervezetnél, és ezeket a bevételekkel kompenzálni kell. Teljesen tisztában vagyok azzal én, aki a piacról jöttem, hogy a költségnövekedés sosem jó dolog, de azért vegyük tudomásul, hogy 2007 óta nem változott, nem nyúltunk hozzá a felügyeleti díj meghatározásához, és most egy inflációs módosítás az, amit mi javasolunk beépíteni. Tehát ennyit a felügyeleti díj esetében.

Gazdasági összeomlást emlegetett Bangóné képviselő asszony. A most legfrissebb elemzések nem emlegetnek gazdasági összeomlást. Gazdasági lassulásról beszélnek. Ez változhat egyébként, de egyelőre senki, semmilyen komoly előrejelzés gazdasági összeomlást nem vizionál.

Az adósságképletet emlegette. Az adósságképletet eddig nem használtuk, hiszen nem volt olyan helyzet, hogy 3 százalék fölött infláció, illetve 3 százalék alatti gazdasági növekedés lett volna.

(15.10)

Ha megnézik a konvergenciajelentésünket, az előrejelzett időszakra, az elkövetkezendő 4-5 évre szintén nem számolunk 3 százaléknál alacsonyabb növekedéssel, illetve 3 százaléknál magasabb inflációval.

Államadósság-hányad, illetve államadósság-kezelés. Felhívom a figyelmet arra, hogy 2010-11-ben - és most a maastrichti államadósságról beszélek, engedjék meg; egyébként a maastrichti módszerrel számított államadósság magasabb egy picivel, mint a jelenlegi jogszabályban lévő államadósság, tehát ilyen szinten nincsen ebben trükközés, csak egységesítés van - 81 százalék körül volt. 2018 végén az államadósságunk 71 százalék alatt volt, tehát több mint 10 százalékponttal csökkentettük az államadósságot. Összehasonlításképpen, az Európai Unió átlagában ez 1,6 százalékkal sikerült az Európai Unióban, tehát azért ez jelentős, és ezt egyébként elemzők is elismerik.

Az adósság szerkezete is jelentősen változott. Jelentősen csökkent a devizakitettségünk, és jelentősen csökkent a külföldi intézményi befektetőkkel szembeni kitettségünk. Tehát azt vitatnám, képviselő úr, hogy államadósság-menedzsment nincs. Azon természetesen vitatkozhatunk, hogy az államadósság-menedzsment lehetne-e jobb vagy sem, ebben nyilván nem fogunk egyetérteni, de azt gondolom, hogy erről legyen vita.

KSH, Eurostat. Folyamatosak az egyeztetések. Azt gondolom, hogy folyamatosan finomítani kell a modelleket, és erre vannak is kezdeményezések és folyamatban lévő munka.

Lakás-takarékpénztár. Személyes véleményt kért tőlem a képviselő úr. Először is nem szüntettük meg a lakás-takarékpénztári termékeket, csak az állami támogatást. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Tehát azt gondolom, hogy aki piaci szereplő és a piacon van, annak képesnek kell lennie vonzó termékekkel előállni a lakosság felé állami támogatás nélkül is. Engem az utóbbi öt évben számos bank, lakás-takarékpénztár keresett meg, amíg a jelentős állami támogatás létezett, és mindegyik azzal kezdte, hogy

hallottam-e, hogy milyen jó állami támogatásra lehet szert tenni. Magyarán, nem terméket árultak, hanem állami támogatást. Ez nem egy természetes helyzet egy piacon, amikor ahhoz, hogy egy termék eladható legyen, kell jelentős állami támogatás.

Egyébként pedig azt gondolom, az egy kormányzatnak stratégiai döntése, hogy milyen formában támogatja a lakáshoz, a lakhatáshoz jutást, és az a döntés született, hogy ezt más formában szándékozik támogatni. Ez a CSOK, ez a babaváró, ami egyébként jelentős sikereket mutat. Nem igaz az, hogy nincsen mód arra, hogy fiatal párok önrészt teremtsenek lakásvásárláshoz, erre szól a babaváró támogatás többek között. (*Z. Kárpát Dániel: De az hitel.*) Olyan hitel, ami elengedésre kerül, ha gyermekek születnek. Azt gondolom, megvan a mód arra, látszik is a sikerén, látszik a lakásépítések számán, hogy egyébként a lakhatáshoz jutás továbbra is biztosított.

Egy picit ezzel eltértem magától a törvényjavaslatunk tárgyától, de remélem, hogy a törvényjavaslat tal kapcsolatos esetleges aggályokat is, amennyire tőlem tellett, sikerült elhárítanom. Köszönöm szépen a figyelmüket, és továbbra is kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gion Gábor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes egészségügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7847. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Horváth Ildikó államtitkár asszonynak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben.

DR. HORVÁTH ILDIKÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszonyok! Képviselő Urak! Az egészségügyi ellátással kapcsolatos törvényjavaslatban, törvénymódosítási csomagunkban azon az úton szeretnénk továbbhaladni, ami egyrészt szolgálja azt, hogy a jogszabályi rendünk illeszkedjen a köröttünk levő nemzetközi elvárásokhoz és azokhoz az új tudományos eredményekhez, lehetőségekhez, amelyek biztosítják azt, hogy egy jobban, gördülékenyebben szolgáló egészségügyi ellátórendszer irányába lépünk tovább.

Ilyen jellegű továbblépés számos történt az elmúlt időszakban. Azok az elkötelezett lépések, amelyeket eddig megtettünk, azt a célt szolgálták, hogy egy erősebb, egészségesebb nemzetre, több gyerekre, több egészségben eltölthető életévre és hosszabb életidőtartamra számíthassunk. Ebben számos olyan ponton van előrelépés, az európai uniós átlagnál is jelentősebb mértékű előrelépés, mint például a megelőzhető halálokok

tekintetében vagy az elkerülhető halálozás tekintetében látott, 2011 óta tartó fejlődés.

Abban a csomagban, amit a mai napon szeretnék exponálni, a következő részletek vannak. Az első az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény, amely az egészségügyi hatósági igazgatási tevékenységgel kapcsolatosan az ivóvíz vizsgálatával, valamint a természetes gyógytényezőkkel, természetes ásványvizekkel kapcsolatos hatósági ügyekben való sommás eljárás kizárását célozza. Erre a kizárásra azok miatt a szerkezeti átalakítások miatt van szükség a korábbi helyzettel szemben, amikor az OKI egy önálló intézmény volt, és a tőle várt szakmai adatszolgáltatást, szakmai előkészítő adatbiztosítást a Nemzeti Népegészségügyi Központba átkerült főosztályként látja el, tehát jelen pillanatban, amikor a hatósági eljárásra összesen 8 nap áll rendelkezésre, és ez alatt döntést kell hozni, nem biztosítható megfelelő időkeret arra, hogy azokat a szakvizsgálatokat, amelyeket ez a szakhatóság el kell hogy végezzen, valóságosan, ténylegesen meg tudja tenni, beleértve az itt szereplő természetes ellenőrzését is ezeknek az ivóvízbiztonsággal összefüggő, ivóvízzel összefüggő területeknek. Emiatt az ügyek bonyolultságára való tekintettel ez a folyamat így kivitelezhetetlen, ezért a módosítás célja az, hogy a jó döntések, a megalapozott döntések meghozatalára a hatóságnak elegendő ügyintézési idő álljon rendelkezésre, emiatt így a sommás eljárás keretét ebből a folyamatból célszerűnek látszik és javasoljuk kizárni.

A második módosítási javaslat a törvényben az 1996. évi XX. törvényre vonatkozik. Ez a személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módozról és az azonosító kódok használatáról szóló törvény, és az ebben célzott módosításunk arra irányul, hogy az elhalálozás tényéről az adatszolgáltató Kincstár biztosítson ennek megfelelő információt a rendszer számára, csakúgy az EESZT-nek, mint a NEAK-nak. Ez egy nagyon fontos mozzanat, a páciens halálát pontosan kell tudni, mert egyfelől a taj ezt követő érvénytelenítési időpontja majd jelentős mértékben befolyásolja a folyamatokat, de idevonatkozó beutalókat, recepteket a páciens nevére már nem lehet kiállítani, illetve a már kiállítottakat nem lehet kiváltani, tehát ezért erre az információs szolgáltatásra az EESZT-ben is szükség van. Ennek a módosítási javaslatnak ez a nagyon egyszerű helyzet az oka.

A következő nagyobb része ennek a csomagnak arra vonatkozik, hogy az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló '97. évi XLVII. törvény módosításra kerüljön.

(15.20)

Ez az EESZT fejlesztéséhez és további lépések megtételéhez szükséges módosítási javaslatunk. Az EESZT - ismerik a képviselő urak és asszonyok is - egy jelentős mértékű lehetőséget biztosított az egészségügyi ellátórendszer számára, mind az orvosok, a szakemberek és a betegek számára, hogy egy egységes

rendszer álljon rendelkezésre, amelyben hatékonyan nyomon lehet követni a gyógyszerek kiváltását, menedzselni lehet a szűrővizsgálatokat, és a betegek folyamatosan ellenőrizhetik a saját kórtörténetüket, az egészségügyi állapotuk alakulását; e-Health-ről beszélünk, e-receptekről beszélünk.

Az EESZT-t 2017. november 1-jétől, amikor elindult, mintegy 10 ezer egészségügyi szolgáltató használja. Ez azt jelenti, hogy a közfinanszírozott valamennyi egészségügyi szolgáltató számára kötelező ennek a térnek a használata. Ez, más szóval, másképp megfogalmazva mintegy 26 ezer orvos mindennapi munkáját, 13 ezer gyógyszerári dolgozó mindennapi munkáját jelenti. Egy nagyon nagy volumenű ellátási eseményről, napi 250 ezer ellátási eseményről és körülbelül 800 ezer recept rögzítéséről, kiváltásáról van szó. 2019. március óta a sürgősségi ellátásról, a sürgősségi egységek működéséről, a triázolási folyamatokról pontos, online is elérhető adataink vannak, lényegesen segítve a sürgősségi ellátásnak a szükségletekhez való szükség szerinti állandó igazítását.

A következő bővítési körre sor fog kerülni úgy, hogy a magánellátóknak is kötelező lesz az általuk ellátott eseményekről adatot szolgáltatni az EESZT-be, és ennek a következő év folyamán meg kell történnie. Amire a törvénymódosításban javaslatot teszünk, az ezeknek a rendszer működésével kapcsolatos új feladatoknak, új funkcióknak a bevezetése.

Az első jelentős mértékben a betegbiztonságot szolgálja: az egészségügyi adatok visszamenőleges betöltése történne az intézményi informatikai rendszerekből és a NEAK nyilvántartásából. Jelenleg az elektronikus rendszerben a 2017. november 1-jei induláskor elkezdett és azóta keletkezett adatok jelennek meg. A módosítással azt szeretnénk elérni, hogy megvalósuljon az, hogy öt évig visszamenőleg, 2012. november 1-jéig visszamenőleg töltsék fel az intézetek a megfelelő kapukon az adatokat. Ezek az adatok az egészségügyi dokumentációkat jelentik, biztosítva azt, hogy az ellátó orvosok az ellátás időpontjában teljeskörűen az elmúlt öt évnek, vagy ahogy telnek az évek, egyre hosszabb időszaknak a pontos információját megkapják az ellátás során.

Hasonló módon fontosnak tartjuk a módosításnak azt a részét, amely az ÁEEK-nek, az Állami Egészségügyi Ellátó Központnak az EESZT-vel kapcsolatos engedélyezési és ellenőrzési jogkörökkel történő felruházását biztosítja; EESZT személyes egészségügyi mappa intézményesítését és rendszeres használatát; lehetőséget biztosítunk arra, hogy a jövőben csatlakozó magánszolgáltatók is használhassák az e-beutalónak, az időpontfoglalási szolgáltatásoknak a rendszerét; biztosítani kívánjuk, hogy az arra jogosult hozzátartozók az EESZT adatahoz a hozzáférési jogának gyakorlására vonatkozó szabályokat meghatározva, ezáltal a hozzátartozók az érintettekhez vonatkozó adatokat, dokumentumokat könnyebben, mint ahogy az EESZT útján is megismerhessék, ne csak az intézménytől kaphassanak erre vonatkozó adatokat.

Ugyancsak fontosnak tartjuk, hogy a betegségegyeztetés szabályozására vonatkozóan intézkedések

történnek a törvénymódosításban, és támogatásra kerül, megerősítésre kerül a gyógyszerészi gondozás is az EESZT útján. Ez azt jelenti, hogy a gyógyszerészek is betekinthetnek, amennyiben az érintett nem tiltakozik ellene, az EESZT útján a személy gyógyszerelési előzményeibe, annak érdekében, hogy a hatékony és eredményes gyógyszeres terápia minél nagyobb mértékben megvalósítható legyen. Tudjuk azt, hogy a gyógyszerészek munkája jelentős segítséget tud nyújtani a beteg-együttműködés fejlesztésében, erősítésében.

A következő módosítási javaslatunk az 1997. évi LXXXIII. törvény módosítására vonatkozik. A törvénymódosítás lehetőséget teremt a méltányosságból igénybe vehető egészségügyi szolgáltatások esetén az elektronikus kapcsolattartásra, s ezen túlmenően biztosítja az ágazati törvény jogrendszeri illeszkedését az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény rendelkezéseivel. Itt furcsamód kell a törvényi szabályozást igazítani, a kizárásból kell kizártként megnyilvánítani, ezt látják a szövegezésben.

A következő javaslat, az 5. pont az 1997. évi CLIV. törvény módosítására vonatkozik, ahol pontosításra kerül a beteg személyes adataihoz kapcsolódó tájékoztatáshoz való jog, az adatok megismeréséhez való jogával összefüggő rendelkezések, illetve az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseivel párhuzamos szabályok megszüntetésére kerülnek.

Nagyon fontos része az idevonatkozó módosításoknak az a terület, amely az orvostechonikai eszközökre vonatkozik, és az európai irányelvet felváltó uniós rendelet végrehajtásához kapcsolódik. Ez az uniós rendelet 2017 májusában lépett hatályba, az alkalmazására való felkészülésre három év állt rendelkezésre, ezáltal 2020. május végén fog előállni az a helyzet, amikor kötelező alkalmazni. S bár ez a kötelező alkalmazandóság a formája a rendelet működésbe hozatalának, néhány kérdés tekintetében a Bizottság tagállami jogalkotásra ad lehetőséget, illetve felhatalmazást. S emellett vizsgálni kellett azt is, hogy az irányelvet átültető magyar jogszabályok és a rendelet ne tartalmazzon párhuzamos vagy egymásnak ellentmondó rendelkezéseket. Ez történik meg ebben a jogszabály-módosításban.

A következő terület a kémiai biztonság területe. Ez a 2000. évi XXV. törvény módosítása, amely hasonlóan az előbbiekhöz egy olyan, a nemzetközi jogi környezet változásából fakadó kiigazítása a hazai törvénynek, amelynek az a célja, hogy az előírásai összehangolásra kerüljenek a vonatkozó európai uniós rendelet mellékletében előírt kötelezettségekkel. Így a jogbiztonság és a piac számára történő kiszámíthatóság kerül előtérbe, s ezenkívül a hatóság számára a megalapozott döntés meghozatalához szükséges ügyintézési idő rendelkezésre állásának a biztosítása, csakúgy, mint már a korábban említett szakhatósági feladatok megfelelő időhöz kötöttségének a biztosítása.

A következő törvénymódosítás az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseivel kapcsolatos 2003. évi LXXXIV. törvény, amely az egészségügyi szakképesítések tekintetében a nemzetközi riasztási mechanizmusban közreműködő hatóságként kijelölt Állami Egészségügyi Ellátó Központ feladatai

számára biztosítja azt, hogy a tagállami riasztásra illetékes hatóságok részére meghatározott 3 napos határidők teljesíthetők legyenek.

Ezt követi az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló törvény módosítása. Ez a 2005. évi XCV. törvény módosítása, és új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatos jogharmonizációs célokat szolgál részben. Ezen túlmenően az indikáción túli gyógyszerrendelés engedélyezése iránti eljárást elektronikus útra tereli az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében. A harmadik része pedig az, hogy a módosítási javaslat lehetővé teszi azt, hogy a betegek akkor is megkapják a gyógyszert, amikor ugyan az már rendelkezik a forgalomba hozatali engedéllyel az adott indikációs területen, de kereskedelmi forgalomba még az Európai Unió területén nem került. Ez egy új jogi keret, ami reményeink szerint segítséget tud nyújtani új szerek megfelelő keretek között történő gyors alkalmazására a szükség szerint.

A gyógyszer törvény 2. számú mellékletét szükséges ahhoz módosítani, hogy néhány új pszichoaktív anyagnak az uniós szintű kockázatértékelése során a szakértők által meghozott következtetések alapján a magyar jogrend is lekövesse az elvártakat. Ők azt írják, hogy komoly közegészségügyi fenyegetettséget jelentenek ezek a szerek a lakosságra, ezért szigorúbban szükséges büntetni őket és a velük kapcsolatos bármilyen tevékenységet. Magyarországon erre úgy van lehetőség, hogy azokat a gyógyszer törvény mellékletébe felvesszük a többi hasonló hatású szerhez, és így ezek a Btk. alapján kábítószernek minősülnek, és ez a szabályozási rend érvényesül rájuk.

A következő terület az egészségügyben működő szakmai kamarákkal kapcsolatos 2006. évi XCVII. törvény módosítása. Itt egy szó beékelése, a „haladéktalanul” szó kerül javaslatunkban a módosításba. Azért egészülne ki a törvényhely ezzel a szóval, mert a jelenleg hatályos jogszabály nem rendelkezik arról, hogy mikor szükséges megküldeni az egészségügyi szakmai kamarák által hozott végleges határozatot az érintett szerv részére. Riasztás küldésére kizárólag a riasztásra okot adó körülmény tudomására jutását követően van lehetősége az ÁEEK-nek, ezért szükséges ezt elvárni azoktól a szervektől, amelyek részéről ez a riasztás el tud indulni. Ezek a magyar jogi keretek között az egészségügyben működő szakmai kamaráink.

A következő törvénymódosítás a 2018. évi LXX. törvény módosítása azért, mert az ENSZ Kábítószer Bizottsága, a CND a 2018. március 14-17. között megtartott 61. ülészakán a 61/1. döntésével a carfentanil elnevezésű anyagot az egységes kábítószer-egyezmény jegyzékére felvette.

(15.30)

A törvény módosítására a magyar jogrendbe való átültetés során történt adminisztratív hiba, betűelírás javítása érdekében van szükség.

Végezetül az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotrop anyagokról szóló, Bécsben, 1971. február 21-én aláírt egyezmény módosításának

kihirdetéséről a 2018. évi LXXII. törvény módosítása rendelkezett. A törvényben elírás történt, egy i betű maradt ki a C-H-M betűk között. Ennek javítása szükséges a megfelelő molekula - ami úgy hangzik, hogy (Betúzi:) A-B-C-H-I-M-I-N-A-C-A - megfelelően való szerepeltetésére.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezek a változások álláspontunk szerint a magyar egészségügynek azt a fejlődését szolgálják, ami egyrészt a digitális egészségügy lendületes fejlődését biztosítja, másrészt az európai uniós jogharmonizációkra megfelelő módon terepet terem. Ennek érdekében kérem önöket, hogy támogassák a T/7847. számú törvényjavaslatunkat, támogassák azt a munkát, amivel az egészségügy és mindenekelőtt a magyar emberek egészségét védjük és képviseljük.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Nacsá Lőrinc tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, Horváth Ildikó államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Zombor Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZOMBOR GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Általában egy, így az év végén előterjesztett egészségügyi salátatörvény nem szokott túl izgalmas lenni, hiszen döntően adminisztratív jellegű átvetések és harmonizációs feladatok vannak. Azonban én szeretném felhívni a figyelmet arra, amit államtitkár asszony talán egy picit túlzottan szerényen csak úgy mutatott be, hogy a digitális egészségügyre való átalás és annak fejlesztése.

Mint olyan ember, aki dolgozott azon az oldalon is, aki adatot szolgáltatott, és olyan is, aki szeretett volna adatot kapni és valós adatokat, hogy azok alapján döntéseket hozhasson, ezért én rendkívüli fontosságúnak tartom azt, hogy hosszú-hosszú évek fejlesztése után ez az EESZT-nek hívott IHSZ-rendszer vagy digitális rendszer létrejött és elkezdett működni. Nagyon sok ózdkodás volt az ellen, hogy fog-e ez működni, milyen adatokat tud szolgáltatni, tudják-e használni az állampolgárok. Azt kell mondani, hogy minden előzetes félelem ellenére elkezdett működni.

Ahogy most, ebből a törvényjavaslatból is látjuk, egyre több lehetőséget biztosít nemcsak a szolgáltatóknak, az ellátásokat igénybe vevőknek, hanem azoknak is, akik megpróbálják jobba tenni, szervezettebbé, hatékonyabbá tenni az egészségügyi ellátást. Arra biztatom a frakcióm nevében, de úgy gondolom, minden itt ülő nevében a kormányzatot, hogy ezt a rendszert minél nagyobb tempóban, minél szélesebb körben bővítsük, bővítsük, hiszen ahhoz, hogy azt a várt és kívánt változást, amit úgy gondolom, mindnyájan az egész országban szeretnénk elérni, hogy egy igazán jól működő, korszerű, modern, hatékony és finanszírozható egészségügyi rendszerünk legyen, annak alapja az, hogy a szolgáltatók valós adatokat szolgáltatassanak, és akik döntést hoznak vagy döntést végrehajtanak, valós

adatok alapján tudjanak kapacitásokat tervezni, ellátást szervezni vagy akár finanszírozni.

Nagyon fontos az, hogy a jelen lévő magánszolgáltatói rendszer is belép ebbe az elektronikus térbe. Hiszen nagyon sok párhuzamos ellátást és nagyon sok olyan, egymást segítő vagy egymást kiváltó szolgáltatást is lehet ezentúl látni, és a különböző kapacitások megtervezésénél vagy az ellátásszervezésnél valós adatok alapján lehet dönteni. Nagyon fontosnak tartom azokat a korszerű ellátási és főleg diagnosztikai rendszereket, amelyek megjelennek az EESZT-n belül - ha most már így hívjuk, ezzel a mozaikszóval -, hogy fel lehet tölteni a régebbi eredményeket vagy régebbi kórtörténeteket, de azt is, hogy az ellátást igénybe vevők olyan vizsgálatokról, olyan beavatkozásokról is tudnak saját maguk adatokat feltölteni ebbe a rendszerbe, amit majd utána bármilyen ellátóhelyen meg lehet az arra jogosultnak tekinteni, és ezáltal sokkal hatékonyabban tudja az ellátást biztosítani.

Ez előrevetíti és segíti azt az irányt, amit a kormányzat is támogat, hiszen korszerű telemedicinális rendszereket indított el, és valószínűleg nagyon sokan nem tudják ebben a teremben sem, hogy a kormány támogatásával egy olyan rendszer kezd kialakulni a házi-orvosok körében, főleg olyan területeken, ahol igen szigorúak a körülmények és nehéz a házi-orvosi ellátás, amellyel nagyon sok embernek az életét sikerült már megmenteni, például a kardiológiai sürgősségi ellátás keretében, ahol együttműködik a korszerű high-tech technológia, a házi-orvos és a legképzettebb klinikai kardiológusok 0-24-ben. Úgyhogy én arra biztatom a kormányzatot, hogy ezek azok a területek, amelyeket az EESZT használatával és az ilyen támogatásokkal lehet fejleszteni, hiszen ezek emberéleteket mentenek, és egy olyan korszerű egészségügy felé visznek bennünket, ami egyébként manapság már egész Európában vagy akár a világon a követendő utat jelentik. Hozzáteszem, hogy most már, azt hiszem, minden tizedik házi-orvoshoz juttatott el a kormányzat ilyen korszerű kommunikációs eszközöket, illetve EKG-kat.

Mindenféleképpen fontosnak tartom azt kiemelni, hogy ahogy bővül az IHSZ- rendszer, úgy egyre fontosabb az, hogy a megfelelő hatóságok, szervek fokozottan védjék az adatokat, hiszen ennek az egészségnek a veszélye az, hogy hogyan tudja a rendszer kezelője a személyes adatokat és igen szenzitív személyes adatokat megvédeni. Hiszen nagyon jó dolog az, hogy akár a gyógyszerész rá tud tekinteni a velünk kapcsolatos információkra, vagy a betegségregistresekben szerepelnek az adataink, hogy a hozzátartozók is hozzáférhetnek bizonyos adatokhoz, illetve a szolgáltatók szinte mindenhez. Ez mindenféleképpen azt feltételezi, hogy rendkívül erős biztonsági rendszer van, és az itt keletkező adatok illetéktelen kezekbe nem kerülhetnek, amire azért külföldön sajnos vannak példák. Ezt inkább csak, gondolom, szintén közös igényként tudom felvetni.

Az európai uniós irányelvek és rendeletek jogharmonizációjával kapcsolatosan, úgy gondolom, nagy vita nem fog kialakulni, mert azt végre kell hajtánunk, az kötelező. Ezzel kapcsolatosan természetesen a frakciónk álláspontja is az, hogy azt kérjük, a

törvénytervezetet képviselőtársaim támogassák, és támogassák az ebben foglalt, rendkívül fontos stratégiai fejlesztési irányt, ami megalapozhat egy igazán nagy áttörést az egészségügyben, ennek a bővítését támogassuk, és minden eszközzel segítsük ezt a munkát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zombor Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A napi politikai, egészségpolitikai kérdéseket nem kívánom idehozni, azokról a Házban, bár szerintem nem elég sokszor, de azért van szó, azok más témákra, interpellációkra, kérdésekre vagy adott esetben akár vitanapra tartoznak. Így most ebben az esetben az előterjesztésre szorítkoznék.

Átnézve magát a törvényjavaslatot, azt láthatjuk, hogy ez egy EESZT-re, tehát az elektronikus egészségügyi szolgáltatási térre vonatkozó novelláris változtatás, mert maga a jogszabály nem egy helyen van. Lényegében majdnem minden eleme ennek a mindennapokkal, illetve a jogalkotással való harmonizációjára szolgál. Éppen ezért fontos leszögezni néhány tényt vagy néhány megjegyzést az egészségügyi szolgáltató térével kapcsolatban.

Amikor az EESZT indult, a Jobbik üdvözölte, és egyébként azóta is töretlen az álláspontunk: nagyon fontos és hasznos fejlesztésnek tartjuk az egészségügyben. Sőt, amikor ez itt volt, emlékeim szerint akkor már talán nem Zombor államtitkár úr, hanem utódja volt az, aki beterjesztette vagy előterjesztőként képviselte a tárcaálláspontot, de akkor is elmondtuk, hogy már egy ideje meg kellett volna valósulnia, lépést tartva az egészségügy digitalizációjával vagy a technológiai fejlődéssel, de az utóbbi időben úgy láttuk, hogy talán kezdett valami felgyorsulni az EESZT körül. Ennek az egyik jele az, hogy ami a jogszabályban is szerepel, a mostani módosításban, hogy már nemcsak a 2017 novemberétől származó adatok vagy attól datálódó adatok vannak benne, hanem egy 2012-re visszanyúló adatfelszippantásra is sor kerülhet ott, ahol egyébként alkalmas lesz a rendszer arra, hogy ezeket az adatokat felvigyék.

Ez azért különösen fontos, mert bár nagyon sokszor alulbecsüljük az adatok fontosságát, de az adat az egészségügyben csakúgy, mint más területen, valóban egy arany, tehát a modern kor aránya. Ez különösen fontos abban, amikor egy-egy népegészségügyi célnak vagy a magyar emberek egészségi állapotára kihatással levő programnak a megítélésénél vagyunk, hogy megfelelő adatból építsük fel, az megfelelően modellezve legyen és a lehető legjobb megoldást találja meg a

szakma, utána pedig az egészségpolitika. Így hát nyilvánvaló, hogy ezekre az adatokra fokozottan szükségünk van.

Amire mindig felhívtuk a figyelmet, és ebben szerintem mindig van javítanivaló és mindig van a fejlődésnek helye, az az adatbiztonság kérdése. Számtalan aggály merült fel régebben is. Lényegében az élet bizonyította, hogy sokszor felesleges vagy túlzó volt az aggodalom az adatkezeléssel vagy az adatok biztonságával kapcsolatban, de szerintem ezen a téren nagyon fontos egy állandó vigilancia, tehát egy ébrenlét, egy figyelem arra, hogy biztos jó helyen vannak-e, biztos megfelelő kezében vannak, és hogy bizonyos esetekben nemcsak az egészségügy állam részéről, hanem a magánrészről beérkező adatok helyesek-e és nem torzítják-e adott esetben a meglévő adatstruktúrát. Hiszen a célunk az, hogy a lehető legpontosabb, hogy úgy mondjam, tūpontos képet kapjunk arról, hogy miben kell az egészségpolitikának beavatkoznia.

Tehát mindenképpen azt javasolnám, hogy amiben fejlődni kell vagy amiben mindenképpen fejleszteni kell, az az adatbiztonság kérdése lesz. Itt az adatkezeléssel és az ellenőrzési jogkörökkel kapcsolatban az ÁEEK-nek hiányzó jogkörét pótolja most a jogszabály, tehát egy utóellenőrzés vagy az EESZT megfelelő használatának az ellenőrzése lesz.

Azt javaslom, hogy induljunk el abba az irányba, és talán nem is az ÁEEK-en keresztül, hanem valaki máson keresztül, hogy az adatbiztonságot és az adatoknak a valóságát, az integritását, hogy ezt így lehessen helyesen fogalmazni, ezt meg tudjuk valósítani. Én úgy gondolom, hogy ehhez valamilyen külső szervezetnek, akár állami szervezetnek kellene felállnia, vagy valamely olyan meglévő hivatalhoz kellene delegálni, ami biztosítja ezeket a nagyon szenzitív adatokat, hiszen mindannyian tudjuk, hogy a személyes egészségi állapotunk és az eddigi egészségi állapotunk talán a legbizalmasabb személyes adat, így hát ezek biztonsága rendkívül fontos. Az elemzések és a jövőbeni döntések miatt meg az integritása nagyon fontos ezeknek az adatoknak.

Így hát azt javasoljuk, hogy ezen a területen mindenképpen fejlődni lehessen, hiszen fontos, hogy a jövőben hasznot lehessen az egészségpolitika és az egészségügy számára ebből húzni, és másrészről pedig ne legyen veszélyforrás az adatoknak esetleg a kiszolgáltatottsága.

Támogatni fogjuk a javaslatot, hiszen nagyon fontos, hogy a receptkiváltás képviseleti joga rendezésre kerüljön. Amikor az egész e-recept és ezzel kapcsolatos szabályozás bevezetésre került, általános elképzelés az volt, hogy akik akadályoztatva vannak, vagy nem tudják személyesen igénybe venni, ők miként tudják majd kiváltani vagy meghatalmazottjuk vagy családtagjuk útján miként lehet ezt megoldani. Bár ez most egy nagyon bürokratikus rendezési módja, ahogy most vagyunk, és egy nagyon szűk körre szabott, mégis ez valamilyen irányba már ellépés, és talán a gyakorlat vagy az ebből kiinduló gyakorlat majd jobban fogja biztosítani, hogy gördülékenyebben menjen az e-receptek beváltása, illetve a receptkiváltás.

Szintén fontos, hogy a jogszabály alapot teremtsen arra, hogy a nem közfinanszírozott rendszerben történő ellátásra, ami közfinanszírozottan beutaló, itt viszont szolgáltatásrendelés, ennek a szolgáltatásrendelésnek is egy nyomon követhető és egy elektronikusan szabályozott módja legyen. Ez is egy olyan EESZT-finomhangolás, ami joggal merült fel, és rendezésre kerül.

Én azt kívánom összességében és talán ez a fő tézise, hogy ez egy nagyon hasznos novelláris változás, nagyon fontos dolgokat rendez. Azt javaslom, hogy a lehető legtöbbször jöjjön be az EESZT-vel kapcsolatosan hasonló finomhangolás, mert az szerintem az összes egészségpolitikával foglalkozó politikusnak, de az egészségügyben dolgozó szakmai dolgozóknak, orvosoknak, házi orvosoknak, sőt a betegeknek is az igénye, hogy a lehető legjobban be tudják lakni az EESZT-t, amitől egyrészt nagyon idegenkedett mindenki, viszont rendkívül gyors és hatékony ügyintézési mód, és egy viszonylag biztonságos rendszert egybefogó mód lesz.

Az ezzel kapcsolatos kritikákat, ami az EESZT-vel kapcsolatos, írásbeli kérdésekben vagy bármilyen más szóbeli kérdésekben érinteni fogjuk. Szerintem azzal nem árulok zsákbamacskát, hogy alapvetően itt a jogszabályban, a törvényjavaslatban javasolt módosítások a Jobbik által támogatásra fognak kerülni.

Nagyon hasznosak az EESZT-s módosítások, és mi arra kérjük és abban ösztönözzük is a kormányt, hogy ezeket mindig, ne csak félévente vagy egy-egy jogalkotási ciklus felénél vagy egy ülészak felénél vegyék napirendre, hanem minél hamarabb tűzzék mindig ezt napirendjükre, hogy minél gyorsabban és minél többször lehessen átültetni azt, amit a szakma kíván és amire az EESZT még nem tartalmaz belülről funkciót vagy nem alkalmas még rá.

Szerintem ezen az úton haladva lehet csak egy valódi XXI. századi egészségügyet teremteni, túl azokon a kihívásokon, amelyek az általános politikai megfogalmazásban mindig előkerülnek, de ebben legalább egy közös nevezőt lehet találni, és az ez úton való fejlődés szerintem jó irányba megy, csak növelni kell a tempóját. Ehhez kívánok önöknek jó munkát. Úgy gondolom, hogy ezt a javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lukács képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Én is gyarapítani fogom azok sorát, akik dicsérik meg üdvözik ezt a törvényjavaslatot, amely előttünk fekszik. Azokra a részletekre, melyekről államtitkár asszony már beszámolt itt nekünk a Házban és amit olvashattunk a törvényjavaslatban, azokra most nem térnék ki. Általánosan szeretném azt mondani, hogy ez a törvényjavaslat és az ebben foglaltak - nyilván specifikusan az EESZT-t érintő módosítások és újdonságok - már nagyon régóta várt és nagyon fontos újítás és módosítás.

Azt gondolom, számíthat arra államtitkár asszony itt az Országgyűlésben - ahogy látom, ellenzéki padosorokból is, de kormánypártiaknál is egyértelműen -, hogy bármi ezzel kapcsolatos jövőbeli újítás, módosítás, fejlesztés, bővítés mindig támogató fülekre és támogató szavazatokra fog majd találni az Országgyűlésben. Azt gondolom, ez egy nagyon fontos közös felelősség és feladat, így nyilvánvalóan az egészségügyi kormányzatot is csak arra tudjuk biztatni, hogy járjunk tovább ezen az úton, és cselekedjünk ezt meg közösen, amelyekre itt szükség van.

Hiszen az a digitalizációs előrelépés, az adatkezelés és akár kórtörténet nagyon fontos, akinek van idős vagy beteg hozzátartozója, tudja, az a törvényes meghatalmazás és az elektronikus rendszerben is a törvényes képviselő rögzítése olyan kiemelt terület, amelyről azt gondolom, hogy az életünkről és az életünkben az egészségügyhöz való kapcsolatnak az egyszerűsítéséről, a könnyebb ügyintézésről és a nagyobb átláthatóságról szól. Hozzátenném, hogy pont képviselőtársammal az előbb beszélünk, előtte fölírtam ezt magamnak, hogy ez nagyobb állampolgári felelősséggel is jár.

(15.50)

Most már nem tudjuk azt mondani, hogy nem tudtuk, hogy miről van szó, hogy nem láttuk a végeredményt, hogy nem láttunk bizonyos kórtörténeti papírokat. Itt tartom nagyon fontosnak a magánszolgáltatások adatszolgáltatásának összekapcsolását, hiszen eddig láthattunk sokszor olyan anomáliákat a rendszerben, hogy voltak sötét foltok egy-egy beteg történetében, mivel a magánszolgáltatók nem szolgáltatják ezeket az adatokat, ezért talán nem volt teljes képünk arról, hogy hogyan és miként történt.

Nagyon fontosnak tartom, hogy 2012. november 1-jéig visszamenőleg lesznek feltöltve az adatok az eseménykatalógusba. Nagyon fontosnak tartom, hogy a gyógyszerek is hozzáférnek ezekhez az adatokhoz, és fel tudják állítani a pontos eseményleírást, magukban tudják modellezni, hogy mi is történt. Ez azért is fontos, mert sokszor talán az állampolgárok - és ebben talán nekünk is van felelősségünk, a szemléletformálásban - egy gyógyszertárban egy gyógyszerész talán csak bolti eladónak néznek, ezért talán nincs így. Ezért is fontos, hogy egy ilyen jellegű kapcsolat létrejöjjön a beteg és a gyógyszerész között vagy a felhasználó - én felhasználói oldalról tudom ezt megerősíteni - és a gyógyszerész között, nagyon fontos, hogy létrejöjjön egy ilyenfajta kapcsolat is, és így az adatok is láthatóvá váljanak.

Amit képviselőtársam már említett, itt nyilvánvalóan nagyon fontosak az adatvédelmi garanciák. Erre mindig külön figyelmet kell fordítani, és azt gondolom, itt erről szó van, és ez egy helyes dolog, hiszen itt olyan szenzitív adatokról van szó, amelyeket a legnagyobb körültekintéssel és a legnagyobb biztonsággal kell majd kezelni az elkövetkezendő időszakban.

Nagyon fontos cél a naprakészség, hiszen akkor van értelme egy ilyen rendszernek és ennek a tovább-

fejlesztésnek, ha az EESZT naprakészen tartása elsődleges feladata a működtetőknek és nyilvánvalóan az adatszolgáltatóknak is.

Nagyon fontos elem, hogy meglegyen az a kommunikáció az Államkincstár és az EESZT-rendszer között, hogy amennyiben, mondjuk, egy tajsám érvénytelenné válik például elhalálozás miatt, akkor azonnal rögzítve legyen, és tudjanak lépni, például ne akadályozzák az egészségügyet olyan érvénytelenné vált beutalók, receptek és egyéb történetek, amelyekkel megint csak lassítjuk a rendszert. Azt gondolom, ez egy nagyon jó irány. Az elmúlt időszakban, pont nem olyan régen tapasztalhattam meg, hogy az ügyfélkapus azonosítómmal hozzáfértem a vérvételi leletemhez - azt gondoltam, hogy na, végre!, talán ez jutott eszembe ilyen szlenges fogalmazással, ezt egy nagyon jó iránynak tartom -, meg akár a recepttörténethez is.

Azt gondolom, hogy ezen az úton tovább kell haladni amellet, hogy figyelmet kell fordítani a szemléletformálásra is. Ebben az egészségügyi kormányzatnak és nekünk, politikusoknak is van felelősségünk, hogy azt az állampolgári felelősséget, az állampolgári tudatosságot erősítsük a magyar emberekben ebben a témakörben is, megmutatva nekik, hogy milyen lehetőségek állnak rendelkezésre, de ez milyen felelősséggel is jár, mint akik igénybe veszik ennek a rendszernek a szolgáltatását. Azt gondolom, jó szívvel lehet támogatni ezt a törvényjavaslatot. Azt kívánom magunknak, azt kívánom nemcsak a parlamenti döntéshozóknak, hanem a magyar embereknek is, hogy minél több ilyen javaslat kerüljön majd ide elénk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Én sem fogok visszaélni azzal a helyzettel, hogy egészségügyi témát tárgyalunk a parlamentben, és hosszasan mesélhetnék arról, hogy mennyi mindent lenne még érdemes szabályozni, mennyi minden olyan kérdés van az egészségügyben, amely azonnali és sürgős megoldásért kiált. Én is példásan rövid leszek, és könnyű helyzetben vagyok, hiszen szinte azt mondhatnám, hogy egyetértek azzal, ami ott elhangzott, egyetértek azzal, ezzel, tehát én csak ilyen címszavakat mondanék az egyes, kettes, hármas pontról.

Néhány dolgot azonban szeretnék magam is kiemelni és megerősíteni. Nagyon-nagyon régen gondolkodtam azon, hogy vannak egészen elképesztően egyszerű dolgok az életben, és valamiért mégsem csinálnak meg, most bocsánat, hogy ilyen buta szót használok én is. Amikor az ember ilyen gyakorló vezető, mondjuk, egy kisebb egységben egy önkormányzatnál, mindig csodálkoztam azon, hogy hogy van az, hogy van a háziorvos, van a járóbeteg-szakellátás, van a kórház, ott vagyunk együtt, egymástól néha pár száz méterre, és ugyanazokat a dolgokat párhuzamosan

csináljuk, költjük a pénzt, egymással nem kommunikatív rendszereket üzemeltetünk és tartunk fenn. Ilyenkor mindig elgondolkoztam azon, és próbáltam magam vezetőként ebben az egyébként nagyon egyszerű ügyben áttörést elérni, és azt láttam, hogy ez egy nagyon monolitikus és zárt szakma, nagyon büszke, nyilván nagyon védi a saját maga belső viszonyait, ezért gyakorlatilag teljesen erőtlenségem voltam ezekben az ügyekben. Óriási áttörés volt, ha mondjuk, néha legalább a háziorvost felhívja, a járóbeteg-szakellátás tudta használni. Még egyszer mondom, mind a kettő fenntartója ugyanaz volt. Tehát sajátos és vicces módon pont ugyanonnan kapták a támogatást és a pénzt. Nos, ezért is azt gondolom, hogy ez egy óriási lépés, ami felé ezzel az EESZT-vel mentünk. Azt gondolom, hogy ennek mindenfajta finomítása, ahogy jobbikos kollégám mondta, szerintem helyes, fontos és jó.

En magam is egy dolgot szeretnék megerősíteni, az adatvédelem kérdését. Borzasztóan kényesek vagyunk erre. Nyilván nagyon-nagyon fél mindenki. Október 1-jén volt egy hackertámadás az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézetnél, érzékeny adatok kikerültek. Nyilván pontosan tudjuk, hogy a XXI. század erről szól, hogy azok, akik a bűnelkövetők, akik nem a jó célt szolgálják, egy picit mindig egy lépéssel előbbre vannak, mint azok, akik megpróbálják ezt megakadályozni, de mégis amit lehet, mindenképpen tegyük meg.

Egy dolgot a kollégáim észleltek, és szeretném erre felhívni államtitkár asszony figyelmét. Azt mondják az én kollégáim, hogy a ritka betegségek esetében ez a szabályozás az infotörvény 5. § (2) bekezdésével ellentmondásba kerülhet. Tehát ez túlságosan általános megfogalmazást tartalmaz erre az eshetőségre. Talán érdemes bizonyos szempontból akár pontosítani ebben a törvényben a szöveget, akár pedig valamilyen módon az infotörvényre való utalással ezt a részt kiegészíteni.

Magam is szeretnék kitérni arra, amit szintén kényes témának gondolok, a közfinanszírozásból a magánfinanszírozásba való ilyen típusú átjárás lehetőségét. Ha megengednek ennyi politikai mondatot itt késő este, akkor ez bizonyos szempontból (*Közbeszólások a Fidesz és a KDNP soraiból: Késő este van?*) annak a beismerése, hogy a közfinanszírozott rendszeren keresztül bizonyos dolgokat már nem tudnak vagy talán nem is akarnak ellátni. Tehát megerősítik annak a lehetőségét, hogy adott esetben a magánszférába áttérjék a betegek egy részét. Én ettől mindig félnék kormánypárti politikusként, ha ilyen módon a közszférából egy ilyen legális csatornát teremtünk a magánszféra ezen területére. Ez mindig felvet adott esetben olyan kérdéseket, amelyek kényesek és kínosak lehetnek. De még egyszer mondom, értem ennek a logikáját, értem ennek a technológiai részét, nyilván bizonyos szempontból támogatjuk is.

Summa summarum, azt szeretném önöknek mondani, hogy csatlakozva az előttem szóló bölcs mondatokhoz, amelyeket képviselőtársaim mondtak - és a kevésbé bölcs mondatokhoz is, de zömmel bölcs mondatok voltak természetesen -, én is arról biztosítom a Házat, hogy hacsak valamit közben nem

tesznek még bele a törvénybe, akkor mi is úgy készülünk, hogy támogatni fogjuk ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Molnár Gyula képviselő úr. Most megadom a szót Hohn Krisztina képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Igazán jó hozzászólásokat hallgathattunk az előzőekben. Szinte mindenkivel egyet tudunk érteni, hiszen tény, hogy ez a fajta fejlesztés, amit az EESZT kibővítése szolgál, mindenképpen üdvözítő és fontos számunkra. Mindenki találkozik élete során egészségügyi intézménnyel, így ez tényleg mindenkit érint. Azt gondolom, hogy ahogy az előttem szólók is már elmondták, rendkívül fontos az adatvédelem. Ezt mindannyian mondjuk. Mindannyian aggódunk, hiszen senkinek sem lenne jó, ha illetéktelen kezekbe kerülne az, hogy milyen betegségekkel küzdünk vagy milyen gyógyszereket szedünk, s a többi.

Egyébként általában nem kedveljük annyira mi, ellenzékiek a salátatörvényeket, merthogy sokszor nagyon sok mindent tartalmaz, amelyek nem is igen illenek össze. Ez most egy üdvözítő kivétel, hiszen ha jól számoltam, akkor tíz törvény módosítását tartalmazza, de azért zömmel az egészségüggyel foglalkozik, és azt hiszem, egyedül a víz az, ami talán picikét kilóg belőle. Egyébként nagyon fontos, amit államtitkár asszony elmondott: napi 250 ezer eset, 800 ezer recept és 40 ezer dolgozó. Ezek nagyon-nagyon nagy számok.

(16.00)

Ha belegondolunk abba, hogy ez mindenképpen megkönnyíti majd a munkát és magát a folyamatot, akkor ez mindenképpen jó dolog.

Azt gondolom, hogy azért szívesen látnék még olyan javaslatokat is, mert nem lennének ellenzéki, ha nem mondanék valami mást is, amelyek például a praxisközösségek megerősítését érintik, amelyek akár a praxisfinanszírozás újragondolását tartalmazzák, hiszen azért a háziorvosoktól halljuk a visszajelzéseket is. Ezek alapján azért tudjuk, hogy mondjuk, az egészségügyben ezeken is lehetne javítani.

És persze a kórházak is örökös lerágott csont, de ott is talán a vezetők alkalmasságát is néha azért meg kéne nézni, hogy vajon az adóssághalom kizárólag a rossz finanszírozás eredménye, vagy esetleg a rossz gazdálkodásé.

Nagyon fontos, hogy a vízről - erről nem nagyon beszélt senki - csak annyit mondjak, hogy bár nem ez a konkrét tartalma a törvénynek, de mégis fontosnak tartjuk az ivóvízbázis védelmét, hiszen a kormánynak az egyik legfontosabb feladata az, hogy egészséges ivóvizet biztosítson mindenki számára, és tudjuk, hogy elavult a víziközmű-rendszer, és hogy nagyon nagy bajban vannak a vízművek.

Ezek mindenképp szakmai visszajelzések, hiszen a kiszabott közműadó és egyéb más, nem túl pozitív

folyamatok nehezítik majd az ivóvízellátást, hiszen több ezer milliárd forint is hiányozhat akár a rendszerből, és senki nem lát a föld alá, nem tudjuk, hogy milyen állapotban vannak a vezetékek, de az mindenképpen beszédes, hogy egyre gyakoribbak a meghibásodások, sok helyen zavaros az ivóvíz, és így tovább, ezt most nem kívánom ragozni.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt gondolom, hogy ilyenfajta salátatörvényeket is szívesen látnánk a jövőben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony, és köszöntöm a tisztelt Házat. Szeretném megkérdezni, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így megadom a szót Horváth Ildikó államtitkár asszonynak.

DR. HORVÁTH ILDIKÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Én nagyon szépen köszönöm a képviselő uraknak és a képviselő asszonynak a hozzászólását. Nagyon örülök ennek a széles körű támogatásnak, ami az EESZT és az egészségügy digitalizációja irányába hat. Komoly segítség, komoly támogatás nekünk, és én támaszkodni fogok azokra a javaslatokra, azokra a jó tanácsokra, amik elhangzottak. Hadd ismerjem el itt azt, hogy Zombor államtitkár úrra, utána Ónodi államtitkár úrra, tehát többünkre jutott valamelyik szakasza ennek a fejlesztésnek. Ez egy nagyon fontos dolog, hogy mivel ez több évre, évtizedre átnyúlóan haladó fejlesztés lesz, ebben mindig legyen egy olyan összefogás és egy olyan erő mögötte, ami viszi előre, és kiköveteli az újabbat meg az újabbat.

Most egy olyan szakaszába érkeztünk, hogy ez a konzolidáció nagy volument tud működtetni. Ez megtörtént. Van technikai lehetőség a következő nagy lépésre, ezt jelenti most az összes magánszolgáltatónak a becsatolása. És ebben nekünk két nagyon komoly hajtóerő van, az egyik a betegbiztonság további növelése. Elmondták, többféle módon megfogalmazták, hogy az, hogy megszűnnek ezek a fekete foltok, hogy a betegellátásban látjuk vagy nem látjuk az ellátási eseményt, ez kritikus jelentőségű, és az a transzparens működés is, hogy az adott beteg ellátásával kapcsolatban történik-e valami és mi történik a magánellátásban, és hogy a közellátás folyamán valós események esetén erre rálátása legyen a következő ellátónak is, ezt erősítjük.

Valóban kiemelt hangsúlyt kap az EESZT-ben az adatbiztonság. Ez egy olyan rendszere az egészségügynek, ami 5-ös biztonsági szinten van. A kormányzati háló, a kormányzati gerinc rendszere biztosítja azt a legmagasabb fokú informatikai védeltséget, ami mind ez ideig hibátlanul garantálta azt, hogy ebben nem lehetett betörni, ezt nem lehetett meghackelni; ez szolgált, és nem történt semmiféle ilyen támadhatósága. Az OGYÉI-nél, amit itt említettek, történt támadás.

A jóindulatú hacker, ahogy magát hívta, felhívta a figyelmet egy olyan részrendszer érzékenységre, sebezhetőségre, ami korrekcióra került. Fontos, tanulunk belőle. Átvizsgáltattuk az összes egyéb elektronikai rendszerünket, és törekszünk arra, hogy valamennyi ilyen szintű védeltség alá kerüljön.

Az adatbiztonság úgy is fontos, hogy ki láthatja és ki férhet hozzá az adatokhoz. Ezért tartottuk nagyon precízen szabályozandónak azt, hogy a betegnek milyen meghatalmazása kell arra vonatkozóan, hogy azok, akik a számára például e-receptet kívánlanak, milyen körből kerüljenek ki és milyenfajta meghatalmazási rendszerrel. És ezért történik az, hogy minden egyes esetben, ha valaki megnézi egy beteg adatát, ez rögzítésre kerül a rendszerben, bármikor visszakereshető. Tehát pontosan tudjuk azt, hogy ki nézelődik bármelyikünk adatai között, és valóban azért végzi-e, mert az ellátótevékenység folytán ezt elvárjuk tőle, ezzel nekünk is segít.

A rendszer jelen fejlettségi fokán segít abban is, hogy a visszaéléseket kiszűrje. Meg lehetett fogni gyógyszerrel visszaélő gangeket, hogy így fogalmaztam meg. Meg lehetett fogni egy-két olyan gyógyszer-tárat, ahol indokolatlanul magas, elsősorban kábító hatású fájdalomcsillapítók forgalma zajlott. Utol lehetett érni ezeket az eseményeket.

És még egy dolog történt: valóban ellenőrzik ezt az emberek, valóban nézik. Én mindenkit, az itt jelenlévőket is arra biztatom, hogy nézzék meg a saját adataikat. Kiszúrásra kerültek, kaptunk bejelentéseket, és történtek kivizsgálások, intézkedések olyan esetekben, amikor az adott beteg jelezte, hogy vele ott vagy pont olyan ellátás az ő tudtával nem történt. Tehát alkalmat ad arra a civil kontrollra, ami, azt gondolom, hogy bármilyen szektorban elvárható, és egy fontos része annak, hogy a rendszer szolgáltatásai megfelelően tisztuljanak.

És a telemedicina irányába - köszönöm Zombor államtitkár úrnak, hogy említette -, igen, határozott lépéssel szeretnénk továbblépni és menni előre.

Én nagyon hálás vagyok Lukács képviselő úrnak - azért is, mert elköszönt, hogy nem tud tovább maradni, és a választ nem tudja meghallgatni -, hogy kiemelte, hogy támogatni fogják ezt a javaslatot, és az e-recept kiváltással kapcsolatban, illetve egyáltalán azzal kapcsolatban, hogy minél hamarabb hozzunk az EESZT-vel kapcsolatos módosítási javaslatokat, erre biztatást ad. Szívesen fogjuk tenni, és dolgozunk is érte, mert az e-recept kiváltásával kapcsolatban ez valóban egy bürokratikus, nagyon szigorú, a jobbiztonságot nagyon jól kibíró intézkedés, de dolgozunk azon, hogy pilotban kipróbálhassuk azt a rendszert, amit a csehek alkalmaznak, ami egy nagyon egyszerű dolog. Telefonos üzenatként, sms-ként érkezik egy QR-kód, és ez a QR-kód alkalmas arra, hogy az első kiváltó személy kiválthassa. A beteg bármilyen telefonszámot megadhat, tehát tulajdonképpen saját felhasználásával adhatja meg valakinek a telefonszámát. Ez továbbbátható, de az első kiváltásnál inaktíválódik. A rendszer egyszerű, de most számoltuk, hogy ha abból indulunk ki, hogy a mostani sms-díjakat vesszük alapul, amik a civil szférában vannak, és csak

34 forinttal vagy valahány forinttal számolunk, és azt mondjuk, hogy egy nap alatt 800 ezer recept kerül kiváltásra, akkor ezt ki-ki szorozza ki, hogy ez jelen pillanatban milyen volumenű teher pénzügyileg, nagyon távolról megnézve. Bármelyik szereplőnek, akár az államnak, akár az ellátóegységnek, akár a betegnek, akárhova teszem, ez egy óriási költség. Tehát azon egészen biztos, hogy dolgozni kell és gondolkodni kell, hogy hogyan lehet ezt költséghatékonyan, olcsón és a lehető legjobban megoldani. Jelen pillanatban nézzük az internetes megoldásokat, az e-mailes kommunikációt, mert az ingyen van ott, ahol megvan az internetes kapcsolat, de ez az e-recept használhatóságának és meghatalmazással történő használhatóságának egy technikailag támogatható és megvalósítható újabb lehetősége lenne. Nagyon bízom benne, hogy a következő félévben tudunk vele jönni.

Nacsa képviselő úrnak hadd reagáljak erre az ügyfélkapus hozzáférésre, hogy ez nagy öröm és szemléletet formál. Valóban látjuk, és én nagyon fontosnak tartom, hogy ezt a fajta szemléletet, a saját egészségünkért való felelősséget, a saját adataink ellenőrzése iránti igényt jól szolgálja a rendszer, hogy egyszerűen működtethetővé kell tegye és online formában bármikor megtehesse.

Azért el kell hogy mondjuk, hogy az EESZT tekintetében viszonylag későn indult a magyar rendszer, de azért most az európai toplistában benne vagyunk, akik nemzeti szinten, az egész ország lakossága számára biztosítanak egy olyan egységes rendszert, ami magasan védett és ilyen szinten szolgáltat. Tehát ebben igyekszünk még előbbre kerülni, és igyekszünk használni azt a helyzetet, hogy ha valamiben azért lehetünk az élen, akkor ne csak a védőoltások átvittetésében legyünk az európai rangsornak az élen, hanem mondjuk, ebben is odakerüljünk, vagy ott tudjuk magunkat tartani.

Molnár képviselő úr említette, és nagyon szépen köszönöm azt a megfogalmazást, ahogy megfogalmazta, hogy egy önkormányzatnál, egy településen, egy lakóhelyen tulajdonképpen azt, hogy ez egy egységesen szolgáltató egészségügyi rendszer legyen, nehéz megvalósítani. Mi is észleljük, mi is megérezzük. Az EESZT-t egy nagyon fontos technikai segítségnek tartom. Rá is támaszkodva azért a „Három generációval az egészségért” programunkban offline módszerekkel, az emberek és az intézmények közötti együttműködésnek az erősítését szolgáló források biztosításával is dolgozunk azért, hogy aktív párbeszéd legyen az alapellátó és a járóbeteg-ellátó között, hogy a beteg érdekében, a kardiovaszkuláris halálozás csökkentése érdekében és a jól megfogalmazott egészségértékek érdekében együtt dolgozzanak. Erre kötelezve vannak. Ebbe vonják be az egészségfejlesztési irodákat; dolgozzanak együtt az önkormányzattal, és vonjanak be olyan szakembereket, mint gyógytornász, pszichológus, gyógypedagógus. Szabadon választhatnak, hogy ki mindenkit szeretnének bevonni.

Hadd mondjam el, hogy ebben tényleg kreatívak a most már elindult partnerek, hatékonyan elkezdtek együtt dolgozni, és most már megélik ennek a közösen elvégzett munkának az örömét. Úgyhogy én nagyon

remélem, és azon dolgozunk, hogy ezeket erősítsük. Ennek a pályázatnak a második szakaszát kiírtuk, és ez a mozgósító erő, amit ön is említett, hogy közösen, együttműködésben kell elvégezni, mert így lehet jól szolgálni a beteg érdekét, ez minél jobban megvalósulhasson.

(16.10)

Tudom, hogy a tegnapi nap folyamán itt a parlamentben téma volt, és Gurmai Zita képviselő asszony hozta fel témának azt, hogy önök hogyan értik a közfinanszírozott és magánfinanszírozott ellátás között ezt a szolgáltatás-igénybevételi jogosítványt. Ezen hosszan elgondolkodtam, végigtárgyaltuk a NEAK-kal, végigtárgyaltam az ÁEK-vel, hogy mik a helyzetek. Fontos azt tudni, hogy az EESZT egy technikai lehetőség, jelen pillanatban beutalási, szolgáltatásvásárlási lehetőséget jelent, a magán nem tud így kérni a köztől, tehát ott van egy barikád. Nincsen hivatalosan kemény barikád a jogszabályban beállítva, hogy a köz kérjen a magántól. Tehát ha igény van arra, hogy ezt világosan megfogalmazzuk, hogy ez nem cél volt... - ez a technikai eszköz elsődlegesen a magánon belül, a csatlakozó magánszolgáltatók számára is azt a lehetőséget kívánta felajánlani, hogy technikailag lehetséges az e-beutaló, tehát ők egymáshoz is küldhetnek beteget. Nem volt cél, nem képviseljük, sőt nagyon is ellene vagyunk annak, hogy olyan megrendelések érkezzenek a magánszolgáltatókhoz, amelyek a közfinanszírozott ellátásból indulnak.

Viszont nagyon fontosnak tartom azt a részét, hogy a transzparenciára törekszünk. Néha érkeznek lakossági bejelentések, és néha érkeznek egészségügyi el-látóktól egymás felé feljelentések, hogy úgy fogalmazzam meg, és tudjuk azt, hogy történik visszaélés azzal a rendszerrel, amit most működtetünk, és megtörténik az, hogy közfinanszírozott ellátásban dolgozó kolléga a saját magánrendelésébe utalja úgymond a betegét, és megtörténik olyanfajta rendelés, amiről azt gondoljuk, hogy nem szolgálja a beteg érdekét, és nem szolgálja jól nekünk mint embereknek a magyar nemzetben, a magyar államban élő embereknek az érdekeit. Remélem, hogy ez a technikai lehetőség rá fog világítani, ha ilyesmi történik, ezeket látni fogjuk, hogy ugyanazon ember, az adott beteg megjelenik egyik nap a közfinanszírozott ellátásban, másnap pedig a magánfinanszírozott ellátásban és miben és miért.

Nagyon remélem, hogy ez a transzparencia, ez a betegútfigyelés segít abban, hogy az ilyen visszaélések minél pontosabban, minél precízebben kiszűrődhesse-nek. Egy példát hadd mondjak! A NEAK elkezdte a várólista-vezetést, és az első alkalommal, amikor elkezd-ték vezetni, látva a számokat, okozott rémületet, okozott visszatetszést, sok minden ellenérv volt, de akkor még nem lehetett világosan látni azt, hogy az a folya-mat, ami a létrehozásától követő pár év alatt lezajlik, a rendszer tisztulása, a várólisták rövidülése, és a vissza-élések nagyon jó mértékben történő kiszűrése érdeké-ben szépen szolgál. Arra számítok, hogy az EESZT-nek ez a jellegű bővítése és a technikának, az elektroniká-nak ez a fajta használata ezt kiválóan fogja szolgálni.

Azt a törvényi szabályozási szükségletet pedig esetleg vizsgáljuk, hogy ezt a barikádot, amely az egyik irányban fel van építve, valóban megkreáljuk, megteremtsük. Úgyhogy köszönöm szépen, én így értelmeztem az önök hozzászólását, és valóban azt a fajta politikai vitát, hogy ki mit, hogyan akar fizetössé tenni, én sem gondolnám most itt kinyitni.

Végül az LMP képviselőjében Hohn Krisztinának hadd köszönjem meg, hogy a vízzel és az egészséges vízzel is foglalkozott. Valóban, a vizet az egészséges élet és az ivóvíz köti nagyon erősen a mi tevékenységhez, az általunk képviselt területen a hatósági működéshez, ezért fontos számunkra, hogy megfelelő idő álljon rendelkezésre arra, hogy el tudják végezni jól ezek a hatóságok, a mögöttük álló szakemberek a vizsgálatokat, mert az, hogy mit engedünk ki a csapból és iszunk abban a hitben, hogy ez egy jó minőségű ivóvíz, kritikus jelentőségű.

Magyarországon jobb helyzetben vagyunk, mint sok másik ország akár csak Európában az ivóvíz minőségével kapcsolatban. Az, amit ön említett, nyilván nem a mi tárcánkhoz tartozik, hogy a közműveket hovatovább újra meg újra fejleszteni kell. Egyet hadd mondjak: azt tudjuk például, hogy amikor az ólommal kapcsolatos szennyeződés történt, akkor a közművek tekintetében megtette az állam és megtették a közműcégek az átállási kötelezettségeket, kicserélték a csöveket. Ahol nehezen hozzáférhető helyzetet látok, ez által problémát, és kell róla sokat beszélni, az az, ahogy a vízáramlás eljut az emberekhez a víz. Ezek a saját vízvezetékek a családi házban lehet, hogy 50 méteren keresztül, lehet, hogy 1965-ben lefektetve, olyan csövek, amelyekben esetleg még mindig ólom van, és lehet, hogy ez egy olyan társasház, ahol olyan döntések születtek, amelyek nem kedveznek az egészségnek, hanem valamiféle más értékeket képviselve nem történik meg a csőcsere.

Tehát jelen pillanatban az a becslésünk, hogy a nagyobb probléma nem a köz által biztosított tevékenységek során van, illetve nem a köz által viszonylag egyszerűen szabályozható területeken van, hanem a magánszférában, ahol azt gondoljuk, az információ átadása rendkívül fontos. Megköszönöm mindenféle segítségüket ez irányban, hogy erről beszéljünk publikusan, mert ez egy szükséges része ennek a munkának.

Azt pedig ugyancsak köszönöm, hogy felsorolta azt a három dolgot, amit mi kiemelt jelentőségűnek gondolunk. Alapellátást akarunk erősíteni, alapellátási együttműködések. Valóban azért dolgozunk, hogy a különböző programok után - svájci projekt, EFOP, „Három generációval az egészségért” - egy olyan generalizált jogi környezetet hozzunk létre, ami valóban életre kelti rendszerszinten és az egész rendszer szintjén a praxisközösségeket.

A praxisfinanszírozást, elsősorban ott az igazítást én nagyon fontosnak abban látom, hogy azt a fajta részt növeljük, ami a teljesítménytől függ, tehát hogy mennyire szolgálja jól az emberek érdekeit, és ezzel kapcsolatban valóban számos visszajelzésünk van háziorvosoktól, akik ebben hajlandók és tudnak is partnerek lenni. Valóban egyetértek önnel, hogy az első helyi felelősei a fekvőbeteg-ellátásnak, a kórházainknak a

kórházak főigazgatói, nekik van jogszabályi felhatalmazásuk arra, hogy a törvénynek megfelelően gazdálkodjanak, és ennek megfelelően lássák el feladataikat. Tehát megkerülhetetlen kérdésnek látom azt, hogy ezzel a területtel foglalkozunk, úgyhogy nagyon szépen köszönöm a hozzászólását.

Köszönöm szépen, elnök úr, én ennyiben szerettem volna a reflexióimat összefoglalni. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár asszony. Az általános vitát lezárom. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7846. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Kaderják Péter úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat tíz energetikai tárgyú törvény, nevezetesen a bányászatról, a távhőszolgáltatásról, a földgáz biztonsági készletezéséről, az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről, a villamos energiáról, a földgázellátásról, a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentéséről, a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről, az egységes közszolgáltatói számlaképről és az energiahatékonyságról szóló törvények, valamint a hulladékról szóló törvény technikai módosítására irányul.

A törvényjavaslat szerinti módosításokat alapvetően az elmúlt két évben elfogadott különböző uniós jogi aktusok - ezeknek a száma összesen 12 darab - hazai átültetésének, illetve megfeleltetésének szükségessége, valamint kisebb, részben a hazai jogalkalmazói hatósági tapasztalatok, illetve az energiaszektorban végbement változások és végrehajtott intézkedések indokolják.

Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam a törvényjavaslat legfontosabb elemeit az egyes szakterületek vonatkozásában! A bányászatról szóló törvény rövid módosítása kizárólag jogharmonizációs célt szolgál, a 2018/1999. számú uniós rendeletnek való megfelelés érdekében egy jelentéstételi kötelezettség gyakorisága módosul.

A távhőszolgáltatásról szóló törvényt néhány kisebb terjedelmű módosítás érinti, amelyek nem jogharmonizációs célokat szolgálnak, hanem a hazai jogalkalmazás egyértelműsítését célozzák. Ezek közül kiemelendő az engedélyezésre vonatkozó szabályozás pontosítása, ami egyértelművé teszi az engedélyezési eljárásokat annak biztosítása érdekében,

hogyan a fogyasztót ellátó távhőtermelő kapacitások mindig rendelkezésre álljanak.

(16.20)

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló törvény kis terjedelmű módosítása alapvetően jogharmonizációs célt szolgál, a 2017/1938. számú uniós rendelet megfeleltetése érdekében szükséges. E módosítások alapvetően az európai uniós terminológiának a földgáz biztonsági készlet felszabadítására vonatkozó hazai szabályozásán történő technikai átvezetését tartalmazzák, valamint egyértelműsítik a biztonsági készlet felhasználásának céljait és keretszabályait.

Az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló törvény technikai módosításainak célja a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal közötti hatósági együttműködés törvényi szintű kereteinek a megteremtése. Itt Európában egy évi 30 ezer tonnás illegális hűtőközeg-kereskedelem működik, és ennek az illegális hűtőközeg-kereskedelem kiszűrésének, ellenőrzésének a céljából valósul meg a hatóság és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal közötti együttműködés, amennyiben a törvényi változtatást önközzel megszavazzák majd.

A villamos energiáról szóló törvény módosításai szintén alapvetően jogharmonizációs célúak, és azon belül is főként technikai jellegűek. Egyrészt a 2018/1504. számú uniós rendeletnek, másrészt az úgynevezett „Tiszta energia” csomag szerinti villamos energia tárgyú rendeleteknek való megfeleltetés érdekében van ezekre szükség.

A jogharmonizációs célú módosításokon túlmenően sor kerül a villamosenergia-okosmérő felszerelésére vonatkozó, törvényi szintű felhatalmazó előírások megállapítására is a tervezetben, mivel a kormány célja, hogy azon felhasználási helyeken, ahol az a villamosenergia-rendszer szempontjából megtérülő beruházásként megvalósulhat, alapvetően a nagyobb fogyasztással bíró lakossági, valamint a nem lakossági fogyasztóknál, ott ez az innovatív, a fogyasztók számára is kedvező eredményekkel szolgáló technológia alkalmazása lehetségessé váljon.

A földgázellátásról szóló törvény közepes terjedelmű módosítása döntően a 2017/1938. számú uniós rendelet, a földgázellátás-biztonsági rendelet jogharmonizációja érdekében szükséges. A rendelet célja, hogy minden tagállam megfelelő és összehangolt intézkedéseket hozzon olyan gázellátási válsághelyzetekben, amit az ellátás zavara vagy kivételesen magas földgázigény megjelenése idézhet elő.

Az uniós terminológia három válságszintet különít el. Ezek közül az első, úgynevezett korai előrejelzési szint azt jelenti, amikor bizonyos információk alapján feltételezhető, hogy a jövőben az ellátás biztonságát veszélyeztető esemény következhet be. A második, úgynevezett riasztási szint esetén ténylegesen fellép valamilyen zavar, de azt a földgázpiac még képes önállóan kezelni. A harmadik, úgynevezett válsághelyzeti szint azt jelenti, amikor az ellátás biztosítása már csak nem

piaci alapú intézkedésekkel, például a biztonsági földgázkészlet felszabadítása révén lehetséges. Természetesen megnyugtatók ezen a ponton mindenkit, hogy ilyen helyzetre Magyarországon nem kell számítanunk, hiszen a földgázraktárolók teljesen fel vannak töltve, felkészültünk teljes mértékben a mostani fűtési szezonra. Annak érdekében, hogy az ellátás ne kerülhessen veszélybe, a kormány mintegy 20 százalékkal, 1,45 milliárd köbméterre emelte a földgáz biztonsági készlete szintjét idén tavasszal. Az ezen felül fennmaradó mintegy 4,87 milliárd köbméter a kereskedelmi készlet.

A törvénytervezet emellett a földgáztervezet vonatkozásában további kis terjedelmű, egyrészt jogharmonizációs célú, másrészt az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalatain alapuló módosításokra is javaslatot tesz.

A megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentéséről szóló törvény módosításának háttere, hogy a kormány 2020. január 1. napjától jelentősen megemeli az üzemanyag-forgalmazók kötelező bioüzemanyag-bekeverési részarányát. Erre egyrészt az Európai Unió megújulóenergia-felhasználásra vonatkozó előírásai okán, másrészt a hazai agrárium védelme és Magyarország energiafüggetlenségének elősegítése miatt volt szükség. A részarány megemlése mellett indokolt megalapozni a bioüzemanyag-részarány teljesítésének ellenőrzését is a jogkövető forgalmazók esetleges versenyhátrányának kiküszöbölése és a nemzeti célok elérése érdekében. A törvénymódosítás értelmében szükséges egy felhatalmazó rendelkezést is rögzíteni, amely a bioüzemanyag-részarány teljesítésének ellenőrzését alapozza meg.

A bioüzemanyag bekeverése mellett az üzemanyag-forgalmazóknak a 2020. évre vonatkozóan kötelező 6 százalékos üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentést is végre kell hajtaniuk a 98/70. uniós irányelvben meghatározott kiinduló értékhez képest. Annak érdekében, hogy a jogkövető üzemanyag-forgalmazók adminisztratív okokból ne szenvedjenek versenyhátrányt, indokolt egyrészt megfelelő időt biztosítani részükre a tárgyévi üvegházhatásúgáz-életciklusra vonatkozó jelentés összeállítására érdekében. Ennek megfelelően a jelentéstételi kötelezettség határideje március 31. helyett augusztus 31. lesz.

Másrészt, figyelembe véve az üzemanyag-forgalmazók számára rendelkezésre álló piaci és technológiai korlátokat, egy ösztönző jellegű, degresszív nemteljesítési szankció kerülne bevezetésre, amelynek bevételeit a kormány kizárólag közlekedészdíjtési célokra fordíthatná. Mindezeket túl a törvénymódosítás a 2018/1504. számú uniós rendeletnek való megfelelés érdekében szükséges technikai jellegű módosításokat is tartalmaz.

A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvényben meghatározott számítási módszertan kisebb módosítását igényli a 2018/1581. számú uniós irányelv átültetése. Emellett a piac fejlődésére tekintettel, a vonatkozó uniós keretszabályokkal összhangban a módosítás lehetőséget

nyújt arra, hogy a jövőben kőolajtermékként kerozint is lehessen készletezni.

Az egységes közszolgáltatási számlaképről szóló törvény rövid módosítása a hazai szabályozási szükségletet elégíti ki. A villamosenergia-árszabályozásban korábban alkalmazott, úgynevezett szénipari szerkezetátalakítási támogatás nevű, külön kezelt pénzeszközt 2019. január 1-jével kiveztük a hatósági árszabályozás rendszeréből. Ezen díjemet a nem lakossági villamosenergia-felhasználók számláiban korábban külön díjtételként szerepelt, azonban a kivezéssel összhangban, a korrekciós elszámolásokra előírt egyéves átmeneti időszakot követően a díjtétel számlán való feltüntetésének előírását is módosítani szükséges.

Az energiahatékonyságról szóló törvény módosításának háttere, hogy a 2012/27. számú uniós irányelv alapján minden tagállamnak évente másfél százalékos végső energiamegtakarítást kell elérnie a végfelhasználók körében. Ez összecseng a készülék nemzeti energiastratégia célkitűzéseivel. A kötelezettség teljesítése érdekében már számos intézkedést bevezettünk. A kormány intézkedéseinek köszönhetően a Nemzeti Energetikusi Hálózat ingyenes energetikai tanácsadással támogatja a közintézmények, önkormányzatok, vállalkozások energiahatékony működését, valamint a lakosság energiafogyasztás-csökkenési erőfeszítéseit.

A közintézmények energiahatékonyágának javítása és a tudatos, takarékos épülethasználat kiemelt célkitűzésünk, tekintettel a középületek mintaként és szemléletformálásként való használhatóságára is. A nagy energiafogyasztó vállalkozásoknál energetikai szakreferensek alkalmazását írtuk elő abból a célból, hogy javuljon az energiahatékonyság, csökkenjen az energiainventarizáció az ipari tevékenységnek, azaz egyéni terméket kevesebb energia segítségével állítsanak elő a hazai vállalkozások.

(16.30)

Az energiahatékonyságról szóló törvény alapján a nagyvállalatok kötelesek négyévente energetikai auditálást végezteni, amelynek ellenőrzése céljából évente ismétlődően szükséges regisztrálniuk, és azzal egyidejűleg regisztrációs díjat kötelesek megfizetni a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal számára.

A jelen törvényjavaslatban javasolt módosítással megszűnik a nagyvállalatok évente ismétlődő regisztrációs kötelezettségéhez tartozó éves díjfizetési kötelezettség. A törvényjavaslat elfogadása esetén 2021. január 1-jétől a nagyvállalatokra vonatkozó díjfizetési kötelezettség csak az első regisztráció időpontjában fog fennállni.

Mindezeket túl a törvényjavaslatnak az energiahatékonyságról szóló törvény módosítását érintő további módosítása a 2019/826. számú uniós rendelet végrehajtását is szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! A T/7846. számú törvényjavaslat szerinti módosítások meghatározó része tehát az uniós joggal való harmonizációt, ezen belül is

alapvetően a közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabályoknak való megfeleltetést szolgálják, és döntően technikai jellegűek. Az előírások zöme a hazai fogyasztók, a magyar lakosság mindennapi életét közvetlenül nem érinti, de elfogadásuk elengedhetetlen ahhoz, hogy a magyarországi energiaellátás szabályozási rendszere olajozottan működhessen tovább annak érdekében, hogy a magyar fogyasztók a jelenleginek megfelelő ellátásbiztonság mellett tiszta, okos, megfizethető energetikai szolgáltatásokat vehessenek igénybe továbbra is.

Külön kiemelem, hogy a módosítások elfogadásának eredményeképpen vannak olyan területek, amelyek a fogyasztók jólétét közvetlenül is pozitívan fogják befolyásolni. Egyrészt a villamosenergia-szektorban támogatjuk az engedélyesek és a fogyasztók közötti elektronikus kapcsolattartás bővülését, így a következő időszakban több százezer felhasználó esetében valósulhat meg a korábbi fogyasztásmérő bevezetések okosmérőre történő cseréje, azaz tovább folytatjuk a villamosenergia-szektorban a szolgáltatás digitalizációs folyamatát.

Másodsorban az energiahatékonyságról szóló törvény módosításával csökkennek az energetikai auditálásra kötelezett nagyvállalatok adminisztrációs és anyagi terhei is.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/7846. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartii sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Witzmann Mihálynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az államtitkári expozéban hallhattuk, az előttünk fekvő, egyes energetikai tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/7846. számú törvényjavaslat az energetikai ágazati szabályozások módosításai kapcsán EU-s szempontból tulajdonképpen 11 darab energetikai és egy darab hulladékszabályozási tárgyú uniós jogszabály hazai átültetését, megfeleltetését szolgálja, ezeket államtitkár úr az expozé elején részletesen, tételesen felsorolta, ezzel én most nem kívánám húzni az önök türelmét és az idejét. Összességében mindenképpen elmondható, hogy a törvényjavaslat elfogadásánál tulajdonképpen alapvetően jogharmonizációs célból szükséges ez a mai vita, illetőleg az ezt követő szavazás is. Az energetikai szektorban végbement változásokra és a végrehajtott intézkedésekre tekintettel szükséges mindezt megtenni.

A törvényjavaslat érinti többek között a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvényt is, amelynek módosítása a 2018/1999-es európai parlamenti és tanácsai rendeletnek való megfelelést szolgálja.

A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény néhány kisebb terjedelmű módosítása az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalataira tekintettel vált szükségessé. Ezek közül kiemelendő az engedélyezésre vonatkozó szabályozás pontosítása, ami egyrészt egyértelműsíti az engedélyezési eljárásokat annak érdekében, hogy a fogyasztót ellátó termelőkapacitások rendelkezésre álljanak.

A tervezet másrészt lehetőséget biztosít a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal részére is az engedély visszavonására olyan esetekben, amikor a termelő nem gondoskodik a saját földgázellátásáról, hanem visszaél a földgázszabályozás nyújtotta ellátásbiztonsági intézkedésekkel.

A törvényjavaslatban olvasható a földgázellátásról, a földgáz biztonsági készletezéséről, a villamos energiáról, a megújuló energia közcélú felhasználásáról, valamint az energetikai hatékonyságról szóló törvények módosítása is, melyek európai parlamenti és tanácsi rendelettel, illetve irányelvekkel való összhang megteremtését szolgáló technikai jellegű pontosításokat tartalmaznak elsősorban.

Tisztelt Ház! Mivel mégiscsak energetikai törvényről beszélünk, úgy gondolom, hogy elengedhetetlenül fontos megemlíteni, és örömteli bejelentéssel élhetünk, amikor azt mondhatjuk, hogy talán még soha ilyen biztos lábakon nem állt hazánknak, Magyarországnak az energiaellátása, mint jelenleg, ugyanis talán a történelem során először jelenthető ki az, hogy teljesen, maximális kapacitáson üzemelnek a magyarországi gáztározók, és teljesen sikerült ezeket feltölteni. Ezzel biztosított tulajdonképpen 2020-ra, illetőleg az előttünk álló téli hónapokra az ország gázellátása. Jelenleg 6,4 milliárd köbméternyi gáz van betárolva, ami azt jelenti, hogy még el sem kezdődött tulajdonképpen az idei tél, de már a jövő év téli szezonjának az ellátása is jelentős mértékben előrehaladott állapotban van. Ez hosszú távú kiszámíthatóságot és biztonságot ad egyébként Magyarország gázellátásának tekintetében.

Fontos azt is kiemelni, hogy a villamosenergia-szektorban a kormány támogatni kívánja az engedélyesek és a fogyasztók közötti elektronikus kapcsolattartás bővítését is. Itt tulajdonképpen egy valóban innovatív, és azt gondolom, hogy XXI. századi igényekhez igazodó szemlélet mutatkozik meg. A kormányzati tervek alapján ugyanis az okosmérő felszerelésére vonatkozó törvényjavaslat felhatalmazása szerint kormányrendeleti szinten meghatározásra kerülő részletszabályok hatálybalépését követően a következő időszakban több százezer felhasználó esetében kerülhet majd sor a korábbi fogyasztásmérő berendezéseiknek úgynevezett okosmérőre történő lecserélésére. Ez azért is üdvözlendő, mert saját tapasztalataimból is tudom mondani, hogy az elmúlt időszakban az ilyen jellegű felvetésekre komoly lakossági igény mutatkozott, többek között nálam, fogadóóráimon is többször felmerült ez, akár társasházak, akár magánházak tulajdonosai részéről, a Somogy 4-es választókerületben élők részéről ez a fajta igény. Valóban egy modern technológia megvalósítását teheti a jövőben ez lehetővé, és a pontos mérés feltételeit is mindenféleképpen megteremtheti.

Tisztelt Országgyűlés! 2010 óta a kormány minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy biztosított lehessen Magyarország energiaellátása, illetve a lakosság számára az energiahordozók kedvező feltételek mellett legyenek igénybe vehetők.

Itt szeretném kiemelni az „Otthon melege” programot is, amelynek köszönhetően már több mint 310 ezer család részesült vissza nem térítendő állami támogatásban, melynek segítségével kivitelezhetővé vált a háztartások energetikai korszerűsítése. Az elmúlt öt évben nyújtott támogatásokkal a magyar családok korszerűbbre cserélhették háztartási gépeiket, kazánjaikat, fűtőtestjeiket, lakásuk, házuk nyílászáróit, és jutott forrás a társasházak szigetelésére is, éppúgy, mint ahogy a magáningatlanok esetében is megtörténhetett ez.

A fejlesztésekkel egyébként évente mintegy 300 millió kilowattóra lakosságienergia-megtakarítást értek el a háztartások, ez pedig 100 ezer háztartás éves elektromosenergia-fogyasztásának felel meg. Tehát örömmel mondhatjuk azt is, hogy a program több mint évi 10 milliárd forint értékű rezsicsökkentést jelentett a magyar polgárok, a magyar lakosság számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban elfogadásra került különféle uniós jogi aktusok hazai átültetésének, illetve megfeleltetésének szükségessége indokolja a törvényjavaslatban szereplő energetikai tárgyú törvények, valamint a hulladéktörvény módosítását. Ezen előírások elfogadása elengedhetetlen ahhoz, hogy a magyarországi energiaellátást biztosító szabályozási rendszer olajozottan működhessen tovább.

Az elhangzottak ismeretében tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Böröcz László tapsol.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Balczó Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Magam is azzal kezdtem volna, hogy felsorolom az ebben a törvénycsomagban szereplő egyes törvényeket, szám szerint tízet, annak érzékeltetésére, hogy meglehetősen tág csomagról van szó, de Kaderják államtitkár úr ezt megtette, úgyhogy csak annyit emelek ki, hogy a bányászatról szóló törvény mellett például az egységes közszolgáltatói számlaképről szóló törvény is szerepel benne. Mindez összesen 87 szakaszban. Ezzel csak azt akartam érzékeltetni, hogy egy koherens, egységes véleményt erről nehéz mondani. Talán persze mindegyik az energiapolitikához kötődik, ennyiben sokkal jobb a helyzet, mint '98-2002 között, amikor a váltakozó áramú halászatról és a dajkaanyaságról kellett egyidejűleg végszavazni. Itt most van azért egy összekötés szakmailag, tartalmilag az egyes törvénymódosítások között.

Annyit emlegették az EU-s jogharmonizációt, hogy talán hadd foglaljam össze - nyilván önök ezt tudják, de nem árt átismételni -, hogy akkor miről is van szó. Tehát irányelveket és rendeleteket veszünk át, és sokszor azt gondolják, hogy az irányelvek önkéntesek. Nem, az irányelv is kötelező, csak ebben az esetben egy bizonyos nemzeti, tagállami sajátosságának a törvénybe való bevitelére lehetőség van, de az irányelv fő célját kötelező teljesíteni. A rendelet még egyértelműbb: amikor hatályossá válik egy európai uniós rendelet, a kihirdetése után hűsz nappal, amikor megjelent a közlönyben, az minden egyes tagországban érvényessé, kötelezővé válik, úgy mondják a jogászok, hogy behatol a jogrendbe. Tehát azt kell mondanom, hogy olyan nagy játékterünk ebben a kérdésben nincs.

Szeretnék két területről is külön szólni, hogy tartalmi része is legyen a hozzászólásomnak. Az egyik az, hogy a tagállami kormányoknak az éghajlatváltozási stratégiát, annak elfogadásától számítva, ötévente felül kell vizsgálnia, illetve célszerűen egy nemzeti energia- és éghajlatváltozási stratégiára van szükség. Ezt célszerű együtt kezelni. Hadd említsem meg, hogy a nemzeti energiastratégiát 2012-ben fogadtuk el ebben a parlamentben. Úgy gondolom, ideje lenne a megújításának és egyben az éghajlatváltozási stratégia megteremtésének, megújításának is. Azért tartom fontosnak, hogy ez minden tagállam számára előírás, hiszen ez biztosítja, hogy a párizsi megállapodásban meghatározott nemzeti vállalásokat a tagországok végül is teljesítsék, tehát ez egy fontos része ennek.

Szeretnék szólni az energiaunióval kapcsolatos, ebben a törvényjavaslatban szereplő öt rendeletről és három irányelvről. Tudom, hogy ezek csak részben kerülnek most beillesztésre, részben már megtörtént vagy meg fog. Azért merek ettől ilyen mértékben eltérni vagy egy kicsit tágabban beszélni róla, mert Witzmann Mihály úr is megengedte magának - nyilván ez szuverén joga -, hogy a rezsicsökkentésről is mondjon dicsérő szavakat. Nekem meg azt engedjék meg, hogy azokról a nagyon fontos uniós rendeletekről szóljak, amelyeknek a vitájában és szavazásában részt vettem, egyetlen részt kiemelve belőle.

Uniós rendelet, amelyre itt is hivatkozunk, hozta létre az európai uniós Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségét, valamint a rendszerirányítónak, ami nálunk a Magyar Villamosenergia-ipari Átviteli Rendszerirányító, a MAVIR, a neki megfelelő uniós szervezetnek a munkáját koordináló regionális koordinációs központokat. Nos, a vita - és éles vita - annak idején az Európai Parlamentben arról szólt, hogy mik a felelősségi kérdések, ugyanis ezek a regionális központok ajánlások mellett koordinált intézkedéseket is meghozhatnak. Több ország, akkor Magyarország is - én most a parlamenti vita stádiumáról beszélek -, a szubszidiaritás elve megsértésének tekintették, és ez valóban így van, hiszen ha az alapszerződések értelmében az energiapolitika nemzeti hatáskör, akkor annak kérdése például, hogy a hatásmechanizmusokkal hogy állunk, hogy egy ország hogyan ítéli meg, milyen rendelkezésre álló erőművi kapacitásra van szüksége a jövőben, ez valóban

nagyon szorosan hozzátartozik a nemzetstratégiához. Tehát ezt nem adhatjuk át egy regionális központnak döntésre. Jelenleg is 32 százalék a magyar energiaimport, tehát azt nem mondhatják, hogy a kiteljesedő Európai Unióban egy ország, ha úgy alakul, hogy kisebb a kapacitása, hát szerezze be megfelelő határátmenő kapacitásokon a számára szükséges energiát.

Erre csak azért akartam felhívni a figyelmet, mert itt is a puding próbája az evés, és azt hiszem, az nagyon fontos, hogy Magyarország a maga energiabiztonsága érdekében igenis meg tudja-e őrizni azt a szuveren jogát, hogy ezeket a kapacitásokat maga határozza meg. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Aradszki Andrásnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk levő törvényjavaslat-csomag, mint ez többször elhangzott, 11 energetikai és 1 darab hulladékszabályozási tárgyú, alapvetően uniós jogszabályi előzményeket kezelő törvénymódosításokból áll. Ezzel kapcsolatban a kívülálló, de talán az is, aki felületesen foglalkozik az energetikai tárgyú törvényekkel, illetve az energetikai szabályozással, joggal kérdezheti, hogy miért van az, hogy fél évente bejön a kormány egy salátatörvény-javaslat, és ide teszi elénk, ahelyett, hogy egy átfogó kodifikációs megoldással élne, és ezáltal talán jobban meg lehetne teremteni a jogszabályok közötti összhangot.

Ez egy hangzatos érv, ezt nyugodtan mondhatná egy ellenzéki képviselő, de örömmel hallottam az előttem szóló ellenzéki képviselő úrtól, hogy ő is látja és érzi ezeket az okokat, mert annak, hogy fél évente jön be egy jogharmonizációs célú javaslat, bizony okai, magyarázata és indokai vannak. Elsősorban az, hogy az elmúlt időszakban, 2014-től kezdődően, amikor az Európai Bizottság az európai energiaunióról szóló következtetéseket megjelentette, az energiaszabályozás európai színtere és ezen keresztül a nemzeti szabályozások is, a nemzeti energiapolitikák, -gyakorlatok, az energiatermelés és -elosztás jelentős változásokon, azt lehetne mondani, ha nem volna egy kicsit meredek, hogy forradalmi változásokon ment keresztül. Ennek célja az európai energetikai ellátásbiztonság megerősítése volt, feladata és indoka pedig, hogy az ellátásbiztonságot legjobban az energiapiac európai uniós szintű kiterjesztése jelentette.

Ehhez kapcsolódóan számos olyan javaslatcsomag jött össze, amely ezt a célt jogszabályban vagy egyéb stratégiai elképzelésekben fogalmazta meg. Ilyen például a „Tiszta energiát mindenkinek!” elnevezésű program, amelyet, azt hiszem, 2016. november 30-án fogadott el az Európai Tanács, illetve biztosan, emlékszem rá, mert ott voltam. Ez is arról szólt, hogy összhangban a klímapolitikai elvárásokkal, a párizsi klímamegállapodással, milyen módon és milyen szinten tudja az Európai Unió egységesen, de mégis a

tagállamok számára is, ha nem is kötelezően, de iránymutatásként megállapított energiahatékonysági fejlesztések arányát növelni, az üvegházhatású gázok kibocsátási arányának a csökkentését, illetve a megújuló energiaforrások kapacitásának növelését elérni.

(16.50)

Tehát ezek az intézkedések, következtetések és javaslatcsomagok önmagukban még nem voltak jogszabályok, azt később a Bizottság és a Parlament együttműködése alapján hozták meg különböző implementációs határidőkkel. Ez az alapvető indoka annak, hogy félévente találkozunk ilyen szabályozással, ilyen szabályzási kényszerrel. Hozzá kell tennem, hogy a magyar parlament, a magyar kormány ezekkel a szabályozásokkal nem esett jelentős késedelembe, sőt azt kell mondani, hogy nem esett késedelembe, hanem mindig határidőre és megfelelő színvonalon teremtette meg a jogharmonizációs célokat.

E bevezetés után azt szeretném hangsúlyozni, hogy az elénk terjesztett törvénycsomagból én kiemelném a földgázellátással kapcsolatos módosítást. Ez a földgázellátással kapcsolatos módosítás abból az irányelvből fakad, ami „A földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedési csomag” címet viselte az Európai Unióban, amely teljesen új alapokra helyezte a földgázellátás biztonságát. Ez azért is fontos az Európai Unió számára, mert a földgáz több mint 50 százalékát az Európai Unió importból szerzi be, de vannak olyan országok, például Magyarország is, amelyek 80 százalékát szerzik be importból, és ennek a 80 százaléknak majdnem a 100 százaléka, de közel 90 százaléka egy forrásból származik, ez pedig az orosz import.

Ebben a helyzetben nyilvánvalóan egy egységes európai gázpiac célját is figyelembe véve szükséges volt emelni a szolidaritás szintjét, szükséges volt megtalálni azokat a módszereket, amelyekkel tágabb, kiszámíthatóbb és egységesebb forgatókönyveket tudnak a tagállamok alkalmazni arra az esetre, ha a gázellátásban, és különösen az ilyen importfüggésnek jobban kitett országok esetében kell és lehet alkalmazni, s kevésbé van annak a veszélynek kitéve az a régió, amely 2009-ben igencsak komoly veszélynek volt kitéve, amikor az orosz-ukrán vita miatt felfüggesztődött a gázszállítás, és Magyarország is, de a Magyarországon keresztül betáplálást kapó Szerbia igen nehéz helyzetbe került. Ekkor az akkori kormány, meg kell mondanom, hogy jól és helyesen reagált, amikor a földgázkészletezés új infrastruktúrájáról és szabályozásáról intézkedett. Az már más kérdés, hogy más egyéb ilyen infrastruktúrákat azért hagyott nem nemzeti tulajdonban, amit 2010 után sikerült egyébként a magyar kormánynak visszaszerezni, és ezáltal ellátásbiztonsági szempontból is hatékonyabban tudjuk működtetni ezeket az infrastruktúrákat.

Fontos az, hogy a gázellátásról és a biztonsági készletezésről szóló törvénymódosítás ennek az új szemléletű és remélhetőleg hatékonyabb biztonsági feltételeknek megfelelő szabályokat hozott létre, ahogy államtitkár úr elmondta, ezeket a változásokat

megfelelően vezette át. Fontosnak tartom aláhúzni azt is, hogy Magyarország gázellátás szempontjából már korábban is megtette azokat a lépéseket a határkeresztező kapacitások kiépítésével, amelyek lehetővé tették a gázellátás biztonságának az erősítését. Mi elvégeztük a feladatot, remélhetőleg a szövetségeseink, Románia és Horvátország is hasonlóképpen fog eljárni. Ez a magatartás is eredményezte azt, hogy ma Magyarország számára a gázellátás biztosított, ahogy azt az előttem szóló fideszes képviselőtársam is említette volt.

Tisztelt Ház! A továbbiakban kiemelném a villamosenergia-ról szóló törvény szabályozását. A villamosenergia-szektorban a kormány mindig is támogatta és támogatni fogja az engedélyesek és a fogyasztók közötti elektronikus kapcsolatok bővülését. Fontos az, hogy az okosmérők felszerelése, idegen szóval, de a szakmában használt szóval a penetrációja még erőteljesebb legyen, mert ez az okosmérő rendszer nemcsak azt segíti elő, hogy mondjuk, a szolgáltató és az ügyfél közötti direkt kapcsolat létrejöhessen, hanem azt is, hogy jobban tud az ügyfél figyelni az energiafogyasztás ütemezésére, időzítésére, másrészt az ügyfél által esetleg igénybe vett megújuló energiaforrások alkalmazása - a saját megújuló energiaforrásokról beszélek itt - esetében ez a fajta okosmérés tervezhetőbbé teszi a szolgáltatók számára az ellátást, és ezáltal erősíti a rendszer biztonságát és az ellátás biztonságát is.

Fontosnak tartom, hogy a megújuló energia közlekedési célú felhasználásáról szóló törvényben is módosításokat eszközöl a kormány. Ezek a módosítások, azt kell mondanom, hogy termelő- és egyben felhasználóbarát módosítások. Ez a növekvő megújuló-résarányt az üzemanyagokban úgy fogja alkalmazni, úgy fogja végrehajtatni, hogy nem jelent ez nagyobb adminisztratív kötelezettségeket a termelőknek, és biztosítja azt is, hogy ne kerüljenek az ilyen termelők hátrányba azokkal szembe, akik ezt nem hajtják végre. Hozzá kell tennem, hogy e tekintetben a megújuló tartalmú üzemanyag-termelés kapacitásait Magyarország, illetve az Európai Unión belül a visegrádi országok már korábban megteremtették. Magyarország e tekintetben exportképes kapacitásokkal is bír.

Lényegét tekintve arra tudom bízni a kormányt és az előterjesztőt, hogy várjuk a következő adagot. A magunk részéről átérezzük ennek a súlyát és jelentőségét, hogy minél jobba tudjuk tenni az energiaszolgáltatás hatékonyságát, valamint a megújuló implementálását a fogyasztói rendszerbe, az ebben lévő elmaradásainkat a jogszabályok ne akadályozzák, hanem segítsék elő azt, hogy Magyarország a következő időszakban Európa egyik legjobban élhető országa lesz. Ehhez pedig nyilvánvalóan szükséges az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése, az energiahatékonyság növelése, az ellátásbiztonság erősítése. E tekintetben bár voltak ellenérzéseink, ahogy Balczó képviselő úr is említette, az európai szabályozás bizonyos elemeivel, de úgy érzem és úgy látom, hogy megfelelő kompromisszumokkal sikerül biztosítani, hogy a magyar szuverenitás megtartása, az ellátásbiztonság magyar kézben tartása mellett az

európai szolidaritási rendszer ernyőjét és biztonságát is tudjuk élvezni.

A KDNP részéről csak támogatni tudom az előttünk lévő törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyulának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Hölgy és Urak, bocsánat. Nem tudok most olyan jószívű lenni, mint az előző törvényénél, amikor láttam, hogy államtitkár úr barátságosan bólogatott többször errefelé, amikor az együttműködő mondatokat mondtam. Vannak azért ezzel problémák. Elég hosszú idejük volt arra, hogy ezt a törvényjavaslatot összerakják, hiszen a parlament nagyon-nagyon régen ülésezett. Most elkezdtük pozitívan használni a „salátatörvény” kifejezést, de szeretném önnek elmondani, államtitkár úr, hogy amikor egy ilyen típusú javaslat beérkezik, akkor az ember elkezd gondolkodni ellenzékként, hogy mi van ebben eldugva. Tényleg az van-e benne, amit úgy látom, hogy a jobbikos képviselőtársam nagyon jószívűen tudomásul vett... *(Balczó Zoltán: Mert ez kötelező!)* Oké, de az a kérdés, hogy mindegyik, ami ebben benne van - most kicsit csatlakozom a Fideszhez, egyetértek vele a kormányval szemben, hogy szerintünk is 11 és nem 10 -, hogy a 11 törvényben mi van benne. Tényleg az van benne, amit most itt Balczó képviselő úr fegyelmezetten megsüvegelt, vagy esetleg vannak benne olyan dolgok eldugva, amire a gyanútlan képviselő vagy ellenzéki ember esetleg nem figyel fel, s akkor máris itt vagyunk abban a nehéz és bonyolult helyzetben, hogy látszólag valamit támogattunk, pedig nem kellett volna.

(17.00)

Nos, azt kell mondjam, hogy néhány ilyenről szeretnék beszélni, amiben nagyon komoly problémát látok. Nagy tisztelettel hallgattam Aradszki képviselőtársam meggyőző érvelését azzal kapcsolatban, hogyan kell a damaszkszusi úton fel-alá rohángászni, és mindezt megtenni 5-6-7 esztendő alatt. Ugye, 2012-ben elképesztő mondatokat mondtak azzal kapcsolatban, hogy milyen nemzetietlen az, aki úgy gondolja, hogy nem állami kézben kell lenni a földgáztárolóknak, hogy egyébként pedig minden, ami van, csak és kizárólag így helyes, és akkor egyszer csak már nem kell állami kézben lenni. Tehát 400-500 milliárd forintot elköltöttünk, azért hangozzék már el ebben a Házban a tisztesség kedvéért, hogy 400-500 milliárd forintot közpénzt elköltöttünk arra, hogy ez állami kézben legyen, majd egyszer csak nem kell állami kézben lenni. Most pedig, lássunk csodát, ön itt elmondja, hogy tulajdonképpen nem is olyan nagy baj, hogy külföldön is lehet ilyen biztonsági tartalékot, ezt a fajta keretet tárolni.

Witzmann képviselő még elegánsabb volt, ő elmondta, hogy minden rendben van, hiszen tele vannak a tárolók. Egyáltalán nem foglalkozott azzal az egyszerű ténnyel, hogy ebben a salátatörvényben tulajdonképpen, ha most nagyon Fidesz-kommunikátor lennék, és fordítva ülnék itt, azt mondanám, hogy önök elárulták a hazájukat. Egy bizonytalansági tényezőt tettek bele abba a rendszerbe, amiről önök egyébként, még egyszer mondom, 2012-ben mindenkét győzködtek arról, hogy ez másképp ebben a hazában semmiképpen sem lehet.

Itt van például a távhőügy, itt szintén szeretnék két rövid dologról szólni. Az egyik az, hogy újabb engedélyeket és újabb díjakat fog majd tudni kivetni a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal az emberekre. Ez helyes; nyilvánvalóan az a cél, hogy ők is szolidabb pénzügyi lehetőségekkel rendelkezzenek, kicsit fel kell őket is tölteni. Viszont új szabályozásokat vezetnek be a távhőtermelés működési engedélyének visszavonásánál. Ugye, megjelenik az az opció, hogy ha valaki 30 napon belül nem tud engedélyt kapni, vagy másodszer is a menedékes földgázkereskedőhöz fordul, akkor adott esetben az engedélyt vissza lehet vonni.

Ne haragudjanak, ha azt mondom, hogy nem világos, hogy most hogyan került ide ez a történet. Nem arról van-e itt egyszerűen szó, hogy már megint sokat szidott módon, általunk más sokszor megemléített módon önök megint valami piaci vitába megpróbálnak jogszabályi, törvényi szabályozási eszközökkel becsúszni. Nem megint arról van-e szó... Nem tudok most konkrét példát mondani, ha visszakérdeznének, és ez egy ilyen típusú vita lenne, akkor nyilván nem tudnék most önöknek mondani, de lehet, hogy majd pár hét múlva el fogjuk olvasni valamelyik újságban, hogy ki az, aki ezen szabályozás alapján ki fog esni valamilyen fajta, lehetséges egyébként, nyilván jónak tűnő bizniszből.

Tehát hogyan került a csizma az asztalra? Miért van ez a szabályozás most itt? Ez is ténylegesen az EU-jogharmonizációs irányelvek vagy rendeletek, teljesen mindegy, alapján, vagy pedig megint azt akarják megszavaztatni a parlamenttel, hogy valakinek nem stimmel valamilyen dolga a központi hatalommal szemben, és akkor úgy gondolják, hogy hozunk egy törvényt, és jövő héten pedig őt ki is lehet már egy törvényre hivatkozva iktatni.

Akkor itt vannak ezek az EU-dolgok. Ebben is azt látom, úgy gondolkozom, és ugye, Balczó képviselő úr nálam sokkal tapasztaltabb, az irányelvek, rendeletek különbségét most meghallgattuk, de biztos, hogy nem svédasztal az EU-jogharmonizációs dolgok. Biztos nem arról van szó, hogy ami nekünk tetszik, azt levesszük a svédasztalról, csak a libamáját vagy csak a kaviárt, és egyébként az olyat, amit esetleg nem annyira kedvelünk, azt fenn hagyjuk. Valóban azt látjuk, hogy tesznek önök bizonyos lépéseket ezen a területen, de mintha még továbbra sem lenne teljes körű - most fogok olvasni pár ilyen szakmai dolgot -, továbbra is fenntartják az egyetemes szolgáltatásban a zárt ellátási rendszert, nem biztosítják a rendszerhasználati díjakkal kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeket.

Még egy dolgot szerettem volna mondani. Itt lett volna a kiváló lehetőség arra, amit a pártelnök-frakcióvezetőnk rendkívül sokszor elmondott, nem olyan régen egy indítványt is benyújtott, itt lenne a kiváló lehetőség arra, hogy ne az egyébként ma már korlátozónak tűnő rezsicsökkentés, a miniszterelnök jövedve és adott esetben a miniszterelnök szándéka alapján legyenek valamilyen fajta árcsökkenések ezen a piacon, hanem valóban lehetséges lenne az, különösen akkor, ha egyébként ma a piaci viszonyok kedvezőbbek, jelentősen lehetne csökkenteni Magyarországon a rezsídíjakat ezen a területen, ha egyébként a piaci viszonyokhoz igazítanák a dolgot, nem valamilyen fajta bürokratikus szabályhoz.

Amikor majd esetlegesen az a nem várt helyzet előáll, hogy mégiscsak az árak fölfelé mennek, akkor igenis az önök szabályozása lehet valamilyen fajta felső korlátja mindannak, ami adott esetben a piacon történik, de most, per pillanat többet fizetnek a magyar emberek, hála az önök rezsicsökkentésének, ezeken a területeken, mint egyébként a piac indokoltá tenné.

Azt is szeretném rögzíteni, hogy ezek a módosítások azért komoly beismerései annak, hogy az energiahatékonysági irányelveket késve vagy rosszul ültette át a magyar kormány az elmúlt időszakban. A nemzeti energetikai hálózat szakmai működési keretei nem biztosítottak, nincs lakossági energia-tanácsadó rendszer, nem valósult meg a közintézmények épületeinek energetikai jellemzőit tartalmazó működő adatbázis létrehozása.

Szóval, azt kell mondjam, ez csak néhány összeszedett gondolat, ezért nem osztom azt, amit az első ellenzéki képviselő mondott. A kormánypártiak dolgával ebből a szempontból nem foglalkozom, mert nyilván nekik ez a politikai küldetésük, ez a politikai feladatuk. Szóval, elfogadjuk és elismerjük azt, hogy vannak ebben pozitív elemek, ennek ellenére szeretném elmondani, hogy nem fogjuk ebben a formájában támogatni a törvényjavaslat elfogadását. Továbbra is azt szeretném még egyszer rögzíteni, hogy ez a fajta módosítás nem biztosítja az uniós jogszabályoknak való teljes körű megfelelést. Továbbra is érthetetlennek tartjuk azt, hogy az adófizetők pénzéből hogyan és miképpen fizettek ki 400-500 milliárdot gáztárolók vásárlására, most pedig külföldön akarják tároltatni, vagyis lehetővé tenni a külföldön való tárolást ezzel a törvényjavaslattal; az árról pedig beszéltem.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, a ma esti békés csöndet egy picit megtörve ezt az álláspontot szerettem volna a saját frakcióm nevében közvetíteni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hohn Krisztinának, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP-frakció elkötelezett a fenntartható, megfizethető és biztonságos energiaellátás mellett. Tudjuk, az üvegházhatású gázok kibocsátása hazánkban 2013

óta 12 százalékkal nőtt. Paks II.-vel súlyosan eladósítják az országot és kiszolgáltatják az orosz érdekeknek. Sajnos gátoljuk a megújuló energiaforrások nagyobb mértékű térnyerését, hiszen az atomenergia és a megújulók nem illeszthetők jól egy rendszerbe.

Önök is tudják, hogy elkerülhetetlen lesz a Mátrai Erőmű bezárása is. Sajnos a szélerőműveket betiltották, a napelemekre különadót vetettek ki, nem csoda hát, hogy az áramtermelésen belül mindössze 7 százalék a megújuló energia aránya, amivel szégyenszemre az EU sereghajtói között vagyunk. A teljes energiafogyasztáson belüli megújuló-résarányt pedig csak úgy tudja teljesíteni az ország, hogy az illegálisan kitermelt tűzifát is beleszámolják.

Teljes paradigmaváltásra van szükség. Az energiafogyasztást csökkenteni kell a szemléletformálás, a gazdasági ösztönzők, az energiahatékonyság útján. A megújuló energiaforrások arányát radikálisan növelni kellene, azon belül is elsősorban a szél- és napenergiát. 2050-re el kéne érni, hogy az ország klímasemleges legyen, és teljes mértékben megújuló energiaforrásokat használjon.

Nézzük, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat segíti-e ezeket a célkitűzéseket! A javaslat célja alapvetően jogharmonizációs, a különféle energiagazdálkodási területeken született friss európai uniós rendeletek átültetése a magyar jogrendbe, mint ahogy azt hallhattuk korábban. Ezen kívül kisebb, nem jogharmonizációs módosításokat és pontosításokat is tartalmaz. A legtöbb módosítás támogatható. Külön kiemelném, hogy a villamos energiáról szóló törvénybe bekerül az okosmérő és a rugalmas árképzés, ami segíti a rugalmas, decentralizált villamosenergia-hálózat kiépülését.

A módosító csomagban van azonban két elem, ami aggályos lehet.

(17.10)

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló törvény módosítása lehetővé teszi azt is, hogy Magyarország más ország számára tároljon és szolgáltatson földgázt. Vajon milyen nemzeti érdek fűződik ehhez? Ez a módosítás segítheti a földgáz-infrastruktúrába történő befektetéseket, újabb tárolók és vezetékek építését, ami klímavédelmi szempontból nemkívánatos. Nem a XX. századi szennyező technológiák további térnyerését kellene segíteni, hanem kiépíteni a XXI. századi decentralizált, megújuló alapú új rendszert.

A másik probléma a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentéséről szóló törvény módosításával van. Eszerint az üzemanyag-forgalmazók 2020. december 31-éig kötelesek 6 százalékkal csökkenteni az általuk forgalomba hozott, üzemanyagból és más közlekedési célú energiatermékből származó, energiaegységre számított üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Ezt úgy fogják elérni, hogy növelik a bioüzemanyagok bekeverési arányát.

A bioüzemanyagok környezeti haszna vitatott. A nagyüzemi módszerekkel, gépekkel, műtrágya és növényvédőszer alkalmazásával megtermelt alapanyagból gyártott bioüzemanyagból nem nyerhető ki sokkal több energia, mint amennyit az előállítására fordítottak. További probléma, hogy nagy területigénye van, így más, hasznosabb élelmiszernövények elől elveszi a teret. Az LMP-frakció álláspontja szerint a közlekedési eredetű üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését elsősorban nem a bioüzemanyagokkal, hanem az elektromos közlekedésre való átállással lehetne elérni.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a kétségtelenül meglévő pozitív vonásai mellett nincs összhangban maradéktalanul a fenntarthatósági szempontokkal, ezért az LMP-frakció a szavazásnál valószínűleg tartózkodni fog. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces hozzászólásra jelentkezett Balczó Zoltán képviselő úr. Megadom a szót önnek.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Én teljesen megértem Molnár képviselő urat, ha úgy gondolja, hogy ezeknek a törvénymódosításoknak körülbelül egynegyede vagy kevesebb, amit Kaderják államtitkár úr említett, amelyek nem jogharmonizációs mechanizmussal születtek meg, él a gyanúperrel, hogy vajon ebben esetleg milyen sajátos Fidesz-érdek szerepel. Ugyanakkor azt azért hadd tegyem világossá, hogy változnak a vélemények, felfogások. Én annak idején, 2003-ban az EU-csatlakozás ellen kampányoltam, utána egy EU-szkeptikus párt képviselője voltam, ma tudomásul veszem az uniós tagságot, és az a célom, hogy ebből az országnak minél nagyobb előnnyel jöjjön ki és minél nagyobb előnnyel alkalmazza.

Én azt látom, az MSZP meg bizonyos szempontból fordult, mert ön olyanokat is említett, ami rendelet, és azt mondja, hogy ezt mi nem tartjuk jónak. Ez valóban lehet egy vélemény, és úgy látom, hogy egy kemény ellenállás, mert azt mondja, hogy ezt nem szavazom meg, bár a salátatörvény esetében nyilván abban igaza van, ha valamiben ön gyanút lát, akkor annak alapján nem szavazza meg. De egy dologról meg tudom nyugtatni, hogy számomra ezek a rendeletek azzal a nagyon fontos kérdéssel, amit Aradszki úr is említett, hogy a Tanácsban sikerült megoldani a magyar energetikai önrendelkezés szempontjából a fontos garanciákat, ezek a rendeletek valójában pozitív együttműködési célt szolgálnak. És meg tudom abban nyugtatni, hogy teljesen mindegy, hogy ezt hogy iktatták itt be, az, ami megszületett Brüsszelben, Strasbourgban, az hatályos Magyarországon, mindentől függetlenül, ha ez önt megnyugtatja. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Aradszki András képviselő úr jelezte kétperces hozzászólási szándékát.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Juhász *(sic!)* képviselő úrnak mondom, hogy 2012 óta a magyar energetikai rendszer intézményei, infrastruktúrája állami tulajdonú vállalatok kezelésében van, ez nem változott.

Az, hogy ön azt kifogásolta, hogy most akkor európai szolidaritási mechanizmus keretei között, amit most lekövet az előttünk lévő jogszabálytervezet, mi készek vagyunk részt venni az európai gázellátási rendszer, vészhelyzeti rendszer működtetésében, ezt nem értem pont öntől, aki nagy európai, az európai rendszerek mindenképp föltéttségét szokták elmondani, európai egyesült államokról vizionálnak. Most, amikor erről... *(Arató Gergely közbeszólása.)* Secko jedno *(Derültség az ellenzék soraiban.)*, ahogy nálunk, Csabán mondják. Ez előtt meglepődve állok, képviselő úr - ön most már nem európai? Nem fogadja el az európai uniós rendelkezéseket, és nem örül annak, hogy Magyarország tevékenyen hozzá tud járulni ehhez? *(Balczó Zoltán: Változnak a szerepek!)* Változnak a szempontok, vagy tán csak az üléspontra határozta meg a mondandóját. Úgyhogy én még egyszer mondom, örüljön ennek, hogy ebben részt tudunk venni, és a magyar gáztározási kapacitás erre alkalmas mind műszakilag, mind mennyiségileg.

Képviselő asszony hozzászólásáról csak annyit szeretnék mondani, hogy nagyon szép volt, köszönjük szépen. El tetszett késni, tavaly december 12-én erről volt vitanap, meg tudtuk volna beszélni, hogy mi az előremutató az ön véleménye szerint és mi a mi véleményünk szerint, de akkor az ön számára ez nem volt fontos. Köszönöm azért a hozzászólását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Két percben Arató Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

ARATÓ GERGELY (DK): Ószintén szólva nem szándékoztam eredetileg ebben a vitában hozzászólni, de ha már itt európai ügyekről beszélünk, akkor szeretném világossá tenni Aradszki úrnak is meg államtitkár úrnak is, sőt Balczó képviselő úrnak is nagy tisztelettel, hogy azt nem vitatja senki, hogy az uniós jogszabályokat át kell ültetni. Már ami olyan természetű, van, amit nem kell, van, amit át kell, de most ebbe ne menjünk bele. *(Balczó Zoltán: Majd a rendeletet.)* Azt nem, ne haragudjon! Ami rendelet, azt nem, merthogy az érvényes. *(Balczó Zoltán: Jó, oké, oké!)* Tehát amit át kell ültetni, azt át kell ültetni a magyar jogrendszerbe.

Ugyanakkor, ha már számonkéri az ellenzéken Aradszki képviselő úr az európai elkötelezettséget, akkor hadd jelezzem azt - és ebben csatlakozom Hohn Krisztina képviselő asszonyhoz -, hogy formálisan megfelelnek ezeknek a követelményeknek, csak tartalmilag nem. Tartalmilag sem az energiarendszerek összekapcsolása területén, sem pedig a fenntartható energiaellátás, a megújuló energiára való átállás tekintetében nem felelnek meg a valódi európai céloknak. Kipipálják, és csak azt válogatják ki belőle - ebben pedig Molnár képviselő úrral mélyen egyetért -, amihez megfelelő üzleti érdekeket találunk.

Ezért ennél a jogszabálytervezetnél a Demokratikus Koalíció részéről tartózkodni fogunk, mert ami benne van, azzal nincs probléma, azzal van probléma, ami nincs benne, egy olyan típusú energiapolitika hiányzik belőle, amelyik valóban fenntartható, és amelyik valóban megfelel az Európai Unió közös energiapolitikai céljainak.

De azt azért szeretném megköszönni Aradszki képviselő úrnak - hogy vele is méltányos legyen -, hogy elismerte a gázválság kezelése kapcsán az akkor még nem Demokratikus Koalíció, de Gyurcsány Ferenc miniszterelnöksége és Molnár Csaba energiaminisztersége idején végzett kormányzati munkát. Talán ezeket a neveket is érdemes elmondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Molnár Gyula képviselő úrnak adom meg két percben a szót.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Politikatörténeti pillanathoz érkezünk. 16 ember tanúja ennek, ha beleszámítjuk a jegyző és a pulpituson lévő képviselőket is, kérem, hogy jegyezzék meg ezt a pillanatot. A Jobbik és a Fidesz védi Európát az MSZP-vel szemben. Ez egy nagyon szép pillanat, csodálatos egyébként. És annak is örülök külön, hogy Balczó úr visszatért ide közénk, és még mindig az az emléke, hogy velem kell harcolnia *(Derűltség az ellenzék soraiban.)* és nem a másik oldallal. Közben azért történt itt egy s más az elmúlt időszakban, de ezt most tegyük is félre.

Nagyon-nagyon fontosnak tartom viszont, mielőtt még ez maradna meg bárkiben itt a teremben, hogy világos legyen: nagyon jó szabályozásnak gondoljuk, ami az Unióban kialakult. Csak szerettem volna ennek az ellentmondására felhívni a figyelmet, hogy önök hogy lehazaárulóztak mindenkit 2012-ben, amikor valaki azt merte mondani, hogy talán mégsem 400 milliárd közpénzből kell ezt a problémát megoldani, hanem talán erre van egy másik, olcsóbb megoldás, ami valóban persze nem állami kézben, valóban lehet, hogy nem minden csak Magyarországon, de mégis ezt a problémát megoldja. Megérkeztünk ide, 2019-be, örülök, hogy ez a megvilágosodás mindenkivel megtörtént.

Tehát, még egyszer mondom, politikatörténeti pillanat, én ezt most fel fogom írni, az emlékirataimban ez mindenképpen benne lesz, hogy itt óriási csatát vívtunk, és önök megvédték az Európai Uniót velem szemben. Ne tegyék a későbbiekben, nem erre van szükség! Vegyünk át mindent, ami ebből a szempontból onnan érkezik és jó! Köszönöm szépen.

(17.20)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Hohn Krisztina képviselő asszonynak adom meg a szót.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Muszáj hozzászólnom, mert a képviselő úr megszólított engem, ami nagy pillanat az életemben, mert ritkán szólítanak engem meg fideszes képviselők. De

most élek ezzel a lehetőséggel, és elmondom azt, hogy december 12-éről kell hogy beszéljünk egypár mondatot. Akkor az egy olyan nap volt, amikor önök egyszerűen nem hagytak más lehetőséget nekünk, mint hogy ilyen, lehet, hogy az önök számára rendbontó és rendkívül rossz cselekedeteket hajtsunk végre itt a parlamentben, de akkor sajnos ez egy ilyen nap volt. Ez bevonul majd a történelembe. Remélem, hogy az unokáink nem lesznek ránk mérgesek, hanem inkább büszkék lesznek, hogy ezt akkor megtettük. Ez az egyik.

A másik, hogy sajnos rengeteg olyan törvényjavaslat van, amikor pedig önök nem vesznek részt, és meg se hallgatják, hogy a szerencsétlen ellenzékiek mit találtak már ki megint, milyen törvényt módosítást próbálnak benyújtani, vagy egyáltalán valamifajta törvényt vagy határozati javaslatot előterjeszteni. De mivel élünk demokratikus jogainkkal, ezért elmondjuk a törvényekről a kritikáinkat, észrevételeinket, még ha ez talán nem is számít semmit. De mégis számít, hiszen ha mi nem lennénk itt, akkor önöknek nagyon unalmas lenne az életük. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót Aradszki Andrásnak, normál időkeretben.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen. Valóban történelmi pillanat, hogy az MSZP képviselője Európa-ellenes kirohanásokat tesz. *(Derűltség az ellenzéki pártok soraiban.)* Az az igazság, képviselő úr, hogy 2012-ben más volt a helyzet a gázellátás biztonsága szempontjából, megint más most a helyzet. De azért hozzá kell tennem, hogy az erősen bezárkózó és nacionalista Franciaországban meg Ausztriában ezek az infrastruktúrák állami tulajdonú vállalatok kezében vannak, zárójel bezárva.

Csak annyit szeretnék mondani Arató képviselő úr szavaira, amikor azt mondta nekünk, hogy formailag rendben van, de a tartalom is számít. Engedje meg, hogy egy anekdotával zárjam a mondandómat. A kalocsai forradalmi - ma már ellenforradalmi - ezrednél szolgáltam, amikor ilyen általános takarítás volt, és bejött a törzsfőnök - nem indián törzsfőnök, a hölgyek kedvéért -, leellenőrizte a takarítás minőségét, és csak annyit mondott: „A kő, elvtársak, a kő tiszta, de a tartalom, elvtársak!” Hát, ilyen szintű az ön észrevétele is. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót két percben Balczó Zoltán képviselő úrnak.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Molnár Képviselő Úr! Nagyon rosszul interpretálja ezt a vitát. Én abban a tévhitben voltam, hogy alapvetően szakmai vita van. Én nem harcolok ön ellen, szó sincs róla. Úgy gondoltam, hogy néhány kérdést, amit szakmailag másként látunk, próbálok megvilágítani, és ez nem azt jelenti, hogy most mi valamiféle harcot folytatunk, és én megsüvegelem a másik oldalt. Arról van szó, hogy egy alapvetően EU-kritikus képviselőként - nézze meg az elmúlt öt év

jegyzőkönyvét, Ujhelyi Istvánt, meg engem - ebben a helyzetben úgy ítélt meg, hogy ezek a törvényjavaslatok elfogadhatóak, összhangban állnak, amit mi helyesnek tartunk, és ezért ezt támogatom. Erről van szó.

És még annyit hadd tegyek hozzá Arató képviselő úrnak, hogy miért kell a rendeleteket is, az én véleményem szerint, átültetni. Azért kell, mert ha nem tennék, a következőről lenne szó. Kihirdet az Európai Unió egy rendeletet, az megjelenik magyar nyelven, egy EU-rendelet formájában, az hatályos Magyarországon. Ha nem ültetjük át a villamosenergia-törvénybe, egy olyan helyzet alakul ki, hogy valaki előveszi a hatályos villamosenergia-törvényt, és azt hiszi, hogy annak alapján valami döntést helyesen hoz meg, miközben kiderül, ó, dehogya, hát ez már rég nem érvényes, mert ezt überelte, felülírta ez az európai uniós rendelet. Tehát a rendelet átültetésére e miatt a kodifikációs ok miatt és egyértelműség miatt mégiscsak szükség van, csak ott nincs játéktér, ott legfeljebb csalni lehetne, szemben az irányelvvel.

Tehát még egyszer mondom, EU-kritikus képviselőként ez egy olyan téma, amit valamennyire ismernek mint villamosenergetikai szakon végzett villamosmérnök, és pozitívnak ítélt meg. Ennyi. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót normál időkeretben Hajdu László képviselő úrnak.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Államtitkár Úr! Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Azt gondolom, hogy az energiahatékonyságról vitatkozva, de közben az éghajlat- és energiapolitikai célokra is gondolva, helyesen tartom azt, hogy itt okos villamosenergia-mérő órákat lehet majd felszerelni, gondolom, támogatással, és talán a házakban és lakásokban is.

Energiahatékonyságnak és persze az éghajlat-politikai céloknak is megfelelően a gázenergiára miért nem lehet ugyanezt az okosórát bevezetni? Létezik ott is. Éppen azért, mert eddig is volt mérés a villamosenergia-fogyasztásban, a gázenergia-fogyasztásban viszont, különösen a tömegházaknál, átalánydíjat fizettetnek a fogyasztókkal. Egy kísérleti ház az én választókerületemben megépült, tizenvalahány lépcsőházas, nagy panelház, ahol az átalánydíj - csak a konyhai tűzhely fogyasztója van benne, nem több, hiszen távfűtésesek a lakások, az energiafogyasztás másik része pedig a villamos energia -, körülbelül a szövetkezeti háznak olyan 8 millió forintos volt a díja átalánydíjban. Felszerelték lépcsőházanként, mert lakásonként ezt nagyon nehéz megoldani technikailag, egy csövön megy fel a vezeték, de lépcsőházanként meg lehetett oldani a 13 lépcsőházban, és most már mondhatjuk, ez tavaly karácsonyi beszerelés, 3,8 millió forint az ez évi átalánydíjuk a méréssel. Tehát itt egyik oldalon egy korrekciós mérés történik, másik oldalon pedig azt mondjuk, hogy itt egy valóságos rezsimegtakarítás történt.

Van egy másik az energiahatékonyság kérdésében, hogy nem beszéltünk itt ma róla, de a házak nyílászárói és hőszigetelése, az is az energiahatékonyság

és a klímavédelem része, és ebből a hatalmas anyagból a 11 módosított törvény között egyébként benne van, a távfűtési törvény is hiányzik, ahol szintén hatalmas energiamegtakarítás és energiahatékonyság lenne végrehajtható, és magában ez a törvényjavaslat erről nem szól. Ezt valahogy hiányolom, sőt azt kell mondjam, hogy nemzetgazdasági érdek is lenne, hogy ezzel foglalkozunk, legalább a törvényi ösztönzés keretében, vagy az a korábbi, ami a baloldali kormányok idején valahogy úgy volt megfogalmazva ez az energiahatékonyság, hogy amennyiben egyharmadát a ház állta a költségeknek, egyharmadát állta a magyar költségvetés, egyharmadát pedig a helyi önkormányzatok állták, és ez akkor nagyon jól működött, úgy érzem, hogy akkor tömegével készültek ezek a hőszigetelések, nyílászárócserék, megújultak a lakások. Ezzel nem foglalkozunk, noha energiatakarékosságról, energiahatékonyságról, klímavédelemről és sok egyéb célról beszélgetünk és vitatkozunk itt.

Egyetértve azokkal, akik a törvény bizonyos részeit támogatják, azt gondolom, hogy ilyen hiányosságok mellett valami módosítással a kormányoknak elő kellene jönni, hogy maga a fogyasztó, konkrétan a lakosság is érezze, hogy ma milyen törvényről vitatkozunk itt, és az ő zsebére megy vagy az ő zsebébe hoz valamit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Kaderják Péter államtitkár úrnak, hogy elmondhassa a véleményét.

DR. KADERJÁK PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a törvényjavaslathoz megfogalmazott, döntően támogató hozzászólásait, és engedjék meg, hogy megpróbáljak röviden azokra a kritikus felvetésekre is válaszolni, amelyek a felszólalások során elhangoztak, és igyekszem megvilágítani egyes javasolt intézkedések hátterét.

(17.30)

Az első általános megjegyzésem a szuverenitás és a jogharmonizáció viszonyára vonatkozik, ez többször előkerült a felszólalásokban. Szeretnék mindenkit ezen a ponton is biztosítani, hogy a magyar kormány részéről, amikor részt veszünk az energiaszektor európai uniós szabályainak a kialakításában, akkor azt azért tesszük, mert azt gondoljuk, hogy egy integrált európai energiarendszer, egy európai szinten integrált, hatékony villamosenergia- és gázpiac Magyarországot számára jelentősen növeli az ellátás biztonságát és az energiaszektor működésének hatékonyságát. Tehát egy döntően pozitív folyamathoz csatlakozunk, de azt gondolom, hogy ebben a folyamatban az elmúlt években folyamatosan jellemző volt az, hogy a szuverenitás álláspontját képviseltük.

Az elődeim, Aradszki államtitkár úr és csapata is, miközben kitárgyalták a „Tiszta energia” csomag azon elemeit, amelyeknek az implementációjáról részben a mostani előterjesztés szól - de nem egészében, hiszen még egy nagy munka előttünk áll, hogy ezt a csomagot majd még több körben ezen a helyen implementálni tudja a magyar Országgyűlés -, tehát ebben az európai vitában rendre a nemzeti szuverenitás pártján álló véleményeket fogalmazott meg a magyar kormány. Hogy csak egyet említsek, pont, amit Molnár képviselő úr említett, az egyetemes szolgáltatás és az egyetemes szolgáltatói körben a hatósági árszabályozás fenntartása ügyében végig azért küzdött a magyar kormány, hogy azt a lehetőséget, hogy ebben a körben a nemzeti kormány dönthesse el azt, hogy liberalizálja az árakat, felszabadítja az árakat vagy pedig hatósági szinten megtartja, végig a szuverenitás mellett álltunk ki. Azt mondjuk, hogy ez nemzeti hatáskör, ezt nem lehet venni, és végül ez az álláspont kerekedett felül ebben a vitában.

Amikor viszont ezeket a jogszabályokat már elfogadták az európai testületek, kötelezővé válnak, akkor az implementációs javaslatok kidolgozása során is, ahol erre mozgástér van - és az irányelvek esetében természetesen lehetőségek vannak arra, hogy milyen módon implementáljuk ezeket a jogszabályokat -, ott is rendre a magyar fogyasztók érdekeit tartjuk szem előtt, amikor a megfelelő megoldásokat javasoljuk önöknek, hogy hogyan, milyen módon implementáljuk ezeket az európai uniós, sokszor nagyon általános rendelkezéseket.

A másik bevezető megjegyzésem lenne, és ez több felszólalásban is elhangzott, köszönöm mindenkinek, aki észrevette, kiemelte és támogatja azt, hogy ennek a jogszabálytervezetnek a részeként nagyobb lendületet kaphasson Magyarországon az okosmérés bevezetése. Hozzáteszem, maga a javaslat arra is tartalmaz javaslatot és kötelezést, hogy az okosmérés mellé a kereskedők kötelezően időszakfüggő és rugalmas tarifákat is felajánljanak a fogyasztónak, tehát ne veszítsük el azt a szempontot, hogy ez a lépés a fogyasztók érdekeit kell hogy szolgálja, lehetővé kell tegye, hogy a saját fogyasztásukat az árakhoz, a piaci viszonyokhoz igazíthassák, és okos módon rezsit takaríthassanak meg, hogy ezt a folyamatot előremozdíthassuk. Ezt alapvetően a mostani előterjesztés lényeges elemének tartjuk.

Reagálva Balczó képviselő úr stratégiamegújításokra vonatkozó felvetésére, szeretném azt jelezni, hogy a tervezetben az a javaslat, amely az ötévenkénti felülvizsgálatot célozza, a nemzeti éghajlatváltozási stratégia esetén, amely a második, amelyet az Országgyűlés elfogadott, és éppen a múlt év végén, 2018 végén fogadott el, ott úgy látjuk, hogy ennek az egy éven belüli felülvizsgálata nem célszerű. Ott egy csúszás volt magában a második nemzeti éghajlatvédelmi stratégia elfogadásában is ahhoz képest, ami a megújításra vonatkozó szabály volt, és ezt célozza most a módosítás.

Ami az energia és éghajlatváltozás együttes kezelését illeti, ezzel a felvetéssel mélysegesen egyetértünk. Azért is jött létre az energia- és klímapolitikáért felelős

államtitkárság az ITM-en belül, mert a magunk részéről is úgy gondoljuk, hogy ez a két kérdés egymástól elválaszthatatlan, és abban a stratégiaalkotási folyamatban, amely most jut a végére, a nemzeti energiastratégia megújítása, illetve a nemzeti energia- és klímaterv megújítása révén ezek az integrált szempontok és az új stratégia megalkotása ezt tükrözni fogja.

Többször és több felszólalásban került elő a biztonsági földgáztárolás kérdése. Ahhoz, hogy jobban megérthető legyen, hogy mi is a háttere az előterjesztésben foglaltaknak, el kell mondanunk, hogy abban a gázellátás-biztonsági új rendeletben, amelyet megalkotott az Európai Közösség, bevezetett egy nagyon különös fogalmat, a kötelező szolidaritás koncepcióját, amely azt mondja ki, hogy gázválsághelyzet esetén az európai uniós tagállamoknak egymással szemben kötelezően szolidárisaknak kell lenniük. A szolidaritás alapvetően egy önkéntes dolog általában, de ebben az esetben egy kötelező szolidaritásról beszélünk, amikor abban az esetben, ha egy másik tagállam, egy külföldi segítséget kér Magyarországtól, vagy Magyarország segítséget kér egy szomszédos tagországtól, akkor kötelező számára akkor is segíteni, ha piaci alapon ez már nem megoldható.

Az a mechanizmus, az a rendelkezés, amely hozzáférést biztosíthatna a magyar biztonsági földgáztároló-kapacitásokhoz külföldiek számára, de természetesen abban a sorrendben, hogy elsődlegesen a magyar védett fogyasztók kiszolgálását szolgálja ez az eszköz, az ennek a feltételnek való megfelelést kívánja szolgálni. Nevezetesen, ha mindenáron olyan helyzetbe kerülünk, hogy segítenünk kell az európai uniós polgártársainkon, akkor a földgáz biztonsági készletezési rendszer részben ilyen célokra adott esetben elérhetővé váljon, versenyezessen legalábbis azzal a lehetőséggel, hogy jelentős magyar ipari fogyasztók fogyasztását kelljen korlátozni ahhoz, hogy ilyen típusú szolidaritást nyújthassunk szomszédos országok számára. Tehát ez tisztán és egyértelműen ebből az elvből, ebből az új elvből, a kötelező szolidaritás elvéből vezethető le.

Szeretnék reagálni arra, amit ezen túlmenően Aradszki államtitkár úr és képviselő úr is fölvetett, ami a bioüzemanyagok kérdésével kapcsolatos, és hogy a komponensarány-növeléssel kapcsolatos ellenőrzés ne legyen túlzottan bürokratikus. Természetesen azzal a felhatalmazással, amit a törvénytervezet révén kapna a kormány, hogy ezt az ellenőrzési rendszert megalkossa, mindent meg fogunk tenni, hogy ez a minimális addicionális bürokráciát jelentse, de úgy érezzük, hogy a tisztességesen viselkedő üzemanyag-forgalmazók védelme érdekében ezt az ellenőrzési rendszert, a mai rendszerünket meg kell erősíteni.

(17.40)

Molnár képviselő úr a földgáz biztonsági készletezés ügyét fölvetette, azt hiszem, azt már taglaltam. Ugyancsak fölvetette azt, hogy lehetnek olyan megoldások, ahol a szabályozási javaslatok nem jogharmonizációs jellegűek, hanem valami más célt szolgálhatnak.

Ez természetesen így van, az expozéban is jeleztem, hogy nem csak és kizárólag jogharmonizációs javaslatokról van szó, hanem olyan módosításokat is javasolunk, ahol az elmúlt időszak szabályozási tapasztalatai hívták fel a figyelmet arra, hogy a jelenlegi szabályaink nem működnek tökéletesen.

Őn említette a távhőszolgáltatási engedély visszavonására vonatkozó azon javaslatot, ami a 8. §-ban javasolt egyik módosítás, amely szó szerint úgy hangzik, hogy a hivatal a távhőszolgáltatói működési engedélyt visszavonja, ha a Get. szerinti végső menedékes ellátást biztosító földgázkereskedő kijelölésének kezdőnapjától számított 30 napig nem gondoskodik a távhő termeléséhez szükséges földgáz, tüzelőanyag önálló beszerzéséről. Sajnos a magyar energia-hivatal találkozott azzal a gyakorlattal, előfordult az az eset, hogy adott településen egy olyan távhőszolgáltató működött, aki képtelen volt a távhőszolgáltatáshoz szükséges földgázt önállóan beszerezni valamilyen okból kifolyólag, ezért kötelezően ki kellett jelölni a Nemzeti Közműveket, hogy valamilyen áron és valamilyen kondíciókkal biztosítsa azt, hogy a távhőszolgáltatást a fogyasztók igénybe vehessék. És ez többször előfordult. Azt gondolja és azt mondta a magyar energiahivatal, azt közölte velünk, hogy ő azt gondolja, hogy ez a gyakorlat tarthatatlan, hiszen milyen távhőszolgáltató az, aki egyszer engedélyt kapott, de utána olyan helyzetbe jutott, hogy képtelen földgázt vásárolni ahhoz, hogy ezt a szolgáltatást végezze.

Azt gondolom, hogy ebben semmi titkolni való nincs. Ez egy olyan gyakorlat, ez egy olyan helyzet, amikor teljes joggal azt lehet mondani, hogy az ilyen szolgáltatótól vissza kell vonni a szolgáltatási engedélyt. Tehát nem viták elrendezéséről van szó, hanem olyan esetekből leszűrt gyakorlatra való választásról szabályozási oldalon, amelyekről azt gondoljuk, hogy nem jó, ha rontják a távhőszolgáltatási piacnak meg a szolgáltatásnak a színvonalát.

Az egyetemes szolgáltatási árszabályozással kapcsolatban pedig kifejezetten szeretném azt elmondani, hogy ahogy említettem, ott egy szuverenitási harcot folytatott Magyarország azért, hogy ez a rendszer fennmaradjon, és hogy ennek révén garantálni lehessen azt, hogy amennyiben a piaci folyamatok megalapozzák, akkor a magyar fogyasztók alacsony áron kapjanak energetikai szolgáltatásokat.

Ha önök megnézik az Eurostat legutóbb publikált adatait, hogy európai összevetésben a magyar háztartási fogyasztók az egyetemes szolgáltatásban milyen áron kapnak földgáz- és villamosenergia-szolgáltatást, akkor azt fogják látni, hogy európai összevetésben a legalacsonyabb. Nem a második legalacsonyabb, hanem a legalacsonyabb az az ár, amilyen szinten ma a magyar fogyasztók ennek a szabályozásnak részben a következtében termékekhez jutnak.

Ilyen esetben további csökkentést javasolni, azt gondolom, felelőtlen, hiszen pont azért vannak ilyen szinten ezek az árak, hogy egyrészt garantálják az alacsony árakat a fogyasztóknak, másrészt pont azokra az esetekre, ha netán áremelkedés bekövetkezne, akkor olyan lehetősége legyen a kormánynak, hogy ezeket az

árakat ne kelljen emelni, ezeket az egyébként európai összevetésben legalacsonyabb árakat.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ha okosan élünk azzal a lehetőséggel, amit ebben a szuverenitási küzdelemben, ha úgy tetszik, Magyarország elért, akkor az a magyar fogyasztók érdekeit szolgáló rendszer fenntartását tudja elősegíteni.

Szeretnék néhány gondolatot Hohn Krisztina képviselő asszonynak a felszólalásához is hozzáfűzni. Nagyon érdekes dolog, az a pszichológiai jelenség jutott az eszembe, nagyon sok ilyen pszichológiai teszt van, amikor egy képet nézni kell, és egyszer látunk benne valamit, és aztán ha sokáig nézzük, valami egészen mást látunk ugyanabban a képben, vagy ha két ember nézi ugyanazt az ábrát, akkor két, valami nagyon különböző dolgot lát benne.

Ahogy ön ismertette azt, hogy milyen Magyarország klímaterjesztménye, és mit tesz a magyar kormány és a magyar vállalkozások, a magyar emberek, az önkormányzatok a klímavédelem érdekében, szöges ellentétben látjuk azt a teljesítményt a kormány részéről, amit ön lefestett.

Hogyan látjuk ugyanazt a teljesítményt magyar oldalról? Úgy látjuk, hogy 1990-hez, a rendszerváltáshoz képest Magyarországon 32 százalékkal csökkent az üvegházgáz-kibocsátás. Európai összehasonlításban ez bőven az első egyharmadban van benne. Dániával vagyunk holtversenyben a 9. helyért ezen a ranglistán.

Azt is el kell mondani, hogyha a villamosenergia-termelésünket nézzük, ön ostromozta, hogy kevés a megújulóenergia-felhasználásunk. Ki kell jelenteni, hogy a magyar villamosenergia-termelés, ami egyébként kulcsa annak, hogy egy elektromobilitási programot hitelesen megcsináljunk, hiszen ha szennyező a villamosenergia-szektorunk, akkor nem érdemes elektromobilitást csinálni klímavédelem okán, tehát a villamosenergia-szektorunk termelésének 60 százaléka karbonsemleges ma Magyarországon. Ennek 50 százalékát a Paksi Atomerőmű, 10 százalékát a megújulóenergia-felhasználás adja.

Nagyon nehéz úgy előrehaladni egy teljes dekarbonizált jövőkép irányába, hogy egyébként elvetjük a nukleárisenergia-termelést, és azt mondjuk, hogy egyébként csináljunk elektromobilitást egy szennyező villamosenergia-termelés bázisán. Az ugyanis nem fog elvezetni ahhoz a jövőképhez.

Úgy látjuk, hogy minden technológiai opcióra szükség van ahhoz, hogy egy klímasemlegességet közelítő jövőképet felé elmozduljunk, és azt is egyébként hangsúlyozni szeretném, hogy nemcsak csökkentési százalékban, de egy főre jutó üvegházgáz-kibocsátásban is bőven-bőven-bőven, harmadával az európai átlag alatt vagyunk.

Tehát nagyon furcsa ez, hogy ezt a klímaterjesztményt ki hogyan értékeli. Mi úgy látjuk, hogy a magyar közösség óriási erőfeszítést tett 1990 óta, hogy ezt a 32 százalékot produkálni tudja olyan országokkal szemben, akik egyébként nagyon klímabarát állásponton vannak, de '90 óta egyetlen tonna szén-dioxid-kibocsátást sem csökkentettek, mint Portugália, Spanyolország, Ausztria, Írország; ilyen országok. És

teljes mellszélességgel követelik a 2050-es klímasemlegességet, csak éppen még sehol nem tartanak ennek a végrehajtásában, ellentétben Magyarországgal.

Azt gondolom tehát, hogy jobban kéne értékelnit azt a nagyon összetett és nagyon - hogy is mondjam csak? - jelentős erőfeszítést, amit még egyszer mondom, nem a magyar kormány tett annak érdekében, hogy ez megvalósuljon, hanem a vállalkozások, az önkormányzatok, az egyének, azok a lakosok, akik leszígetelik a lakásaikat, akik erőfeszítést tesznek annak érdekében, hogy energiát takarítsanak meg, napelemet szereljenek a házuk tetejére, hogy ezeket az eredményeket tudjuk Magyarországon produkálni. Nyilván kormányzati oldalról mindent megteszünk annak érdekében, hogy ez meglegyen.

Az egy furcsa dolog, hogy pont önök kritizálják azt, hogy a bioüzemanyag-bekeverési részarányt megemeljük a megújulóenergia-célok teljesítése érdekében, hiszen különösen a közlekedés területén aztán nagyon kevés lehetőség van arra, hogy az üvegházgáz-kibocsátások csökkentése felé elinduljunk, mert lehetne azt mondani, hogy akkor használjunk másodikgenerációs bioüzemanyagokat, csak azok még nem léteznek. Azok még csak a kísérleti laboratóriumokban vannak.

Ami rendelkezésünkre áll, az a tiltás, mondják meg, mit tiltsunk be, hogyan ne közlekedjenek az emberek; lehet csinálni elsőgenerációs bioüzemanyag-bekeverést és lehet elektromobilitást, de csak akkor, ha dekarbonizáljuk az áramszektorunkat. Azt meg csak akkor, ha az atomerőművet meg a nukleáris energiát is felhasználjuk.

Tehát az egész valahogy konzisztensen kéne mondani és a kritikát is konzisztensen megfogalmazni. Ezzel együtt nagyon köszönöm, hogy nagyon sok elemét a javaslatnak támogatják; különösen kiemelten és hangsúlyozottan köszönöm az okosmérés kérését, és azt is, hogy egy legalábbis semleges támogató vagy tartózkodó álláspontot jelzett a párt részéről.

Azt hiszem, hogy talán még egy utolsó megjegyzést szeretnék tenni, illetve kiegészítést Hajdu László képviselő úr felvetéseihez. Teljesen egyetértek egyébként azzal, hogy az energiahatékonyság területén még nagyon-nagyon-nagyon messze vagyunk attól, hogy jók legyünk, és hogy nagyon messzire lehet eljutni ezen a területen.

(17.50)

Azt azért szeretném jelezni, hogy noha a mostani előterjesztés valóban nem arra fókuszál, hogy az energiahatékonysági támogatásokat hogyan kell Magyarországon úgy alakítani, hogy a legfőbb céljainkat elérjük, hanem megint csak jelentős mértékben jogharmonizációs célú javaslatokról van szó, azért azt jelzem, hogy kormányzati támogatással nagyon jelentős források állnak a lakosság rendelkezésére is, hogy energiahatékonysági beruházásokat végrehajtsanak. A lakossági energiahatékonysági hitelprogram ennek a legfontosabb forrása.

Itt jelzem azt is, hogy ez egy MFB-termék, amelyet továbbforgalmaznak. A nagy érdeklődésre való

tekintettel Budapesten és Pest megyében ezek a hitelforrások - ez egy nullaszázalékos hitelforrás - kimerültek, és azon dolgozunk, hogy újabb forrásokat biztosítsunk. Itt magánszemélyek, társasházak, lakószövetkezetek igényelhetik a lakossági energiahatékonysági hitelprogramot minimum 10 százalékos saját forrással, többek között fűtési rendszerek korszerűsítésére, szigetelésre, nyílászárók cseréjére, valamint megújuló energiaforrások - napelemes, napkollektoros, hőszivattyús, korszerű fűtőberendezések - beépítésére. A visszatérítendő hitelösszeg minimuma 500 ezer forint, a maximuma magánszemélyek esetén 10 millió, háztartások és lakószövetkezetek esetén pedig 7 millió forint húszéves futamidővel. Tehát igyekszünk olyan konstrukciókat létrehozni, amelyek az állam és a magán szereplők közös erőfeszítése révén vezetnek el ilyen programokhoz. Érdemes majd megvizsgálni, hogy esetleg pont azokra az esetekre, amelyeket ön is említett - társasházak átalány-gázellátása, ami egy furcsa dolog, mert olyan épületekben egyébként, ahol van villamosvezeték is, ahol van távhőszolgáltatás is általában, és emellett van még gázfelhasználás -, még az is felmerül, hogy célszerű-e fenntartani három párhuzamos infrastruktúrát ezekben a lakásokban, nem lehet-e esetleg valahogyan az egyiket kiváltani, akár a gáz esetében, de az okosmérős megoldások is alkalmasak. Úgyhogy köszönöm a megjegyzését, meg fogjuk egyébként most az előterjesztéstől függetlenül is vizsgálni azt, hogy hogyan lehet ezt a speciális problémát kezelni.

Még egyszer szeretném megköszönni az előterjesztéssel kapcsolatos hozzászólásokat. Mindennel együtt arra kérem a tisztelt képviselőket, hogy a törvényjavaslatot támogatásukról biztosítsák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **szakképzésről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7843. számon a parlament informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Bódis József úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A kormány kiemelt feladatának tekinti a tudásalapú gazdaság megteremtését, Magyarország versenyképességének javítását. A fenntartható gazdasági növekedés egyik alapvető feltétele a képzett, a társadalmi változásokhoz és a munkaerőpiaci igényekhez alkalmazkodni képes munkaerő. A magyar gazdaság európai szinten is kimagaslóan teljesít, 5 százalékot meghaladó mértékben erősödött. Ma több mint 4,5 millióan dolgoznak Magyarországon, az aktív munkavállalók száma

2010 óta 811 ezerrel nőtt. A foglalkoztatottsági ráta minden eddiginél magasabbra, 70 százalék fölé emelkedett.

Az álláskeresők száma 160 ezer főre csökkent, a 3,5 százalékos munkanélküliségi ráta az egyik legalacsonyabb az Európai Unióban. Az adatok is jól mutatják, hogy a gazdaság tartós növekedési pályán van. Ez egyben azt is jelenti, hogy rendkívül nagy szükség van a szakképzett munkaerőre, ezért a kormány a gazdaság folyamatos és lendületes növekedését szem előtt tartva kiemelt figyelmet fordít a szakképzésre is. Arra törekszünk, hogy minél több fiatal szerezzon szakmát, képesítést. Ennek érdekében újabb lépéseket teszünk a szakképzés megerősítésére.

A hatályos szakképzési törvény megújítása, a 2011 óta eltelt évek során a kormány jelentős eredményeket ért el a szakképzési rendszer fejlesztésében. Így többek között megtörtént a szakképesítések gazdasági céloknak megfelelő újragondolása, bővültek a szakképzéshez való hozzáférés lehetőségei, a második szakképesítést is ingyenesen megszerezhetővé tettük, kiterjesztettük a felnőttoktatást és a vállalati szintű, helyszíni duális képzési rendszert. A gazdaság fejlődése és a társadalom változásai azonban újabb és újabb kihívásokat támasztanak, amelyekre a versenyképesség megőrzése érdekében megfelelő válaszokat kell adnunk. Ezért a képzési rendszert soha nem lehet befejezettnek tekinteni, mert annak folyamatos, a kor és a gazdaság igényeihez igazított fejlesztésével biztosítható, hogy megfelelő létszámban álljanak rendelkezésre a magas szintű szaktudással és kulcskompetenciákkal rendelkező szakemberek.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat egy hosszú fejlesztési folyamat végeredménye, egy új dimenziókat nyitó, átgondolt és megerősített szakképzési rendszer kiindulópontja. A kormány fontos és előrelátó döntése volt a Szakképzés 4.0 stratégia elfogadása, amely a benyújtott törvényjavaslat fontos alapja. A Szakképzés 4.0 stratégiát osztrák mintára piaci szereplőkkel közösen alakítottuk ki. A stratégiai cél, hogy kiválóan képzett és a szakmájukat szerető, megbecsülő fiatalok lépjenek ki a munkaerőpiacra, és tudásukkal erősítsék a magyar vállalatok gazdasági szerepét. A jól végzett munka stabil és kiszámítható megélhetést, tisztességes béreket biztosít, hozzájárul Magyarország gazdaságának további erősödéséhez, a versenyképesség növekedéséhez.

A stratégiában meghatározott intézkedések célja, hogy modern eszközökkel és korszerű technológiával felszerelt, vonzó képzési környezetben, naprakész tudású oktatók segítségével versenyképes, a gazdaság által elvárt tudást biztosítsunk a szakképzésben tanulók számára. A Szakképzés 4.0 stratégiára épülő szakképzési törvényjavaslat a keretjellelű szabályozás elvét követi, teret enged a jelenlegi szakképzési rendszer jól működő elemeinek továbbfejlesztéséhez, miközben megteremti egy új struktúrájú, rugalmas és dinamikus rendszer alapjait és kereteit is. A javaslat a köznevelés rendszerétől elkülönült, önállóan működő, a gazdasági változásokhoz jobban igazodni tudó, rugalmasabb szakképzési rendszer megalapozását biztosítja.

A törvényjavaslat rendelkezései egyformán érintik a szakképző intézményeket, a szakképzésben közreműködő gazdálkodó és egyéb szervezeteket, a gyakorlati képzési rendszert felügyelő gazdasági kamarákat, a tanulókat és az oktatókat.

Tisztelt Ház! A törvénytervezet elfogadásával a 2020-21-es tanévtől a szakképző intézményeknek két típusa lesz, a technikum és a szakképző iskola. A javaslat értelmében a tanulók a technikum és a szakképző iskola közül választhatnak, az előbbinél ötéves, az utóbbinál hároméves képzésben vehetnek részt. Mindkét iskolatípus ágazati alapképzéssel indul, így a diáknak lehetősége van az ágazati alapismeretek birtokában később szakmát választani. A technikum egyben az érettségire is felkészíti a tanulókat, így az ott szakképzettséget szerzők az ötödik év végén egyszerre vehetik át technikus okleveleiket és érettségi bizonyítványukat.

A szakképzés színvonalának emeléséhez meghatározó jelentőségű eszközként járul hozzá a szakképzésben dolgozók anyagi megbecsülésének javítása.

(18.00)

A szakképzésben tanító több mint 32 ezer pedagógus bére átlagosan 30 százalékkal emelkedik, melyhez a költségvetés éves szinten 35 milliárd forintot biztosít. A 2020. július 1-jén életbe lépő béremelés lehetővé teszi a legjobb szakemberek megtartását és újak bevonását a szakképzésbe óraadóként a piaci szférából. A jövőben minden szakképzésben oktató egyéni béralkut köthet a munkáltatójával, így a számára legkedvezőbb feltételekkel végezheti munkáját. A túlságosan merev bértáblával járó közalkalmazotti törvény hatálya alól való kikerülés így nagyobb béremelést, a lehetőségek bővítését jelenti, a teljesítményalapú, versenyképes, motiváló bérezési rendszer megteremtését eredményezi. A szakképzésben oktató tanárok bérének megállapítására rugalmasabb rendszer alakul ki, melyben senki nem fog rosszabbul járni. A szakképzésben oktatók a továbbiakban is kaphatnak jubileumi jutalmat, változatlanul jogosultak lesznek a pedagógusigazolványra, új elemként pedig számos, a munka törvénykönyve szerinti juttatást vehetnek igénybe.

A következő tanévtől minden szakképző intézményben tanuló diák az első évtől kezdve az állam által garantált ösztöndíjban részesül. Az ágazati alapozó oktatást követően a diákok a duális képzés részeként, a gyakorlati képzés teljesítése érdekében szakképzési munkaszerződést köthetnek egy-egy vállalattal vagy vállalkozással, és már ezektől a cégektől munkabért kaphatnak. Ezzel a diákok már tanulóként megtagasztalhatják, milyen a munka világában munkavállalóként is jelen lenni.

Tisztelt Országgyűlés! Az új szabályozás fontos szempontja, hogy az új rendszer a tanulók számára versenyképes végzettséget, a gazdaság által elvárt tudást és vonzó karrierlehetőséget biztosítson. A szakképzésben dolgozó oktatóknak pedig növekvő béreket, több megbecsülést biztosít választott hivatásuk gyakorlásához. A törvénytervezet biztos alapot nyújt

a magyar gazdaság további erősödéséhez, a teljes foglalkoztatottság eléréséhez, Magyarország versenyképességének erősödéséhez.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat elfogadásával lehetőség nyílik arra, hogy a szakképzés megerősített, magas színvonalú rendszere folyamatos és megfelelő válaszokat tudjon adni a folyton változó gazdasági környezet kihívásaira. E célok elérése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bódis József államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15-15 perces időkeretekben.

Megadom a szót elsőként Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, és engedjék meg nekem, ma egy idézetet hoztam az oktatásról, az iskoláról és a tanulásról, hogy egy fontos törvényjavaslat, egy fontos törvénymódosítás került a tisztelt Ház asztalára.

Ahogy államtitkár úr is említette az expozéjában, nagyon gyorsan változik a gazdaság, változnak a társadalmi viszonyok körülöttünk, és egy tudásalapú gazdaságot kell fölépíteni, egy olyan gazdaságot, amelyben ha jó az oktatási rendszer, jó a szakképzés, akkor az egyén lehet sikeres, ha megszerzi ezt a szakképzést. Tehát jó a tanulónak, a diáknak, jó annak a családnak, ahonnan a diák jön. Jó lehet a gazdaság számára, hiszen ha egyre több szakember, egyre több szakképzettséggel rendelkező ember áll a gazdaság rendelkezésére, akkor az azt a folyamatot eredményezi, amit hallottunk az expozéban, hogy nő a foglalkoztatottság. 70 százalék fölött vagyunk, talán mondhatom, hogy a rendszerváltozás óta ez a legmagasabb. Talán még emlékeznek, hogy 1993-ban 1,5 millió munkahely szűnt meg Magyarországon, egy nagyon nehéz helyzetbe került az ország, és mintegy 700-750 ezer kényszervállalkozóról beszéltek az akkori hírek, most pedig ott vagyunk, hogy több mint 4,5 millió ember dolgozik, és a foglalkoztatottság 70 százalék fölött van. És jó a társadalom számára, mert ha a munkaerőpiac így fejlődik, és hozzáértő, szakképzett emberek vannak, az hozzájárul a nemzetgazdaság fejlődéséhez.

De nemcsak gazdasági értelemben gondolom ezt, hanem műveltségi értelemben is, hiszen a szakképzett munkaerő vagy a szakképzett ember tudja alkalmazni a modern technológiát, amely gyorsan, itt a szemünk előtt jelenik meg. A digitalizációs tartalmat be tudjuk építeni ebbe a folyamatba. Csak hadd jegyezzem meg önöknek zárójelben, hogy egy autószerelőnek, mondjuk, 30-40 évvel ezelőtt elég volt, hogyha megvoltak a szerszámok. Ma számítógépes ismeret nélkül nem tud

létezni, hiszen a hibakódokat, a hibafeltárást a számítógépen nézik meg először az autószerelők. Ez javítja a versenyképességet is.

Hadd mondjam azt, hogy magában a törvényjavaslatban is benne van, de ahogy hallottuk az expozéban, 2011-től folyamatos a szakképzés átalakítása, megújítása, de benne van a biztos finanszírozás, amely működik, az oktatói megbecsülés - itt béremlés várható, és ennek a fedezete is megvan -, a szakoktatók, mérnök-tanárok, közgazdász-tanárok, más szakemberek bevonása a képzésbe, tehát gyakorlati tudással rendelkező emberek bevonása a képzésbe, az állandó továbbképzés megteremtése - maga a törvény előír egy négyévente kötelező továbbképzést -, az ágazati kompetenciák fejlesztése, az ágazati készségek fejlesztése. Ezek velem is azt mondatják, hogy valójában itt egy komoly változásról, mélyreható változásról, talán ki merem mondani, paradigmaváltásról is lehet szó.

Melyek ennek a mélyreható változásnak az elemei? Először a szerkezete és utána a részletek.

Az egyik az, hogy tartalmi kérdésekben is változik a képzés. Változik a képzés tartalmi kérdésekben, ha ágazati alapkészségeket vagy ágazati kompetenciát fognak tanulni az első évben a szakképző iskolában, technikumban is, de a szakképző iskolában is. Az ágazatról való alapismereteket megtanulják, utána jön a szakirányú képzés, a szakmai képzés, amely mondjuk, egy hároméves szakképző iskolában tehát egy év ágazati alapozó ismeretek vagy alapismeretek és két év szakirányú képzés. Ez nagyon lényeges, hogy tartalomilag is változik.

Ott van a módszertan, hogy hogyan juttatjuk el ezt a tudást. És nemcsak elméleti tudásról beszélünk, hanem a gyakorlati képzésben a gazdasági élet szereplőivel, a kamarával, az ágazati készségtanáccsal, a szakképzési innovációs tanáccsal, a vállalati képzési tanáccsal, tehát sok olyan új intézmény van, ahol a gyakorlati szakemberek, a gyakorlatban élő szakemberek ott vannak és a gyakorlati képzést segíthetik.

Ez a törvényjavaslat lehetővé teszi azt, hogy átlátható, átjárható legyen a rendszer. Hadd mondjam azt az átjárható rendszerre, hogy a technikus képzés... Az iskolatípusról is szolt államtitkár úr, hogy gyakorlatilag két iskolatípust különítettünk itt el: a technikumot és a szakképző iskolát. A technikum osztatlan képzésű lenne, ötéves képzés, tehát az érettségi után még egy év képzéssel lehet technikus oklevelet szerezni, és természetesen tovább lehet tanulni. Sőt, ha az öt év után olyan jó eredmények vannak, akkor a felsőoktatásban bizonyos szakterületen felvételi nélkül - talán ezt egy kicsit félve mondom ki - megfelelő eredmények alapján tovább lehet tanulni. Tehát átjárható ez a rendszer.

Mindenképpen van egy középfokú végzettséget adó része, és a technikumból lehet menni egyetemre, főiskolára. De a szakképző iskolából is megvan az a lehetőség, a három plusz kettes, hogy a szakképzés, a szakma megszerzése után érettségit szerezhessenek.

Természetesen ehhez mit kell tenni? Szükség van egy vonzó környezetre, a vonzó környezetnél infrastruktúra-fejlesztésre van szükség, ágazati alapozó

tanműhelyekre, a digitális tartalom beépítésére a szakképzésbe, és egy új érdekeltségi rendszerre, amelynek a részleteiről még szólni fogok - remélem, marad időm -, az egyik az oktatók motiválása béremeléssel, szakmai kihívásokkal, és a diákoknak pedig ösztöndíj. Mindenki, aki a szakképzésbe jelentkezik, kaphat ösztöndíjat.

(18.10)

Akkor nézzük a részleteket, hogy is áll ez! Nem szeretnék, tisztelt képviselőtársaim, ezt főleg ellenzéki képviselőtársaimnak mondom, abból az irányból közelíteni ehhez a törvénymódosításhoz, hogy gimnázium vagy technikum, szakképzés vagy általános gimnázium. Szabad iskolaválasztás van, én nem állítanám szembe. Szükség van arra, hogy ha valaki jó tanuló, akkor gimnáziumba megy, és onnan egyetemre, főiskolára, de szükség van a szakemberekre is. Aki technikumba megy és jó képességű, az természetesen diplomát szerezhet. Tehát abba a vitába szerintem kár belemenni, hogy most hányan jelentkeznek gimnáziumba, vagy hányan jelentkeznek a régi nevén szakgimnáziumba vagy szakközépiskolába... *(Arató Gergely közbeszól.)* Nem, nem! Arató képviselőtársamat egy kis nyugalomra intem. *(Arató Gergely: Az nehezen megy! - Közbeszólás az MSZP képviselői köréből: Most még nyugodtan mondta!)* Tehát azt szeretném mondani... *(Az elnök csenget.)* Még nyugodtnak tűnik. *(Derűtség az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

Tehát a tudatos szakmaválasztásnál ott tartok, a vonzó környezet, a szülőkkel való beszélgetés, a pályorientáció kapcsán, hogy érdemes ma Magyarországon szakmát választani. És természetesen aki tovább akar tanulni, ez a rendszer lényege, nyitott, rugalmas, átjárható a rendszer, az eljuthat egyetemi, főiskolai diplomáig.

A másik, ami nagyon lényeges, és ebből a törvényjavaslatból kiolvasható, hogy a szakképzés és a vállalati szféra közötti együttműködés erősítésére alapozó képzésekről beszélünk. És ez azt jelenti, hogy aki szakmát választ, a biztos megélhetést nyújtó szakma képzését megszerzi, egy olyan rendszerben, ahol ezt megszerezte, akkor el tud helyezkedni a munkaerőpiacon, így a gazdaság igényeit is kielégíti. És ahogy a bevezetőmben mondtam, van egy egyéni sikeres életút, ami jó a közösségnek is, hiszen azt hiszem, az evidens, vagy azt hiszem, hogy talán sokunk számára nyilvánvaló, hogy minél több szakképzett munkaerőre van szüksége a magyar gazdaságnak.

Engedjék meg, hogy egy rövid példát elmondjak. Nem olyan régen egy munkáltatói fórumon vettem részt, ahol vállalkozók, cégek képviselői jelentek meg mint munkaadók, és arról panaszkodtak, hogy nincs már munkaerő, akit fel tudnának venni, vagy hogy ha valakit felvesznek, akkor egy rövid ideig ott van, és elmegy. Egy hátrányos helyzetű járásban, Tiszavasváriban volt ez a munkáltatói fórum, a Tiszavasvári járás településeinek, ottani gazdálkodóknak, vállalkozóknak, cégvezetőknak. Egy nagyon érdekes statisztikát vetített ki ott egy munkaügyi szakember a munkanélküliségről. Zárójelben jegyzem meg, hogy 12 százalék

volt a munkanélküliség 2010-ben, most 3,4 százalék. De a hátrányos helyzetű régióban, Tiszavasvári térségében 20-25 százalék között volt a munkanélküliség tíz évvel ezelőtt, most pedig 7-8 százalék. Még mindig az országos átlag duplája, de ott is jelentősen csökkent, ezt el kell ismerni. Kivetítette ez a munkaerőpiaci szakember, hogy kikből tevődnek össze a munkanélküliek, akik regisztrált álláskereső. És kiderült az, hogy körülbelül 1670 munkanélküli van Tiszavasvári járás területén, ez egy 30 ezres járás - mondom, 7-8 százalék -, és ebből 1372 általános iskolai végzettséggel rendelkezik vagy azt sem végezte el, funkcionális analfabéta, vagy nincs meg a 8 osztálya, hogy egyértelműen fogalmazzak. Tehát a diploma, a szakképesítés mindenképpen véd a munkanélküliség ellen.

És akkor hadd jegyezzem meg azt is, mert kardinálisan ezt el kell mondani, hogy az is öröndetes tény, hogy a szakképzés átalakításával kapcsolatos törvény módosítását megelőzte a szakképzési stratégia, amelyet Szakképzés 4.0 néven tavasszal tárgyaltunk, és március 28-án vált ez ismertté, ami azt jelenti, hogy összhangban van azzal, hogy előbb van egy vízió, egy stratégia, és utána igazítjuk hozzá a jogszabályi kereteket. Ahogy az államtitkár úr is mondta, keretjellegű ez a jogszabály, lehetőséget ad rugalmasan az alkalmazkodásra.

És van még egy dolog. A Nemzeti alaptanterv bevezetése 2020. szeptember 1-jén esedékes vagy akkor fog történni, és ez a szakképzési törvény is hatályba majd január 1-jén lép, de valójában az oktatási rendszerben 2020. szeptember 1-jétől jelenik meg.

Az új iskolatípusokról már beszéltem, tehát a technikumról és szakképző iskoláról. Engedjék meg, hogy megemlítsem, hogy akik nem tudták eldönteni még, hogy hová adják a gyerekeiket, lesz egy Dobbantó-program - ha önök olvasták a törvényjavaslatot, akkor abban van egy Dobbantó-program -, ha az iskola vállalja a pedagógiai programban, akkor ott ők kitalálják, hogy milyen irányba menjenek tovább, és lesz egy műhelyiskola, amely részszakképesítést ad. Vannak itt, akik tudják, bizottsági üléseken is tárgyaltunk erről, hogy ez felváltaná a szakképzési hídprogramot, mert nem volt igazán sikeres a szakképzési hídprogram... *(Arató Gergely közbeszól.)* Nem, az sem. Kár ezt előrevetíteni, Arató képviselőtársam! A gyakorlati életből kell kiindulni. A szakképzési hídprogram helyett a lemorzsolódás és a korai iskolaelhagyás elkerülésére lenne ez a program. Elismerem azt, hogy ezen még dolgozni kell, és nem könnyű feladat, mondjuk, 10 százalék alá csökkenteni a végzettség nélküli iskolaelhagyók számát. Most olyan 11,5 százalék körül vagyunk.

Aztán hadd említsem meg, hogy új szakmasztruktúra is lesz, és az oktatásnak és a képzésnek új rendszere is. Ezt csak röviden megemlítem. Mivel az időm fogy, ezért szeretném én is aláhúzni, amit államtitkár úr mondott, hogy a szakmaszerzés két szakma erejéig ingyenes, és 25 éves korig nappali képzésben lehet ezt megvalósítani, és egy szakképesítés is ingyenes.

A vizsgáztatásnak is új rendszere lesz, és a vizsgák is új módon fognak megtörténni.

Engedjék meg, mivel az időm fogy, hogy talán még két dolgot elmondjak, az ösztöndíjról szeretnék még szólni és a szakképző intézmények alkalmazottairól.

Először az ösztöndíjról. Tehát mindenkinek jár, aki nappali rendszerű oktatásban részt vesz; az ágazati alapoktatásban, a szakirányú oktatásban és egyes előkészítő évfolyamok, műhelyiskolák esetében is jár. Emellett 2 ezer tanuló, hátrányos helyzetű 2 ezer tanuló és jó tanulmányi eredményt elérő tanuló, mert ez feltétel, Apáczai-ösztöndíjat kaphat, és új elem a törvényben, hogy egyszeri pályakezdési juttatást is kapnak a szakmát szerzett diákok, akik így könnyebben tudnak elindulni az életben.

Említettem az oktatók helyzetét. Szeretnék az oktatást rugalmasabbá tenni, és egy béremelés is várható, aminek a 35 milliárdos kerete rendelkezésre áll. Ez körülbelül 30 százalékos béremelést jelent. Ha kiszámítjuk, egy átlagos emelés mintegy 100 ezer forintot jelent egy olyan embernek, akinek most a fizetése, mondjuk, néhány év tanítás után iksz összeg, ez plusz 100 ezer forintos emelést jelent, mintegy 30 százalékos emelést. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

Tehát összegezve szeretném elmondani, hogy ez egy kérés, jó javaslat. Szeretném arra kérni képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vinnai Győző képviselő úr. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amilyen a jelen iskolája, olyan lesz a jövő - Szent-Györgyi Albert fogalmazott hasonlóképpen. És ha ez igaz, akkor kössük fel az alsóneműt, ugyanis elborzasztó adatokkal találkozhatunk.

Itt most valóságos dicsőimnuszokat hallhattunk arról, hogy milyen állapotban van Magyarországon a közoktatás, illetve a szakképzés, illetve az a vízió is csodálatos volt, amit államtitkár úr volt oly kedves felvázolni. De azt már megtanultuk Orbán Viktortól, hogy ne azt nézzük, amit mond, hanem azt, amit csinál, és az a helyzet, hogy itt azért van némi ellentmondás a kettő között. Államtitkár úr azt mondta, itt jegyzeteltem, hogy tudásalapú gazdaság. Milyen szépen hangzik! Milyen jó lenne, ha ez igaz lenne! Kívánom egyébként, hogy így legyen, és ezek a víziók teljesüljenek be.

(18.20)

A versenyképességről is beszélt államtitkár úr. Akkor nézzük a pusztát, gonosz számokat, statisztikai eredményeket! Nézzük meg, hogy mondjuk, az exportunkban a magas hozzáadott értéket képviselő tudás akár csak a V4-államokhoz képest is mekkora. Alacsonyabb, mint ott. Nézzük meg, hogy hol állunk a versenyképesség tekintetében! Lehet itt Ugandára mutogatni, mert biztos, hogy előttük vagyunk, de ha megint

csak a szomszédokat nézzük, akkor azt kell mondani, hogy Magyarország bizony nem teljesít olyan jól. S ha önök itt folyamatosan megújuló szakképzésről beszélnek mint az oktatási rendszerünk egyik alappilléreiről, akkor látni kell azt is, hogy ez a folyamatos megújulás mit hozott. Nem véletlenül beszélnek itt Szakképzés 4.0-ról. Kérem szépen, ha a kilenc és fél éve kormányzó Fidesz számára ennyiszor kellett valamit módosítani, akkor az egészen biztosan nem jó. S ha folyamatos bizonytalanságban tartják az ezen a területen dolgozókat, akkor az egyfajta bejósolhatatlanságot eredményez, egyfajta tanult tehetetlenséget azok között a kollégák között, akik ott dolgoznak. Törvényszerűen nőni fog a frusztrációjuk, a kiegészítés, és minden olyan negatív következmény, ami ezzel együtt jár.

Most ugyan beszélnek béremelésről, nagyon helyes, kell is, csak azt elfelejtik hozzátenni, hogy a szakszervezetek nem véletlenül működtek bérnyomás-mérőt, ugyanis 2014 óta az a vetítési alap, amihez kötötték a pedagógusbérek, változatlan. 101 500 forinthez, az akkori minimálbérhez kötötték, ilyenformán pedig egy egyetemi fokozattal rendelkező, ped. II.-ben lévő pedagógustól havi szinten pontosan azt a pénzt veszik el önök, mint amit most megígérnek nekik. Akkor hogy is van ez? Megint csak vannak a szép szavak és van a valóság. Az a valóság, ami azért elég gyakran szembejön önökkel. Hadd utaljak itt a legfrissebb hírre. Éppen Szabó képviselőtársam osztotta meg velem ezt az örömhírt az Indexről. Schanda Tamás államtitkár úr azt mondja, hogy mégsem kell - ugye, az ITM azzal a javaslattal fordul a kormány felé, és nagyon sokat harcoltunk a Jobbik-frakcióban is azért, hogy ne vezessék be még azt a kötelezettséget 2020-tól, hogy szükséges legyen a nyelvviszga a felvételihez. Most önök ismerik el, hogy amit eddig mondtak, magyaráztak ezzel kapcsolatosan, az tulajdonképpen nem igaz. Hogyan higgyünk akkor azoknak a szép szavaknak, amiket itt államtitkár úr előadott? Azt kell hogy mondjam: sehogy.

Ráadásul a törvényjavaslattal kapcsolatosan úgy általánosságban elmondható, hogy talán a 127. § - nem akarok butaságot mondani, a 127., mindegy - egyfajta biankó csekket kérne a tisztelt Háztól, 3 plusz 45 területen rendeletileg szabályoznák ezt a keretjellegű törvényt. Tehát bölintsünk rá, higgyük el, hogy ez milyen jó, milyen szép lesz, és nyilvánvalóan aki nem mondja azt, hogy minden nagyon szép, minden nagyon jó és mindennel meg van elégedve, az egy galád... hadd ne soroljam itt *(Kunhalmi Ágnes: Hazaáruló.)*, hazaáruló. Köszönöm szépen, kedves képviselő asszony. Bizonyára hazaáruló, így van, nem akarja a nemzet javát.

Viszont ha ezekből a számokból, ezekből a kőke-mény számokból és statisztikákból indulunk ki, akkor azt kell mondjuk, hogy ez az óvatosság az ellenzék vagy legalábbis a mi részünkről véleményünk szerint teljesen jogos. Én nem vitatom el a jó szándékot, csak az a helyzet, hogy ez a jó szándék kilenc és fél év alatt - majd mondhatok még néhány statisztikai adatot - hova vezetett. No, nézzük!

Azt mondja Parragh László, aki egyes információk szerint az egész újabb reform mögött és a reformdüh

mögött permanens szereplőként ott van, azt nyilatkozza a közalkalmazotti jogállás elvételével kapcsolatosan - a munka törvénykönyve hatálya alá kerülnek majd a pedagógusok, amit most itt önök az egekbe dicsernek, hogy milyen jó lesz nekik, mert mennyire rugalmas lesz - mi úgy gondoljuk, hogy ez a rugalmasság mint fogalom egy nagyon gonosz dolog is tud lenni, különösen ha az önök gazdaság- és társadalompolitikájára gondolunk, mert ez nem jelent mást, mint a cseleklétet, a teljes kiszolgáltatottságot, azt, hogy pofa be, mert különben megregulázunk. Egy sokkal védettebb státusból odakerülnek ezek a pedagóguskollégák, ahova egyébként nem akarnak kerülni.

Államtitkár úr, éppen itt néztem az ITM honlapját, azt is nyilatkozta, hogy folyamatos az egyeztetés a szakszervezetekkel. Igen? Akkor a Pedagógusok Szakszervezete miért vonult ki a Szakképzési és Innovációs Tanácsból? Miért? Mert ha önök azt mondják, hogy folyamatos az egyeztetés, az a valóságban nem jelent mást, mint diktátumokat. Mondanak valamit, és annak úgy kell lenni. Viszont ezeket a szakmai partnereket nem hallgatják meg, és egyáltalán, az egészet nem bocsátották társadalmi vitára. Nyilvánvalóan lehetett tudni, hogy mi készülődik, és aki odafigyelt, az a Szakképzés 4.0-ból számíthatott arra, hogy mi várható ezzel az egészszel kapcsolatosan. De mégiscsak megspórolják ezeket a vitákat, és úgy próbálják beállítani a diktátumaikat, mintha azok valódi egyeztetések lennének, holott ez nem igaz.

Na, szóval mit mondott Parragh László? Azt, hogy egy kicsit hátra lehet dőlni ezeknek a pedagógusoknak, ha ők a közalkalmazotti jogállás alá tartoznak. Mondta még tovább is: úgy is megkapják azt a pénzt, mint ha teljes erőbedobással dolgoznának. Azért álljon meg a menet! Az egyik jászberényi fideszes képviselő asszony nyilatkozott úgy, hogy a külföldre ment fiatalok egy bulinak tekintik az egészet, és füves sütin élnek. Szerintem meg az él valami furcsa sütin, aki ilyen mondatokat ki bír magából nyögni. Megsértettek ezzel több tízezer pedagógust, tisztelt kormánypárti hölgyek és urak! Mi az, hogy nem dolgoznak teljes erőbedobással?

Hadd tegyek ide egy másik számot, az oktatáshatékonysági indexet. A legutolsó adat, amit föl tudtam lelteni, azt mutatja, hogy a magyar pedagógusok egyébként nagyon jól dolgoznak, és amit lehet, ebből a rendszerből kihozzák. A többi, ne haragudjanak meg, de az önök bűne.

Nézzük az OECD-országokat! A leghatékonyabb oktatás nem meglepő módon Finnországban folyik, aztán a második helyen ott van Dél-Korea, a harmadik helyen, azt hiszem, hogy Csehország, és eszerint negyedik volt Magyarország. A 25. volt Németország, a 28. pedig Svájc. Hoppá! Nem ezzel van a probléma. Tehát nem arról van szó, hogy ezek a galád szakoktatók meg pedagógusok szépen ott a szakképző intézményekben hátradőlnek és nem csinálnak semmit, mert tök jól elvannak ebben a langymeleg közalkalmazotti státuszban. Szépen lépdelnek előre, amúgy meg a hatalmas nagy pénzeket zsebre vágják. Ez bardság! Dolgoznak.

Itt a többi eredménnyel van probléma, mint például a méltányossággal. Mit is jelent ez a méltányosság, tisztelt képviselőtársaim? Azt, hogy mondjuk, egy alacsony családháttér-indexszel rendelkező diák előre tud-e lépni, vagy pedig ott marad, ahonnan jött, és Magyarország ilyen szempontból bizony nagyon-nagyon rosszul teljesít. Na, ezen kellene változtatni! Én ebből igazából nem tudom kiolvasni, ha akarnám, lehet, hogy ki lehetne olvasni, vagy bele lehetne képzelni, inkább azt mondom, hogy kiolvasni nem lehet, de bele lehetne képzelni, csak van néhány keserű tapasztalatunk, ami azt mondatja velünk, hogy ezt a bíráncó csekket mi ne írjuk alá. S ne mondjuk azt, hogy majd itt rendeletileg szabályoznak 48 nagyon fontos területet, és ez az egész tulajdonképpen csak egy keretjellegű szabályozás, aztán bízunk majd önökre, hogy ezt szépen hogyan töltik ki tartalommal. Eszünk ágában sincs erre rábólintani!

Ne haragudjon, Bódis államtitkár úr, valamikor még ön nyilatkozott egy olyasmit, hogy akkor lesz itt az oktatás világában jó világ, ha majd olyanok tanítanak, ha olyan pedagógusok lesznek a pályán, akik nem egyfajta pénzkereseti forrásnak tekintik ezt a hivatást. Hát, keresik azt a pénzt, csak nem nagyon találják - mondom itt a kollégáknak a nevében nagyon nagy tisztelettel. S még egyszer mondom, hogy amit most visszaadnak, azt azért el is vették tőlük az évek során. Tehát ezzel annyira büszkélkedni nem kellene. Ez az egyik.

A másik pedig az, hogy hol van a törvényi garanciája annak, hogy ez akkor majd a következő évben, meg azután is, meg azután is szépen emelésre kerül, vagy pedig most megkapnak egy emelést, aztán az infláció elvisz belőle, amennyit elvisz, és évek múlva majd mindig arra mutogatnak vissza, hogy megkapták az emelést, úgyhogy akkor most csönd legyen. Nem hisszük, hogy ez lenne itt a jövő útja.

(18.30)

Nos, aztán a másik, a szakképzés kapcsán, de ez tényleg csak egy ilyen zárójeles dolog legyen, mert még nagyon sok minden lenne, amiről beszélni szeretnék. Benedek András, a Magyar Pedagógiai Társaság Szakképzési Kollégiumának elnöke mondta azt valamikor, hogy az érettségi legyen az új alap, és ez nem valami fantazmagória, valami világtól elrugaszkodott örület. Ha megnézzük néhány valóban versenyképes, innovatív országot, társadalmat, Japánt például vagy éppen Finnországot, ott azt látjuk, hogy ez 90 százalékos szintet ért el. Viszont ehhez mi kellene? Az, hogy az általánosan művelő, műveltető, illetve a személyiséget sokoldalúan fejlesztő képzés 12 éves legyen, és majd utána jöjjön a szakmatanulás - nem késnek le semmiről. Nyilvánvalóan ezeket a fiatalokat valahogy bent kellene tartani az iskolában; ez is egy külön történetet érne meg, és beszélni is fogunk róla.

Nos, néhány kérdés, illetve felvetés azért még itt a hátralévő néhány perc alatt. Rossz dolognak tartjuk azt, hogy itt vannak adható és kötelező járandóságok;

ilyen például a jubileumi jutalom, ebből egy valami-
féle adható akármit varázsolnának önök. Aztán a fog-
lalkoztatás biztonsága is erősen sérülne; gondolok itt,
mondjuk, a felmentés indokaira, ez jelenti önök sze-
rint a rugalmas munkavégzést. Aztán a felmondási
idő hossza és a státuszmódosulás is ebben a formá-
ban, ahogyan önök elképzelték, sokkal rövidebb
lenne, a végkielégítés is alacsonyabb lenne. Nem vé-
letlen, hogy egyes kritikus hangok azt mondják, hogy
az egész egyfajta ilyen pénzátcsoportosítással lesz ta-
lán akkor majd megoldható, bár azt hozzáteszem,
hogy ez a 30 milliárd körüli összeg valóban jelentős.
De ezekre azért válaszolni kellene, államtitkár úr.

Aztán ott van az is, hogy ki kerül ki a Kjt. hatálya
alól, mert teljesen homályosan fogalmaz ez a törvény-
javaslat. Az összes ott dolgozó, szakképzésben dol-
gozó pedagógus, beleértve egyébként a közismereti
tárgyakat oktatókat is, tehát mondjuk, egy magyarta-
nárt, egy történelemtanárt - övelük mi lesz? Tehát
akik ilyen jellegű iskolában tanítanak, azok szintén ki-
kerülnek a Kjt. alól? Aztán a pótszabadság 25 napról
20 napra csökken; tényleg elég nagy cinizmus kell ah-
hoz, hogy ezt valami diadalként tudják beállítani. Az
50. §-ban írnak a minősítésről a szakoktatók kapcsán,
ez is egy teljes homály. Bízunk meg önökben, hogy
majd jó lesz. A törvényjavaslatot elfogadni félnetek
nem kell jó lesz. Hova rakjuk a vesszőt? Én nem tu-
dom, illetve tudom, és így is fogunk szavazni, ha
ezekre nem kapunk választ, de illúzióim nincsenek.

Aztán miért nem kötik akkor a pedagógus-előme-
neteli rendszer szerinti illetményeket a minimálbér-
hez? Erre azért jó lenne válaszolni, mert megoldódna-
nak azok a felvetések, amelyekkel itt próbálják alátá-
masztani ezt a törvényjavaslatot, és sokkal vonzóbbá
válna a pálya, ha azt a pénzt, ami egyébként meg jár, és
most már néhányszor utaltam rá, ilyen formában visz-
szaadnák a pedagógusoknak, szakoktatóknak.

Béralkuról beszélnek állami intézmény kapcsán?
Szóval, azért ha-ha-ha, és ezt keserűen mondom. Ne
vicceljünk már! Járt valaki itt akkor önök közül, akik
megfogalmazták ezt a törvényjavaslatot, vidéki szak-
iskolában, szakképző intézményben? Majd odaállnak,
és akkor verik az asztalt több bért követelve? Szóval,
olyan illúziókról beszélünk itt (*Az elnök csengetéssel
jelzi az időkeret leteltét.*), amelyek megvalósulását én
teljesen kétségesnek látom, és majd jön a többi. Kö-
szönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képvil-
selő úr. Megadom a szót Földi László képviselő úrnak,
a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja ré-
széről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr!
Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy jelentőségű törvény-
csomag került most a Ház elé, egy olyan terület szabá-
lyozásáról van szó, amelynek két fontos jellemzője ki-
emelt fontosságúvá teszi. Az említett két fontos jel-
lemző pedig az, hogy a szakképzésnek egy folyamato-
san, sőt egyre gyorsuló ütemben változó munkaerőpiaci
érdekeinek kell megfelelnie, a jövő globális kérdéseire
a jelenben kell lokális válaszokat adnia, hatékonysága,

eredményessége pedig közvetve vagy közvetlenül min-
den magyar állampolgár életére alapvető hatással van.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ismeretes, 2010-ben
számottevő átalakítás ment végbe a szakképzés rend-
szerében: a korábbi szakközépiskolák azóta szakgim-
náziumként, a szakiskolák pedig szakközépiskolák-
ként működnek. Azóta mindössze kilenc és fél év telt
el, a társadalmi, technológiai, jogi és munkaerőpiaci
változások azonban akkora sebességre kapcsolak,
hogy szükségessé vált a szakképzés szisztémájának új-
bóli átgondolása. Jelzem, ez nem magyar sajátosság,
tehát semmiképpen sem az eddigi rendszer korrekci-
ójáról van szó, mint ahogyan pusztán jogharmonizáci-
óról sem, és a jogalkotók a világ minden táján hasonló
kihívások előtt állnak.

Melyek ezek a változások? Elsősorban az, hogy a
munkaerőpiac ma már olyan szakemberek kibocsátá-
sát várja a képző intézményektől, akik minden koráb-
binál korszerűbb tudással rendelkeznek, és amikor
azt mondom, hogy korszerű, akkor arra gondolok,
amire a munkaadók: ez a tudás legyen naprakész, a
birtokosa pedig legyen képes annak folyamatos, ön-
álló, élethosszig tartó frissítésére.

Mindennek alapja egy technológiai változás, amit
összegezve automatizálásnak nevezünk. Szakértők
arra számítanak, hogy a robotizáció miatt szakmák és
munkakörök sokasága szűnik meg a következő évtize-
dekben, a helyükbe pedig olyanok lépnek, amelyekre
ma még talán megnevezésünk sincs, holnap viszont
már az álláshirdetésekből olvasható lesz.

Egy tavalyi felmérés szerint a magyar dolgozók
49 százaléka már most is automatizálható tevékeny-
séget végez elsősorban a gyártás, a bányászat, a száll-
ítás és a raktározás területén. Az előrejelzések alap-
ján 2030-ig a munkaórák 24 százaléka automatizált
tevékenységgel lesz megtölthető, ez pedig minden
munkavállalótól, vagyis magától értetődően a szak-
képzéstől is nagy fokú kreativitást, tanulékonyt és
rugalmasságot követel meg: betanított munkások
helyett magas hozzáadott értékű képzettséggel ren-
delkező szakemberekre van szükség, olyanokra, akik-
nek megtanítjuk az emberi együttműködés techni-
káját, jó gyakorlatait is, és akik magabiztosan képesek
átjárni a szakmák és a munkakörök között, hiszen ma
már ez is alapvető követelmény.

A szakképzési rendszerek világszerte jelentős ki-
hívás előtt állnak: olyan munkaerőpiaci környezetre
kell felkészíteniük a tanulókat, ahol az automatizálás
hatására a jelenleg ismert munkák sokasága eltűnik,
ma még nehezen elképzelhető munkakörök jönnek
létre, és a megmaradó szakmák jó része lényegi átala-
kuláson megy keresztül. Ezért mindenféleképpen vá-
laszt kell adni a kor, az új évezred kihívásaira a szak-
képzés területén is.

De melyek ezek a kihívások, amelyekre a Ház elé
benyújtott T/7843. számú törvényjavaslat válaszokat
kíván adni? A demográfiai helyzet miatt nehezebb
helyzetbe került szakképzési intézményrendszer von-
zóbbá teszi a diákok és a szülők számára egyaránt, hi-
szen látnak benne perspektívát a jövőt illetően. Meg-
jegyzem zárójelben, amikor még iskolában dolgoztam,
akkor Cegléden például úgy riogatták a gyerekeket,

hogy fiam, ha nem tanulsz az általános iskolában, mész a szakmunkásképzőbe, mész a Bem József Szakmunkásképző Iskolába. Reményeim szerint az új törvény bevezetésével ezek a fajta dilemmák teljes egészében megszűnnek, és nem lesz ilyen úgymond fenyegetés a szülők részéről a diákok felé.

Megteremti a lehetőséget a törvényjavaslat arra, hogy az oktatók versenyképes vagy legalább a mostaninál versenyképesebb, magasabb bért kapjanak; ez a valódi oka annak, hogy a munka törvénykönyve alapján foglalkoztatják majd az oktatókat. A Dobbantó-program, amiről Vinnai Győző képviselőtársam is beszélt, azoknak a tanulóknak kínálja fogódzót és lehetőséget, akik az alapfokú oktatási intézményekben nem jártak sikerrel: műhelyiskolába kerülnek, ahol részszakmát tanulhatnak, ez lehetővé teszi majd később a munkaerőpiacra történő integrációjukat.

A mai világban valós ösztönzőkre is szükség van a fiatalok számára, erre a pályakezdési juttatás nyújthat kiváló lehetőséget, ami elérhető célként lebeghet a tanuló szeme előtt. Bevezetésre kerül a „képzési hitel” fogalma, azonban fontos megjegyezni, hogy csak a külön jogszabályban, részletekbe menően, jól kidolgozott program esetén várható csak siker. Ne legyen túl nehéz az igénybevétel, ugyanakkor az igénybevétel valóban a képzés megszerzése érdekében történjen, és ne lehetetlenítse el végképp azt, aki igénybe vette és mégis lemorzsolódott.

(18.40)

A törvényjavaslat a részletszabályokban olyan lényeges körülményekre is figyel, mint például az új típusú jogviszonyban történő, kötelezően megmaradó jubileumi jutalom kérdése és hasonló ügyek. A törvényjavaslat egyik legfontosabb eleme, hogy lehetővé teszi az intézményrendszer korábbiakkal szembeni rugalmasabb reagálását a munkaerőpiaci igényekre. Mi volt eddig, kérem szépen? Olyan szakmákat tanítottak a szakközépiskolákban és szakmunkásképzőkben, amilyen szakoktatót éppen kaptak, nem a piacnak megfelelően. Ennek megfelelően új fogalom az ágazati alapképzés. Ezt a lehetőséget kínálja az alapkompenciák elsajátítására, melyek alkalmazása a későbbi technológiák megjelenése esetén is hasznossá válhat.

A szakmák jegyzéke szűkebb körben, az ágazati készségtanácsok bevonásával került meghatározásra, tehát valóságok, a piaci igényeknek megfelelnek, és van társadalmi megalapozottságuk. A ráépülő szakmai képzések a struktúra másik halmazát jelentik, amelyek programkövetelménye nem előre meghatározott, azt a miniszter teszi közzé az adott szakmai képzés nyilvántartásba vétele után, tehát jogszabályváltozás nélkül lehet idomulni a piaci igényekhez. Fontos azonban, hogy ezekhez a jogi környezetet folyamatosan hozzá kell igazítani, úgy, hogy az adott szakmai képzés ne csak nyilvántartásba legyen véve, hanem azt a gazdaság vagy a közsféra szereplői jogosultak is legyenek használni.

Nagyon fontos lenne, de nincs a törvényben külön kiemelve a közösségi szolgálat. Számolni kellene

azzal, hogy a közösségi szolgálat a lemorzsolódás elleni harcban is fontos szerepet tölthet be, illetve milyen módon lehetne növelni ennek a szerepét. Jelen pillanatban az ezért felelős pedagógus kötelezően nem kap külön juttatást, de a munkája sokkal járul hozzá a helyi közösségek fejlődéséhez, illetve a lemorzsolódás elleni harc fontos eleme, hiszen közösségtudatra nevel, és kifelé terel a közösségi média világából a valós világ felé. A KDNP frakciója nevében jelzem, hogy kezdeményezünk államtitkár úrral, illetve a miniszteriummal egy olyan beszélgetést, ami lehetővé tenné, hogy a közösségi szolgálat bekerüljön valamilyen módon majd ebbe a törvénytervezetbe.

Meggyőződésem, hogy jól járnak a szakképzést választó diákok, hiszen míg ma csak a hiányszakmákban kapnak a tanulók ösztöndíjat, a jövőben pedig mindenki fog kapni ösztöndíjat, amelynek mértéke a tanulmányi eredménytől függ.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP célja továbbra is az, hogy segély helyett munkát adjunk az embereknek, és elérjük a teljes foglalkoztatottságot, közben pedig napi tapasztalatunk, hogy egyre nagyobb a munkaerőhiány. Egyértelmű, hogy egy keresleti munkaerőpiac jobb kiszolgálása érdekében szükség van a szakképzés rendszerének újabb modernizálására. Erről szól tehát az előtünk fekvő törvényjavaslat-csomag.

Ez a jogszabály szilárd alapokra épít. A gazdasági növekedés folyamatos, a munkanélküliség, tudjuk, drasztikusan lecsökkent, nőtt a foglalkoztatottság és nőttek a reálbérek is. A szakemberhiány azonban egyre kínzóbb, égető probléma, amelynek megoldása a keresletvezérelt, kimenetszabályozott, átdolgozott és komplex ismeretanyagot nyújtó szakképzésben gyökerezik. Egy olyan változásról van szó, amelynek sikermutatója félreérthetetlen. A versenyképesség vagy növekedni fog, vagy nem, mi azon fogunk dolgozni, hogy az előbbi történjen, mert mint említettem, ez minden magyar állampolgár messzemenő érdeke.

Kiemelt, fontos célunk, hogy a fiatalok valódi, és hangsúlyozom, magyarországi karriercélt lássanak a szakképzésben. A gazdaság minőségi szakembereket keres, és azt csak egy minőségi, minden tekintetben vonzó szakképzés képes biztosítani. Lejárt az az idő, amikor az ipari tanulók abban a tudatban töltötték el néhány évet az iskolában, hogy a szakmát majd úgyis az első munkahelyükön fogják megtanulni. Ezért preferáljuk az ötéves technikusképzést, amelynek köszönhetően néhány év alatt kitermelhető a különböző iparágak középvezetői szintje, technikus rétege. És nagyon fontosnak tartom megjegyezni, hogy valamilyen kétfajta szakképzés volt: egyrészt volt az ipari szakmunkásképzés vagy a mezőgazdasági szakmunkásképzés, és volt a technikus képzés. Nagyon nagy hiba volt annak idején, amikor a technikus képzést megszüntették, felszámolták, bejött helyette a szakközépiszkola, ami korántsem tudta betölteni azt a szerepet, amit korábban a technikumok betöltöttek. Nagyon bízom abban, a felépülő, beépülő technikus rendszer visszahozza azt a fajta értéket, amit korábban is a technikumok jelentettek.

Tisztelt Országgyűlés! Hosszan sorolhatnánk még a változások szükségességét alátámasztó érveket, de mindinkább azt szeretném végül is kiemelni, hogy fontos, hogy karrierlehetőséget biztosítsunk a magyar fiataloknak, fontos, hogy a modern tanulási és oktatási környezet létrehozását, a tanműhelyek fejlesztését és a folyamatosan korszerűsített digitális oktatási tartalmakat meg tudjuk teremteni, továbbá a naprakész oktatói tudás biztosítását.

Mindezek alapján képviselőcsoportunk támogatja a benyújtott törvénytervezetet, és erre kérem nagy tisztelettel az Országgyűlés többi frakcióját is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Földi László jegyző úr, képviselő úr. Most megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Valami egészen döbbenetes mondatokat hallok itt, amit az elmúlt tíz évben nem nagyon hallottam, itt kérdeztem a politikustársaimat, hogy szerintetek a túloldalon jól érzik-e magukat. Ilyenek hangoznak el, hogy tudásalapú társadalom - önök eddig munkaalapú társadalomról beszéltek. Akkor kiejtették ezt, hogy egész életen át tartó tanulás. Te Jóisten! Vagy például a XXI. századi technológiai fejlődéshez új tudásra van szükség. Ezeket nem hallottuk önöktől az elmúlt években, és a nyelvvizsgálóhoz való kötés - ami majd holnap kiderül, hogy a felvételen szükség lesz-e -, ez majd elválik, de merőben más az álláspontjuk. Én ezt egy beismerésnek szánom, és általában a bűn beismerése enyhíti a büntetést. Ha rajtam múlik, nem fog enyhülni, de ez a törvénytervezet maga a beismerés, bizonyítéka annak, hogy az elmúlt kilenc évben micsoda hozzá nem értéssel, de annál nagyobb vehemenciával és szisztematikusan verték szét Magyarországon a szakképzést. Kilenc év elvesztegetett időszaka, és mennyi-mennyi gyermeknek az elvesztegetett esélye! Mára már Parragh kamarai elnök is - a tönkrevetett szakképzési rendszer szellemi atyja - belátta, hogy az általa gründolt rendszer használhatatlan és tarthatatlan.

Nagyon szomorúan látom, látjuk, hogy ebben az anyagban egy korábbi tervezetéhez képest is kimaradt a tankötelezettség szerény, mindössze egy évvel történő, 17 évre történő emelése. Ennek az előttünk fekvő anyagnak egy korábbi változatában még benne volt, hiszen a nyilvánvaló beismerése lenne annak a mérhetetlen kárnak és károkozásnak, amilyen ámokfutást az Orbán-kormány elmúlt éveiben tettek az oktatás egészében, pedig az egy év is sokkal közelebb hozná sok gyerekhez a szakmai képesítés esélyét.

Mára már mintegy százezer gyermekáldozat árán bizonyosodott be, hogy még a magyar gazdaságnak sem csupán írni-olvasni alig tudó segédmunkásokra és csekély szakmai ismeretekkel felvértezett, úgynevezett egyszer használatos szakmunkásokra van szüksége, hanem, ahogy az anyag is fogalmaz, és önöktől

most is elhangzott, jó minőségű szakemberekre. És Vinnai képviselő úr említette a gazdaság szereplőit. Hányszor elmondták a gazdaság szereplői, hogy ne küldjétek a műhelyekbe félanalfabéta gyereket! Csak önök a gazdaságra hivatkozni szeretnek, de meghaladni, hogy valójában mit kértek, már nem sikerült.

Ahhoz, hogy jó minőségű szakemberek legyenek, ehhez a képzésben mindarra szükség lenne, amit az Orbán-rezsim szisztematikusan kiirtott a rendszerből: jó alapképességekre, alapkészségekre a szakmai képzés előtt, a szakma elméleti alapjainak, magyarán az elméleti oktatás arányának radikális emelésére, az informatikai tudás biztonságos elsajátítására, amely nélkül ma már egy egyszerű autószerelő sem él meg, és nem utolsósorban arra a nyelvi ismeretre, amelyre nemcsak a mindennapi munka során lenne szükség, hiszen ma még a gépek használati utasításait sem képesek lefordítani a diákok, pláne, ami lehetővé tenné a negyedik ipari forradalom kellős közepén a napi szintű szakmai fejlődést, sőt a manapság szükséges többszöri szakmaváltást is, tehát a tanulás képességét sem biztosította az eddigi rendszer.

(18.50)

Egyszer már bebizonyosodott, hogy az intézmények átnevezgetése a tartalom és a módszerek radikális változása nélkül *(Szótagolva:)* ér-tel-met-len. Hiába nevezzük át a jelenlegi szakgimnáziumokat technikummá, ha az a tudásbázis, amelyhez a diák hozzájuthat, változatlan. Ebből az anyagból nem derül ki számunkra, hogy itt lesz-e valódi mélységű változás és tartalmi változás.

Nevelés azzal is csábítgatni az ide beiratkozó tanulókat, hogy felvételi eljárás nélkül juthatnak majd be a felsőoktatásba. Magyarországon sok éve nincs felvételi, csak emelt szintű érettségi és középiskolai hozott pontszám, 2020-tól pedig kötelező nyelvvizsga. Vagy nem - majd meglátjuk, ugye, hogy holnap a kormányülésen beismerésként végre eltörlik-e ezt a szándékukat is. Azok az anyagi juttatások viszont, amelyeket a tervezet a tanulóknak megajánl, már nagyobb vonzerőt jelenthetnek. Kérdéses azonban, hogy a leg-rászorultabb fiatalok hozzájutnak-e, hozzá tudnak-e jutni ezekhez az anyagi ösztönzésekhez a megfelelő alapok nélkül. Ha a mára már szétrohasztott szakképzésben gyógyírként mindössze az intézmények elnevezésének visszaállítása jelenne meg és a - kvázi - felvételi nélküli egyetem, attól még a szülők és a diákok nem fogják nagyobb elánnal ezt az iskolatípust választani, valódi tartalmi változások nélkül, a magyar gazdaság szakemberhiánya pedig nemcsak állandósul, de folyamatosan nő. De meglátjuk, a törvénytervezet sok területen és sok mindent ígér, meglátjuk, lesz-e valódi változás, valódi tartalmi változás.

Továbbá szeretném azt mondani, hogy az alapszakmákat ezentúl kizárólag az iskolarendszerben lehet majd oktatni, a felnőttképzésben viszont nem lesz korlátozás, továbbra is annyi specializáció és részszakképzés jelenhet majd meg, amennyit a munkaerőpiaci helyzet éppen indokol. Ha jól értem, a jövő évtől felálló új rendszer két lábon fog állni: lesznek az

alapszakmák, amelyeket az iskolarendszerben, tehát az ötéves technikumban és a hároméves szakképző iskolában lehet majd megtanulni. Ezek a képesítések széles alaptudást biztosítanak majd, ha lesz valódi tartalmi változás. A másik csoportot pedig a rugalmasabb kereteket biztosító, rövidebb idejű, speciális szaktudást nyújtó szakmai képesítések alkotják, amelyek kizárólag a felnőttképzésben sajátíthatók majd el.

Akkor ezek után kérdezzük: a harmadik képzési szintként továbbra is megmaradnak a céges keretek között működő, rövid ciklusú vállalati képzések is, amelyeket szintén nem korlátoz senki? Tehát ez kérdés. És a szakmai színvonalát senki nem fogja majd egyébként ezeknek ellenőrizni? Tehát jól értjük, hogy ezekből majd egy rakat lesz korlátlanul?

Itt fontos kérdés a szakképzésben dolgozó tanárok jogviszonyának megváltoztatása is. A legnagyobb dilemmát az átalakítás során számunkra és a szakszervezetek szerint is az jelenti, hogy a szakképzésben három, jól körülírható, egymástól eltérő feladatú pedagógus foglalkozik a gyerekekkel. Remélem, ezt önök is tudják. Ugyanis vannak a közismereti tárgyakat oktató tanárok, vannak a szakmai elméleti ismereteket oktató tanárok és a szakoktatók, akik elsősorban a szakma gyakorlása során a gyakorlati képzést nyújtják a gyermekeknek. A közös elvárás ezek felé, hogy a tanulók életkori sajátosságainak megfelelő pedagógiai képesítéssel és képzettséggel rendelkezzenek. Tény, hogy a munkakörülmények, a szakképzés szerkezeti változásai miatti elbizonytalanodás és nem utolsósorban a jelenlegi gazdasági expanzió miatt a szakképzésben munkálkodók között jelenleg a legkevésbé képzett és motivált tanerők jelennek meg sokszor. Kérdéses viszont, hogy amennyiben a ma közalkalmazottakból a munka törvénykönyve hatálya alá kerülő munkavállalók lesznek, miközben továbbra is állami alkalmazottak maradnak, milyen anyagi ösztönzéssel lesznek majd képesek a szakképzési centrumok kvalifikáltabb munkaerőt alkalmazni. Nem látjuk, hogy a kormány által beígért és erős kérdőjelekkel illetett ígéreteknek van-e és mennyi a valóság-alapja. Az már nyilvánvaló, hogy a meglebegtetett 35 milliárd kevés lesz ahhoz, hogy az alkalmazottak mindegyikének elégedettségét kiváltsa.

A jelenlegi törvénymódosítás nem szól arról, hogy a közalkalmazotti jogviszony még megmaradt csekélyke biztonságát kívánja-e kompenzálni az állam valamilyen módon, például szakképzési életpályamoddellel, amely hasonló lenne a pedagógusi életpályamodellhez és előmeneteli rendszerhez, amelyből most a tanárok kiesnek, és ahova a pályáiv megtörése miatt igen kérdéses, hogy valaha vissza tudnak-e majd szükség esetén illeszkedni. Magyarán: az átjárás a közoktatás és a szakképzés személyi állománya esetén bezáródik? Mert szerintünk igen.

Vannak generális kérdőjeleink, és itt inkább kérdéseket tennék fel. Önök egy évet elegendőnek tartanak az átalakításra? Hiszen ennyi idő alatt még a jelenlegi rendszert sem lehet lebontani, nemhogy mindazt újraépíteni, ami kárt önök okoztak az elmúlt kilenc évben. Nagy kérdés az is: mi az, ami valós változás, és mi az, ami csak a jelenlegi tartalom és forma

átnevezése. Ebben vannak aggályaink, mint ahogy az úgynevezett szakmai képzési jegyzék alap- és felnőttképzési szakmák szerinti szétválasztása miatt is.

Az első láb, az iskolai képzés során az észszerűség jegyében növelik-e végre a szükséges elméleti képzések arányát? Mert ez mindennek az alapja. Azokat az alapképességeket, -készségeket - írás, olvasás, számolás -, amelyeket az általános iskolában, illetve azt követően felzárkóztatásban kellene elsajátítani, az új rendszerben hol biztosítják majd, illetve hol pótolják ezt a gyermekekkel? Ez a jó szakképzési rendszer kiindulópontja ugyanis. Az egyik legfőbb kérdés: honnan veszik bátran a szakképzésben is drámaian hiányzó elméleti és gyakorlati szakembereket, akik lába alól most tervezik kirúgni az eddigi csekély biztonságot is kétes anyagi ígéretetek ellenében? Pedig megemelhetnék a közalkalmazottak juttatásait is, mondjuk, egy speciális szakképzési pótlékkal, anélkül, hogy elvonnék tőlük a közalkalmazotti jogviszony biztonságát.

Továbbá kérdezzük, hogy biztosan jó gondolat-e önök szerint a törvényben rögzíteni, hogy a továbbiakban az egyházak is kiemelt szerepet kapjanak a szakképzésben. Az egyházak ugyanis harminc éve bátran kivehetnék a részüket a szakképzésből, azonban látszik, hogy ehhez az iskolatípushoz nem nagyon fűlik a foguk, tisztelet a kivételnek. És még azt a bizonyos kolpingrendszert is csak nagyon kevés sikerült hazánkban meghonosítani. Hát, még azt is mondhatnám még egyszerűbben, hogy az úgynevezett tanodarendszertől is idegenkednek az egyházak. Azért viszont, hogy a szakmunkástanulóknak újra lehessen munkavállalói érdekképviselője - és itt felhívnom erre a figyelmet, hiszen a munka világára készítjük fel ezeket a gyermekeket, mint ahogy ezt az Antall-kormány idején az 1993. évi közoktatási törvényben meghatározták -, több okból is értelme lenne újra harcot indítani.

Engedjék meg, hogy végül - még van időm - egy dologra emlékeztessenem önöket és a magyar társadalmat is. Amióta a szakképzés szervezett formában része az oktatás rendszerének, azóta egyetlen alkalommal sem sikerült biztonsággal prognosztizálni, hogy az elkövetkezendő évek szakmai igényei hogyan fognak alakulni. A gazdaság szereplői kizárólag az aktuális igényeket tudják megfogalmazni, bár, amint azt korábban említettem, már ők is belátták azt, hogy a gyorsan változó, modern világban a technológiai fejlődés következtében a gyerekek alapképességeit kell megerősíteni. Nagyon nagy hiba volt a közoktatástól elválasztani, elszakítani a szakképzést. Hosszú távú tudásra van szüksége ezeknek a gyermekeknek, nem aktuális, egy évig tartó tudásra. Mire kijönnek az iskolapadból, azt a tudást, amit ott elsajátítottak, lehet, hogy a valóság már meghaladta. Ezért felelőségünk és kötelességünk gyermekeink számára olyan biztos elméleti tudást és szakmai alapismereteket biztosítani, amelyek nemcsak a tanulmányaik végén, hanem szükség szerint a szakmaváltások során is használhatók lesznek egy életen át. Különösen fontos ez egy olyan gazdaságban, mint sajnos a magyar gazdaság, ahol a gazdasági szerkezet, az alacsony hozzáadott érték miatt a munkavállalók helyzete nem áll biztos lábakon. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezetőjének.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Arról beszélt államtitkár úr, hogy egy dimenzióugrás, dimenzióváltás következik be a szakképzésben. Hát, ennyi dimenzióugrás Milennium Falconnak is sok lenne, mint amennyi a szakképzésben történt az elmúlt évtizedben. Ugrál jobbra-balra a szakképzés, egy pillanatra sem tud megnyugodni, és nem tud egy olyan típusú fejlesztő szakmai munka történni, ami egyébként az oktatásban, képzésben elengedhetetlen lenne.

(19.00)

Magam is lenyűgözve figyeltem azt, hogy képviselőtársaim és államtitkár úr hogy rácsodálkozott a tudásalapú társadalomra, meg arra, hogy modernizálódik a világ, és talán mégsem az a jó ötlet, ahogy pár évvel ezelőtt gondolták, hogyha egyébként képzés helyett egy lebutított szakképzésbe tolják bele a diákokat. Ez mindenképpen egy örömdetes és pozitív változás, de ez azon nem változtat, hogy továbbra is hiányzik az egész szakképzési rendszer átalakításából a koncepció, a világos vízió, az a típusú elképzelés, ahol látszana az, hogy mi lesz öt-tíz-húsz év múlva, mert szakképzést ilyen időtartamra érdemes fejleszteni és változtatni, a korábbi szakképzésfejlesztési programoknak ilyen időtávjai voltak, tisztelt képviselőtársaim. Most milyenek az időtávok? 2013-14-ben még indítható volt szakiskolai és szakközépiskolai képzés, 2016-2017-től már szakgimnáziumi, szakközépiskolai és szakiskolai forma volt, és közben átnevezték ezt ennek, amazt annak. Most itt egy újabb javaslat, ebben most megint újabb iskolafok-elnevezések szerepelnek. És még csak arról beszélünk, hogy hívják az iskolát, tehát még a tartalomról egy szót sem ejtettük. Hogyan igazodjon el a társadalom, a szülő, aki a gyerekének iskolát keres, vagy a munkaadó, aki egyébként szeretné eldönteni, hogy milyen munkavállalót vegyen föl ebben a rendszerben, ha még azt sem lehet tudni, hogy melyik évben milyen néven fut egy iskola?

Mi az, ami ebben a törvényjavaslatban pozitívum, beszéljünk erről is. Nem sok lesz sajnos. Pozitívum ebben a törvényjavaslatban az iskolarendszer átalakításának az iránya. A technikum, az ötéves, egységesen működő, érettségit és szakmai képzést is adó intézménytípus mindenképpen előrelépésnek tekinthető, lényegében, mondhatom azt is, hogy irányát tekintve visszatér a korábbi szakközépiskolai logikához. Persze nem látjuk a részletszabályokat. Az egész szabályozásnak - és ezt még többször el kell majd mondanom - az egyik leggyengébb pontja, hogy két nagyon fontos dolog nem látszik. Nem látszik a köznevelési törvénnyel való összefüggés, egyszerűen egy csomó esetben értelmezhetetlen lesz az intézmények számára, hogy a köznevelési törvény vagy a szakképzési törvény alapján kell működniük. Nem került eléink az a köznevelésitörvény-módosítás, ami egyébként rendbe rakná ezt a világot.

Más oldalról pedig a kormány azzal az elegáns megoldással oldotta meg azt, hogy fogalma sincs arról, hogy egy csomó kérdésben mit akar csinálni a szakképzéssel, hogy fölhatalmazást adott magának egy sor kormányrendelet elkészítésére, szinte minden lényeges kérdést kormányrendeletek tartalmazzak. Egy csomó dolog van, amiről államtitkár úr és kormánypárti képviselőtársaink is beszéltek, de ezeket hozomra kellene elhinnünk, mert egyébként a törvényben lényegében nincsenek benne. Ezek az indoklásban szerepelnek, az önök kommunikációs paneljei között szerepelnek, és reménykedjünk benne, hogy tényleg ilyen kormánydöntések születnek, de ezt persze előre nem tudhatjuk, különösen ilyen ügyekben.

Visszatérve: pozitívum, azt mindenképpen támogatjuk és jó ötletnek tartjuk, hogy erősíti a szakmai és általános képzést is adó intézménytípust ez a jogszabály. De nem tudjuk, hogy ennek milyenek lesznek a részletes működési szabályai. Nem tudjuk, hogy mikor kell rá köznevelési törvényt alkalmazni, milyen program alapján fog működni, milyen értékű érettségit fog adni, teljes értékű érettségit ad-e, vagy csak olyat, ami csak szakmai továbbtanulást tesz lehetővé. Ugye, azt mondja itt képviselő úr, hogy lehet, hogy majd jó lesz arra is, hogy felvételi nélkül tovább leheszen menni az egyetemre. Az klassz, de hogyan fogják beszámítani ezeket a szabályokat? Tehát egy sor bizonytalanság van ennek kapcsán.

Szintén üdvözlendő az, hogy azt mondják itt, és azt mondja a törvény is, ezt helyeseljük, hogy az első évfolyam egy ágazati típusú képzés legyen. Ezt hívtuk úgy, amikor még volt a szakképzési rendszernek rendszerjellege is, hogy alapozó képzés, ugye, ez volt a szakmai alapozó képzés korábban az első-második évfolyamban. De azt kell mondanunk, hogy ez itt egy félintézkedés, hiszen ha már elismerjük azt, hogy szükség van ilyen típusú alapozásra, akkor azt is el kellene ismerni, hogy a hároméves, éppen hogy hívják, szakiskola, szakközépiskola, az rossz ötlet. Azokat a gyerekeket, akik eleve hátránnyal kerülnek be a szakképzésbe - pont ilyen az ebbe az intézménytípusba kerülő gyerekek többsége -, nem lehet három év alatt felzárkóztatni, megalapozni a szakmai képzésüket, és megfelelő, használható szaktudáshoz eljuttatni őket.

Bevezetnek egy új fogalmat, ez a részsakképzés - volt korábban is ilyen, csak teljesen mást jelentett -, amit itt alapfokú képzésként vezetnek be, ha jól értem, az iskolai lemorzsolódás csökkentését ezen keresztül próbálják megoldani. Képviselő úr rossz néven vette, hogy kissé ingerült lettem, de az a helyzet, hogy a Híd-program alapvető hibáját nem javítják ki ebben a dologban, tudniillik azt, hogy egy értéktelen képzést ad, anélkül, hogy megfelelő alapjai lennének a diákoknak. Sajnos ilyen módon a műhelyiskola mint afféle második esély iskolája, ami nagyon fontos és nagyon jó ötlet egyébként, az ugyanúgy működésképtelen lesz. Mert ha nem kapcsolódik hozzá olyan típusú képzés, ahová a diák fel tud zárkózni, és nem ad olyan végzettséget, amit használni lehet, akkor ennek nincs semmi értelme, sajnos ugyanúgy gyerekmegőrző lesz, mint ahogy ez történt a Híd-programmal is.

Általános problémája ennek a törvényjavaslatnak, hogy annyira görcsösen akarja elválasztani egymástól a szakképzést és a köznevelést, hogy egy csomó esetben a gyerek esik ki a kettő közti szakadékon. Én értem, hogy átkerült az egyik minisztériumból a másik minisztériumba - ezek az előző változások is mindig azért voltak, mert miniszterváltás volt, idekerült, odakerült, új államtitkár volt, új miniszter volt, mindenki önmegvalósított benne egy jót. Én ezt értem, de az történik ebben a javaslatban, hogy gyakorlatilag a diákok helyzete, a tanulók helyzete, a munkavállalók helyzete - ilyet is ír a törvényjavaslat - meglehetősen zavarossá válik ebben a törvényjavaslatban. Nincsen olyan egységes és világos jogviszony, ami rendezné, hogy mi a státusza ezeknek a diákoknak, és ettől tudnak aztán olyan örületek bekerülni, hogy például csak az alapképzettséget nyújtó évfolyamokon van ötnapos munkahét, ezek szerint a többi évfolyamon lehetséges hosszabb munkahét is; így kerülnek bele olyanok, hogy reggel 6 és este 22 óra között kell megszervezni a gyakorlati képzést a diákok számára. Jó, a kiskorúak esetében este nyolc óráig. Az igen jóindulatú dolog, tényleg, tehát csak reggel hat és este nyolc között lehet megszervezni a képzést, és tényleg ott csak hét órát lehet naponta és nem nyolcat. Tehát azt kell mondanom, hogy ez a szabályozás kimondottan gyerekelles, kimondottan alárendeli a gyerekek érdekét egy olyan típusú gazdasági, ipari érdeknek, amelyik meggyőződésem szerint egyébként valójában a gazdaság jelentős részének sem érdeke. Ez a törvényjavaslat szélesre tárja a kaput a tanulók kizsákmányolása, kihasználása előtt, nem tudok mást mondani. Nincsen érdemi védelme a tanulónak ebben a rendszerben, nincsen világos jogviszony, és nincsen olyan típusú garanciák, ami garantálná, hogy ezeket a részben gyermekkorú vagy nagyobb részben gyermekkorú tanulókat egyébként méltányos módon kezelné ez a rendszer.

Ha valahol igaz az, hogy ez a törvényjavaslat egy dimenzióugrás a semmibe, akkor ez a pedagógusok jogállása. Pontosabban pedagógusok és oktatók jogállása. Lényegében egy dolgot mond ki ez a törvény, azt, hogy rájuk nem vonatkozik semmiféle szabály. Azt mondja államtitkár úr, hogy megnyitja a lehetőséget az egyéni béralku előtt. Az egy nagyon klassz béralku lesz, ahol majd a szakképzési centrum vezetőjével vagy a miniszterrel, vagy nem tudom, kivel, Orbán Viktor miniszterelnökkel kell béralkut folytatnia a pedagógusnak. Mert egyébként azért van közalkalmazotti rendszer, tisztelt képviselőtársaim, azért működik ez a rendszer éppen, hogy egyébként a köznek dolgozó emberek számára egy kiszámítható garanciális rendszer legyen. Ezért vezettek be külön pedagógus-életpályamodellt, amiről elmondtuk sokszor a véleményünket, hogy mik a hibái ennek a rendszernek, de az, hogy van ilyen, az nagyon is helyénvaló. Nem lehet sima munkavállalóvá tenni az oktatásban, adott esetben a szakképzésben dolgozókat. Nem lehet azt mondani, hogy majd oldják meg a problémáitokat, egy olyan rendszerben ráadásul, ahol egyébként még csak nem is az intézménynek van egy bérkerete, amivel gazdálkodik, hanem a centrumnak van valamifajta

költségvetése. Nem tudjuk, hogy milyen alapon, mert egyébként nincs normatív finanszírozás, az is kikerül a törvényjavaslatból, hanem majd valamilyen költségvetést megállapít a magas kormány, és majd ennek keretei között pedig oldják meg a pedagógusok meg az oktatók a béralkut.

Amikor önök arra nem képesek kilenc éve, hogy ágazati szinten normális bértárgyalásokat folytassanak; amikor a pedagógusok szakszervezeteivel sem állnak szóba egyébként kilenc éve; amikor nem képesek arra, hogy egy bérmegállapodást kössenek; nem képesek arra, hogy ne verjék át a pedagógusokat újra és újra, vagy ne szegjék meg a megkötött megállapodásokat, ebben a helyzetben, amikor önök a pedagógus-szakszervezeteket is semmibe veszik, akkor az egyéni pedagógusnak vagy oktatónak kellene béralkut folytatnia.

(19.10)

Azt kell mondanom, hogy ez a cinizmusnak egy olyan foka, ami egészen elképesztő és felháborító. Önök meg akarnak szüntetni minden védelmet a szakoktatók és a szakképzésben dolgozó pedagógusok felett, mögött. És klassz, hogy rákenik a madzagra méznek a béremelést. Adják oda a béremelést! Nagyon jól mondta a képviselő asszony: hagyják bent őket a bértáblában, és ha önök azt gondolják, hogy jobban meg kell fizetni a szakképzésben dolgozó pedagógusokat, mint a szakképzésen kívül dolgozó pedagógusokat, akkor adjanak egy pótlékot.

A jó megoldás persze nem ez. A jó megoldás az lett volna, ha a költségvetési vitában elfogadták volna azt a több ellenzéki képviselő által, többek közt a Demokratikus Koalíció által is benyújtott javaslatot, hogy adják vissza azt a pénzt, amit elloptak a bértáblához képest és az ígéretekhez képest a pedagógusoktól. Arról volt szó, hogy a minimálbér lesz a bértábla alapja, amikor bevezették az életpályamodellt, ezt a következő évben megszüntették. Mi is benyújtottunk erre javaslatot, mások is benyújtottak javaslatokat, ezeket mind leszavagták. Most valamit ebből visszaadnak, de cserébe elveszik a pedagógusok és a szakoktatók maradék biztonságát. Ez nem fogja javítani az egyébként katasztrofális foglalkoztatási helyzetet, nem fog semmit segíteni a szakképzésen.

Összefoglalva azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy céljaiban és bizonyos elemeiben ez a törvény jó irányú gondolkodást testesít meg. Abból a szempontból sokkal jobb, mint számos más oktatási jogszabályuk, hogy nem rossz célokat kíván rossz eszközökkel elérni, hanem jó célokat szolgál. Én ezt elfogadom. Ugyanakkor ez a törvényjavaslat a szakképző intézmények teljes kiszolgáltatottsága miatt - ebbe nem mentem bele hosszasan, de ez a fenntartói rendszer egyébként lehetetlenné teszi azt, hogy az intézményi önállóság, szakmai munka bármennyire érvényesüljön.

Amiatt, hogy az egyházak megint kivételt kapnak minden szabály alól, az egyházak, az egyházi intézménybe járó gyerekek megint kiváltságosok az állami intézménybe járó gyerekekkel szemben, azért, mert a

pedagógusok védelmét megszüntetik, és azért, mert a gyerekek védelmét megszüntetik, és lehetetlen helyzetbe hozzák őket, ez a törvényjavaslat teljesen elfogadhatatlan. Nem reménytelen és nem menthetetlen. Beadunk hozzá módosító indítványokat - remélhetően talán majd többi ellenzéki kollégákkal együtt -, amelyek jelentősen javítják ezt a törvényjavaslatot. De az igazán jó megoldás az lenne, ha rászánnák az időt, megbecsülnék annyira a szakképzésben dolgozókat, hogy nem egy újabb novemberben elfogadott és januárban hatályba lépő törvénnyel próbálnák rendezni a szakképzés helyzetét. Rászánnák az időt a nyilvános és tisztességes társadalmi vitára. Rászánnák az időt akár itt, az Országgyűlésben is egy érdemi szakpolitikai vitára, és utána egy olyan törvényjavaslatot hoznának be, amely valóban érdemi előrelépést és évtizedekre kiszámítható kereteket nyújt a szakképzésnek. Ma már csak ez segíthetne a szakképzés egyébként katasztrofális helyzetén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Megadom a szót Hohn Krisztinának, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOHN KRISZTINA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon fontosnak tartom, hogy mielőtt a részletes véleményt ismertetném, elmondjam, hogy érzelmileg is kell hogy segítsük a pedagógusokat, mert rengeteg kiégett pedagógus van, rengetegen érzik úgy, hogy ki vannak szolgáltatva a rendszernek, hogy ki vannak szolgáltatva egyfajta diktatórikus rendszernek, ami a pedagógusoknak természetesen nem tetszik.

A pedagógusok szakszervezete is keresett minket, mint ahogy a többi ellenzéki pártot is, hogy próbáljuk meg tolmácsolni a véleményüket, mivel úgy érzik, hogy ők ebből az egyeztetésből most ki vannak hagyva. Azt gondolom, hogy a szakszervezetek az ellenzéki pártokkal őszintébbek mernek lenni, mint a kormánypárttal, hiszen nem féltik tőlünk az állásukat, és nekünk el merik mondani a véleményüket, és mi meg is hallgatjuk őket.

Higgyék el, akármilyen furcsa, ez így van. *(Dr. Vinnai Győző: Ijesztők vagyunk, nem merik elmondani! - Ander Balázs: Tényleg félnek, ezt be kell látni! - Az elnök csenget.)* Sajnos félnek. Lehet, hogy öntől személy szerint nem, ezt én elfogadom, de van, akitől félnek, higgye el, ezt ők maguk mondták. Tehát ez nem egy légből kapott dolog, hanem valóban így van. *(Dr. Vinnai Győző: Persze.)*

Tehát mindenképpen fontos lenne az állami intézményekben foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyát megőrizni. Ezt többen elmondták előttem, és én is elmondom, hátha nyomatékosabbnak tűnik. Rengetegszer beadtuk már mi is a közalkalmazotti bértábla minimálbérhez való igazítását már unásig, de még egypárszor majd beadjuk, hátha egyszer mégiscsak elfogadják, hiszen az adható juttatások messze nem azonosak a törvény szerinti kötelező járandóságokkal. Ugye, adható. Önkormányzatnál dolgoztam,

tudom nagyon jól, hogy az önkormányzatok sem, állami cégek sem nagyon szeretik az adható dolgokat megadni.

Nem beszélve a foglalkoztatás biztonságát nyújtó más előírásokról, a felmentés lehetséges indokairól. Míg a munka törvénykönyve szerint elég, ha a munkáltató valós és okszerű indokkal támasztja alá a felmondást, a Kjt. szerinti felmondási idő és az Mt. szerinti felmondási idő között ég és föld a különbség. A végkielégítés úgyszintén kevesebb a munka törvénykönyvében, mint a Kjt.-ben. Azt lehet látni, hogy a kormány az általa hangoztatott béremelését valójában pénzátcsoportosítással akarja megoldani, ami nem megoldás, viszont kezelhetetlen feszültséget fog eredményezni a munkahelyeken, és kiszolgáltatottságot az érintettek körében.

Ez a törvénytervezet egy rendkívül pongyola, szakmai szempontból elképesztően alacsony színvonalú szöveg, amelyet, megkockáztatom, nem a területhez értő jogászok készítettek. A törvénytervezet egy bizonytalan mértékű béremelést hozhat ugyan, de a további béremelésnek jogszabályi garanciája nincs. Inkább rendelkezést kellene módosítani akként, hogy a pedagógus szakképzettséggel nem rendelkező szakemberek közvetlenül kerüljenek a pedagógus I. fokozatba, valamint kezdeményezni kellene, hogy a pedagógus-előmeneteli rendszer szerinti illetményeket újra kössék a minimálbérhez, mint ahogy ezt már említettem. Ez esetben valóban tényleges béremelés valósulna meg, és nem lenne a már általam említett bérfeszültség.

Az állam tiszteletben tartja a vallási közösségeket, vallási, világnézeti elkötelezettséget, és erre tekintettel lévő sajátos szabályozás útján biztosítja a vallási közösségek szakképzésben való részvételét, amivel nincsen semmi baj, de azt ki kéne kötni, hogy a vallási közösség nem szerezhet kizárólagos jogot valamely szakma oktatására, vagy ne kapjon különösen nagy jogosítványokat. Egy szakértő véleménye, szó szerint idézem: a szakmai jegyzéket 240-ről lecsökkentették 176-ra. Ennek a következménye, hogy az úgynevezett részszakképzések megszűntek. Például asztalosszakképzés lesz, ezt megelőzően volt, mondjuk, például bútorasztalos, fajtátékkészítő s a többi. Ezek elsősorban az SNI-s diákoknak voltak kedvezőek, hiszen ha elvégeztek egy részszakképzést, a jobban teljesítők egy magasabb szintre léptek, és elvégezhették azt is. Most ezt négy év alatt csinálhatják meg, de komoly az aggodalom, hogy sokan nem fogják majd bírni ezt az iramot, és esetleg kihullanak a rendszerből.

De a szakmai jegyzék még lehet akár jó is, mert nagyon sok OKJ-s szakma volt rengeteg párhuzamossággal. Probléma ugyanakkor, hogy nem ismerhetők a kerettantervek, tehát az oktatóknak fogalma sincs róla, hogy mennyire reális elvárásokat támasztanak egy-egy szakma ismeretanyagát illetően, hiszen olyan szakmák vannak, amelyekhez az oktatókat is képezni kellene. Például adott intézményben lesz olyan képzés, ahol komplett szakmai tárgyakat kellene tanítani angolul. Ezt kik fogják csinálni? Az angoltanárok, akiknek, mondjuk, fogalmuk sincs a szakmáról, vagy

a szakmások, akik meg nem annyira perfektek az angolban?

A tanítási év azokon az évfolyamokon, amelyeken közismereti oktatás is folyik, ötnapos tanítási hétből áll, a szombat, a vasárnap és a munkaszüneti pedig tanítás nélküli pihenőnap. Ez a munka törvénykönyve rendelkezéseivel nincs összhangban, a munkaszüneti nap a munka törvénykönyvében részben elkülönül a pihenőnapoktól. A szombat, a vasárnap és a munkaszüneti nap pedig tanítás nélküli pihenőnap. Ezt nem nagyon lehet azért olyan könnyen értelmezni, mert összemossa a pihenőnapot és a munkaszüneti napot. A szakképző intézmény alkalmazottja munkaviszonyban vagy megbízási jogviszonyban áll. Igen, ez is egy nagy probléma, mert a jogszabályban minden szakképző intézményben tanító személyre vonatkozna ez.

A másik elfogadhatatlan elem, hogy a megbízási szerződéssel történő foglalkoztatást sem korlátozná a törvény.

(19.20)

A szakképző intézmény alkalmazottja a munkaszerződésben meghatározott mértékű munkabérré jogosult. A munkabért úgy kell megállapítani, hogy az igazodjon a hasonló munkakört betöltők által elérhető havi jövedelemhez. A törvény semmiféle automatizmust nem tartalmaz a munkabér növekedésére vonatkozóan, emellett nyilvánvaló, hogy az összes érintett kedvezőtlen béralku-pozícióba kerül. A törvény kedvezményként tünteti fel, hogy a szakképző intézmény alkalmazottjának minden naptári évben 20 munkanap pótszabadság jár. Eddig 25 volt, most ez csökken, de mégis úgy tűnik, mintha ez valami különlegesen jó dolog lenne.

A törvény előírja, hogy az oktató négyévenként legalább 60 óra továbbképzésben vegyen részt, tehát az eddig hét évre előírt 120 óra kötelező továbbképzés négyévenkénti legalább 60 órára módosul majd. A minősítési rendszer helyébe az igazgató által történő háromévenkénti értékelés lépne, erről azonban a végrehajtási rendelet nem ismerete miatt még keveset lehet tudni. Szerintünk ezek helyett a pedagógusminősítési rendszer egészét kellene átalakítani.

A szakképzési munkaszerződés megszüntethető közös megegyezéssel a közös megegyezésben megjelölt nappal, felmondással vagy azonnali hatályú felmondással. Ezeknek alapján egyértelmű, hogy a Kjt.-ben foglalt felmentési időnél lényegesen kevesebbel számolhatunk. Ezáltal az érintettek az annak felére járó távolléti díjtól is elesnek, amikor a közalkalmazott mentesül a munkavégzési kötelezettség alól. A főigazgató vagy annak helyettese, a kancellár, valamint a gazdasági vezető, vagy a szakképzési centrummal munkaviszonyban álló, a szakképzési centrum más, nem oktató munkakörben foglalkoztatott munkavállalója a szakképzési centrummal munkaviszonyban vagy megbízási jogviszonyban áll.

Szerintünk ez elfogadhatatlan rendelkezés, mert a munkaviszonyban, illetve megbízási szerződéssel foglalkoztatás indokolatlan. A munkaviszony sokkal nagyobb kiszolgáltatottságot eredményez,

mint a közalkalmazotti jogviszony, ahogy ezt már korábban többen is elmondták. További hátrány, hogy a megbízási szerződéssel foglalkoztatottak nem lesznek teljes jogú tagjai a pedagógusközösségnek, hiszen csak megbízási szerződéssel fognak dolgozni.

Azt hiszem, hogy nagyon sok mindent elmondtam, de tényleg nem akarom unásig ismételni a többiek által elmondottakat. Azt hiszem, az látszik, hogy az ellenzék álláspontja nagyjából egységes, hiszen mindannyian, eddig legalábbis, ugyanazokat a problémákat emeltük ki ebből a törvényből. A módosító javaslatokat természetesen megteesszük, és reméljük, hogy legalább elgondolkodnak rajta, mielőtt bizottsági szinten már lesöprik ezeket. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hohn Krisztina képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek, Szabó Szabolcs képviselő úrnak adom meg a szót.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy döntöttem, hogy úgy építem fel a hozzászólásomat, hogy teszek három állítást, és utána részletesebben kifejtem, hogy mivel indokolom ezeket az állításokat.

Az első állításom az lenne, hogy második ciklusomat töltöm itt az Országgyűlésben, előtte is persze figyelemmel követtem már hosszú évek óta, hogy az oktatáspolitikában mi történik, de azt határozottan tudom állítani, hogy amióta én itt vagyok képviselőként az Országgyűlésben, ez az első olyan előterjesztés az oktatáspolitikai terén, amelyre azt tudom mondani, hogy ez láthatóan egy átgondolt koncepció, és még az irányait tekintve is érteni vélem, hogy miért csinálják ezt. Még azt sem tudom mondani, hogy nem jó az irány, sőt azt mondanám, hogy önmagában az irány jónak tekinthető, tehát koncepcionálisan szerintem alapvetően az irány rendben van. Zárójelben jegyzem meg, persze nem akarom elvinni a hozzászólásomat ilyen irányba, hogy azért ez nem menti fel a Fideszt az alól, amit az elmúlt években műveltek, mert ez beismerése annak, hogy az elmúlt kilenc év nem jó irányba történt. Mindig új irányba indultak, és Hofival élve: már annyiszor indultak el új irányba, hogy most már saját magukkal jöttek szembe, de most meg legalább jó irányba haladunk. Tehát ez az első állításom.

A második állításom az, hogy a koncepció jó, az irány szerintem jó, de vannak benne olyan alapvető hibák, amelyeket szerintem most még ebben a vitaszakaszban célszerű kijavítani, sőt az állításom része az, hogy szerintem a tárgyalást a részletesvita-szakasz beindulása előtt fel kellene függeszteni. Miért mondom ezt? Alapvető hibának tartom azt, hogy nem volt érdemi társadalmi, szakmai konzultáció. Nagyon tisztelem a helyettes államtitkár asszonyt, aki minden biznnyal ennek a részletes kidolgozásában keményen benne volt, Pölöskei Gábornéra gondolok, de ő azt mondta, hogy majd akkor lesz erről társadalmi vita, ha el van fogadva a törvény.

Ez a törvények szellemének nem felel meg. Sajnálatos módon azt pontosan tudjuk, hogy az oktatáspolitikai különösen olyan terület, hogy célszerű alaposan ezt átbeszélni, és úgy bevezetni, hogy mindenki sajátjának érezhesse, ráadásul úgy, hogy ebben tényleg sok olyan elem van, amelyet mindenki magáénak tudna tekinteni.

A második ilyen fontos eleme ennek az állításomnak, hogy azt nem tartom jó szituációnak, hogy nyár elején úgy kellett megtudnom, hogy készül egyáltalán egy ilyen önálló szakképzési törvény, hogy ezt véletlenül helyettes államtitkár asszony egy szakmai beszélgetésen, ahol én is ott voltam, mintegy mellékes dologként elmondta, és mindannyian néztünk csodálkozva egymásra, hogy most akkor tényleg önálló törvény készül? Ezt jó lett volna szintén a társadalmi és szakmai egyeztetés részeként folyamatosan nyilvánosan kezelni. És nem tartom jónak azt sem, hogy egyébként kvázi kiszivárogtatott anyagként kellett megismernem nekem is, mint országgyűlési képviselőnek, ennek az előzetes változatát. De nem az a lényeg, hogy én érzem úgy, hanem hogy ezt nagyrészt a szakma sem ismerte, most a pedagógustársadalomról vagy a diákokról, szülőkről nem is nagyon beszélek, mert ők meg pláne nem tudták ezt.

Másrészt nagyon igaza van abban Arató Gergelynek, és én is ezt erősíteném meg, hogy az is egy nagyon fontos hibája ennek a törvényjavaslatnak, és azért kell felfüggeszteni szerintem a tárgyalását, mert szoros összefüggésben marad ez az anyag az Nkt.-val, tehát a nemzeti köznevelési törvénnyel. Amíg nem ismerjük, hogy azt milyen módon akarják változtatni, addig sok eleme ennek értelmezhetetlen, tehát nem tudok róla érdemi véleményt mondani. Pontosan tudom azt, hogy készül az EMMI-ben az Nkt. módosítása, bizonyos elemeit pletykaszinten már hallottam, de leírt szöveget nem láttam, ergo nem nagyon tudom összerakni, összepasszítani a kettőt. Ezért azt gondolom, hogy az lenne az ideális, ha azt megvárnánk, és a kettőt egyszerre, párhuzamosan tárgyalnánk.

Így jutunk el a harmadik állításhoz. Részletesen erről a harmadikról nem nagyon beszélnék, mert kicsit méltatlannak érzem a dolgot, de azért elmondanám, mármint nem azt, hogy én megemlítem, hanem a helyzetet érzem méltatlannak. Mégpedig azt, hogy jelen pillanatban az EMMI meg az ITM párharcának vagyunk a szemtanúi, és ebben az oktatáspolitikai egyfajta ilyen kiszolgáltatott terep. Látjuk jól, államtitkár úr is nemrég még ott szemben ült, most már itt ül, és így folyamatosan szivárognak át a különböző elemek. Én már hallottam olyat is, hogy az OH nemsokára átjön, meg mindenféle pletykák vannak. Csak az a baj, hogy ez a fajta rivalizálás vezet oda például, hogy nem együtt van itt az Nkt.-módosítás meg ez a törvény, és akkor itt csak nézzük ezt a feszülést a két minisztérium között. Tehát sajnálatos módon ez már nem a kormányon belüli kompetenciaharc, mert azt egyébként nem tenném szóvá, hanem most ennek szolgáltatják ki bizonyos értelemben az oktatást. Azt javaslom, hogy nagyon gyorsan zárják le, alakítsák ki az álláspontjukat, hogy ki a győztes, hirdessék ki, és akkor érdemben lehetne folytatni ezt a munkát.

Részletesebben megindokolnám akkor ezt a három állítást, illetve érdemben csak talán az első kettőt, mert mondom, ez a harmadik olyan, hogy csak kérni tudom, hogy zárják le ezt a versenyt vagy harcot a kormányon belül.

Egyrészt miért gondolom azt, hogy önmagában az irány, a koncepció jó és támogatható? Pontosan látjuk azt, ezt senki nem tagadta, sőt mondta is folyamatosan ellenzéki oldalon is, hogy a munkaerőpiacon nagy probléma van; ha csak valaki otthon akart például bármilyen vízvezeték-szerelési vagy burkolási munkát csináltatni, a tapasztalata az, hogy nem talál szakembert, maximum olyan embereket, akik láthatóan életükben akkor fogtak csempét először a kezükbe, de állítja magáról, hogy ő burkoló. Ennek sok összetevője van, mindannyian tudjuk, hogy mi van a háttérben, de a tény az, hogy nincs elég szakember.

(19.30)

Az eddigi koncepciók sajnálatos módon erre nem reagáltak jól. Most úgy látom határozottan, hogy ebben van egy határozott egyetértés közöttünk, hogy kevés a jó szakember. Meg kell keresni azt az oktatási rendszert a szakképzésben, ami biztosítja nekünk hosszú távon, hogy legyen jó sok és jó minőségű szakember.

Erre jól reagál ez a javaslat szerintem, ugyanis egyrészt rájöttek végre arra, amit mi mindig mondtunk, hogy a pedagógustársadalmat motiválni kell, ösztönözni kell, rendes fizetést kell nekik adni. Erről beszélt itt mindenki. Igen ám, csak ahogy képviselőtársaim is elmondták, az nagyon nincs rendben, hogy a pedagógusok közül kiemelek 32 ezret, vagy mondjuk, azt inkább, hogy oktatók, mert az úgy jobb, hogyha szakképzésben nézzük, tehát kiemelek 32 ezer oktatót, nekik adok egy magasabb bért. Ezt úgy trükközöm meg, hogy kiemelem a mostani munkatörvénykönyvi környezetéből, és rá nem a bértábla fog vonatkozni, hanem ilyen egyéni alkuval majd ők megalkudnak hivatalosan - bár nyilván a központból fogják ezt az alkut megmondani, hogy mit akar ő kérni ebben az egyéni alkuban, valami rendeletbe beleírják, gondolom, mert máshogy ezt nem lehet megoldani, hiszen nem állhatnak a Kossuth téren sorba 32 ezren, és egyenként nem tudják letárgyalni államtitkár úrral -, míg másik oldalon ott marad körülbelül háromszor ennyi pedagógus, aki marad a mostani közalkalmazotti bértáblában.

Én értem a koncepció lényegét, hogy nincs arra pénz, hogy ezt az emelést mindenkinek megadják. Kár, hogy nincs, mínusz néhány stadion, és valószínűleg meglenne, de most nem akarom elvinni a vitát ebbe az irányba. Csak képzeljék el azt a szituációt, hogy ezt most bevezetik. Mi fog történni? Itt a Kossuth téren kint állnak majd a többiek, akik nem kerülnek át ebbe a magasabb bérkategóriába, hanem maradnak pedagógus közalkalmazottak, kimennek, és követelni fogják, meg sztrájkolni fognak, mert ez van a kezükben. Mi lesz ennek a következménye? Kénytelenek lesznek megemlíteni a bért. Most akkor két év múlva, mondjuk, ott fogunk tartani, hogy ugyanazon

a béren lesz kétféle pedagóguscsoport, teljesen eltérő munkajogi környezetben. Az egyik közalkalmazott, a másik meg - mondjuk azt - normál munkavállaló, a munka törvénykönyve szerint alkalmazva. Az egyiknek fizetik a túlmunkáját rendesen, a másiknak nem, de vonatkoznak rá a közalkalmazottakra vonatkozó védeltségi szabályok. És akkor ott mit fogunk csinálni? Semmi mást nem lehet majd csinálni, majd vissza kell csinálni az egészet, marad a magasabb bér, és valamelyik mellett dönteni kell, hogy melyik kategóriába teszünk át mindenkit.

Tehát szerintem most azt kellene eldönteni, hogy melyik legyen, maradjanak közalkalmazottak vagy sem, de akkor mindenki legyen ilyen az országban, és az emelt bért meg meg kell adni mindenkinek. Más-hogy ezt nem lehet jól megoldani. Saját maguknak tesznek rosszat szerintem, mert egy-két évre előre a feszültséget beleteszik a rendszerbe, ugyanis ez bérfe-szültséget fog okozni, ez tény, ezt nem lehet letagadni, sajnálatos módon ez a helyzet.

Másrészt jó irány ez a koncepció abból a szempontból, hogy a diákokat végre nem kénszeríteni akarják adminisztratív eszközökkel, hogy menjen a szakképzésbe, hanem - ahogy Vinnai képviselő úr is elmondta - egy teljesítményalapú ösztöndíjrendszerrel, meg a megnövelt, hátrányos helyzetűeknek szánt Apáczai-ösztöndíjrendszerrel, tényleg azt látom ki ebből a rendszerből, hogy hatékonyan tudják. Tehát nem úgy, mint ahogy Parragh próbálta ezt korábban, hogy akár tűzön-vízen keresztül is, de odanyomom a gyereket. Ja, hogy az övé egyébként otthon vele németül, angolul beszélget, és majd ő külföldre megy tanulni, de a magyar gyerek menjen oda. Nem. Ez a koncepció ezzel teljesen szakít, és azt mondja, hogy tényleg ösztönözzük. Tehát ezért mondom, hogy a koncepcióval ilyen szempontból is egyet lehet érteni.

Jól látható, hogy valóban, a lemorzsolódás nagy ebben a rendszerben. Szintén Vinnai képviselő úr elmondta nagyon őszintén, hogy olyan 11,5 százalék körüli, ami az uniós összehasonlításokat tekintve ma már magas, mert az Unióban az utóbbi években lecsökkent 10 százalék körülire, nálunk meg megnőtt 10-ről 11,5-re, hogy ez problémás. Valóban, a szakképzési Híd-rendszer nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Ez a Dobbantó-program, ami benne van, nagyon szűken leírva, tényleg néhány mondatban, arra azt mondanám, hogy még lehet, hogy ez is jó irány, hiszen az alapkompenciák fejlesztését emlegeti a szövegben, én ezzel egyet tudok érteni, részleteket azonban nem látunk. Úgyhogy itt is azt mondom, hogy az elvet jónak tartom, de a részletek aztán itt végképp nincsenek kidolgozva. Ezt is alaposan át kellene beszélni még ebben a vitaszakaszban szerintem.

Másrészt azért is jó ez az előterjesztés, mert úgy értékelem, hogy szakít azzal a korábbi koncepcióval, ami a közismereti tárgyak nagyon drasztikus visszaépítését eredményezte a szakképzésben. Most én ezt úgy értékelem, hogy visszaemelik a közismereti tárgyak súlyát a szakképzésben. Ez összefüggésben van azzal, hogy valóban az az intézményrendszer, amit most letisztítva létrehozunk, tehát hogy lesz egy szakképző intézménytípus meg egy technikum a rendszerben, ezt

jól vissza is adja, főleg úgy, hogy a technikum a megerősített közismereti tárgyaival lehetőséget fog adni, hogy teljesen egyszerűen, könnyen tudjon majd a gyerekek vagy fiatal felnőtt bejutni a technikumból akár a felsőoktatásba is, mert a mostani rendszerben a szakképzésben ezt nem fogja tudni megtenni, és nemcsak azért, mert a nyelvvizsga-követelményt nem tudná teljesíteni, hanem a közismereti tárgyak többségével probléma van.

Azt meg örömmel hallottuk a mai napon, hogy állítólag holnap benyújtja az ITM azt az előterjesztést, hogy a nyelvvizsga-követelmény el lesz halasztva. Ezt mi kérjük évek óta, most már örülünk, hogy ebben legalább egyet tudtunk érteni a végén, és majd a részleteket akkor holnap elolvassuk.

Az intézményrendszer kapcsán én egy dolgot nem értek, úgyhogy erre rá is kérdeznék. Ha én jól értem azt, amit eddig hallottam, meg amit ebben a törvényjavaslatban olvastam, akkor fognak maradni olyan intézmények a jövőben is, hogy gimnázium és szakképző iskola egyszerre. Ezt hogy fogják megoldani, melyik törvény vonatkozik majd rájuk, a bérések hogy fog megvalósulni egy gimnázium és szakképző iskolában? Ezek azok a kérdések, amiket az Nkt. benyújtása nélkül nem fogok tudni értelmezni, ezért érdekelne ez, hogy mi lesz az ilyen vegyes képzést nyújtó intézményekkel.

Mik a fő hibák? Említettem már, hogy ez a rapid bevezetés nem jó, az sem, ahogy benyújtották, meg az sem, hogy ez január 1-jétől életbe lép elvileg. Úgyhogy én azt javasolnám, hogy legalább egy fél évvel tolják el a hatálybalépését a törvénynek. Értelemszerűen ez azt eredményezné persze, hogy a következő tanévtől nem tudna életbe lépni ez az új rendszer a gyakorlatban, hanem egy tanévvel valószínűleg ezt el kellene tolni. Valóban probléma a bérések, de erről beszéltem, ez a közalkalmazotti burok megszüntetése ebben a formában. Nagyon fura, ahogy a tankönyvválasztást rendezi. A 48. §-ban azt írja, hogy a pedagógus szabadon választhat a tankönyvekből, és a 99. §-ban meg azt írják, hogy ja, kettő közül. Ez így nagyon nincs rendben.

Úgyhogy van ebben nagyon sok hiba szerintem, ezt kezelni kellene. Inkább egy picit most álljunk meg, várjuk meg az Nkt.-módosítást, tárgyaljuk együtt, és szerintem akkor tudnánk egy olyan megoldást találni, hogy támogatható legyen minden oldalról. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Szabolcs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Paulik Antal szlovák nemzetiségi szószólónak, aki nemzeti-ségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt.

PAULIK ANTAL szószóló: Ďakujem za slovo, pán predseda! Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Vážený pán predseda, vážený poslanec, Vážený pán štátny tajomník! Dámy a páni! Vo svojom príhovore informujem Vás o stanovisku Výboru národnosti

Mađarska, ktoré sme si vytvorili na zasadnutí národnostného výboru 4. novembra k návrhu zákona číslo T/7843. o odbornom školstve.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószóló, röviden szeretném ismertetni önökkel a T/7843. számon beterjesztett, a szakképzésről szóló törvény tervezetével kapcsolatosan bizottságunk november 4-i ülésén kialakított véleményét.

Előrebocsátom, hogy az várható volt, hogy ez a tervezet egy viszonylag éles szakmai, illetve szakpolitikai vitát fog kiváltani a Házban. Amennyiben a bizottságunk által kialakított vélemény helyenként és időnként egybecseng bizonyos elhangzott véleményekkel, ez nem azt jelenti, hogy szándékoztunk valamely politikai oldal mellett elköteleződni. Kizárólag nemzetiségpolitikai szempontokat mérlegelve említettünk meg, illetve foglaltunk írásba észrevételeket.

(19.40)

A magyarországi nemzetiségek számára megmaradásuk, illetve nyelvük és kultúrájuk továbbadása, ápolása szempontjából kulcsfontosságú terület az oktatás. Ezen belül az óvodai nevelés-oktatás, illetve a felsőoktatás mellett nem hangsúlyozható eléggé a korábban köznevelés címszó alatt összefoglalt, a T/7843. számú törvényjavaslattal köznevelésre és szakképzésre kettéválasztott nevelési-oktatási időszak fontossága.

A hatályos köznevelési törvény még egységesen tartalmaz a nemzetiségi kulturális autonómiát erősítő garanciális elemeket e területtel kapcsolatban. A most tárgyalt, T/7843. számú törvényjavaslat ezek nagyobb részét nem tartalmazza, ezért fontosnak tartottuk a törvényjavaslat jelenlegi tervezetét alaposan áttekinteni. Igaz ugyan, hogy ma csupán egy olyan szakképzéssel is foglalkozó intézményről tudunk, amely német nemzetiségi tanrend alapján működik, azonban korábban voltak nemzetiségi szakképző helyek, amelyek szlovák, horvát, illetve szerb nemzetiségi program alapján biztosítottak szakmai képzéseket, így nem zárható ki, hogy a jövőben az ilyen nemzetiségi intézmények száma is változni fog.

Nem beszélve arról, hogy a kifejezetten roma fiatalok képzését biztosító intézmények száma azért ennél lényegesen magasabb, azonban az ezekben folyó oktatás nemzetiségi tartalma nem feltétlenül egységes. Ez is indokolja a nemzetiségi bizottság érdeklődését az előttünk lévő törvénytervezettel kapcsolatosan.

Tisztelt Ház! A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 19. §-ának b) pontja értelmében a nemzetiségi közösségeknek joguk van - egyéb oktatási formák mellett - a nemzetiséghez tartozók szakközépiskolai, szakiskolai neveléséhez-oktatásához. A törvény 23. § (1) bekezdése szerint a köznevelés törvényi szabályozása, az oktató-nevelő tevékenység szerkezetének és tartalmának meghatározása során érvényesíteni kell a nemzetiségek kulturális autonómiájának megfelelő nevelési és oktatási érdekeket.

A Magyarországi nemzetiségek bizottságának álláspontja szerint a tárgyalt törvényjavaslat meghatározó mértékben változtatja, illetve meghatározza a korábbi köznevelés egyik területe, a most tárgyalt javaslat értelmében már szakképzés szerkezetét és tartalmát. Éppen ezért a bizottság javasolja, hogy a törvény tervezetével kapcsolatosan az előterjesztő kérje ki az országos nemzetiségi önkormányzatok véleményét is.

A hatályos 2011. évi CX. törvény, a nemzeti köznevelésről szóló törvény a köznevelés területén több kérdésben biztosít a nemzetiségi önkormányzatok számára egyetértési, illetve véleményezési jogot. A jogszabály 83. § (3)-(4) és (4/a) bekezdésének értelmében a köznevelési intézmény megszüntetésével, átszervezésével, feladatának megváltoztatásával, nevének megállapításával kapcsolatosan - a nemzetiségi oktatásban részt vevő intézmény esetében - esetleges egyetértési jog hiányában ki kell kérni a területileg illetékes nemzetiségi önkormányzat véleményét.

A (4/a) bekezdés szerint az említett véleményezési jog megilleti a települési, ennek hiányában az országos nemzetiségi önkormányzatot a nemzetiségi nevelés-oktatásban részt vevő intézmény vezetőjének megbízásával és megbízásának visszavonásával kapcsolatosan is. Ezeket a garanciális szabályokat a jelen előterjesztés nem tartalmazza, amivel bizottságunk - tekintettel arra is, hogy a köznevelési törvény legutóbbi módosítása során éppen mi kezdeményeztük e rendelkezések megtartását a köznevelési törvényben - nem ért, nem érthet egyet.

Az említett általános észrevételeink után néhány további szempontot javasolunk megfontolásra az előterjesztő számára. Az előttünk lévő törvénytervezet tartalmazza a nemzetiségi önkormányzatok szakképzési intézményekre kiterjedő alapítási jogát. Ugyanakkor, mivel a jelenleg működő egyetlen, szakképzést is biztosító nemzetiségi többcélú intézmény fenntartója egy közalapítvány, javasoljuk a tervezet 22. § (1) bekezdésében az alapításra jogosult szervezettípusok felsorolását kibővíteni a közalapítvánnyal, illetve adott esetben a nemzetiségi közalapítvánnyal.

A törvényjavaslat 112. §-a rendelkezik a szakképzéshez rendelt állami támogatásról. E paragrafus kiemelten is rendelkezik az egyházi fenntartóknak nyújtott támogatások mértékéről. Tekintettel arra, hogy a nemzetiségi törvény 26. § (1) bekezdése szerint az országos nemzetiségi önkormányzatok által működtetett köznevelési intézmény finanszírozása a köznevelési feladatot ellátó egyházi jogi személyekre vonatkozó szabályokkal azonosan történik, javasoljuk ennek megjelenítését a jelen törvényjavaslatban is.

A nemzetiségi bizottság álláspontja szerint a törvényjavaslatnak a többcélú szakképző intézményre és a nyilvántartásba vételükre vonatkozó része nincs szinkronban a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CX. törvénynek a többcélú köznevelési intézményekre vonatkozó 20. § (1)-(5) bekezdéseivel, illetve a köznevelési intézmények nyilvántartásba vételére vonatkozó 21. § (1)-(2) bekezdéseivel. Éppen ezért a véleményünk szerint a törvénytervezet 18. §-ában célszerű részletezni a köznevelési törvény 20. § (1)-(5)

bekezdéseivel analóg módon, hogy a többcélú szakképző intézmény milyen szervezeti keretek között működhet, vagy legalább utalni arra, hogy a köznevelési törvény szabályozása az irányadó a szakképzést is végző többcélú intézmények esetében is.

A benyújtott törvénytervezet nem tartalmaz konkrétumokat arra nézve továbbá, hogy többcélú köznevelési és szakképzési intézmény esetén a működési engedélyt a köznevelési törvényben meghatározott hatóság - tehát a kormányhivatal megyeszékhely szerinti járási hivatala - vagy a szakképzési törvény tervezetében meghatározott szakképzési államigazgatási szerv adja ki, vagy köznevelési és szakképzési feladatok szerinti hatáskör szerint megosztva kerülnek ezek kiadásra.

Álláspontunk szerint a törvénytervezet szabályozása nincs szinkronban az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvénnyel, illetve a végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) kormányrendelettel sem, melyek szerint a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési és szakképzési intézmény helyi, illetve országos nemzetiségi önkormányzati költségvetési szerv, ezért az állam végzi a törzskönyvi nyilvántartásba vételét. Javasoljuk a tervezetben e kollízió feloldását is. Az eddig említett nemzetiségi szempontú észrevételeinken túl ismertetni szeretnék néhány általános, a szakképzés egészének előttünk fekvő szabályozására vonatkozó, a nemzetiségi bizottság november 4-ei ülésén felvetett szempontot is. Ezek túlnyomó része szervezési kérdés, amelyeknek a jogszabályban megjelenő szabályozása nem teljesen egyértelmű számunkra. Ilyen például a vizsgaszervezés kérdése. A tervezet szerint 2026-tól csak akkreditált vizsgahely szervezhet vizsgákat. Nem világos, hogy a jelenlegi iskolák mindegyike előtt lehetőség-e az akkreditáció, vagy csupán a szakképzési centrumok működtethetnek majd akkreditált vizsgahelyeket. Ugyancsak nem egyértelmű a mindennapos testnevelés igényének való megfelelés a szakmai elméleti vagy a gyakorlati képzési napokon. Hasonlóan homályos a pedagógus-oktató közötti különbség vagy annak hiánya, elsősorban a jelenleg hatályos pedagógus-előmeneteli rendszer alkalmazása kapcsán. A szakmai képzőhely és a közismereti képzést nyújtó iskola közötti viszony, illetve a tanulói jogviszony kérdése sem egyértelműen került megfogalmazásra. Itt a leginkább a munkaszereződéssel rendelkező tanuló iskolai szakmai programokon való részvételével kapcsolatban merülnek fel kérdések.

Tisztelt Ház! Összegezve: a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nyilvánvalóan elsősorban a nemzetiségi és köznevelési törvényben jelenleg biztosított nemzetiségi jogokkal kapcsolatosan fogalmazta meg észrevételeit. Véleményünk szerint az általunk most felvetett problémák, illetve kérdések tisztázása javíthatja a benyújtott törvénytervezet minőségét.

Dakujem Vám za pozornost! Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Paulik Antal szószóló úr. Soron kívül megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Köszönöm a szót. Néhány mondatnál szeretnék csak reagálni a vitában eddig elhangzottakra.

Először is a szószóló úrnak köszönjük az észrevételeket. A részletes vitát, azt gondolom, nem itt szükséges lefolytatnunk, ugyanakkor azt mégiscsak el lehet mondani, hogy a nemzetiségi önkormányzatok a korábbiakhoz hasonlóan továbbra is hozhatnak létre szakképző intézményeket, a sajátos szabályaik alapján tudnak a továbbiak során is működni.

Ahogy eddig is lehetséges volt, úgy ezt követően is a teljes támogatásunkról biztosítjuk ezeket az intézményeket, hiszen fontos részei a magyar szakképzés rendszerének, így például többcélú intézmények létrehozására és működtetésére is lesz lehetőség a továbbiakban is.

Természetesen bizonyos részletszabályokat a végrehajtási rendelet fog tartalmazni. Alapvetően a szabályozási irány szempontjából a nemzetiségek vonatkozásában a köznevelési törvény szabályozásának megfelelően kívánunk a továbbiakban is működni, és az ezzel kapcsolatos vitát vagy egyéb észrevételeket pedig a részletes vita alatt, azt gondolom, részletesen ki tudjuk beszélni és meg tudjuk vizsgálni.

(19.50)

Az a helyzet, hogy Szabó Szabolcs képviselő úrnak is köszönjük a pozitív megerősítést, hiszen az az állítása, hogy ez egy jó javaslat és jó koncepció, megerősít bennünket. Köszönjük ezeket a mondatokat. De had nyugtassam meg mindenekelőtt, hogy semmifajta kompetenciavita nincs az ITM és az EMMI között. Láthatjuk, hogy államtitkár úr átjött, az Oktatási Hivatal meg marad. Tehát ilyen típusú vita és ilyen típusú nézetkülönbség a tárcák között természetesen nincs. Ezzel ellentétben sokkal inkább a szoros együttműködés jellemzi a kormányzati működésünket.

Amit a felvetései és észrevételei kapcsán még mindenképpen érdemes megjegyezni, az az, hogy a Szakképzés 4.0 stratégiával kapcsolatban jelentős vita és számtalan egyeztetés valósult meg. Ennek a leképeződése az a törvény, ami most az Országgyűlés előtt fekszik. Azt hiszem, hogy komoly meglepetést semmilyen szereplő számára nem okoztunk, aki aktívan részt vett azokban a társadalmi egyeztetésekben, szakmai konzultációkban, ami a törvényjavaslat előkészítését megelőzte. Illetve a szakszervezetekkel is volt egyeztetés.

Több felszólalásban elhangzott, hogy a szakszervezetekkel nem volt egyeztetés, vagy nem megfelelő egyeztetés volt, vagy félnek a szakszervezetek a kormánytól; még ilyen mondatok is elhangoztak. Az az igazság, hogy ahány szakszervezeti vezetővel én találkoztam, sok mindent el tudok mondani, de hogy féltek volna a kormánytól, abban egészen biztos vagyok, hogy ez egy téves megállapítás. Nem látszódik rajtuk semmifajta félelem, és azt hiszem, hogy elég őszintén

mondják el a véleményüket az egyes kérdésekről. Így tették egyébként ezt a szakképzés kapcsán az elmúlt napokban is.

Bár a képviselő asszony már nincs itt, aki a jogi szöveg pongyolaságára utalt, itt meg kell hogy védjem a kollégáinkat; azt gondolom, hogy ez egy jó minőségű jogszabálycsomag. Természetesen minden jogszabályon lehet javítani, akkor várjuk az észrevételeket és a módosító javaslatokat. Erre minden képviselőnek lehetősége van, és biztatunk is erre, de azt hiszem, hogy a kollégáink kiváló és gyors munkát végeztek, és egy világos, átlátható és jól olvasható jogszabály került a tisztelt Ház elé.

Engedjék meg, hogy reagáljak a Kunhalmi képviselő asszony és Arató képviselő úr által elmondottakra is. Mindig örömteli, amikor szocialista és volt szocialista képviselők mondanak véleményt oktatási kérdésekről és a gazdaság versenyképességéhez kapcsolódó ügyekről. Az a helyzet, hogy ha megnézzük a tényeket, akkor azért mégiscsak azt láthatjuk, hogy a szocialista kormányzás alatt az oktatásra fordítható pénzek csökkennek, a Fidesz-KDNP alatt pedig növekednek, és azt is láthatjuk, hogy a gazdaság a szocialista kormányzás alatt csökken, a Fidesz-KDNP kormányzása alatt pedig növekszik. Azt hiszem, ez jó kiindulópont annak a javaslatnak, ami most itt van előttünk.

Raadásul azt is láthatjuk, hogy megváltozott a munkaerőpiaci környezet. Láthatjuk, hogy míg korábban a kínálat jellemezte a munkaerőpiacot, most a kereslet jellemzi. Ez megint csak ismeretlen a baloldali kormányok számára, hogy munkaerőhiányról van szó, nem pedig munkanélküliségről. Nekünk ebben a megváltozott környezetben szükséges olyan szakképzési rendszert létrehozunk és kialakítanunk, amely képes kezelni ezt a helyzetet, képes válaszolni a jelenlegi kihívásokra. Ezért szükséges a szakképzés további fejlesztése és további erősítése. Erről szól az a javaslat, ami most az Országgyűlés előtt fekszik.

Elhangoztak érdemi észrevételek is. Azt gondolom, hogy ezekre érdemes néhány mondattal kitérni. Elhangzott például, hogy a cégek esetében, a céges belső képzések esetében miért nem történik szabályozás. Azért nem, mert mi a bürokráciamentességben hiszünk, és nem szeretnénk fölösleges bürokráciát telepíteni a cégekre. Raadásul ott olyan változó ismeretekkel és változó képességekkel kell a saját dolgozóikat felruházni, ami gyorsabb annál, mint hogy azt egy bürokrácia le tudja követni. Ezért mi abban hiszünk, hogy lebontani szükséges az erre a területre ráakódott bürokráciát, és nagyobb szabadságot biztosítani egyébként a cégek számára, hogy a nekik szükséges, a dolgozóik számára szükséges képzéseket biztosítani tudják. Ebből is látszódik egyébként, hogy egy világos rendszert hozunk létre, ahol minden szereplőnek meglesz a feladata és a maga szerepe.

Még néhány mondatban kitérnék arra, hogy elhangzott a pedagógus-életpálya kapcsán, hogy a szakképzésben oktató pedagógusok számára mi lesz a pedagógus-életpálya-moddell. Ezen is csodálkoztam, hiszen a pedagógus-életpályát arról az oldalról eddig leginkább csak kritizálták, most pedig a pedagógus-

életpálya kapcsán mintha pozitív felhangokat hallanánk. Én ennek örülök egyébként, és ezt megint csak dicséretnek vesszük. Az a helyzet, hogy a pedagógus-életpályában továbbra is bent lehet majd maradni. Egyéni döntése marad az ott dolgozó pedagógusoknak, hogy ők az előmeneteli rendszerben a továbbiakban részt akarnak-e majd venni. Megadjuk nekik a választás szabadságát, megadjuk nekik a lehetőséget, hogy továbbra is ennek az életpályának a részeként tudjanak dolgozni és a szakmai karrierjükben előrehaladni.

Kétes anyagi juttatás. Fölírtam magamnak ezt a szót, hogy kétes anyagi juttatás. 35 milliárd forintot kétes anyagi juttatásnak nevezni, én illet még nem hallottam. Én ezt jelentősebb ügynek gondolom. Azt hiszem, hogy 35 milliárd forintos fejlesztés, 35 milliárd forintnyi béremelés, amely átlagosan 30 százalékos béremelést tesz lehetővé a szakképzésben dolgozók számára, mindegyikük számára, az egy igenis komoly előrelépés és egy hatalmas lehetőség a teljes szakképzés rendszerének. Raadásul mindezt úgy, hogy egyéni béralkukra nyílik lehetőség. Mi felnőttnek tekintjük a pedagógusokat, felnőttnek tekintjük a szakképzésben dolgozókat, és hiszünk abban, hogy ők valós béralku keretében a piaci körülményeknek megfelelően tudnak megállapodni a foglalkoztatóval. Ez egy új helyzet, egy új lehetőség, de azt gondolom, ez lehetővé teszi azt, hogy a legjobbakat még jobban megfizessük, és olyan embereket is bevonjunk a szakképzés rendszerébe, akiket eddig a bérhelyzet tartott távol, és így még inkább a piaci ismereteket is elérhetővé tegyük a szakképzésben tanuló diákok számára.

Az a helyzet, hogy az egyházak kapcsán is több vélemény hangzott el. Én büszke vagyok arra, hogy a magyar egyházak vállalnak felelősséget a szakképzésben, büszkék vagyunk arra, hogy ez a feladatvállalás és felelősségvállalás egyre nagyobb mértékben jelenik meg. Az, hogy egyházellenes pártok alapvetően ezt kritizálják, nem is vártunk igazából mást. (*Kunhalmi Ágnes: Ki egyházellenes? Pártokat mondott?*) Azt nem is mondtam, képviselő asszony. Tudjuk, hogy vannak egyházellenes pártok, tudomásul vesszük az ő véleményüket, de soha nem fogunk ebben egyetérteni. Azt tartjuk helyesnek, hogy az egyházak társadalmi felelősségvállalását minden eszközzel segítsük, és támogassuk azt, hogy ők valóban kivegyék részüket a szakképzés felelősségéből és feladatából.

Az a helyzet, hogy Arató képviselő úr még feltett egy érdekes kérdést is, hogy vajon teljes értékű lesz-e az érettségi. Persze, hogy teljes értékű érettségit tesznek a technikumban tanulók. Egy érettségi rendszer van, egy érettségiről lehet beszélni. Azt hiszem, ez egyértelműen kiderül a jogszabályból is, de ha nem, akkor remélem, hogy ezt most sikerült tisztába tennünk.

S még egy állítást kell mindenképpen visszautasítanom, ez pedig az, hogy „gyerekellenes”. Azt gondolom, hogy ezt a törvényt gyerekellenesnek vagy fiatalellenesnek nevezni egészen furcsa hozzáállás, hiszen most teremtjük meg annak a lehetőségét, hogy a szakképzésben tanuló fiatalok számára egyrészt érdemi ösztöndíjakat tudjunk biztosítani, hogy számukra elérhetővé váljon a munkabér, raadásul olyan

tudással, képességekkel és lehetőségekkel kerüljenek felruházásra, ahol valóban helyt tudnak állni a munkaerőpiacon, és ezáltal a saját jövőjükéről, a családjuk jövőjéről gondoskodni tudnak.

(20.00)

Az ő érdekükben cselekszünk, az ő érdekükben vannak ezek a változások, és az ő érdekükben akarjuk azt és dolgozunk azon, hogy a magyar szakképzés rendszere még versenyképesebb és még jobb minőségű legyen. Erről szól ez a javaslat, ezért határozottan visszautasítom azt a jelzõt, amit képviselõ úr itt a törvényjavaslat kapcsán megfogalmazott.

Talán még Földi képviselõ úr észrevételére reagálnék, a KDNP részérõl, ott a közösségi szolgálat kapcsán hangzottak el vélemények. Valóban egy fontos kérdésrõl van szó, hiszen a társadalmi felelõsségvállalás minden fiatal számára különösen jelentõs és fontos. Ezt az észrevételt mindenképpen szükséges megvizsgálnunk. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schanda Tamás államtitkár úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsõként Nunkovics Tibor képviselõ úr, Jobbik.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselõtársaim! Én egy kicsit más oldalról szeretném megközelíteni ezt a kérdést, már csak azért is, mert nem vagyok szakember ezen a területen, de azért sok olyan elhangzott, amihez szeretnék mégis hozzászólni. De ahogy Tállai András államtitkár úr mondani szokta: „ne szakmázz”, úgyhogy maradok ezen az úton, és kicsit máshonnan közelítem meg.

A szakképzés két részbõl áll, ha le akarjuk egyszerűsíteni a képletet: áll az oktatókból és áll a diákokból. A kormány, illetve Földi képviselõtársam, aki már sajnos nincs itt *(Földi László a jegyzõi székben ül.)*, azt mondta - ha jól írtam le, akkor szó szerint ezt mondta -, hogy betanított munkások helyett értékteremtõ munkaerõre van szükség. Hát, jó reggelt kívánok, szerintem ezt már évek óta mondják önöknek elég sok oldalról, nemcsak az ellenzéki pártok képviselõi, de a szakma is, önök ennek ellenére mégis betanított munkásokat próbálnak kinevelni a frissen munkába álló fiatalokból.

Mi is annak az oldalán vagyunk, hogy ne betanított munkások kerüljenek ki a munkaerõpiacra, hanem igenis olyan dolgozó emberek, olyan diplomások vagy akár olyan szakik, akikbõl most konkrétan hiány van ebben az országban, mert azért a munkáért, amit itthon elvégeztek, és nem napi 8 órában, hanem mondjuk, napi 12 vagy 16 órában, és lehet, hogy hétvégén is dolgoztak maszekban, azért a munkáért kint feleannyi idõ alatt háromszor ennyi pénzt kapnak. Tehát elmentek Németországba, Ausztriába vagy éppen Írországba, Angliába. És sajnos ugyanez vár az oktatókra is, hogyha nem rendezik az õ sorsukat. *(Az elnök a csengõ megkocogtatásával jelzi az idõkeret lejártát.)*

És ha most felkínálnak nekik egy olyan lehetőséget - elnézést, akkor gyorsan befejezem -, hogy vagy béremelést kapnak, vagy egy olyan rendszerbe kerülnek, ami számukra nem lesz megfelelõ, õk is el fogják hagyni ezt az országot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselõ úr. Kettõ percre Arató Gergely képviselõ urat illeti a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Rakjunk rendbe néhány dolgot államtitkár úr felszólalásából! Az elsõ ezek közül az oktatási ráfordításokra vonatkozik. Az a helyzet a KSH által közölt oktatási adatok alapján - ezeket talán elhiszi, elfogadja ön is hitelesnek, nem mennék bele, hogy ezek milyen módon térnek el a nemzetközi vizsgálatoktól, jóval magasabb adatot mutatnak egyébként a nemzetközi összehasonlításoknál -, hogy ezek szerint az adatok szerint a 2002-es eredeti költségvetésben szereplõ 5 százalék körüli értékben 2005-ig, tehát a Gyurcsány-kormány hivatalba lépésének elsõ évében volt a maximumon a ráfordítás, 6 százalék körül, de végig, amíg a baloldali és liberális kormányok voltak, addig bőven 5 százalék fölött volt az oktatási ráfordítás a GDP arányában. Még a válság évében, 2010-ben is 5,5 százalék volt. Innen kezdve viszont 2011-tõl 2016-ig 5 százalék alatt volt ez a ráfordítás. Most önök arra olyan marha büszkék, hogy elérték a 2010-es szintet. Ehhez gratulálok, meg örülök, hogy jó irányba indultak el, de ezzel a bunkósbottal felesleges hadonászni.

Másrészt azt kell mondanom önnek, hogy ma is van munkanélküliség, nézze meg a munkanélküliségi adatokat, és ha beszámítjuk azokat is a munkanélküliségbe, akiket önök eldugtak, mint a Kádár-korszakban, közmunkásként például, akkor kiderül, hogy bizony ma egyszerre van munkanélküliség és egyszerre van munkaerõhiány. *(Dr. Vinnai Gyõzõ közbeszólása.)* Na, ez pont az a helyzet, amikor önök elszúrták a szakképzést, és nem tették lehetővé, hogy azok, akikrõl egyébként képviselõ úr nagyon bölcsen beszélt, akiknek nincs megfelelõ képzettsége, ezt megszerezzék, és a munkaerõpiacon foglalkoztathatóak legyenek. És önök egy olyan szociális rendszert mûködtetnek, ami nem behúzza az embereket a munkaerõpiacra, hanem távol tartja õket.

Végül, tisztelt államtitkár úr, szerintem ránk gondolt, amikor egyházellenes pártot emlegetett. *(Schanda Tamás János bólint.)* Mi nem egyházellenesek vagyunk, hanem egyenlõségpártiak. Azt követeljük, hogy az állami iskolába járó gyerekeknek is ugyanolyan jogaik legyenek, mint az egyházi iskolába járó gyerekeknek, hogy ne legyenek kiváltságai az egyházi intézményeknek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Kunhalmi Ágnes: Bravó!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettõ perc, Szabó Szabolcs képviselõ úr.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Egyrészt a pedagógus-életpálya kapcsán én is úgy értelmeztem a törvényt, hogy ez önkéntes dolog

lenne. Bennem az merült fel, hogy egyrészt akkor ennek a költségeit ki fogja állni. Ősztönzi-e egyáltalán bármi a pedagógust a szakképzésben, hogy megcsinálja a minősítést, mert például a bérben ez le fog csapódni, vagy sem? Mert én is úgy értelmeztem, hogy nem, hiszen ez egyéni alku.

Igen ám, de képzelnék el egy teljesen normál élethelyzetet, mondjuk, egy kaposvári technikumból a pedagógus elköltözik valamilyen családi okból, és Békéscsabán egy gimnáziumban fog oktatni. Akkor ő most hátrányba kerül, mert ott nem volt ösztönözve arra, hogy megcsinálja a pedagógus-életpályamodell szerint az előmenetelt. A gimnáziumba meg ha át-megy dolgozni, akkor ott meg ezzel hátrányba kerül. Tehát én azt gondolnám, hogy ennek inkább az a helyes megközelítése, szemben azzal, amit ön mondott, hogy ez az életpályamodell, ami most van, szerintem, meg azt gondolom, az ellenzékiek többsége így gondolja, szerintünk rossz. Ennél már csak egy rosszabb van, ha kétféle van. Tehát inkább egy kéne, és jó, ezért írtuk mi bele annak idején az oktatási minimum programjába is egyébként, hogy teljesen újra kéne ezt az egészet gondolni.

Egy dolgot meg elfelejtettem az előbb mondani, hogy az is egy érdekes kérdés egyébként, hogy ezt az OKJ-rendszert hogy vezetik ki, és nem világos számunkra az sem, hogy a jövőben ez miként fog működni. Én annak örülnék, ha egy kicsit részleteznék. Egyébként én a poén kedvéért most beiratkoztam egy OKJ-képzésre. *(Dr. Vinnai Győző: Jó poén!)* Megnézem, a mostani rendszer még milyen, és aztán utána be fogok iratkozni az újba, és össze tudom majd hasonlítani.

De érdekelne, hogy mire számítsak majd a kettő közötti különbségben, mert én erre nagyon kíváncsi vagyok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kettő percre Vinnai Győző képviselő urat illeti a szó.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először Arató Gergely oktatási ráfordítási összegeire szeretnék reagálni, mert én emlékszem, 2002-ben kerültem be a politikába önkormányzati politikusként, hogy az 50 százalékos béremelést, amit még a Medgyessy-kormány tett meg, azonnal az önkormányzatok nyakába tették, és az 50 százalék az önkormányzatok eladósodásával járt. Nem tudom, tudja-e, képviselőtársam, hogy 1358 milliárd forintot konszolidált az Orbán-kormány 2012-2013-ban. Ez az egyik.

A másik. Érzek egy kis zavart, mert Arató Gergely azt mondta, hogy világos vízió nincs ebben az előterjesztésben. Szabó Szabolcs azt mondta, hogy ez az első átgondolt koncepció. *(Szabó Szabolcs közbeszólása.)* Az egyikőjük azt mondja, hogy nincs benne koncepció, a másik azt mondja, átgondolt koncepció van benne. *(Arató Gergely Szabó Szabolcs felé fordulva: Nagyon jóindulatú a képviselő úr...)* A koncepció jó, az irány jó, de vannak benne javítandók. Úgyhogy ez egy fontos dolog.

Kunhalmi Ágnes azt mondja, hogy már kormány-párti politikusoktól, képviselőktől is hall ilyen szavakat, hogy tudásalapú társadalom, egész életen át tartó tanulás, XXI. századi technológiai ismeretek. Hát pont ezt akarjuk mondani, hogy mi, ha a munkaerő-piacra vissza akarjuk vezetni akár a szakképzésben tanulókat is, akkor a legmodernebb képzést kell adni, a legmodernebb technológiai eszközökkel, és ezért vonjuk be a vállalati szakembereket. Csak felsorolnám: szakképzési innovációs tanács, ágazati készségtanács, gazdasági kamara és képzési tanács, amelyek képviselői elmondják a gyakorlati életből, hogy hogyan kellene ezt a szakképzést tenni, és egyértelmű, hogy keresetvezérelt oktatásra van szükség. Nem az iskolában kell kitalálni, hogy mit kínálok, milyen pedagógustársadalom vagy milyen tanári kar van, hogy ezt tudjuk oktatni, hanem pont fordítva, a gyakorlatból kell kiindulni, és úgy kell oktatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak.

(20.10)

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Vinnai képviselőtársamnak világosan megpróbáltam elmondani, hogy a gazdaság szereplői általában azt szeretnék, hogy vagy nagyon olcsó, kiszolgáltató munkaerőt kapjanak, akit el lehet dobni, és jön helyette más - ennek önök a kilenc évben eleget tettek -, viszont a másik oldal, pontosan a vállalkozók mondták, hogy ne küldjétek félánalfabéta gyerekeket a műhelybe, mert nem tudom az Audit összeszereltetni. De mit várok akkor, amikor az első szakképzési törvénynél egy fizetős képviselő azt mondta, hogy elég lesz, csak ne szónokoljak én, elég lesz az autószerelőknak most már egy csavarkulcs meg egy kalapács? Mondom, ember - mármint képviselőtársam -, nem Wartburgokat meg Trabantokat szerelünk, hanem Audit meg Mercedest, kicsit más képesítés vagy képzés kellene a gyerekeknek! Ez az egyik. GDP-arányosan még mindig többet költöttünk a legdurvább válság időszakában, mint most önök, ezzel nem tudnak mit kezdeni.

Államtitkár úr, nem vagyok egyházellenes. Az igazság és az egyenlőség pártján állok. Az egyház és az állam az én fölfogásomban, szociáldemokrata fölfogásomban szét van választva egymástól, nem kaphat kevesebbet egy állami iskolába járó gyerek, mint egy egyházi iskolába járó gyerek. Ugyanannyit köll az egyházi intézményeknek is kapni, és ugyanolyan jogállásúnak kell lenni, mint a civil szervezeteknek. Ez az én baloldali meglátásom. Nyilván ebben - ahogy mondja - sosem fogunk egyetérteni.

Szeretném mondani, hogy igenis a munkaóra-szabályozás kizsákmányoló és gyerekellenes, mint ahogy a munka törvénykönyvének is rettentő sok paragrafusa. Kérem szépen, ha önök azt mondják, hogy ez nem így van, akkor kérem tisztelettel, nagyon jó lenne például a munkavállalói érdekképviseletet és a szakmunkás érdekképviseletet beírni a szakképzési

törvénybe, amit az első kormányuk, az Antall-kormány a közoktatási törvénybe akkor belerakott. Ez nagyon jó lenne, ezért akkor, kérem, úgy tessék érteni, lobbizok.

És még valami: az életpályamodellnek soha nem a bér részét kritizáltuk, de az pofátlanság, hogy önök egyébként az életpálya utolsó 5 százalékát elsíbolták, ellopták a pedagógusoktól, mert minőségi pótlékként adták oda nekik, nem épült be, és a minimálbérhez kötetem sem tartják be, ágazati szinten továbbra sincs egyeztetés. Tehát egy speciális szakképzési pótlékkal meg lehetne oldani azt, hogy ne kelljen a közalkalmazotti státuszból kivenni ezeket a pedagógusokat. Köszönöm, elnök úr, a türelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Soron kívül megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak. *(Arató Gergely: Úgy könnyű!)*

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Arató képviselő úrnak csak egy mondat: szerintem maguk egyházellenesek, de ezt a vitát le is zárhatjuk. Ez a helyzet.

Az OKJ kapcsán elhangzott Szabó képviselő úrtól egy kérdés. Az a helyzet, hogy egy tisztább, egyszerűbb, átláthatóbb rendszer létrehozását végezzük el, ahol modernizált tananyagok, jobb szerkezetű képzések, hallgatóbarát képzések és szélesebb alapokat biztosító képzések tudnak megvalósulni. Erről szól az OKJ-rendszer átalakítása. Biztos vagyok abban, hogy amikor néhány év múlva itt a parlamentben valamilyen vita kapcsán majd visszajelzéseket várunk a gyakorlati tapasztalatokról, akkor ezt majd a képviselő úr is meg fogja erősíteni.

A pedagógus-életpálya kapcsán csak megerősíteni tudom azt, amit korábban már elmondtam a képviselő asszony felszólalása kapcsán. Értem, hogy eddig kritizálták a pedagógus-életpályát, és most pedig az előnyeit hangsúlyozzák, de azért mégiscsak az a helyzet, hogy a pedagógusok számára a szakképzésben egy soha nem látott méretű béremelési programot tudunk most megvalósítani, ráadásul tesszük ezt úgy, hogy egy rugalmas foglalkoztatási környezetben, szabad béralku keretében tud kialakulni az a bér, ami számukra jární fog. Ezenkívül, amennyiben szeretnének - és ez a saját felnőtt döntés, saját személyes döntés lesz minden pedagógus számára -, bent tudnak maradni a pedagógus-életpályamodell minősítő rendszerében, és így a saját döntésükből megmarad az a lehetőségük is, hogy abban a rendszerben is részt vegyenek és részt vállaljanak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Kállai Mária képviselő asszony, Fidesz.

DR. KÁLLAI MÁRIA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! Én azok közé tartozom, akik ezt a törvényjavaslatot egy abszolút határozott vízióra építő, lásd szakképzési stratégia, nagyon-nagyon széles körű bevonással

anno, egy nagyon komolyan, minden szereplőt felnőttnek kezelő, a vízió után stratégiában, operativitásban és taktikában jól lebontó, megvalósítható, tulajdonképpen kvázi egy irányítúként is használható törvény-csomagnak tartom, amely nagyon jól reflektál a világ dolgaira, nagyon jól reflektál arra az ipari forradalomra, amiről ma már volt szó, hiszen tudjuk mindannyian, hogy valóban egy új korszaknak már nem is az elején vagyunk, amikor az információs technológia, az automatizálás egyre szorosabban fonódik össze, a gyártási módszerek alapvetően megváltoznak, az ember szerepe is megváltozik. Ez nem azt jelenti, hogy nincs rá szükség, hanem azt jelenti, hogy egy egészen más képességrendszerrel, egészen más módon kell mindehhez viszonyulni. Nagyon is szükség lesz, és mindez óriási felelősséget ró az oktatáspolitikára minden országban a jövő versenyképes munkaerőjének kiképzését illetően. Így van ez itthon is. Komolyan növelni kell a magyar munkaerőpiaci és vállalati szektor szereplőinek a XXI. század követelményeihez, körülményeihez való alkalmazkodási készségét, és egy olyan környezetet kell hogy teremtsünk, amelyben a vállalatok számára valóban rendelkezésre állnak a támogatató eszközök, rendelkezésre állnak a nagyon komoly, értékes tudással bíró felkészült fiatalok a hatékonyságuk növelésére és ezen keresztül a nemzetközi versenyképességük megerősítésére is.

Az, hogy a tárca és a kormány milyen felelősen gondolkodik, mutatja azt, hogy éppen ma látott napvilágot a kkv-stratégia is. A kkv-stratégiák mentén is az ITM vezetésével gyakorlatilag a helyszínen, minden megyében minden kamarával, a kis- és középvállalkozások képviselőivel folyt az egyeztetés. Nyilván csak néhány hívószó. Nagyon komoly az, hogy a kis- és középvállalkozások akár exportképességének a növelése, akár a szervezeti kultúrájuk, akár gyakorlatilag az információs világhoz, az ipar 4.0-ához való kapcsolódásuk, akár az ott is jelen lévő generációváltás, ha párhuzamosan nézem a kettőt - és miután ez ma jelent meg -, pontosan a szakképzési törvény és a jövő szakképzése a fiatalok nagy részét éppen ezekbe a kis- és középvállalkozásokba képezi. Azt gondolom, ez nagyon koherens gondolkodást is mutat egyrészt. Másrészt pedig nagyon komoly felelősség az, hogy minden munkaképes korú magyar állampolgár számára biztosítsunk legalább egy, a gazdaság igényeihez igazodó, a gazdaság igényein alapuló, a munkaerőpiaci elhelyezkedést biztosító modern szaktudást, szakképesítést, hiszen nagyon fontos az, hogy az egyén boldogulása, az egyén jövőképe és a magyar gazdaság igénye, a munkaerőpiac igénye hogyan tud egymáshoz kapcsolódni, és nagyon komoly kérdés és felelősség ennek az utánpótlásnak a fenntartása. Azt gondolom, ez a törvénycsomag mindezt új pályára helyezi, ezt lehetővé teszi a szakképzési rendszer átalakítása, a kor kihívásainak megfelelő fejlesztése. Tulajdonképpen ezt szolgálja az előttünk lévő törvényjavaslat, melynek szükségessége, az eddig elhangzottak szerint is azt gondolom, hogy egyértelmű. Viszont azt gondolom vagy azt remélem, hogy elfogadása is valamennyi képviselő számára szintén egyértelművé válik, hiszen ahogyan az elején mondtam, a célja, hogy a Szakképzés 4.0

stratégiában meghatározott értékek, célkitűzések, szakpolitikai irányok megvalósításához szükséges jogszabályi keretek elfogadásával valóban megteremtse a szakképzési rendszer mélyreható átalakításának és megújulásának jogszabályi alapjait, a szakképzési rendszer újszerű, innovatív, a munkaerőpiachoz és a gazdasághoz erősebben kapcsolódó felépítésének és összehangolt, rendszerszintű működésének a jogszabályi kereteit, valóban lehetővé tegye, ahogyan ma már elhangzott, hogy a szakmai és kulcskompetenciák fejlesztésén alapuló modern szaktudást gyakorlatilag elérhesse minden magyar állampolgár a Kárpát-medencében.

Gyakorlatilag azt is tudjuk, hogy Magyarország az OECD-országok átlagától elmarad a középfokú szakképzettséget illetően, illetve az EU-s átlaghoz képest a felnőttképzésben is kevesebben vesznek részt ma még nálunk, mint ha az EU-s átlagot összehasonlítjuk ezzel. Nyilván ahhoz, hogy felzárkózzunk az élenjáró országokhoz, hogy ez a gazdasági növekedés, amelyről államtitkár úr az expozéjában szolt, tartható legyen, valóban egy összehangolt fejlesztéspolitikára van szükség. Ha nagyon tömören szeretném megfogalmazni, akkor gyakorlatilag az oktatási rendszer egy munkaerőpiac-konform átalakítás. Bízom abban, hogy egyetértünk mindannyian az ülésteremben, hogy az átalakítás szükséges, egyrészt azért, mert azt is őszintén el kell mondani, hogy a szakképzés ma még részben tudja kiszolgálni az országot, a területi és a különböző ágazatok igényeit, másrészt - amit jó elmondani újra - azokat a makrogazdasági kihívásokat, amelyek ebben a pillanatban nagyon is nagyon jó kihívások, hiszen adott esetben a gazdasági növekedés, a folyamatos gazdasági növekedés, a foglalkoztatottság javítása, ezzel együtt, hál' istennek, a bérek emelkedése, mind-mind-mind egy olyan dinamizmust mutatnak, amellyel lépést kell tartania a képzésnek is.

(20.20)

Ahhoz, hogy a gazdaság folyamatos növekedése egyáltalán realitás legyen, nélkülözhetetlen a szakképzett munkaerő további fejlődése, hiszen adott esetben kialakulhat egy nagyon komoly növekedésgátló hiány.

Az is tény és való, államtitkár úr bevezetőjében hallhattuk, hogy az elmúlt esztendőknél lépésről lépésre történtek a fejlesztések, hiszen maga a kamara kezdeményezésével sok minden történt a duális szakképzési rendszer kialakítására, viszont a paradigma-váltásban, ahogy képviselőtársam is mondta, egy nagyon komoly gondolkodásbeli különbség az, hogy a kínálatalapúról egy hosszú távú, a versenyképesség csökkenéséhez (*sic!*) vezető, a munkaerőpiac keresletének alapjára helyezzük. Ez egy nagyon-nagyon komoly kérdés, hiszen a kínálatvezérelt képzési gyakorlatot valóban fel kell váltania a keresletvezérelt szakképzési rendszernek.

Ennek érdekében nyilván a gondolati sémák változtatása minden szinten nagyon komoly felelősség. Meg kell változnia az előző évek szabályozási, műkö-

dési és finanszírozási gyakorlatának is, hiszen rendszerszinten mindezt kell ösztönöznie. Ezért különösen fontos a képzés, mondhatjuk őszintén, merészebb, bátrabb, radikálisabb átalakítása, és gyakorlatilag azokat a kihívásokat, amelyek az ipar 4.0-ból következnek, és amelyeket leképez a szakképzési stratégia 4.0, rendszerszinten gyakorlatilag az iskolapadig eljutva komoly felelősségünk leképezni, hiszen ma már a hagyományos munkakörök helyett és mellett, ahogyan ma már elhangzott, ágazati készségekről, képességekről, ágazati kompetenciákról kell beszélni, és a különböző gazdasági ágazatok képviselői konkrétan megfogalmazzák igényüket, jelezve ezzel tulajdonképpen, mondhatjuk, a képzés és a kibocsátás felé megfogalmazott igényeket.

Örömmel idézem Palkovics László miniszter úr gondolatait a szakképzési tanévnyitóról, hiszen el lehetett mondani Nyíregyházán, hogy tíz év után először 8,5 százalékkal több diák kezdte meg tanulmányait szakgimnáziumban, mint általános gimnáziumban. Ez mindenféleképpen jelzi a szakképzés jövőképét, és azt gondolom, maga ez a törvényesomág lehetőséget teremt ennek a megvalósítására.

Nagyon sok oldalról lehet vizsgálni azt, hogy ki-nek jó és miért jó. Én néhány dolgot a diákok szemüvegén keresztül szeretnék megvilágítani, hiszen a jelenlegi szakgimnáziumi 4+1 éves képzést alapvetően, ahogy Vinnai Győző képviselőtársam mondta, az 5 éves osztatlan képzést nyújtó technikum váltja fel, amely érettségi vizsgával zárul és a technikus oklevél megszerzésével. A képzés egységes szervezése, dualitása és a felsőoktatáshoz kötődő erősebb kapcsolódása indokoltá teszi a változást. Kilencedik-tizedik évfolyamon közismereti és ágazati alapismereteket tanulnak, majd a második ciklusban a közismereti tartalom mellett szakirányú oktatás folyik, és a tizenegyedik évfolyamtól megjelenő, a vállalat által végzett szakirányú oktatás esetén a szakképzési munkaszerződés megkötésére is van lehetőség, és gyakorlatilag már ezalatt is munkajövedelemhez juthat. Egy ilyen gondolat is óriási komplexitást jelent, de azt gondolom, minden egyes szereplője a hasznélvezője ennek.

A technikus szakmai oktatás zárásaként a gimnáziumokhoz hasonlóan négy közismereti tantárgyból kell érettségit tenni, és az ötödik érettségi vizsgatárgyat a szakmai vizsga váltja ki, amely emelt szintű érettségi tárgynak megfelelően biztosítja a továbbtanulás lehetőségét a felsőoktatásban.

A technikumokban és a szakképző iskolákban továbbra is lesz lehetőség az érettségivel már rendelkezők számára két éves képzés keretében a technikus oklevél megszerzésére. Láthatjuk, hogy a rendszer azon kívül, hogy komplex, rugalmas, esélyt teremt, lehetőséget teremt. Emellett szólni kell a szakképző iskolákról is, hiszen a három éves képzési időtartammal az alapfokú iskolai végzettségre épülő szakmák megszerzésének lehetőségét biztosítja. A szakképző iskolában az első évben ágazati alapismereteket adó oktatás, a következő két évben pedig szakirányú oktatás folyik. Összességében el kell mondani, hogy a lehetőség itt is nyitott a képzés végén érettségire vagy akár a technikus képzés felé való elmozdulásra.

El kell mondani azt is, ahogyan ma már erről volt szó, hogy az általános iskolát el nem végzőknek a Dobbantó-program fogja biztosítani az alapkompétencia fejlesztését, és ezt követően majd a műhelyiskolába lehet továbblépni. A Dobbantó-programnak nagy tapasztalata van, hiszen mindenki tudhatja egy kicsi utánaolvasás után, hogy néhány évvel ezelőtt kezdtek el, és ma már visszamért eredmények vannak az ország több középiskolájában, szakiskolájában. A halmozottan hátrányos helyzetű fiatalok segítése kipróbált rendszer, visszamért eredményekkel. Az alkotócsapatot szakmailag is a kezdetekkor ismertem, ilyen szempontból merem ezt állítani. Nagyon-nagyon-nagyon fontos az, hogy egy mester, egy pedagógiai mentor mellett addig marad egy tanuló a képzésben, amíg a részsakmát meg nem szerzi. Aki végül végzettség nélkül hagyja el az iskolarendszerű szakképzést, a műhelyiskolában még mindig megszerezheti ezt. A műhelyiskolában a tanulók végzettsége, szintén a rugalmasságot szeretném vele érzékeltetni, nem tanévhez kötött, maximum két évig tart, és az oktatás a gyakorlati képzés helyszínén történik.

Sok-sok részletbe bele tudnék még menni, de mindenféleképpen el kell mondani, hogy a szakképzési csomag, a törvényjavaslat által nyújtott lehetőségek egy nagyon tudatos, egy sokkal eredményesebb pályaválasztást tesznek lehetővé, abszolút illeszkednek a tanulók igényeihez, biztosítják az élethosszig tartó tanulás lehetőségét, az egyetemre nyitott a pálya, ugyanakkor nagyon felelősségteljesen fókuszál a lemorzsolódásra és az eddig iskolát végzettség nélkül elhagyók segítségére is. Tehát elmondhatjuk azt, hogy az új szakképzési rendszer maximálisan figyelembe veszi a diákok nagyon sokféleségét, nagyon sokféle szociális hátterét, nagyon sokféle képességstruktúráját, és lehetőséget ad mindenkinek arra, hogy piacképes végzettséget szerezzen, és rugalmasan átjárást biztosít a különböző képzési formák között.

Több szó esett már róla, nem szeretném mélyen ismételnem, de azt is nagyon jó elmondani, hogy az ösztöndíjrendszer minden ágazati alapoktatásban és szakirányú oktatásban, szakképző intézményben részt vevő tanulónak jár, továbbá egyes előkészítő tanfolyamokon és a műhelyiskolákban is. Ezenkívül egyszeri pályakezdési juttatás, diákigazolvány, kollégiumi elhelyezés, externátusi elhelyezés illeti meg a tanulókat, illetve már volt szó az Apáczai-ösztöndíjről, hiszen emellett kétezer tanuló hátrányos helyzetére és adott esetben jó tanulmányi eredményére tekintettel részesülhet ebben. Azt gondolom, a jövő munkavállalói, egyértelműen kijelenthetjük, nyerte-sei az átalakításnak.

Feltehetjük a kérdést, hogy a 2020. január 1-jétől életbe lépő törvénymódosítás korai vagy késői. Gyorsan változó világunkban, azt gondolom, a lehető legoptimálisabb, hiszen a koncepció megalkotása óta folyamatosan volt lehetőség gondolatváltásra, tapasztalatszerzésre, együtt gondolkodásra a szakképző iskolák munkatársaival, és meg is történt mindez. Felmenő rendszerről van szó, tehát gyakorlatilag a kilencedik évfolyamon a tanulmányaikat megkezdő tanulók egy megújult szakképzési és ezzel párhuzamosan

a köznevelési tartalmakra épülő helyi programok alapján kezdenek meg a tanulmányaikat.

Többen ejtettek már szót ma a szakképzési rendszer munkatársairól, az itt lévő pedagógusokról, szakoktatókról, nem kívánom ismételnem: egyértelműen a 30 százalékos béremelésen túl abszolút felnőttként kezelve, lehetőséget teremtve és nyilván közelebb húzva a versenyszférához az egész szakképzési rendszer valamennyi szereplőjét.

Összegezve elmondhatjuk, hogy az előttünk lévő javaslat a következő főbb területek tekintetében fogalmaz meg új szabályozási irányt: intézményrendszer, szakmastruktúra és az oktatás-képzés új rendszere. Paradigmaváltó, felelősségteljes, a kor kihívásainak megfelelő javaslat biztosítja a karrierlehetőséget, széles ösztöndíjrendszerrel is motivál, naprakész oktatói tudásra épül, és ehhez rendeli hozzá, ha egyébként körbenézünk sok helyen, a nagyon komolyan megújult tanulási és oktatási környezetet.

Még egy dolgot szeretnék kiemelni, a képzés és a gazdaság kapcsolatának erősítését, aminek példái az ágazati képzőközpont, a tudásközpont, a vállalati képzőközpont. Mindhárom az átalakításban megfogalmazott célok elérését szolgálja, a törvény világosan megfogalmazza a tartalmukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom abban, hogy a törvénytervezetre, a szakképzési átalakítást terepen vizsgálva és személyes tapasztalatokkal is alátámasztva, minden képviselő bizalommal és várakozással fog igent szavazni. Ezzel megteesszük alapvető kötelességünket: értékeire alapozva, új pályára állítjuk a szakképzési rendszert, szolgálva ezzel is a magyar fiatalok, a magyar családok és a magyar gazdaság boldogulását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kállai Mária képviselő asszony. Kettő percre Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó.

(20.30)

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Két dolgot szeretnék, egy kérdésem lenne meg egy észrevételem. A kínálatvezérelt képzést fel kell váltania a keresletvezéreltnek. Oké, rendben van, ez jól hangzik, csak ha nincs mögötte semmi, akkor továbbra sem fog ez működni. És itt arra szeretném felhívni a figyelmet, amiről most már önök elkezdtek beszélni, ezek a kulcskompetenciák, az alapkompétenciák fejlesztése és egyben, hozzáteszem, a felzárkóztatás. Nincs jó szakképzés.

Meg kell érteni, és ezért fogalmaztam így és írtam le magamnak és olvastam fel, hogy meg kell érteni, hogy amióta a szakképzés iskolai rendszerben történik, és nem tanoncképzés van, mint a II. világháború előtt, meg kell érteni azt, hogy nem nagyon tudta az iskola követni a szakmát, mert főleg az egyre jobban felgyorsult világban mire kijön a gyerek az iskolából, olyan gyorsan megváltozik csak annak a szakmának a technikai része - csak hogy így leegyszerűsítve fogalmazzak -, hogy lényegében az már nem aktuális. Tehát az alapképességek, az élethosszig tartó tanulás, ez

a legfontosabb, amit a szakmunkás gyerekeknek is el kell sajátítani, és tényleg jó, hogy most ez az oktatási forma, a korábbi szakközépiskolai rendszer, amit önök aztán kilenc évig így vittek meg úgy vittek, de ez a technikum most visszatér ahhoz. Tehát amikor azt mondjuk, hogy jó az irány, akkor az elmúlt kilencéves tévúthoz képest jó az irány.

És még egy kérdésem lenne tisztelettel, mert ez nem derül ki számomra, hogy a tervezett béremelés a szaktanárookra és a szakoktatókra vonatkozik csak, vagy a közismereti órákat oktatókra is. (*Dr. Vinnai Győző: Mindenkire.*) Tehát legyenek kedvesek ezt nekem tisztába tenni, mert ez számomra nem derült ki. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Most megadom a szót Gelencsér Attila képviselő úrnak, aki előre bejelentette felszólalását.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Alapvetően egy szakmai felszólalással készültem, de az itt elhangzottakra muszáj néhány pontban reagálnom, már csak azért is, merthogy úgy hozta a jószerecsém, hogy néhány évig működhettem fenntartóként. 11 nagy szakképző intézmény, emlékeim szerint körülbelül hatezer diákja járt ezekbe az intézményekbe, ahol tapasztalatokat szereztem, és az itt elhangzott, főleg baloldról elhangzott mondatokra nem lehet nem reagálni.

Tehát az első észrevételem az, hogy azok az idők, finoman szólva, nehezek voltak. Ha most azt mondja Arató Gergely, hogy az akkori GDP 5-6 százaléka volt a ráfordítás, akkor szeretném mondani Arató Gergelynek, hogy minimum kettő probléma van ezzel. Az egyik probléma az, hogy ezt nem a kormány biztosította, hanem csak egy részét, a másik részét az e miatt az alacsony normatív támogatás miatt eladósodott fenntartó önkormányzatok. (*Dr. Vinnai Győző: Így van!*) Tehát amikor önök 5-6 százalékos szintről beszélnek, az nagyjából 2-3 százalék lehetett anno a kormányzati büdzből, tekintettel arra - amennyire emlékszem rá ennyi idő távlatából -, hogy 50 százalékra volt elég a szakképzési normatíva a szakképző intézmények fenntartásához. Tudja, Arató Gergely úr és a fejét rázó Kunhalmi Ágnes asszony, nem kívánom önöknek azt az élményt, amiben akkor volt részem, amikor a beszállítókat be kellett hívjam az önök finanszírozása miatt, és azt kellett kérjem, hogy már ne 60 napra szállítsanak, hanem legyenek kedvesek 90 és 120 napra is szállítani, azért, hogy tudjunk étkezést biztosítani ezekben az intézményekben.

De van még egy probléma az ön 5-6 százalékaival. Az egy GDP-arányos szám, igazából a „trükkök száza” pártból értem én a számokkal való trükközést is, de akkor mennyi volt a GDP, a nemzeti össztermék és ma mennyi! Vagyis azt szeretném mondani önnek, hogy amikor azt mondja, hogy ugyanazon a GDP-százalékon állunk, az az önök részéről egy óriási beismerés, hogy ma jóval többet fordítunk a szakképzésre, hiszen az akkori GDP-nek jelentősen magasabb

értéke most a nemzeti össztermék, ergo sokkal többet költünk még akkor is, ha százalékos arányban annyit.

Kunhalmi Ágnesnek is, akinek egyébként a felszólalásaiból néha érződik a segítő, támogató szándék, tehát a magam részéről egy kicsit meg is vagyok lepődve ezen, de kedves képviselőtársam, azt mondja, most már többedszer is hallom, hogy a törvény benyújtása maga a beismerése annak, hogy egyébként eddig nem jól mentek a dolgok. Itt az a baj, hogy ha változatlan állapot tapasztal az ellenzék, akkor az a kritika, hogy nem nyúlunk hozzá ahhoz, amihez hozzá kellene nyúlni, és ez harsog át a túloldalról; amikor hozzányúlunk, akkor meg az az állítás és vád fogalmazódik meg, hogy ezzel mi beismertük, hogy eddig nem volt jó. Tehát ez a „van sapka, nincs sapka” esete, ez egy kicsit hitelteleníti szerintem a kritikákat.

És a „miért éppen most?” kérdésre hadd válaszoljak, bár szerintem itt már nagyon sokszor elhangzott, de a magam nagyon egyszerű módján. Megállapodtunk abban, hogy itt, ezen a területen a munkaerőpiac determinál, ebben konszenzus van a kormány és az ellenzék között. A munkaerőpiac határozza meg, hogy egyébként mit akarunk csinálni. Ugye, nem gondolják komolyan, hogy az elmúlt kilenc esztendőben nem változott a munkaerőpiac?! Drámai változáson ment keresztül a munkaerőpiac (*Dr. Vinnai Győző: Nőtt a foglalkoztatottság!*), ennek következtében hozzá kell nyúlni a rendszerhez. Tehát a dolognak szerintem ez a logikája (*Dr. Vinnai Győző: Nőtt a foglalkoztatottság 50 százalékkal!*), és ezen nem tudom pontosan, hogy mit nem lehet érteni, de hátha ezzel a reagálással valamit segítettem a megértésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint tudjuk, a kormány kiemelt célja a magyar gazdaság teljesítményének megőrzése és a teljes foglalkoztatottság elérése. Ennek érdekében számos célzott intézkedés került bevezetésre az elmúlt években. A gazdasági növekedés egyik legfontosabb tényezője azonban a megfelelően képzett, minőségi munkaerő. A szakképzési rendszer megújítása éppen ezért kulcsfontosságú.

A gazdasági növekedés fenntartása mellett a makrogazdasági tényezők is szükségessé teszik a szakképzés átalakítását. Az elmúlt években a gazdasági növekedés folyamatos volt Magyarországon, a munkanélküliség, ahogy ezt említettük, felére csökkent, a foglalkoztatottság jelentősen nőtt, mindez a reálbérek emelkedésével párhuzamosan zajlott. A munkaerőpiacot ma már a kereslet és nem a kínálat jellemzi. A gazdaság folyamatos működése számára nélkülözhetetlen a szakképzett munkaerő, amelyből a további fejlődést, illetve a növekedést gátló hiány alakult ki. A gazdaság, a technológia és a munkaerőpiac gyors változásai azonban folyamatosan újabb feladatok, kihívások elé állítják a szakképzést és a felnőttképzést, így hatékony, a felmerülő kérdések kezelésére rövid és hosszú távon is alkalmas intézkedések megtételét követelik meg.

A technológiai fejlődésből fakadóan főbb kihívások például: az új szakmák megjelenése, amelyekre a jövő szakembereit, a tanulókat és a már munkavállalóként dolgozókat is fel kell készíteni. Az új technoló-

giák megjelenésével át-, illetve felértékelődik az emberi tényezők szerepe is, olyan készségek elsajátítására van és lesz szükség, amelyek jelenleg még nem, vagy csak ritkábban jelennek meg elvárásként az egyes munkakörök betöltésénél. Az üres álláshelyek száma megkétszereződött, így minőségi többletmunkaerő biztosítására van szükség.

A szakképzés presztízsét magasabb szintre kell emelni, a fiatalok körében ugyanis jelenleg a gimnázium a legnépszerűbb iskolatípus, míg a szakközépiscola a legkevésbé. A végzettség nélküli iskolaelhagyás mértékének további csökkenése problémát jelent. Az életen át tartó tanulás - hallom, hogy örülnek -, mindig is támogattuk, life-long learning, képzésszinten van mindenkinél ennek a fontossága, és ennek a népszerűsítése a felnőttek körében. Az oktatásnak, ezen belül különösen a szakképzésnek és a felnőttképzésnek a munkaerőpiac igényeihez, a gazdaság elvárásaihoz igazodóan kell működnie, szükség esetén változnia, hiszen a szakképzési rendszer alakíthatja ki a vállalatok által elvárt kompetenciákat. Cél, hogy a szakképzési, felnőttképzési rendszer jól működő, bevált elemeinek megtartása mellett olyan új lehetőségek, képzési utak is megvalósulhassanak, amelyek biztosítják a képzési rendszer alkalmazkodóképességének növelését.

(20.40)

A szakképzés azonban jelenleg csak részben tudja kiszolgálni az országos és a területi, valamint ágazati gazdasági igényeket, még úgy is, hogy az utóbbi időben jelentős és sikeresnek bizonyuló lépések történtek, például a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara kezdeményezésével a duális szakképzési rendszer kialakítására. Szakképzési rendszerünk azonban alapvetően nem a munkaerőpiac valós keresletén alapul még mindig, hanem elsősorban - amit képviselőtársam is mondott - kínálati alapú, ez pedig hosszú távon gazdaságunk versenyképességének csökkenéséhez vezetne. A kínálatvezérelt képzési gyakorlatot fel kell váltania a keresletvezérelt szakképzési rendszer kialakításának. Ehhez a hosszú évek alatt konzerválódott szabályozási, működési és finanszírozási gyakorlatot jelentősen meg kell változtatni. Jelen törvényjavaslat pedig jól szolgálja a kormány Szakképzés 4.0 elnevezésű stratégiájában meghatározott célkitűzéseket, vagyis a karrierlehetőség megerősítését, hiszen az érettségivel rendelkezők munkaerőpiaci kilátásai jobbak, mint az érettségivel nem rendelkező szakképzetteké, a modern tanulási és oktatási környezet létrehozását, például tanműhelyfejlesztést korszerű digitális oktatási tartalmak útján, és naprakész oktatói tudás biztosítását.

Tisztelt Képviselőtársak! Egy szó, mint száz: ez a törvényjavaslat úgy alakítja át a szakképzést, hogy az egy rugalmas, a gazdasági változásokhoz és az általuk diktált kihívásokhoz jobban igazodni képes rendszer alapjait teszi le. Megtisztelő volt a figyelmük. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gelencsér Attila képviselő úr. Két percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nyilván eltölthetnénk egy kellemes esztét azzal, hogy értékeljük a 2002 és 2010 közötti kormányzati időszakot. Nem is hoztam volna ide, ha Schanda államtitkár úr nem hozza ezt szóba. Azt kell önnek mondanom, hogy ennek abból a szempontból nem sok jelentősége van, hogy el kell-e venni a szakképzésben dolgozóktól a közalkalmazotti státust, vagy hogy éppen kell-e reggeltől este 8-ig tartó munkavégzésre kényszeríteni a tanulókat. Azt hiszem, hogy ezek ma a fontos kérdések, és, őszintén szólva, én tényleg sokat tudnék mondani a 2010 előtti időszak hátrányairól is, pont azért, mert önhöz hasonlóan akkor is már politikusként is léteztem.

De önmagában ezért nem kértem volna szót, hanem egyik gondolata ütötte meg a fületem, ez a kínálati és keresleti szakképzési piac történet. Tudja, kik voltak azok, melyik politikai erő, amely abban a bizonyos 2010 előtti időszakban - mert nehogy azt gondolják, hogy ez egy új dilemma - mindig azt mondta, hogy nem jó ez a szakképzési rendszer, mert itt azt tanítják, amit tudnak, és nem azt, amire az iparnak meg a gazdaságnak szüksége van? A szabad demokraták voltak azok, akik mindig ezt az elvet vallották, akik azt mondták, hogy majd a gazdaság, majd a munkaerőpiac megmondja, mire van szükség, és az oktatásnak csak az a dolga, hogy ezt kövesse. Nekem egyre inkább az a véleményem, és ebben az én véleményem is változott, hogy ez egy illúzió.

Ahogy akkor sem tudta senki megmondani, hogy mire lesz szüksége a gazdaságnak... Nem most, mert az nem kunszt, az sem könnyű mindig, és erre sincsenek igazán jó módszerek, hogy most megmondjuk, mire van szüksége pontosan a gazdaságnak, egy jobban működő munkaerő-statisztikai rendszerben azonban ezt azért lehetne látni. De azt, hogy egyébként öt év múlva, amikor az a gyerek kiesik a technikumból, meg harmincöt év múlva, amikor még mindig a pályán lesz, mire van szüksége, azt nincs élő ember, aki megmondaná. Ezért a szakképzés fejlesztésében a legtöbb országban abba az irányba mentek el, hogy a biztos alapokat akarják kialakítani.

Kérem, ne rontsa el, mert egyébként ez jól van a törvényjavaslatban! A technikum logikája egy biztos alapot tud adni hosszú távra, de ettől nem lesz keresleti szakképzés, hanem, hál' istennek, egy olyan szakképzés lesz, amely hosszú távon felkészíti a fiatalokat arra, hogy sikeresek legyenek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Szabó Szabolcs független képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Elnézést, de most előjön belőlem a társadalomkutató, és kénytelen vagyok reagálni.

Ha adatokat akarok összehasonlítani, akkor összehasonlíthatóvá kell tenni ezeket az adatokat - mondom Gelencsér képviselő úrnak. Tehát idősoros elemzésnél is, meg területi elemzésnél is összehasonlíthatóvá kell tenni. Az ilyen típusú rendszerek elemzésénél szokás GDP-hez viszonyítani, ugyanis

nemzetközi összehasonlításban ezt lehet jól használni. Megtehetjük, hogy idősoros adatokként összegben vizsgáljuk a kiadásokat, csak akkor meg az inflációt tessék figyelembe venni, mert akkor lesz, ugye, nem folyóáron, hanem reálértékben megadva.

Egyébként most letöltöttem a KSH táblázatát. A módszertani leírásban az szerepel, hogy az állami költségvetés összes oktatási kiadását mutatja meg a GDP százalékában. Tehát az állami költségvetés önkormányzatok nélkül. 2003-ban 5,69 százalék, 2005-ben 5,33 százalék, még 2010-ben is 4,75, 2017-ben ez 4,34 százalék. Nem dolgom nekem védeni a 2010 előtti állapotokat, ezt majd a kollégák megteszik, ha akarják, én mint társadalomkutató most csak számokat mondtam. Ezek tények. Erre az 5,69-re jött még rá az önkormányzati kiadás. Erről csak becslés van, ez olyan 100 milliárd körül lehetett. De erről csak becslések vannak. Szóval, úgy kell számolni, hogy ez egy olyan 6-6,5 volt valójában. Csak a költségvetést tekintve ez olyan 5,6 százalék. Ez az, ami most 5 alatti érték. Erről beszélünk mindig, hogy ez kevés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): *(Az ülésteremből éppen kifelé tartó Gelencsér Attilának:)* Ne tessék elmenni! Gelencsér úr, csak egy mondat, mert önhöz címezem! De nem vagyok az ördög! Hígye el! Még ha a jobboldalon az is dívik, hogy a baloldaliak mind az ördög fiókái, hígye el, nem vagyok az, uram, és a kollégáim sem azok! Maximum nem értünk egyet nagyon sok társadalom- és gazdaságpolitikai kérdésben, de nem vagyunk azok.

Amit ön mondott, való igaz, körülbelül 60-40 százalék volt az állami és az önkormányzati teher. 2010-re 50-50 százalék lett az önkormányzatra rótt teher és az államra rótt teher egy gyerek után. De a két rendszer nem összehasonlítható. Nagyon sok önkormányzat valóban nem bírta a terheket, ezt ön tökéletesen mondja, és már az utolsó kormányzati években az akkori kollégák - én akkor még másfelé voltam - kidolgozták azokat a terveket, amelyeket önöknek valójában 2010 után csinálni kellett volna. Az államnak valóban be kellett volna szállni valamilyen módon azoknál az önkormányzatoknál, akik nem bírták, de nem teljes államosítás kellett volna, amit önök csináltak, mert volt nagyon sok olyan önkormányzat, amely még azon túl is betett, mint amit az állam hozzá tett, és ott bivalyerős, jó és pénzügyileg erős iskolákat tudtak csinálni.

Tehát tetszik érteni, ugye, a distanciát, amit mondok? Önöknek 2010 után differenciáltabban, nem egy teljes államosítást kellett volna csinálni, mert fürdővízzel együtt kiöntötték a gyereket is. De túl vagyunk rajta, ezt majd valahogy korrigálni kell.

Még valami! Nem az elmúlt kilenc év technológiai és gazdasági változásainak felgyorsulása miatt kell az önök szakképzési törvényét megváltoztatni, hanem azért, mert elszűrték. Nem kicsit, nagyon - hú, hogy egy klasszikussal éljek. *(Derűtség.)* A Magyar

Nemzeti Bank összes, az elmúlt két évben megjelent tanulmánya ezt sajnos - önöknek sajnos, mi tudtuk - el is ismeri. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő hozzászóló Ander Balázs jobbikos képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vinnai képviselőtársam szavaira szeretnék először reflektálni, mert kétségbe vonta azt, hogy félnek a pedagógusok. Nos, Vársárosnaménytől Sopronig nagyon sok olyan keserű panaszoslevél van a tarsolyomban, ahol pontosan erről volt szó. Félnek, szőnyeg szélére állították őket adott esetben egy megosztás, egy Facebook-like miatt. Semmi törvényteleniséget nem követtek el, mondjuk, csak kifejezték a politikai véleményüket, és ez már elég volt a helyi uraknak ahhoz, hogy őket ezért számonkérjék, mondván, hogy ne felejtsd el, kitől kapod a fizetésedet. Nyilvánvalóan nem a Fidesztől, ha nem pártállamról beszélünk. Azt is lehetne mondani, hogy a nemzet napszámosaiból bizony a NER cselédjeit csinálták, és az a hozzáállás, amit mondjuk, Gárdonyinál A lámpásban olvashattunk Kovács Ágoston néptanítótól, aki ha kellett, akkor a helyi előkelőségekkel is perlekedni, pörölni mert, az sok esetben kivesszik az ilyesféle hatalmi arrogancia és hozzáállás miatt. Kérem, hogy ezen gondolkodjanak el! Mert nemcsak az alacsony bérek üttek el nagyon sok pedagógust erről a gyönyörű pályáról, hanem többek között az ilyesféle hatalmi hozzáállás is. Ezért van az, hogy tíz végzett pedagógusból, mondjuk, négy kezd el tanítani, és ebből a négyből aztán villámgyorsan az egyharmaduk le is morzsolódik. Tehát ez is közrejátszik.

(20.50)

A másik: államtitkár úr kiváló rektorként, még kiválóbb szülész-nőgyógyászként pontosan tudja, hogy sok baba közt azért a gyermek olykor elveszik *(Derűtség az ellenzék soraiban.)*; és ilyen a szakképzés is Magyarországon, annak különösen egy ilyen mostohagyerek típusa, hogy ilyen rondán fogalmaznak. Tehát a középiskolás korosztályba lépő fiatalok 40 százaléka körülbelül gimnáziumba megy, másik 40 százaléka szakközép, szakgimnázium, aztán most technikum - ugye, az elnevezések változnak, és itt sokszor keresgélni kell az éppen aktuális pontos kifejezést arra, hogy miről is van szó -, 20 százalék körülbelül pedig a szakmunkásképzőbe megy. És ezekről a szakmunkásképzőkről szeretnék itt néhány szót még szólni, ugyanis, ha egy láttelelet veszünk föl - maradjunk itt az orvosi területnél -, döbbenetesen rossz számokkal, eredményekkel találkozhatunk. És nem azért van ez így, mert eredendően az odakerülő fiatalok valami ördögfiókák lennének, sokkal korábbra kell visszanyúlni. És az a helyzet, hogy ez a törvényjavaslat tényleg tartalmaz pozitívumokat is, most hadd mondjam el, mondtam, hogy vízió is jó lenne. Ilyen pozitív dolog az ösztöndíjrendszer. Csakhogy, mire odaér egy fiatal, addigra sok esetben olyan változások és olyan szocializációs torzulások keletkeznek

benne, amit adott esetben egy ilyen ösztöndíjjal sem lehet korrigálni. Jobb lenne a prevenció, nevezetesen a kora gyermekkori fejlesztés a családok bevonásával. Tudom, van a „Biztos kezdet” gyermekházak intézménye, ami még az óvodáskor előtti fejlesztést célozza apuka, anyuka bevonásával, de azt is nézzük meg, hogy összességében mekkora társadalmi szükséglet lenne ilyesmire, és ennek a jó intézménynek a hatósugarára mennyire terjed ki.

Mi azt mondjuk, hogy sokkal-sokkal komolyabban kellene ezt venni, ugyanúgy, ahogy későbbi életszakaszban a tanodákra is jobban oda kellene figyelni, mert valóban, ha ezek normálisan végzik a feladatukat, és ne adja isten - extrém és rossz példa -, de nem egy-egy pénzlehúzásról van szó, hanem valóban a szívükön-lelkükön viselik az odakerülő gyerekek sorsát, akkor csodát tudnak tenni. És a költségvetésnek, valamint a kormánypárti többségnek ezeket a hangokat és ezeket a jó példákat meg kellene látni, és fokozottan kellene támogatni ezeket az intézményeket, mert a jövőnkéről van szó. Hiszen ha lemorzsolódásról beszélünk - ma már nem tudom, hányszor került elő ez a fogalom -, akkor az a helyzet, hogy leginkább abban az iskolatípusban érezhető ez, amiről beszélnek, tehát a szakképző iskolákról, és itt kellene beavatkozni, de nem 15 meg 16 évesen, akkor is be kell persze, hanem sokkal-sokkal korábban.

Miről beszélnek? Miért alakulhatott ez így ki? Azért, mert a magyar iskolarendszer végletesen, végzetesen szelektív. Én a „szegregáló” szót nem nagyon szeretem, sőt egyáltalán nem szeretem, nem is használom, pontosan azért, mert felbukkanhatnak ilyen rémképek, hogy ott vannak a gonosz, rasszista tanarak, akik szegregálják szegény cigány származású diákokat, holott a rendszerbe van inkább kódolva a szelektivitás, és adott esetben, ha egy iskolázatlan szülőktől való magyar gyermek tanyasi környezetből kerül oda az iskolába, korlátozott nyelvi kóddal, és a többi és a többi, tehát alacsony családiháttér-indexszel, ugyanezek a keserű dolgok vonatkoznak rá. Tehát én maradnék ennél a terminusnál, ha megengedik.

Szóval milyen láttelepet látunk még? A Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet felmérései szerint is, meg még volt másik is, azt a döbbenetes helyzetet tárták az érdeklődők elé, hogy ebben az iskolatípusban egyenesen romlanak a diákok eredményei a korábbi önmagukhoz képest. Mert az is egy szörnyű dolog, hogy a szakiskolás 10. osztályos gyerekek eredményei rosszabbak, mint a nagy átlag 6. osztályos fiataloké, de az, hogy ebben az iskolatípusban - hogyan mondjam finoman, de nem is lehet finoman - elhülyülnek vagy még rosszabb eredményeket produkálnak, ez elfogadhatatlan, ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Az, hogy a szocioökonomiai státusza a családoknak, ezeknek a gyerekeknek mennyire meg tudja határozni az ő iskolai sikerességüket, az szintén az oktatáspolitikának a szegénye és kudarca, hiszen ha megnézzük azt, hogy akkor ilyen alapon az alsó kvintilisbe, egyötödbe tartozó diákok közül az oktatási mutatóik tekintetében mennyien tudnak katapultálni a felső egyötödbe - ugye, ezek a reziliens diákok, akik megküzdnek, akik a nehéz sorsuk és mindenféle halmozottan

hátrányos helyzetük ellenére mégiscsak tudnak produkálni -, az Magyarországon sokkal rosszabb, mint az európai átlag. Na, ezeken kellene javítani, és ha ezeken a dolgokon javítani tudnánk, akkor azt hiszem, hogy a mindenkori szakképzés is sokkal-sokkal sikeresebb lenne, és nem óvnák a szülők sok esetben a gyermekeiket, csemetéiket attól, hogy egy ilyen iskolába kerüljenek, mondván, hogy az még jobban kasztosít, és örök életre meghatározza ezeknek a diákoknak a sorsát.

Az a helyzet, hogy ezek a szakképzési elfekvők kialakultak. És, képviselőtársaim, dicséretes dolog itt bevallani, hogy akkor képesek önök a korrekcióra, és felismerik, hogy bajok vannak, de azért kilenc és fél év mégiscsak eltelt. Tehát ennek komoly felelősei kellene hogy legyenek. Személyi felelősök is, politikai felelősök is mindenképpen. Ezt így, egy-egy ilyen félmondatocskával nem lehet elintézni, különösen akkor nem, ha azt is hozzávesszük, hogy ez az egész kérdéskör ezer szállal kapcsolódik a cigány integráció kérdéséhez. Hiszen az általános iskolát befejező cigány fiatalok óriási többsége az ilyen iskolatípusban folytatja a karrierjét. Adja az isten, hogy folytassa, és ne rekedjen meg az általános iskolai végzettségénél, ami a mai világban lehet, hogy egy ilyen munkaerőpiaci konjunktúra, gazdasági konjunktúra idején valamire még jó, de azért azt is bele kell kalkulálni, hogy ennek az aranyidőnek egyszer vége szakad, és ahhoz, hogy ő hosszú távon sikeres legyen a munkaerőpiacon, ennél jóval több kellene. Szóval erre is gondolni kellene.

Ezeket hiányoljuk többek között ebből a javaslatból. Önök mondhatják, hogy ez megvan, valahol ott van, csak akkor konzultálni kellene, akkor a szakmával és a magyar társadalommal részletekbe menően meg kellene ezeket ismertetni, hogy én gonosz ellenzéki képviselőként itt felállva ne mondhamas azt, hogy egy biankó csekk ez a törvényjavaslat, amit oda dugnak az orrunk alá, és elvárják tőlünk, hogy írjuk alá. Sokkal jobb szívvel állnánk az egészhez, higgyék el, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ha ez a metódus érvényesülne.

Nagyon sokszor felhoztam, és ahányszor lehet, fel fogom hozni egy James Heckman nevű Nobel-díjas közgazdásznak a történetét vagy a példázatát. Ő nagyon sokat foglalkozott azzal, hogy az oktatási ráfordítások hogyan térülnek meg. És azokról a diákokról beszélve, akikről a szakképzés szól és azon belül az egykori szakmunkásképző, majd most új néven a szakképző iskola, ott bizony világosan kimutatták a kutatások, hogy időarányosan ez a megtérülési ráta meredeken csökken. Mit is szeretnék ebből az egészből kihozni, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim? Azt, hogy időben kellene beavatkozni. Sokkal jobban odafigyelni a kora gyermekkori fejlesztésre és minden olyan dologra, többek között akár a cigány integráció kapcsán is, ami ezzel összefügg. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Nyilván az előterjesztők nevében Bódis József államtitkár úr válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. (Bódis József bólint.) Öné a szó, államtitkár úr.

(21.00)

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Előre szeretném bocsátani, hogy nagy tapasztalataim nincsenek a parlamenti vitákkal kapcsolatban, de annyi van, hogy azt már megtanultam, hogy a különböző oldali hozzászólások a politikai válaszokat egymásnak szépen megadják, és ebben még nekem segítségemre volt államtitkár úr is, úgyhogy ha megengedik, erre nem térnék ki.

Viszont van néhány olyan fontos kérdés, amire muszáj reagálni. Az egyik, hogy azt gondolom, az oktatási rendszerek egy nagyon komoly ellentmondásban élnek és dolgoznak, és ez az ellentmondás nem más, mint hogy egy olyan valamire kellene fölkészíteni a tanulókat, a fiatalokat, amelyeknek egy jó részét még ma nem is ismerjük.

Közismert most már a közgazdászok világfórumának az a listája, amely a különböző képességeket sorrendbe állítja. A 2015-ös sorrend elején a komplex problémamegoldás volt, a '20-as sorrend elején is az lesz. A 2015-ös lista utolsó, tehát a tizedik helyén a kreativitás volt, a '20-as listában ez följön a harmadik helyre. Közben persze van ilyen, hogy kritikus gondolkodás, s a többi. Én úgy gondolom, hogy nincs olyan rendszer, amely tematikusan erre föl tud készíteni.

De mit tud csinálni a jó oktatási rendszer? A jó oktatási rendszer képességeket tud fejleszteni, természetesen bizonyos tudásanyag átadása mentén, mellett és azzal együtt. A képességfejlesztés ma több hozzászólásban előjött, és azt gondolom, hogy ebben nagyon közös a véleményünk. Minden oktatás, képzés kulcsa a képességfejlesztés.

Visszatérő kérdés volt, hogy miért van az, hogy a szakképzést le akarjuk választani a köznevelésről. Higgyék el, ez nem egy mánia. De ha érdemben belegondolunk, akkor a szakképzés mint rendszer kimenetét tekintve sokkal inkább hasonlít a felsőoktatási rendszerhez. Mindegyiknek olyan kimenete van, amelyet vár a gazdaság, vár a társadalom, és közvetlen annak a hasznát szeretné látni, amit befektettek. A köznevelésben ez nyilván nincs meg, a köznevelés az ismeretanyagon túl képességfejlesztés, s a többi, és irányítás a középiskolába, irányítás a szakképzésbe, irányítás - mondjuk, érettségi után természetesen - a felsőoktatásba. Úgy gondolom, hogy akkor, amikor ez a leválasztás mint alapkonceptió megfogalmazódott, ennek ez volt a mozgatórugója.

Még egy komoly, visszatérő dolog. Volt-e vízió, amikor ezt összerakták, összeraktuk, vagy nem? Azt gondolom, hogy vízió volt, sőt ennél több is, stratégia. Egyrészt az iparnak van a 4.0-s stratégiája, de a szak-képzésnek is létrejött a 4.0-s stratégiája. Erre épülve készült ez a törvénytervezet, és azt gondolom, hogy ez így rendben is van.

Kifogásolták, hogy kerettörvény. Természetesen nagyon sok szabályozási kérdés még megoldandó, és

nyilván ezt kormányrendelet tekintetében meg is fogjuk oldani. Ennek a rendszernek a legnagyobb előnye az a koncepcióját tekintve is, hogy mind horizontálisan, mind vertikálisan nyitott, rugalmas, egyik képzési formából a másikba való átmenetet nemhogy gátolja, hanem kifejezetten segíti, és figyelembe veszi azokat a fejlődési szakaszokat egy tanuló és fiatal vonatkozásában, amelyekben mindannyian átmertünk. Most mindenki természetesen másutt tart, de ebben pontosan benne van az a sokak által pozitívan említett, van, aki által kicsit cinikusan említett élethosszig tartó tanulás. Azt gondolom, ha akarjuk, ha nem, ebben élünk, ezt kell tenni.

Tudásalapú gazdaság, tudásalapú oktatás, társadalomépítés. Jó lenne, hogyha az ember tudna olyan adatot idézni, amelyet nem is itthon készítettek, amelynek a függetlenségéhez nem férhet kétség. Körülbelül három héttel ezelőtt lehetett olvasni egy MIT által végzett elemzést, amely a tudásalapú gazdaságokat hasonlította össze, ha jól emlékszem, 128-130 ország vonatkozásában. E tekintetben a 15. helyre kerültünk. Nagyon-nagyon alaposan utánanézttem, hogy nincs-e ebben tévedés. Nincs tévedés.

Tehát azok az elmúlt évekbeli történések, amelyek a magyar gazdaságban lezajlottak, amelyek eredményeként egy válsághelyzetből egy stabil gazdasági helyzetbe kerültünk, amelynek eredményeként a GDP 5,2-5,3 körül mozog, amelyért sokat kell tennünk, hogy az is maradjon, vagy minél magasabb, az uniós átlaghoz képest, mondjuk, egy 2 százalékponttal mindig fölötte legyünk, mert ez biztosítja azt a fejlődést, amit egyébként magunk szempontjából is elvárunk, akkor muszáj lépni. Muszáj lépni sok mindenben, képzésben, és azt gondolom, majdan a Nemzeti alap-tervezetbe az irányba lép el. Most a szakképzésben ebbe az irányba léptünk el.

Egyébként ezzel a törvénnyel nem jogokat akarunk elvenni senkitől, nem korlátozni akarunk, hanem lehetőséget akarunk adni magasabb bérre, ösztöndíjakra, a pedagógusokkal kapcsolatban a jubileumi jutalom megmarad, a szabadság, pótszabadság megmarad. Kétségtelen, hogy van egy ötös különbség, de az Mt.-ben ugyanúgy lehet pótszabadság lehetőségével élni. Egy béralku lehetősége nyílik meg. Igen, abban nincs még gyakorlat. De amiben nincs gyakorlat, annak nem merünk nekimenni? Azt gondolom, hogy neki kell menni, vagy meg kell próbálni, és segíteni a szereplőket abban, hogy sikeresek legyenek e tekintetben.

Többször elhangzott, hogy nem volt konzultáció. Ha ez rám vonatkozik, még rám sem igaz, mert a szakszervezetekkel én is leültem, tárgyaltam, és nem is felületesen, hanem nagyon hosszú órákon keresztül. Hogy ők erről mit nyilatkoznak, az az ő dolguk. Én úgy gondolom, hogy nagyon hasznos és jó megbeszélések voltak. Azok a munkatársak egyébként, akik ezt a törvényjavaslatot elkészítették, ők pedig több száz szakemberrel konzultáltak a folyamat, a készítés során, és az ő véleményük meg tapasztalatuk mind benne van a törvénytervezetben.

Ez volt az általános, amit szerettem volna elmondani. Ugyan államtitkár úr több kérdést közben

megválaszolt, és azt nem szeretném ismételni, mert tiszteltem mindenkinek az idejét, de Ander képviselő úrtól volt egy hivatkozás Benedek András úrra. Egyetértünk az ő szakmai - hogy mondjam - kiválóságával, de egy mondatot hadd idézzek tőle ezzel a most tárgyalt törvénytervezettel kapcsolatban. Azt mondta, le is írtam, hogy ez egy európai színvonal. Ha egyetértünk az ő kiváló szakmai mivoltával, akkor fogadjuk el talán ezt is. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen egy jó dolog.

(21.10)

Tényleg csak azokra szeretnék kitérni, amivel kapcsolatban... A kérdés, bocsánat! Kunhalmi képviselő asszonytól elhangzott egy kérdés, hogy kikre vonatkozik a béremelés: mindenkire, aki oktat a szakképzésben. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Igen, igen. Nagy baj lenne, ha különbség lenne. Egyébként jelenleg is a szakképzésben körülbelül, nagyjából 40 százalék azoknak az aránya, akik Mt. szerint dolgoznak, és azt gondoljuk, hogy különösen egy olyan rendszerben, amikor be akarjuk vonni a gazdasági szereplőket, tehát a vállalatoktól, a cégektől azokat az embereket, akikben megvan a készség az oktatásra, és a szakmai képzés tekintetében mérvadók, akkor az Mt. egy jobb lehetőséget biztosít számukra.

Köszönöm mindenkinek, aki látta a törvényjavaslatban azokat a pozitívumokat, ami szellemében mi is egyébként készítettük ezt a munkát. Nyilvánvalóan a kritikákra oda kell figyelni, és ami akár határidők tekintetében - tehát kérdés, hogy miért kell ilyen gyorsan. De ha nem január 1-gyel lépne hatályba, akkor az lenne kérdés, hogy miért később.

Társadalmi vita. Nem tudom, hogy ez igazán társadalmi vitatéma tudna-e lenni, miközben a szakmai közeg nagyon-nagyon széles léptékben be volt vonva.

Elhangzott Nunkovics képviselő úrtól, hogy félt, hogy külföldre távoznak az oktatók. Abban bízunk, hogy tudjuk annyira vonzóvá tenni a szakképzést, hogy ez nem következik be. Az, hogy a köznevelés és a szakképzés között lesz mozgás - biztosan lesz valamilyen mozgás, de azt is gondolom, hogy ez nem baj. Arra kell törekednünk, hogy minél jobb minőségű oktatók legyenek a szakképzésben a hallgatók számára jelen.

Kínálati és keresleti oldal. Egészen addig, amíg - idézőjelben - abban a kényelmes helyzetben volt a szakképzés, hogy volt 10 százalék fölötti munkanélküliség, addig nem kellett annyira odakoncentrálni, hogy akkor miket tanítunk, mire képezzük őket, s a többi. Egyébként azzal egyetérttek, hogy jelen van a munkaerőhiány és természetesen a munkanélküliség, de ma ez leginkább átmeneti állapot, meg élethelyzetektől függő állapot a munkanélküliség, de ma alapvetően munkaerőhiány van.

Az is elhangzott, hogy akkor ezek a vállalati rövid idejű célzott ráképzések, szakmai képzések, munkaerőpiaci képzések megmaradnak, természetesen igen. Egyébként az azzal kapcsolatos felelősség és kontroll a vállalaté, hiszen neki az az érdeke, hogy jól képez-e. Nyilván nem munkajogi oldalról, és nem hiszem,

hogy a fiatal korosztályt érintené ez. Tehát ez a felnőttképzésre inkább jellemző terület.

Azt pedig köszönöm, hogy a szakmámat a képviselő úr idehozta. Őszintén meg kell mondanom, hogy azért azon a területen magabiztosabban érzem magam, tehát nagyobb a magabiztosságom, de azt is be kell látni, hogy itt vannak életkori dolgok, amelyek ott is korlátokat jelentenek, de egészen addig, amíg nekem ez élményt jelent, addig ellopom a szabadidőmből azt, hogy egy picit azt is tudjam gyakorolni, de most egy olyan feladattal kerestek meg, amiben az oktatással kapcsolatos tapasztalataimat is talán tudom kamatoztatni.

Összességében szeretném azt elmondani, hogy köszönöm mindenkinek a rendkívül aktív részvételét a vitában, a pozitív szakmai hozzáállását, köszönöm a politikusi oldal egymásnak való kitűnő válaszait, és én mindezekre azt szeretném mondani, hogy ez egy olyan törvényjavaslat, amely valóban egy új dimenziót hoz a szakképzésben, az egész oktatási rendszer vonatkozásában is. Nekünk nemcsak az irány jó, hanem maga az egész javaslat jó, de arra pedig, azt gondolom, hogy közösen kell figyelnünk, hogy akkor, amikor ennek szellemében megvalósítjuk a ma és a jövő szakképzését, az egyre sikeresebb legyen. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bódis József államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most egyetlen **napi-rend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Nunkovics Tibor, a Jobbik képviselője: „Meddig hagyják még szenvedni a csömörieket és a kistarcsaiakat?” címmel. Öné a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon örülök neki, hogy végül Schanda államtitkár úr visszaült, mert ez talán azt jelenti, hogy a két államtitkár közül valaki majd válaszolni is fog nekem az elhangzott napirend utáni kérdésemre.

Szeretnék önöknek felolvasni egy levelet, amit Kistarcsáról kaptam, és kérem, hogy vegyünk nagyon komolyan az abban elhangzottakat. „2016 óta bűz lepi el Kistarcsa és Csömör egy részét, többnyire az esti, éjszakai és reggeli órákban, valamint hétfőn és az ünnepnapokon. A bűz a Csömörön lévő szeméttelpróról jön. Éjjelente hányingerrel ébredünk a rettenetes szag miatt. Életminőségünk romlik. A szűrős, csípős szag, amely marja torkunkat, sajnos életünk részévé vált. Rendszeresen zárva kell tartani az ablakokat, de ennek ellenére is megtelik a ház ezzel a gyomorforogató szaggal. A szag változó intenzitású. Van, amikor olyan erős, hogy hányingert, fejfájást okoz. Többször tettünk panaszt az Érdi Járási Hivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztályán, a zöldhatóság az ellenőrzések során mindent rendben talált a cégnél. Ezek az ellenőrzések munkaidőben történtek.

Sajnos munkaidőn kívül, amikor bűz is van, nem tartanak ellenőrzést, hiába kértük őket többször is. A csömöri önkormányzat méréseket végzett, és három mérési jegyzőkönyv támasztotta alá azt, hogy depóniagázszag van Kistarcsán és Csömörön egyaránt. Az eredmények alapján egyértelműen a zavaró hatású kategóriába tartozik. Tudomásunk szerint ammónia és kénhidrogén is van a levegőben. A depóniagázszag utal a cég technológiájára, tevékenységére, tehát a cég könnyen beazonosítható. A zöldhatóság a mérés ellenére nem akarja elismerni, hogy a bűz forrása a helyi személtlerakó. Az ügyintézővel történt beszélgetés során elhangzott az a felvetés a zöldhatóság részéről, hogy a csatorna okozhatja ezt a bűzt. Azonban a csömöri és kistarcsai csatornahálózat nem egy, hanem két teljesen különálló hálózat, a két településen a lakók viszont ugyanarra a szagra panaszkodnak. A lakosság hónapokig bűznaplót vezetett, a két településen pedig közel ezer aláírást is összeszedtek.”

(21.20)

Mélységesen felháborítja a levél íróját a hatóság hozzáállása, miszerint január 29-én tett telefonos panaszukra az ügyintéző válasza: neki már elege van abból, hogy a lakók naponta hívják föl és jelentik be a bűzzel kapcsolatos panaszukat. Az erre megbízott ügyintéző másfelé próbálja terelni a szag forrását, pedig az egyértelműen beazonosítható. Ez a szag a zöldhatóság korábbi állításával ellentétben nem csatorna, nem vanília, nem kapor és nem fűszer, ez depóniagáz. Félünk az egészségkárosító hatása miatt, hiszen ezeknek a gázoknak a rendszeres belélegzése ártalmas az emberi szervezet számára.

Földi László s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

Kérem, tisztelt képviselőtársaim, az a fő probléma ezzel, hogy nem egy ilyen esetről beszélhetünk az országban, hanem sajnos nagyon sok ilyen eset van a szemételepek kapcsán, és teszem hozzá, hogy ezek az emberek jogosan félnek. Egyértelműen látszik, hogy számos helyszínen az országban számos hulladékgazdálkodással foglalkozó vállalkozás egyszerűen fittyet hány a törvényi háttérre, fittyet hány a jogszabályokra, és azt sem veszi figyelembe, hogy a magyar embereknek az Alaptörvényben megfogalmazott és leírt joga az, hogy az egészséges élethez és környezethez nekik bizony joguk van.

Ezért szeretném megkérni a kormány képviselőit, hogy tegyenek meg mindent az ilyen és ehhez hasonló ügyek feltárása érdekében, és azért, hogy az emberek egészségesen tudjanak élni a saját lakókörnyezetükben. Hallgassák meg végre az emberek segítségkérését, és higgyék el nekem, hogy a Jobbik ezen lesz, és a jövőben is, ahogy eddig is, mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy az ilyen ügyeket le tudjuk zárni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bár az ülést vezető elnök nem kommentálhat, de én azt javaslom, hogy írásban tegye föl ezt a kérdést a megfelelő tárcának, kell hogy választ kapjon rá.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

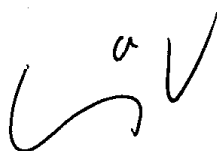
Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.** Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 21 óra 22 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)